

παροινοίς ἢ παροινοίς (ἄνθρωπος) timulentus. ebrius homo.
παροίχομαι praetereo, -iri. ἢ νύξ παροίχεται, nox praeteriit. παροχημένος, ἢ οὐν praeteritus, a. um.
παρολιγορέω -ω non curo.
παρολιθαίνω 1) prolabor, -i. 2) μὲν clam irrepo; insinuo me παρολιθῆναι, ἢ insinuatō, -onis, θ.
παρολκή, ἢ dilatio, -onis, θ.
παρομαρτέω -ω comitor, -ari; adsequor -i. καὶ τὰ τοῦτοις παρομαρτοῦντα, et illa, quae iis comitantur, adsequuntur.
παρομοιάζω 1) οὐδ' adsimilis sum (alicui) 2) adsimilo aliquid alicui.
παρόμοιος, οὐν adsimilis, e.
παρομοίω -ω adsimilo, -are.
παρομοίως similiter, pariter; simili modo.
παρομοίωσις, ἢ 1) σχ. βητορ. adsimilatio -onis θ. 2) = παραβολή, comparatio, -onis, θ.
παρόν, τό. ἰδὲ πάρεμι.
παρονομάζω alludo ad nomen.
παρονομασία, ἢ agnominatio, ἢ annominatio -onis, θ.
παρονομαστής, δ. index, -icis, & παροξυντής, δ. concitator, -oris, & παροξυντικός, ἢ οὐν concitandi ἢ irritandi vim habens: irritans, -ntis.
παροξύνω 1) concito (-avi, -are) aliquem; irrito (-avi, -are) aliquem. π. τινά εἰς τι, concito aliquem ad aliquid 2) ἐν τῇ γῆρα acutum tonum in penultimam pono. παροξύνεται, acutum tonum in penultima habet.
παροξυσμός, δ. 1) concitatio, -onis, θ. 2) accessio morbi.
παροξυτονέω -ω acutum tonum in penultimam pono.
παροξυτονός, οὐν acutum tonum in penultimam habens.
παροπλίζω exarmo, -are (τὸ πλοῖον navem). παροπλίζομαι, exarmo.
παροπτάω -ω leviter asso.
παροπτεύς, α, οὐν ἰδὲ παρορῶ.
παρόπτησις, ἢ adassatio, -onis, θ.
παρόρῳμα, τό. 1) error e negligentia 2) τυπογρ. παρόρῳμα, erratum, πληθ. errata; menda, -ae, θ.
παρόρῳσις, ἢ despicientia, -ae, θ.
παρόρῳω -ω praetervideo, non animadverto. 3θ. α) despicio, contemno,

negligo, -ere. παρορῳθεῖς, despectus. 5 praetermitto, -ere; non curo.
παροργίζω ad iram concito, irritato (-avi) aliquem. παροργίζομαι, irascor. παρόργισμαι, irritatus sum. παροργισμένος, ἢ, οὐν, irritatus, a. um.
παρόργισμα, τό, παροργισμός, δ. concitatio in iram.
παρόρειος, οὐν prope montem situs.
παρορεία, ἢ regio montana.
παρορίζω terminis includo.
παρορκέω -ω iurjurandum violo. 1 παρορκέω -ω incito, -are; stimulo, -are, concito, -are. π. τινά ἐπὶ τι, πρὸς τι, incito, stimulo aliquem ad aliquid. π. τινά ἐπὶ τὰ ὅπλα, incito, concito aliquem ad arma.
2 παρορκέω -ω 1) juxta stationem teneo. 2) π. τινά, in statione juxta aliquem sto.
παρόρμημα, τό. incitamentum, i. οὐ.
παρόρμησις, ἢ incitatio, -onis, θ.
παρόρμησις, ἢ incitatio, -onis, θ.
παρορμητικός, ἢ οὐν incitans, -ntis; stimulans, -ntis.
παρορῳσσω fodio juxta.
Πάρος, ἢ Paros ἢ Parus, -i. Πάριος Parius a. um. Πάριος λίθος, lapis Parius. οἱ Πάριοι, Parii, -orum.
παροσφραίνω olfaciendum praebeo.
*παροστρένσις, ἢ incitatio -onis, θ.
παροστρεντικός, ἢ οὐν incitandi ἢ hortandi vim habens.
παροστρένω incito stimulo (-avi, -are) aliquem ad aliquid.
παρουσία, ἢ praesentia, -ae, θ. παρουσία ἐμοῦ me praesento. † ἡ δευτέρα παρουσία, secundus adventus Christi; novissimum judicium.
παρουσιάζω 1) † praesens sum. *2) νεολ. παρουσιάζω τινά εἰς τινα, praesento ἢ commendo aliquem alicui. π. εἰς τινά τι, offero alicui aliquid. π. τι, exhibeo (-ui) aliquid. π. μάρτυρα, testem produco. παρουσιάζομαι (ἐπαρουσιάζομαι) εἰς τινα, me alicui offero (obtuli, in alicujus conspectum venio (veni). π. εἰς τὸ δικαστήριον, me apud judicem, in judicio sisto; in jus venio.
*παρουσίασις, ἢ praesentatio, -onis, θ. commendatio, -onis θ.
παροχέτωσις, ἢ derivatio, -onis, θ.
παροχέτωω τι derivo aliquid.

παροχή, ἢ praebitio, -onis, θ. largitio, -onis, θ. salarium, -ii οὐ.
πάροχος, δ. 1) = δ. παρέχων, praebitor, -oris, & parochus, -i, & 2) δ. παροχούμενος τινι, qui in vehiculo ἢ curru adsidet alicui.
παρόψημα, τό. obsonium, -i, οὐ.
παροψίς, ἢ patina ae, θ. parospis, -idis, θ.
παρρησία, ἢ libertas in dicendo μετὰ παρρησίας ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς. libere et intrepide dicam vobis.
παρρησιάζομαι libere loquor.
παρρησιαστής, παρρησιαστικός, qui libere et intrepide loquitur.
παρρησιάζω leniter humecto.
παρρηγρός, οὐν leviter humidus.
παρρυδάτιος, παρρυδρός, οὐν juxta aquam situs ἢ natus; aquaticus, a. um.
παρρυπαντάω -ω occuro (alicui).
παρρυπάρχω adsum, -esse.
παρρυπάτη chorda juxta primam.
παρρυπομνήσκω in transitu commemoro; in memoriam revoco.
παρρυπόμνησις, ἢ admonitio, -onis, θ.
παρρυποψύχω paullulum refrigero.
παρρυφαίνω attexo, praetexo (-ui) -ere aliquid. παρρυφασμένος, ἢ, οὐν, attextus, praetextus, a. um. ἐσθῆτες ποσειδά παρρυφασμένοι, purpurā praetextae vestes (amictus), χρυσῶ παρρυφασμένοι, auro praetextae.
παρρυφή, ἢ limbus, clavus -i, & praetexta, -ae, θ.
παρρυφής, ἐς praetextatus, a, um.
παρρυφίσταμαι una exsisto.
παρρυδῶ -ω 1) parodias scribo. 2) παρρυδῶ τι. perverse imitor aliquid, per ludibrium ἢ per ridiculum detorqueo aliquid.
παρρυδία, ἢ parodia, -ae, θ. ridícula imitatio.
παρρυδικός ad parodiam pertinens.
παρρυδός, δ. parodiarum scriptor.
παρρυθέω -ω καὶ παρρυθέομαι -οῦμαι expello, -ere; extrudo, -ere; ejicio, -ere. μετφ. rejicio, aspurno.
παρρυκεάνιος, παρρυκεανίτης Oceanus accola; maritimus, litoralis.
παρρυών (εἰδ. πλοῖον) paro, -δης, & παρρυών, οὔσα, οὐν ἰδὲ πάρεμι.
παρρυννέω -ω ὁν ἰδὲ πάρεμι.
παρρυννίον, παρρυννιον, τό. cognomen, -inis, οὐ. agnomen, -inis, οὐ.

παρώνυμος, οὐν denominativus a. um.
παρωνυχία παρωνυχίς, ἢ reduvia ἢ redivia -ae, θ. paronychium -i καὶ paronychia -ae, θ.
παρωργισμένος ἰδὲ παροργίζω.
παρωρεία, ἢ montana regio.
παρῳρείος, οὐν prope montem situs.
παρωρείτης latera montis incolens.
παρῳρός, οὐν intempestivus, a. um.
ἐπὶ παρῳρα, αἱ intempestive *5) νεολ. sero, post tempus.
παρῳτίον, τό. ornamentum aurium.
παρῳτίς, ἢ parōtis, -idis, θ.
παρῳχμένος ἰδὲ παροίχομαι.
παρῳχρός, οὐν subpallidus, a, um.
πᾶς, πᾶσα, πᾶν omnis, e. πάντες οἱ ἄνθρωποι, omnes homines. τὰ πάντα, omnia (γεν. συνήθ. omnium rerum δοτ. annibus rebus). πρὸ πάντων, ante omnia. πᾶν τὸναντιον, totum contrarium. πάντα τὰναντία ὅν βούλει, (alia) omnia quam quae vis. ἐκ παντός (τρόπος), quovis modo διὰ παντός, κατὰ πάντα, per omnia. πᾶς ἵππεύς, omnis eques ἅπας ὁ βίος, universa vita. πᾶς τις, quique, unusquisque. οὐδ. τὸ πᾶν, α) universum, -i, οὐ. 6) summa rerum μετ' ἀριθμοῦ οἱ πάντες πέντε, quinque omnino πᾶν πέμπτον ἔτος, quinto quoque anno. φράσ. περὶ παντός ποιῶμαι, maximi facio. πάντα ποιῶ ἢ πράττω, omnia facio. omnia experior ἢ tento. πάντα ἐποίει ὅπως, omnia faciebat, ut πάντα ἢ ἀντὶ πάντων εἶμι τινι, alicui omnia sum τὸ πᾶν ἐν τούτῳ ἐστὶ, totum in eo est. ἐν παντί εἶμι ἢ γίγνομαι, summo in periculo sum πάντα γίγνομαι, omnia fio.
πασίγνωστος, οὐν omnibus notus.
πασίδηλος, οὐν omnibus manifestus.
πασίφανής, ἐς omnibus conspicuus, manifestus, a, um.
*πασίφανής manifestus; perspicue.
πασίφίλος, οὐν omnibus amicus.
πασπάλη, ἢ farinae flos.
*πασπαλίω sale, farina, caseo aspergo ἢ conspergo aliquid.
πασσαλεύς, ἢ οὐν adfixus, a. um.
πασσαλεύω καὶ πατταλεύω palum ἢ clavum figo; palo ἢ clavo adfigo.
πασσάλιον, τό. πασσαλίσκος, δ. parvus paxillus.
πάσσαλος καὶ πάτταλος, δ. paxillus,

-i, 2. palus, -i, 2. ἐκ πασσάλου κρεμάν-
νυμι τι, aliquid paxillo suspendo.
παροῖμι πάσσαλον πασσάλλω ἐκκρούεται,
paxillus raxillo excutitur, clavus
clavo ejicitur.

πασσάλλω -ω· clavis figo.

πάσσω καὶ πᾶττω τι spargo (-si,
-ere) aliquid. π. τινά τι, spargo ali-
quem aliqua re. τὸ πάσσειν, spargo,
-inis, θ. sparsio, -onis, θ.

παστός, ἡ· 1) = θάλαμος, thalamus,
-i, οὐ. cubiculum, -i, οὐ. 2) porti-
cus, -i, 2.

παστός, ἡ, ὅν· sale conspersus, a,
um *νεοελ τὰ πασά, salsamenta.

παστός, ὁ· thalamus, -i, 2.

παστοφόροι, οἱ pastophori, -orum 2.

πάσχα, τό pacha, -ae, θ. καὶ atis,
οὐ. τοῦ πάσχα, paschalis, e. ὁ ἀγνός
τοῦ πάσχα, agnus paschalis

πασχάξω pascha celebros.

πασχάλιος, α, ὅν· paschalis, e.

πασχητιάω -ω cupio muliebria (ob-
scena) pati.

πάσχω· 1) patior (passus sum, -i).
πάσχω τι, patior aliquid, accidi mihi
aliquid (mali). εἴ τι πάθωμι, si quid
mihi acciderit, si forte moriar. τὸ ἀδ-
τὸ πάσχω τινί, idem patior atque alius,
π. ὑπὸ τινος, patior aliquid ab aliquo
τὰ ἐσχάτα παθεῖν, extrema mortem
pati. τί πείσομαι ἢ τί πάθω; quid mihi
accidet? quod tandem de me fiat? τί
παθὼν τοῦτο ἐποίησας; quomodo affe-
ctus es, ut hoc facias? τί παθὼν,
quare? cur? ἰδὲ μανθάνω. 2) μετ'
ἐπιρ. κακῶς πάσχω, male me habeo.
κακῶς πάσχω ὑπὸ τινος, mala perpetior
ab aliquo εἰ πάσχω, bene me habeo.
εἰ πάσχω ὑπὸ τινος, beneficiis afficior
ab aliquo. εἰ παθὼν, beneficiis affe-
ctus. ἀνθ' ὧν εἰ παθὼν, pro benefi-
ciis quibus affectus sum *3) νεοελ
κακῶς ἔχω, male me habeo, laboro,
-are. πάσχει τοὺς πόδας, (ex) pedibus
laborat πολὺ πάσχω, nimis male me
habeo; magnis doloribus crucior.

παταγεῖον, τό patagium, -ii, οὐ. τῷ
παταγεῖω κεκοσμημένος, patagiatus, a,
um. ὁ τὰ παταγία κατασκευάζων, pa-
tagiarius, -ii, 2.

παταγέω -ω· fragorem edo.

παταγή, ἡ, πατάγημα, τό· = πάταγος.

παταγητικός, ἡ, ὅν· fragosus, a, um

πάταγος, ὁ· fragor, -oris, 2. μετὰ
πατάγου, fragose; magno cum stre-
pitu ἢ tumultu.

*παταγωδῶς magno cum strepitu
πατάγειον, τό· patella, -ae, θ.

πατάσσω τινά ἢ τι percutio -ussi,
-ere aliquid ἢ aliquid. π. τινά ἢ α-
δῶ, percutio aliquid virgā.

πατέλλα, ἡ· patina, -ae, θ.

πατερίζω patrem appello.

πατέριον τό paterculus, -i, 2.

πατέω -ω· calco, -are. μετφ. calco,
contemptui habeo aliquid, contu-
meliose tracto aliquid.

πάτημα τό· 1) calcatum, -i, οὐ. 2)
= ἔχνος ποδῶν, gressus, -us, 2. gradus,
-us, 2. vestigium, -i, οὐ.

πατήρ ὁ· pater, -tris, 2. genitor,
-oris, 2. parens. ntis, 2. τοῦ πατρός,
paternus, a, um οἱ πατέρες (= οἱ πρό-
γονοί), patres majores. πατέρες συγ-
γεγραμμένοι, prates conscripti. πατέ-
ρα τινά προσεγορεύω, patris appella-
tione aliquid saluto.

πατηρός, ὁ calcatura, -ae, θ.

πατητήριον, τό· calcatorium, -i, οὐ.

πατητής, ὁ· calcator, -oris, 2.

πατητός, ἡ, ὅν· calcatus, a, um.

πάτος, ὁ· 1) = ἡ πεπατημένη ὁδός,
trita via. μετφ. ἔξω πάτου δνόματι,
non trita nomina. 2) νεοελ. α) fundus,
-i, 2. ima pars. β) anus, -i, 2.

πατραγαθία, ἡ· patris ἢ patrum (ma-
jorum) fortitudo ἢ praeclara facinora.

πατραδέλφη, ἡ· amita, -ae, θ.

πατραδέλφος, ὁ· patruus, -i, 2. τοῦ
πατραδέλφου, patruus, a, um.

πατραλοῖας, ὁ· patricia, -ae, 2.

πατριά, ἡ· 1) familia, -ae, θ. 2) tri-
bus, -us, θ.

πατριάζω patrisso, -are.

Πατριαρχεῖον, τό Patriarchae domus.

πατριαρχεύω, πατριαρχέω -ω· Pa-
triarcha sum; Patriarchae munere
fungor.

Πατριάρχης, ὁ· Patriarcha, -ae, 2.

πατριαρχία, ἡ· honor Patriarchae.

πατριαρχικός, ἡ, ὅν· ad patriarchas
pertinens

πατριδίων, τό· paterculus, -i, 2.

πατριεύς, ὅν· patricius, a, um. οἱ
πατρίκιοι, patricii, -orum, 2.

πατρικός, ἡ, ὅν· paternus, a, um;

patrius, a, um. οἱ πατρικοὶ κῆποι, pa-

terni horti. ἡ πατρικὴ ἀρετή, paterna
virtus ἡ πατρικὴ ἀγάπη, amor patrius.
πατρικότης, ἡ· paternitas, -atis, θ.
πατρικῶς patris instar; ut parens;
more paterni; paternā benevolentia.
πάτριος, α, ὅν· patrius, paternus
a, um. ἡ πατρία γῆ, patria tellus, pa-
terna terra πατριον ἔθος, patris mos
τὰ πατρία, mores, instituta patrum
(majorum).

πατρίς, ἡ· patria, -ae, θ.

πατρίως· more majorum.

πατριώτης, ὁ· 1) popularis, -is, 2)
ὁ σὺς πατριώτης, tuus popularis. *2)
patriae ἢ reipublicae amans. μέγας

πατριώτης nimis patriam amans

πατριωτικός, ἡ, ὅν· 1) ad populares
pertinens *2) εἶναι αἰσθητά πατριω-
τικά, bene sentit de republica

*πατριωτικῶς μεριμνῶ· patriae sa-
luti consulo ἢ prospicio

*πατριωτισμός, ὁ· amor ἢ studium
patriae; caritas patriae ἢ reipubli-
cae, pietas erga patriam. ἐδίδες μέ-
γαν πατριωτισμόν, se et commoda sua
pro patria in discrimen obtulit

πατροδότης, ὅν· a patre donatus.

πατρόθεν a patre

πατροκτονία, ἡ· parricidium, -ii, οὐ.

πατροκτόνος, ὁ· parricida, -ae, 2.

πατρομήτωρ, ὁ· avus paternus

πατροπαράδοτος, ὅν· a patre tra-
ditus a majoribus traditus, a, um.

*πατροπαράδοτος· de patris.

πατροπάτωρ, ὁ· paternus avus.

*πατρότης, ἡ· paternitas, -atis, θ.

πατροῦχος παθεῖνος· puella ad quem
integra pervenit hereditas paterna.

πατροφόνος, ὅν· patris interfector.

πατριός, ὁ· vitricus, -i, 2.

πατριώζω patrisso, -are.

πάτριον, ὁ· patrōnus -i, 2.

πατρωνεία, ἡ· patronatus, -us, 2.

πατρωνεύω patrocino, -ari.

πατρωνικός, ἡ, ὅν· patronalis, e.

πατρωνυμικός, ἡ, ὅν· patronymia-

cus a um πατρωνυμικά, patronymica.

πατρίως, α, ὅν· patrons, a, um;

patrius, a, um; paternus, a, um; pat-

ritus, a, um. ἡ πατρία ἀρχή, regnum
paternum κτήμα πατρῶν, fundus pa-

trius. ἡ πατρία οὐσία, τὰ πατρία,

res patria bona paterna.

πάτρωος, ὁ· patruus, -i, 2.

*πάτωμα, τό· contabulatio, -onis, θ.
*πατώνω contabulo domum).

παύλα, ἡ· 1) = ἀνάπαυλα, quies,
-etis, θ. 2) ἐν τῇ γραμ. clausula, -ae, θ.

παῦρος, α, ὅν· parvus, a, um

Πανσανίας, ὁ Pansanias, -ae, 2.

πανσιλοῖπος, ὅν· maerorem sedans.

πανσίνος, ὅν· morbo medens.

πανσιπότης, ὅν· a labore recreans.

παύσις, ἡ· 1) cessatio, -onis, θ. quies,

-etis, θ. 2) finitio, -onis, θ. *3) νεοελ.

α) μετὰ μακρὰν παύσιν, post longam

cessationem, intermissionem ὁ παύ-

σις ἀπὸ ἀξιώματος, ἀπὸ θέσεως, deje-

ctio de honore; munus spoliatio;

ordinis amotio γ) πλ. αἱ παύσεις (τῶν

μαθημάτων), feriae, -arum, θ. πλ.

πανστήρ, ὁ· sedator, -oris, 2.

πανστήριος, ὅν· πανστικός, ἡ, ὅν·

sedandi vim habens.

πανσώδυνος ὅν· dolorem sedans.

παύω 1) cessare facio; finem im-

pono. ὅθ. sedo (-avi, -are aliquid

τον πόλεμον bellum, τὰς δυνάμεις do-

lorem). παύω τινά τῆς ἀρχῆς, alicui

magistratum abrogo. *2) νεοελ. παύω

τινὰ τῆς θέσεως, gradu aliquid deji-

cio, magistratu ἢ munere aliquid

depello, a munere aliquid revoco.

ἐπαύθη τῆς ἀρχῆς, de magistratu

dejectus est 3) παύομαι τινος, παύο-

μαι ποιῶν τι, desisto (-stiti, -ere)

aliqua re ἢ de, ab aliquo, desisto ali-

qua re ἢ facere aliquid μαινόμενος

παύομαι, furere ἢ furiendo desisto ἐπαύ-

σάνην εἰς τὸ Σχολεῖον φοιτῶν, destiti

in Scholam ventitare. παύσαι τούτων,

desisto

παφλάζω aestuo, -are.

πάφλασμα, τό· aestus, -us, 2.

παχέως pinguit.

πάχη, ἡ· pruna, -ae, θ.

παχίζει pruna oritur.

παχνόω -ω pruinā tēgo.

παχνόδης, εἰς pruinosis, a, um.

πάχος, τό· 1) crassitudo, -inis, θ.

*2) = πῖμλη, adeps, ipis, 2. ἀπαρῶ

τὸ πάχος, adipēs detraho.

παχύδεσμος, ὅν· crassam pellem

habens μετφ. fatuus, stupidus a, um.

παχύννημος, ὅν· pingues suras

habens.

παχυλός, ἡ, ὅν· pinguis, e; crassus,

a, um; obesus, a, um. *2) νεοελ. α)

πεντέω -ω· pecto -ere (lanam).
 πεντός, ἡ, ὄν· pexus a, um.
 πελαγίζω· in altum navigo.
 πελάγιος, α, ὄν· in ἡ ex alto (maril);
 pelagius, a, um; marinus, a, um. π.
 ἀνεμος, ventus ex alto spirans.
 πελαγοδρομία, ἡ· per altum (mare)
 navigatio.
 πελαγοδρομέω -ω· per altum (ma-
 re) navigo.
 πελαγοδρομός· per altum navigans
 πέλαγος, τό 1) altum mare ἡ ἀπλ.
 altum, -i, οὐ. pelagus, -i, οὐ. ma-
 re, -is, οὐ 2) μετφ. = μέγεθος, πλήθος,
 immensitas, -atis, θ.
 πελαγόω -ω· inundo, -are.
 πελάζω (οὐδ.)· appropinquo, -are.
 πελαργιδεύς, ὁ· ciconiae pullus.
 πελαργικός, ἡ, ὄν· ciconis proprius.
 πελαργός, ὁ· ciconia, -ae θ.
 πελοργώδης, ἐς· ciconiae similis.
 πέλας prope, ὁ πέλας, vicinus; alius.
 πελατεία, ἡ· clientela, -ae, θ.
 πελάτης, ὁ· cliens, -ntis, ἂ. ἡ πε-
 λάτης, clienta, -ae, θ.
 πελατικός, ἡ, ὄν· ad clientas per-
 tines. τὸ πελατικὸν clientela, -ae, θ.
 πέλεια, ἡ· columba silvestris.
 πελεκάν, ὁ· pelecenus, -i, ἂ.
 πελεκάω -ω· dolo, -are, aliquid.
 πελέκημα, τό· assula, -ae, θ.
 πελέκησις, ἡ· sectio per securim;
 laevigatio, quae fit dolabellā.
 πελεκητός, ἡ, ὄν· dolatus, a, um.
 πελεκίζω securi percutio ἡ ferio.
 πελεκίνος, ὁ 1) βοτάν. securidaca,
 -ae, θ. 2) ἐν τῇ ἀρχῇ. securicula, -ae, θ.
 πελεκοειδής, ἐς· securi similis.
 πελεκύδιον, τό· securicula, -ae, θ.
 πέλεκυς, ὁ 1) securis, -is, θ. 2) bi-
 pennis, -is, θ. (ὅπον. securis).
 πελεκυφόρος, ὄν· securifer, bipen-
 nifer, era, erum, οὐο. ὁ πελεκυφόρος,
 liotor, -oris, ἂ.
 πελιδνός, ἡ, ὄν· levidus a, um;
 livens, -ntis. πελιδνός εἶμι, liveo, -ere.
 πελιδνότης, ἡ· livor, -oris, ἂ.
 πελιδνώω -ω· livido, -are, aliquid.
 πελιδνοῦμαι, liveo, -ere; livesco, -ere.
 πελιδνωμα, τό· livor, -oris, ἂ. live-
 do, -inis, θ.
 πελιδνώς· liventer.
 πελιδνώσις, ἡ· livor, -oris, ἂ.
 πελίκη, ἡ· pelvis, -is, θ.

πελιός, πελιδνός = πελιδνο.
 Πέλλα, ἡ· Pella -ae, θ. Πελλαῖος
 α, ὄν, Pellaeus, a, um
 πέλημα, τό· planta, -ae, θ.
 πελματοδής, ἐς· plantaris, e.
 πέλωμαι sum fui, esse.
 πελτάριον, τό· parva pelta; par-
 mula -ae, θ.
 πελταστής, ὁ peltastes, -ae, ἂ.
 πέλτη, ἡ· pelta, -ae θ. parma, -ae, θ.
 πελτοφόρος ὄν· peltatus, a, um. ὁ
 πελτοφόρος, peltastes, -ae, ἂ.
 πέλωρ, πέλωρον, τό· monstruosus, a,
 um; immanis, e; ingens, ntis; ma-
 jor quam pro humano habitu.
 πέμματα, τά· dulcia, -orum, οὐ. bel-
 laria -orum, οὐ.
 πεμμάτιον, τό· dulciola, -orum, οὐ.
 πεμματουργός, ὁ· dulciarius, -i, ἂ.
 πεμπατώ· per quinos digitos nu-
 mero. καὶ ἐν γενεῇ, numero, -are.
 πεμπάς, ἡ· = πεντάς.
 πεμπταῖος, α, ὄν· quinque dierum;
 quinto die. πεμπταῖος ἀφικέτο, quinto
 die venit.
 πεμπτός, α, ὄν· mittendus, a, um.
 πέμπτη (ἡμέρα)· quintus dies.
 πεμπτημόριον, τό· quinta pars.
 πεμπτός, ἡ, ὄν· missus, a, um.
 πέμπτος, ἡ, ὄν· quintus, a, um τὸ
 πέμπτον, quintum ἐπ. ὁ πέμπτον, quinto.
 πέμπω· mitto (misi, missum, ere)
 aliquid ἡ aliquem π. πρὸς δέεις
 πρὸς τινα, legatos ad aliquem mitto.
 οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεψάν τινα ταῦτα ἐροῦν-
 τα, Athenienses miserunt, qui haec di-
 ceret. πέμπομαι mittor (ab aliquo).
 ἐπέμψθη, missus est.
 πέμψις, ἡ· missio, -onis, θ.
 πενέστης, ὁ· servus, -i, ἂ.
 πένης, ὁ, ἡ· pauper, -eris. πενίστε-
 ρος, pauperior; πενίστατος, pauperri-
 mus a, um. πένης τινός, pauper (egens)
 alicujus rei. πάνυ πένης, pauperculus.
 πενητεύω pauper sum.
 πενθαλέος, α, ὄν, luctuosus, a, um.
 πενθερά, ἡ· socrus, -us, θ.
 πενθερός, ὁ· socer, -eri, ἂ.
 πενθεροκτόνος· socerum interficiens
 πενθέω -ω· 1) lugeo (-xi, -ere)
 aliquem ἡ aliquid. 2) in luctu sum.
 πένθημα, τό· luctus, -us, ἂ.

*πενθημερία, ἡ· spatium quinque
 dierum
 πενθήμερος, ὄν· quinque dies durans
 πενθημιμερής τομή· semiquinaria
 caesura
 πενήμων, ὁ, ἡ· luctuosus, a, um.
 πενήτης, ἐς· lugubris, e
 πενήτηριος, α, ὄν· lugubris, e
 πενήτηριον ἄσμα, lugubris cantus.
 πενήτικος, ἡ, ὄν· lugubris, e.
 πενήτηρια, ἡ· praefica, -ae, θ.
 πενήτικος, πενήτικος, ἡ, ὄν· lu-
 ctuosus, a, um; lugubris, e.
 πενήτικῶς· lugubriter; luctuose.
 πένθιμος, ὄν 1) luctifer, luctificus,
 a, um. 2) lugubris, e. τὸ πένθιμον
 ἱμάτιον, τὰ πένθιμα, lugubris vestis,
 lugubria, -ium οὐ. πένθιμον ἱμάτιον
 φέων, pullatus ἡ atratus a, um.
 πένθιμῶς· lugubre; lugubriter.
 πένθος τό 1) luctus, -us, ἂ. διὰ πέν-
 θους τὸν βίον ἄγω, in luctu vivo. διὰ
 πένθους τὸ γῆρας διάγω, in luctu conse-
 natio πρὸς ἐνδειξιν μεγ. στου πένθους, ad
 in luctum maximi luctus. τὸ πένθος
 καταθεμαί, luctum finio ἡ compono.
 2) in eror, -oris, ἂ.
 πένυ, α, ἡ· paupertas, -atis, θ.
 πένυ, ὁ, ὄν· pauper, -eris; pau-
 perius, a, um. πένυχρον καλύδιον,
 pauper tugurium.
 πενυχρότης, ἡ· pauperies, -ei, θ. in-
 digentia, -ae, θ. egestas, -atis, θ.
 πένυ, ὁ, ὄν· pauperum more; misere.
 *πέννα (= κάλαμος γραφικός)· pen na,
 -ae, θ. calamus, -i, ἂ. stilus, -i, ἂ.
 πέννομαι pauper sum; inops sum
 πλουσίᾳ ἡ πενομένη πόλις, urbs dives vel
 in ps. l'ιγυρῶς πέννομαι, pauperculus sum
 πεντάβιβλος, ἡ (ὅπον. συγγραφή)
 opus quinque libris constans.
 πεντάγωνος, ὄν· quinque angulos
 habens pentagonus, a, um. τὸ πεν-
 τάγωνον, pentagonium, -ii, οὐ.
 πενταδάκτυλος, ὄν· quinque digi-
 tos longus, a, um.
 πενταδάκκης πεντάδαρχος, ὁ· prae-
 fectus quinque virorum.
 πενταδεκαέτης, πενταδεκαετής, ὁ
 πενταδεκαέτης, ἡ· qui, quae quin-
 decim annorum est.
 πενταδικός, ἡ, ὄν· quinaris, a, um.
 πεντάδραχμον, τό· numisma quin-
 que drachmarum.

πεντάδραχμος, ὄν· quinque drach-
 marum pretium aequans
 πενταετηρία, ἡ· quinquennium, ii, οὐ.
 πενταετηρικός, ἡ, ὄν· quinquen-
 nalis e. ὁ πενταετηρικός ἀγών, quin-
 quennale certamen.
 πενταετηρίς, ἡ· quinquennium, -ii,
 οὐ. quinquennatus, i, ἂ.
 πενταετής, ἐς· quinquennis, e.
 πενταετία, ἡ· quinquennium, -ii, οὐ.
 πένταθλον, τό· quinquertium, -ii, οὐ.
 πένταθλος ὁ quinquertio, onis, ἂ.
 πεντακέφαλος, ὄν· quinque capita
 habens.
 πεντόκσις· quinquies.
 πεντακοσμήριοι· quinquaginta millia
 πεντακοσχιλίοι, αι· a quinque millia
 πεντάκλινος, ὄν· quinque lectis
 instructus, a, um.
 πεντακοσιάρχης, ὁ· quingentorum
 militum praefectus.
 παντακοσιαρχία· ἡ· quingentorum
 militum praefectura.
 πεντακόσιοι, αι, α· quingenti -ae,
 a. ἐκ πεντακοσίων συγκείμενος, quin-
 genarius, a, um; quingentarius, a, um.
 ἀνά, καὶ ἂ πεντακοσίους, quingeni, ae, a.
 πεντακοσιομέδιμνος· civis, qui quin-
 gentis medimnis census est.
 πεντακοσιοστός, ἡ, ὄν· quingente-
 simus, a, um.
 πεντακοσιοστός, ἡ· numerus quin-
 gentorum.
 πεντακυμία, ἡ· immanis unda.
 πεντάλεκτρος quinque lectos habens
 πεντάλιτρος, ὄν· quinquelibras, e.
 *πενταμελής, ἐς· quinque membris
 constans.
 πενταμερής, ἐς· quinquepartitus, a, um
 πενταμερῶς· quinquepartito.
 πεντάμετρος ὁ versus pentameter.
 πεντάμηρος, ὄν· quinquemestris, e.
 πεντάμορφος, ὄν 1) quinque figuras
 habens. 2) vssol. pulcherrimus a, um.
 πεντάπηχυς, ὁ· qui quinque cu-
 bitorum est.
 πανταπλασιάζω· quinqueplo -are.
 πενταπλάσιος, α, ὄν· πενταπλα-
 σίων, ὄν· quintuplus, a, um; quin-
 quies t ntus, a, um.
 πενταπλασίως· quintuplo; quinquies
 tantum
 πεντάπλεθρος, ὄν· quinque jugeri-
 bus constans

πενταπλός -ους, ἢ, οὖν quinquen-pl-x. icis

πεντάπους, δ. ἢ quinquē pedes habens πεντάπουν μέτρον, quinquē pedalis. πεντάπρωτοι, οἱ quinquē primi, -orum, &

πεντάς, ἢ quinquārius numerus; quinio -onis, θ pentas, -adis, θ.

πεντάσημος, ον pentasēmus, a um. πεντάσκαμος, ον quinquē ramos habens.

πεντασπίθαμος, ον quinquē spithamas longus, a, um.

πενταστάδιος, ον quinquē studiorum

πεντάστιχος, ον quinquē ordinibus ἢ versibus constans; pentastichos. on.

πεντάστομος quinquē ostia habens

πεντασύλλαβος, ον quinquē syllabis constans.

πεντάσχημος, ον quinquē figuras habens.

πεντατάλαντος quinquē talentorum

πεντάτευχος δ, ἢ pentateuchus, -i, θ. pentateuchum, -i, οὖ.

πεντάτονος quinquē sonis constans.

πενταφνής, ἐς quintuplicis naturae

πεντάφυλλον, τό quinquē folium, -ii, οὖ.

πεντάφυλλος, ον quinquē folius, a, um.

πεντάφωνος, ον quinquē voces redens

πενταχή quinquē modis

πεντάχορδος, ον pentachordus, a, um.

πεντάχρονος, ον quinquē temporibus constans (περὶ μετρ. ποδῶν).

πενταχῶς quinquē modis.

πέντε quinquē. ἀνὰ πέντε, κατὰ πέντε, quini, ae, a.

πεντεκαίδεκα quindēcim. ἀνὰ πεντεκαίδεκα quindēcim, ae, a.

πεντεκαίδεκάκις quindēcies.

πεντεκαίδεκάπυχus, υ quindēcim ulnarum.

πεντεκαίδεκαπλάσιον, ον quinquē decies major.

πεντεκαίδεκατημόριον, τό particula quinta decima.

πεντεκαίδεκατος, η, ον decimus quintus ἢ quindēcim, a, um.

πεντακαικοσι quinquē viginti quinquē

πεντακαικοσιαετής, ἐς annorum viginti quinquē

πεντακαικοσιοστός, ἢ, ον vicesimus quintus.

πεντακαιπεντηκονταετής, ἐς quinquaginta quinquē annos natus.

πεντεκαιτριακοντούτης, ἐς tri-ginta quinquē annos natus

Πεντελικός, Πεντελήσιος Pentelicens, a um Πεντελικόν ὄρος, Pontelensis mons

πεντετηρικός, ἢ, ον quinquennalis, e.

πεντετηρίς, ἢ quinquennium, -ii, οὖ.

πεντήκοντα quinquaginta. ἀνὰ ἢ κατὰ πενήκοντα, quinquagēni, ae, a.

πεντηκονταετής, ἢ tempus quinquaginta annorum. * ἢ πενήκονταε-

τής τῶν ἐμῶν γάμων, quinquagēni-nium mearum nuptiarum

πεντηκονταετής, ἐς quinquaginta annos natus.

πεντηκονταετία quinquaginta anni.

πεντηκοντακέφαλος, ον quinquaginta capita habens

πεντηκοντάπηχυς, υ quinquaginta ulnarum.

πεντηκόνταρχος, δ quinquaginta militum praefectus.

πεντηκοντάς, ἢ numerus quinquaginta.

πεντηκόντορος, ἢ quinquaginta remorum navis

πεντηκοντούτης quinquaginta annos natus

πεντηκοστή, ἢ 1) μερίς, quinquagesima pars. † 2) Pentecoste, es, θ. ἢ τῆς πενήκοστῆς ἑορτῆς, pentecostale festum.

πεντηκοστός, ἢ, ον quinquagesimus, a, um.

πεντήρις, ἢ quinquē remis, -is, θ.

penteres, -is, θ.

πεντῶβολον, τό quinquē oboli.

πεντῶροφος, ον quinquē contignationes habens (domus).

πέξις, ἢ tonsura, -ae, θ.

πέος, τό penis, -is, &

πεπαιδευμένος, η, ον eruditus, a, um; doctus, a um. ἰδὲ παιδεύω.

πεπαίνω māturo, -are, aliquid. πεπαίνομαι, maturor, -ari; mature-sco, -ere

πέπαμαι, ἐπεπάμην possideo (-edi, -essum, -ere) aliquid καὶ ὃ ἐπιπατό-υ; et quae quispiam possideret.

πέπανσις, ἢ, πεπασμός, δ māturatio, -onis, θ. māturitas, -atis, θ.

πεπαντικός, ἢ, ον māturandi vim habens; māturescens, -ntis.

πέπειρος, ον māturus, a, um. στα-φυλή πίπρος, uva mātura.

πέπειρος, ἢ, ον coctibilis, e.

πέπων, ον māturus, a, am. στα-φυλή πέπων, uva mātura. οὖς. δ πέ-πων, pepo, -onis, &

πέρ, μετ' ἀναφορ. 1) -cunque. ὅσπερ, quicunque ἢ περ λέγει, quaecunque dicit. ὅσος περ, quantuscunque, οἷος περ, qualiscunque. ἢ περ, διόπερ, ὥσπερ, quomodocunque; quacunque ratione. ἐνθαπερ, ubicunque.

πέρα, περαιτέρω ultra πέρα προ-δαινῶ, ultra progredior. πέρα τοῦ δικαίου, ultra iustum. ulterius justo. τὰ περαιτέρω, quod ultra est οὐδὲν περαιτέρω ζητῶ, nihil ultra requiro.

πέρα τοῦ δέοντος, ultra quam oportet πέρα ἢ τῷ ἀνθρώπῳ ἔστι, ultra quam homini datum est περαιτέρω προδίνω, ulterius progredior. πρὸς. πέραν. περαίνω (ἐπεράνα - termino, -are aliquid; finio, -ire, aliquid; transigo,

πέπεισμαι ἰδὲ πείθω.

πέπερι, τό piper, -eris, οὖ.

πεπερίζω piperis saporem habeo.

πιπέριον, τό granulum piperis.

πιπερόπαστος, ον pipere inspersus

πεπλασμένος η, ον fictus, a, um; simulatus, a, um. ἰδὲ πλάττω.

πεπλασμένος fite; simulate.

πεπλουσμένος late; multis ver-bis; copiose.

πέπλιον, πεπλῖς (φ.) peplicion, -i, οὖ.

πεπλογραφία, ἢ peplic descriptionio.

πέπλος, δ pepulum, -i, οὖ. pepulus, -i, & palla, -ae, θ.

πέποιθά τινη ἢ ἐπί τινη confido

ἀlicui ἢ aliquo, fretus sum aliqua re.

πεποιθώς, confusus, fretus, a, um.

πεποιθήσεις, ἢ fiducia, -ae, θ. con-fidentia, -ae, θ. ἢ ἐν σοὶ (ἢ πρὸς σέ).

πεποιθῆς, fiducia tui.

πεποιθότως, fidenter; fiducialiter.

πέπονθα πρὸς τοῦ πάσχω

πέπονται fatum est; in fatis est; fataliter definitum est. ἐπέπωτό μοι, fatum (in fatis) fuit mihi.

πέπονται μοι ἰδεῖν τι, fatum (in fa-tis) est mihi visere aliquid. ὅν. πε-πρωμένος, η, ον fatalis, e. τὸ πε-πρωμένον τέλος. fatalis mors ἢ πεπρω-μένον, τὸ πεπρωμένον, fatum -i, οὖ.

πεπτήριος, α, ον. πεπτικός, ἢ, ον concoctioni inserviens; concoctionem juvans.

πεπτός, ἢ, ον coctibilis, e.

πέπων, ον māturus, a, am. στα-φυλή πέπων, uva mātura. οὖς. δ πέ-των, pepo, -onis, &

πέρ, μετ' ἀναφορ. 1) -cunque. ὅσπερ, quicunque ἢ περ λέγει, quaecunque dicit. ὅσος περ, quantuscunque, οἷος περ, qualiscunque. ἢ περ, διόπερ, ὥσπερ, quomodocunque; quacunque ratione. ἐνθαπερ, ubicunque.

πέρα, περαιτέρω ultra πέρα προ-δαινῶ, ultra progredior. πέρα τοῦ δικαίου, ultra iustum. ulterius justo. τὰ περαιτέρω, quod ultra est οὐδὲν περαιτέρω ζητῶ, nihil ultra requiro.

πέρα τοῦ δέοντος, ultra quam oportet πέρα ἢ τῷ ἀνθρώπῳ ἔστι, ultra quam homini datum est περαιτέρω προδίνω, ulterius progredior. πρὸς. πέραν. περαίνω (ἐπεράνα - termino, -are aliquid; finio, -ire, aliquid; transigo,

perago (-egi), -ere, aliquid; conficio (feci) aliquid.

περαιῶ -ῶ transmittō (-isi, -ere) aliquem trans aliquid; trajicio (-eci, -ere) aliquem trans aliquid.

περαιῶ τὸν στρατὸν τὸν ποταμὸν (ἰδὲ τοῦ πο-τομοῦ), transmittō exercitum trans flumen.

περαιῶ τὸ στράτευμα τὸν Ῥο-δαν, υ εἰς τὸ πέραν τοῦ Ῥοδανοῦ, trajicio exercitum (trans) Rhoda-num περαιῶμαι τὸν Πάδον, trajicio Padum.

ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν Ἰταλίαν περαιῶται, ex Africa in Italiam tra-jecit. (οὐδ.) περαιωθεὶς εἰς Ἰταλίαν, in Italiam trajectus

περαιτέρως, α, ον ulterior. -ius.

περαιτέρω, ulterius; amplius. ἰδὲ πέρα.

περαιώσις, ἢ trajectus, -us, &

πέραμα, τό trajectus, -us, & tran-situs, -us, &

πέραν trans: πέραν τοῦ Τιβέρεως κεί-μενος, trans Tiberim situs. πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶ, trans mare est. εἰς τὸ πέραν τοῦ Ῥήνου διαδιδάχω, trans Rhenum transduco

Πρὸς πέρα πέρας, τό terminus, -i & finis -i, &

περάσιμος, ον qui transiri potest.

πέρασις, ἢ transitus, -us, &

περαιός, ἢ, ον per quem transitus patet.

περαῖω -ῶ finio, -ire, aliquid; termino -are, aliquid. περατοῦμαι, finem capio ἢ habeo; finior, -iri; terminor, -ari.

περάτωσις, ἢ terminatio, -onis, θ.

περάω -ῶ 1) trajicio (-eci) -ere.

ὁ στρατὸς περάσας τὸν Πάδον εἰς τὴν Κρεμῶνην, exercitus Pado trajectus in Cremonam.

ἐκ τῆς Λιβύης εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπεράσεν. (se) trajecit ex Afri-ca in Italiam. 2) transeo, -ire. περῶ τὸν ποταμὸν, transeo flumen.

περγαμνή, ἢ membrana, -ae, θ.

Πέργαμον, Πέργαμος, τὰ Πέργα-μα Pergamum, -i, οὖ. Pergamus, -i, θ Pergama, -orum οὖ. Περγάμιος, Pergamius, a, um. Περγαμνός, Per-gamēnus, a, um.

πέρδης, ἢ crepitus ventris.

περδιμίδεύς, ἢ pullus perdiciis.

περδιμικός ad perdes pertineans.

περδίκιον, τό parva perdix.

περδικοτρόφος, ον perdes alens.

πέρδιξ, δ, ἢ perdix, -icis, & θ.

περῶ pēdo (pedi), -ere.
περῶ perdo; diruo; vasto.
περὶ 1) **μετὰ γενικῆς** αἰ de μετ' ἀ-
 φαι.) λέγω, γράφω περὶ τινος. dico,
 scribo de aliqua re. διαλέγομαι περὶ
 τινος, colloquor de aliqua re. οἱ περὶ
 εἰρήνης (πεμφθέντες) πρεσβεις, legati de
 pace δ) pro (μετ' ἀφαι.) : περὶ ψυχῆς
 μάχομαι, pugno pro animo. δ) περὶ στε-
 φάνου λόγος, oratio pro (ἀλλὰ καὶ de)
 corona. γ) περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι ἡ ἡγοῦ-
 μαί τι, magni facio, aestimo pendo
 aliquid. περὶ πλείστου ποιοῦμαι τινα,
 magni facio aliquem. περὶ οὐδενός ποι-
 οῦμαι ἡ ἡγοῦμαι τι, nihil aliquid fa-
 cio. 2) **μετὰ δοτικῆς** (ποιητ.) : χαλ-
 κὸν περὶ τῷ σ' ἐρῶ ἐχει, aes circa pe-
 ctus habet. 3) **μετ' αἰτιατ.** circa ἡ
 circum, ad per (μετ' αἰτ.) : α) πάν-
 τες οἱ περὶ ἐκείνου, omnes circa eum
 οἱ περὶ τὸν Ὀλυμπον, qui circum Olym-
 pum habitant ἡ περὶ κνίδον ναυμα-
 χία, praelium navale ad Cnidum.
 περὶ πᾶσαν τὴν Σικελίαν, per totam Si-
 ciliam. β) οἱ περὶ Πλάτωνα, Platonis
 discipuli ἡ Plato ipse cum suis dis-
 cipulis. γ) εἰμὶ περὶ τι, tracto aliquid;
 versor circa aliquid. ἡ φιλοσοφία περὶ
 ἀλήθειαν ἐστὶ, philosophia circa veri-
 tatem versitur δ) οἱ περὶ τὴν φιλο-
 σοφίαν, philosophi. οἱ περὶ τὴν γραμ-
 ματικὴν, grammatici. δ) πονηρός περὶ
 τι, malus (in aliqua re. ε) ἐπὶ χεῖ-
 ρος καὶ ἀριθμοῦ : περὶ τὰ Μηδικά, cir-
 ca tempus belli Persici. περὶ τοὺς
 χρόνους ἐκείνους, circa tempora illa.
 περὶ τὰ τριάκοντα ἔτη, circa triginta
 annos. περὶ τὴν ἐβδόμην ὥραν, horā
 quasi septimā. περὶ λύγων ἀφάς, cir-
 citer luminibus accensis περὶ τὸ θέ-
 ρος circiter messem. περὶ τρισχιλίους
 τρία circiter millia. ε) τὰ περὶ τινα ἡ
 τὰ περὶ τι. quae ad aliquem pertinent,
 quae ad aliquid pertinent.
περιάγαμαι vehementer admiror.
περιαγαπάω -ῶ praecipue amo.
περιαγγέλλω -ῶ ubique nuncio.
περιαγείρω -ῶ undique colligo.
περιαγκωνίζω manus post tergum
 vincio ἡ religo
περιαγνίζω lustro, -are.
περιάγνυμι confringo torquendo.
περιάγω 1) circumago (-egi, -ere)
 aliquid. περιάγω ἡ περιάγομαι τινα, cir-

cumago aliquem (mecum). 2) cir-
 cumduco (-xi, -ere) περιάγω τινα διὰ
 τῆς οἰκίας, circumduco allquem (per
 aedes).

περιαγωγή, ἡ circumactio, circum-
 ductio. -onis, θ.

περιαγωγός, ὁν circumducens, ntis

περιαθρέω -ῶ circumspicio ere.

περιαθροίζω undique congrego

περιαθροισμός, ὁ congregatio, onis, θ.

περιαίρεσις, ἡ detractio, -onis, θ.

περιαίρετός κόσμος, ornatus exom-
 ptilis.

περιαίρῶ -ῶ (περιείλον) aufero
 ab omni parte. δ) detraho (-xi ali-
 quid; adimo (-emi) aliquid περιαιρῶ
 τὰ ὅπλα τινός, armis aliquem spolio.

μεσ. περιαιροῦμαι τι mihi aliquid au-
 fero, depono aliquid.

περιακμάζω plurimum floreo

περιακολουθέω -ῶ ubique comitor.

περιακοντίζω undique jaculor

περιακτός, ὁν qui circumagi po-
 test; versatilis, e ἡ περιάκτῃ mu-
 china versatilis.

περιαλγέω -ῶ vehementer doleo.

περιαλγής, ἐς qui valde dolet;
 vehementer dolens; magno dolore
 affectus a, um.

περιαλγῶς valde dolenter.

περιαλείφω circumlino, -ere (ali-
 quid aliqua re).

περιαλουργής, ἐς circumpurpuratus

περιαμάω -ῶ undique demeto.

περίαμμα, τό amuletum -i, οὐ.

περιαμπέχω undique obtego.

περιαμύνω protego (aliquem).

περιαμφιέννυμι circumvestio, ire.

περιαμφοδος οἰκία, insula, -ae, θ.

περιαναγκάζω vi circumago

περιανθέω -ῶ circum floreo.

περιανθής, ἐς circum florens.

περιανθίζω floribus undique orno.

περιανίσταμαι circum surgo

περιαπλώω -ῶ undique extendo.

περίαπτον, τό amuletum, -i, οὐ.

περιάπτω 1) adnecto (-nexui,
 -ere) 2) συνήθ. α) acquiro, concilio
 (alicui aliquid, τῇ πόλει ἀγαθὸν τι
 urbi bonum quoddam). β) ἐπὶ κακοῦ
 impono, imprimo injungo. αἰσχύνῃ τῇ
 πόλει ignominiam urbi).

περιάργυρος, ὁν argento obductus.

περιαργυρόω -ῶ argento obduco

(aliquid). περιηργυρωμένος, ἡ, ὄν, ar-
 gento obductus a, um.

περιαρμόζω apte circumpono.

περιόροσις, ἡ circumaratio, -onis, θ.

περιαρῶ -ῶ circum aro.

περιαρτάω -ῶ circum appendo.

περιαστρέπτω circumfulgeo, -ere.

πριασχολέω -ῶ occupatus sum
 in aliqua re.

περιανυάζω undique collustro.

περιανύειν, ἡ splendor circumfusus.

περιανυγής, ἐς splendens, -ntis;
 pellucidus, a, um.

περιανυαδίζομαι valde condumax
 sum.

περιαντιζομαι de me ipso, de ea-
 dem re multa lo uor.

περιαντολογέω -ῶ de me ipso
 cum jactantia loquor.

περιαντολογία, ἡ sui ipsius prae-
 dicatio et laudatio.

περιαντολόγος ὁν se ipse laudans;
 sui laudator; sui jactator

περιανυχένιος cervicem circumdans

περιβάδην divaricatis pedibus.

περιβαίνω divaricatis pedibus se-
 sedeo ἡ equito.

περιβάλλω 1) circumjicio (-jeci,
 -ectum -ere); circumdo, (-dedi,
 -datum, -are) amplector (-xus sum,
 -i) περιβάλλω τινα καὶ φιλῶ, ample-
 ctor aliquem et osculo. π. τάχος τῇ
 πόλει, circumdo murum urbi. τάχος
 τῇ πόλει περιβεβληται, urbem murus
 amplectitur. 2) = ἀμφιέννυμι, induo,
 -ere; amicio -ire, aliquem περιβάλ-
 λωμαι ἡράτιον, me amicio pallio. περι-
 βεβλημένος τὴν τῆδενην, togā ami-
 ctus. περιβεβλημένος τὴν ἐσθῆτα, veste
 indutus. περιβεβλημένος νεφέλην, nube
 amictus ἡ cinctus 3) **μετφ.** περιβάλ-
 λω τινα κακοῖς, συμφοραῖς, aliquem
 malis, calamitate implico, aliquem
 malis, calamitate afficio περιβάλλο-
 μαι κακοῖς, malis afficio, circumvenior.

περιβαρύνω, ῶ valde gravis

περιβάσις, ἡ circumitio, -onis, θ.

περιβιδρώσκω circummedo, -ere.

περιβιδῶ -ῶ supervivo, -ere.

περιβλαστάνω circumgermino, -are

περιβλεπτός, ὁν conspicuus, a, um
 spectabilis, e; illustris, e..

περιβλέπω circumspicio, -ere.

περιβλεψίς, ἡ circumspectio, -onis, θ

περιβλήμα, τό circumjectus, -us,
 ἂ. amictus, -us, ἂ. in lumentum, -i, οὐ.

περιβλήτος, ὁν circumjectus, a, um.

περιβλύζω καὶ περιβλύω scatebris
 affluo; scateo circum; circumfluo.

περιβόω -ῶ divulgo, -are; dif-
 famo -are; celebros -are.

περιβόησις, ἡ celebratio, -onis, θ.

περιβόητος, ὁν celebratus, a, um;
 famosus, a, um. π. ἐστὶ τῇ μορφῇ,
 praecipuam laudem habet formae.

περιβοήτως clare; manifeste.

περιβοθρόω -ῶ circumfodio, -ere.

περιβόλαιον, τό amictus, -us, ἂ.
 pallium, -i, οὐ.

περιβολή, ἡ circumjectus, -us, ἂ.
 amictus, -us, ἂ. vestitus, -us, ἂ. cul-
 tus, -us, ἂ.

περιβολός, ὁ ambitus, -us, ἂ. se-
 ptum, -i, ἂ. murus, -i, ἂ.

περιβομβέω -ῶ circumstrepo -ere.

περιβόσκω circum pascor. περιβό-
 σκομαι, circum pascor

περιβουνος, ὁν montibus cinctus.

περιβράζω circum ebullio

περιβραχιόνιον, τό armilla, -ae, θ.

περιβραχιόνιος brachium cingens.

περιβρέμω circum fremo.

περιβρέχω circum humecto; ex
 omnibus partibus subluo. περιβρέχο-
 μαι, undique subluo.

περιβρύχιος ὁν circum aestuans.

περιβρύχομαι circumfrando, -ere.

περιβρώσις, ἡ circumrosio, -onis, θ.

περιβρώτος, ὁν circumesus, a, um.

περιβώμιον, τό septum altaris.

περιβώμιος qui circum aram est.

περιγανόω 1) laetitia perfundo,
 -ere 2) polio, -ire; laevigo -are.

περιγείος, ὁν 1) terram ambiens;
 ὁ π. γῆρος, orbis terrarum. 2) terrae
 proximus. τὰ περιγεία, terrena. quae
 sunt in terra. *3) ὁ ἥλιος εὐδοκᾷται
 εἰς τὸ περιγίον, sol terrae vicinus est,
 sol in vicinia terrae est

***περιγέλασμα**, τό derisio, -onis, θ.

***περιγελαστής**, ὁ irrisus, -us, ἂ.

***περιγελαστός**, ὁν perridiculus, a, um.

περιγελῶ -ῶ derideo irrideo (-isi,
 -ere) aliquem. ***περιγελῶμαι**, irri-
 sui sum ἡ habeor.

***περιγελῶς**, ὁ irrisus, -us, ἂ.

περιγίγνομαι 1) = περιλείπομαι, su-
 persum (-fui, -esse); superstes sum.

καὶ ὅσα ἐξ αὐτῶν περιέγενετο, et quae inde superfuissent. 2) περιγίγνομαι· τινι (= ἐπὶ τῷ τινι), supersum alicui. superstes sum alicui. ὅθ. οἱ περιγενόμενοι, superstites. 3) περιγίγνομαι τινος (= νικῶ τινά). supero, -are, aliquem; superior sum alicuius; vinco aliquem. περιεγένοντο τῶν πολεμίων, hostes vicerunt. περιγίγνομαι τινος τῇ ἀρετῇ, supero aliquem virtute. περίγλυκνυς, v. valde dulcis. περίγλωσσος, ον· facundus, a, um. περίγλωττις, ἡ involucrium linguae. περιγνάμπω· circumflecto, -ere. περίοργος, ον· valde agilis. περίγραμμα, τό· circumscriptio. περίγραπτος· circumscriptus, a, um. περιγραφεύς, δ· circumscriptor, oris, ἄ. περιγραφή, ἡ 1) = περίορισις· circumscriptio -onis, θ. 2) = ὑποτύπωσις· descriptio, designatio, -onis, θ. περιγράφω 1) = περιορίζω· circumscribo, -ere, aliquid. 2) = διαγράφω· circumscribo, -ere; circumduco, -ere. aliquid. ὅθ. deleo, -ere; oblitero -are. 3) = ὑποτυπῶ τι, describo (-psi, -ere) aliquid; designo, -are, aliquid. περιγυμνῶ -ῶ· circum nudo. περιγυρεύω· huc illuc ambulo. περιγυρίζω· circumago -ere. περιδάκρυς, v. καὶ περιδάκρυτος· ον· valde lacrimans; lacrimosus, a, um. περιδεής, ἐς· pavidus, a, um; terribus, conterritus, a, um. περίδεωδς· pavide. περιδειπνον· τό· epulum funebre. περιδέξιον, τό· armilla -ae, θ. παριδέξιος, ον· aptus, a, um. περιδεξιότης, ἡ· sollertia, -ae, θ. περιδέραιον, τό· monile, -is, οὐ. περιδέραιος, ον· collaris, e. περιδεσμεύω· vincio -ire. περιδεσμός, δ· vinculum, -i, οὐ. περιδέτος, ον· circumligatus, a, um. περιδέω· circumligo, -are. περιδηλος, ον· conspicuus, a, um. περιδιδόμαι τινι περί τινος· pignore certo; contendo; cum aliquo; pignus pono cum aliquo. τὸ περιδεδομένον (= στοίχημα pignus -oris, οὐ. περιδινέω· circumago, -ere. περιδίνωσις· in gyrum circumactio. περιδίνητος, ον· versatilis, e. περιδίνος, δ, ἡ· vagabundus; pirata

περιδιώκω· undique persequor. περιδοξος, ον· famosus; illustris. περιδοσις ἡ pactum, -i, οὐ. pignus. περιδουπέω -ῶ· circumsono, -are. περιδράττομαι· apprehendo, -ere. περιδρομεύς, δ· circulator, -oris, ἄ. περιδρομή ἡ circumcursio, -onis, θ. περιδρομος, ον· circumcurrens -ntis; δ· περιδρομος, circuitio, -onis, θ. circuitus, -us, ἄ. porticus ambiens domum. περιεῖδον ἰδε· περιεράω -ῶ. περιεῖλέω -ῶ· circumvolvo, -ere. περιεῖλημα, τό· involucrum, -i, οὐ. 1) περιεῖμι· supersum, -esse. 2) περιεῖμι· circummeo, -ire. περιεῖργνυμι· περιεῖργνύω· περιεῖργω· undique cohibeo ἢ coerceo; includo, -ere. περιεῖρω· circum inserto. περιεκτικός, ἡ ὅν 1) = περιελπτικός· comprehensens, complectens, -ntis ὅθ· universus, a, um. *2) νοσηλ. = διεξοδικός, ἰδε· τὴν λέξιν. περιεκτικῶς· comprehendendo. περιελασις, ἡ· circumactio, -onis, θ. περιελαύνω· circumago, -ere; undique cogo; abigo -ere. περιελευσις, ἡ· circumitio, -onis, θ. περιελέξις, ἡ· circumvolutio, -onis, θ. περιελίσσω· circumvolvo, -ere. περιελκυσμός, δ· circumtractio, -onis, θ. περιέλκω· circumtraho, -ere. περιενεγκεῖν ἰδε· περιφέρω. περιέννυμι· induo, -ere. περιέπω τινά· tracto aliquem (bene ἢ male). περὶ πῶν τινά· ὥς (ἄτε πολέμιον, φίλον, εἰσεγγέτην, tracto ut hostem, amicum beneficium ταῖς μεγίσταις τιμαῖς περιέπω τινά· summis honoribus prosequor aliquem. περιεργάζομαι 1) curiosus ago, diligenter et accurate observo. 2) inaniter ἢ frustra satago; frustra laboro. περιεργεία, περιεργία, ἡ 1) curiositas, -atis, θ. 2) nimia diligentia. περιεργός, ον· 1) curiosus, a, um. 2) nimis exquisitus, a, um. περιέρχω· curiose. περιέρπω· circumserpo, -ere. περιέρχομαι· circummeo (-ii -ire) aliquid; circumvenio (-ii -ire) aliquid; perlustro -are, aliquid. π. πάσαν τὴν γῆν, omnem terram perlustro. 2) π. τινά· circumvenio (decipio)

aliquem. 3) περιέρχεται (περιήλθε) τι εἰς τινά· penes aliquem est (fuit) aliquid; devenit aliquid in manus alicujus; penes aliquem est fuit aliquid. 4) π. εἰς δυστυχίαν, in calamitatem incido. *5) π. εἰς ἀπόγνωσιν, ad desperationem pervenio. περιεσθίω· arrodo, -ere. περιεσκεμμένος καὶ περιεσκεμμένος· ἰδε· περισκέπτομαι. περιεσχάτος, ον· paene extremus. περιέχω 1) circumdo -are, aliquid. cingo, -ere, aliquid περιεχόμεθα ὑπὸ τῶν πολεμίων κύκλῳ, undique ab hostibus cincti sumus. 2) contineo (tinui, -ere) aliquid. τὸ βεβλῖον περιέχει τὰς πράξεις, liber continet facta. ἡ κόμη περιέγεται παντοθεν ὑπὸ δρεπάνῳ, vicus montibus undique continetur. 3) τὸ περιέχον, δ· περιέχων (ὑπὸν ἄλλῳ), coelum, -i, οὐ. aēr nos ambiens. *4) νοσηλ. τὸ περιεχόμενον κίβωτιον, quod continet cista. περιζέω· circumferveo, -ere. *περιζήτης, ον· qui in pretio est. ἀνθρῶπος περιζήτητος, homo magni pretii. περιζώμα, τό· subligar, -aris, οὐ. περιζώννυμι καὶ περιζώννύω· subligo, -are, aliquid; praecingo (-nxi, -ere) aliquid περιζώννυμαι τι (ξίφος), accingo me aliqua re (ense, praecingor ense περιεζωσμενος, accinctus. περιζώσις, ἡ· cinctus, -us, ἄ. περιζώστρα, ἡ· cingulum, -i, οὐ. περιηγέομαι -οῦμαι· 1) = περιάγω· circumduco -ere. 2) = διηγοῦμαι· expono, -ere; narro, -are, aliquid. *3) νοσηλ. = περιοδεύω, peragro, -are; circummeo -ire. περιηγῆθῃ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, totam Graeciam peragravit. περιήγησις, ἡ 1) = περιαγωγή· circumductio, -onis, θ. 2) accurata descriptio -onis, θ. ὅθ· περιγραφή τῆς γῆς; periegesis, -is, θ. *3) νοσηλ. peragratio -onis, θ. peregrinatio -onis, θ. περιηγητής, δ· 1) = δ· περιάγων qui circumducit. 2) orbis terrarum descriptor. 3) νοσηλ. peragratior, -oris, ἄ. περιηγήτρια, peragratix, icis, θ. περιηθέω -ῶ· percolo, -ere. περιήκω· devenio, pervenio, -ere. περιήκω -ῶ· circumsono, -are. περιήκων, circumsonus, a, um.

περιήχημα, τό· quod circumsonat. περιήχησις, ἡ· circumsonatio, -onis, θ. περιθάλλω· foveo, -ere, aliquem ἢ aliquid; curam pono ἢ adhibeo in aliquo; subsidio alicujus venio. περιθαλψίς, ἡ· fatus, -us, ἄ. curatio, -onis θ. subsidium, -ii, οὐ. περιθαμβής, ἐς· valde stupefactus. περιθαρός, ἐς· valde fidens. περιθειῶ -ῶ· sulphure lustro. περιθειώσις, ἡ· lustratio (expiatio), quae fit sulphure. περιθημα, τό· quod circumponitur. περιθερμός, ον· admodum calidus. περιθεσις, ἡ· circumpositio -onis, θ. περιθετός, ἡ, ὅν καὶ περιθετος, ον· circumpositus a, um. π. κόμη, coma appposita ἢ fictitia. περιθῶ· circumcurro, -ere; circumcurso, -are. περιθεωρέω -ῶ· circumspicio, -ere. περιθλασις, ἡ· contusio, -onis, θ. περιθλάω -ῶ· contando, -ere. περιθλίβω· undique comprimo, -ere. περιθρασύνω· bonum animum addo. περιθρασός, ὁ· valde audax. περιθραύω· circum frango. περιθρηνέω -ῶ· lamentis circumsono. περιθρηγνῶ -ῶ· lorica circumsepio. περιθρυλλέω -ῶ· strepitu circumsono. μετῴ. divulgō, -are παθητὶ περιθρυλλέσθαι τὰ ὦτα, aures strepitu repletas habere. περιθρύλλητος, ον· famosus, a, um. περιθύμος, ον· irā accensus, a, um. περιθύμως· irato animo. περιθωρακίζω· thorace armō. *περιθώριον, τό· margo, -inis, ἄ. θ. περιθρόω -ῶ· sudore diffuso. περιθρῶσις, ἡ· copiosus sudor. περιπτενύω· circumquito, -are. περιπταμαι· circumvolito, -are. περίστημι· 1) μεταβ. circumpono, -ere; circumdo, -are; cingo, -ere (aliquid). παθητ. cingor, circumvenior, ἰδε· coronā hominum cingor. 2) statum muto; muto in contrarium; sententiam alicujus muto (plerumque in partem deteriore). 3) redigo ad aliquam conditionem. περίστημι τινά εἰς πένιαν, ad paupertatem aliquem redigo. 4) μέσθ. περισταμαι τι (= περικυκλῶ), circumstisto, circumsto (-eti, -are) aliquid ἢ aliquem.

περίστανται τὴν βουλὴν, circumstant senatum περιστάτο τὴν πόλιν, circumstatabat urbem. περιστήσαντο τὸ βουλευτήριον, circumsteterunt curiam. περιστήκως, περιστῶς, circumstans, -ntis. *μετρ.* τρόμος μοι περιστήκη, terror me circumstat. ἀπορία αὐτοῖς περιστή, angustia rerum eos circumstetit. τὰ πανταγῶθεν περιστάμενα δεινά, circumfusae undique molestiae πολλά δεινὰ αὐτῷ περιστήκη, multa mala eum circumveniunt. περιστάντων, περιστῶτων τῇ πόλει πολέμων, circumstantibus urbem bellis 5) *ἀμετ.* α) ἐνταῦθα (εἰς τοῦτο) περιστήκη τὰ πρίγματα, eo tandem res devenerunt, deductae sunt. εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον περιστή, in extremum casum deductus est. 6) = μεταβάλλομαι, mutator, -ari: ἡ πρότερον σωφροσύνη περιστήκη pristina modestia mutata est. *περικαής*, ἐς· valde calidus. a. um. *περικαθαίρω* perpurgo, -are. *περικαθέζομαι* πόλιν· circumcido (obsido) urbem.

περικάθημαι circumsedeo (urbem) *περικάθησις*, ἡ circumsessio, -onis, θ. *περικαθίζω* καὶ *περικαθίζομαι*· circumcido (-edi, -ere) πόλιν urbem. *περικαῖω* amburo, peruro (-ussi, -ustum, -ere) aliquid. *περικαίωμαι*, ardeo, inflammor (amore alicujus). *περικεκαυμένος*, ambustus, a. um. *περικακαίω* animo prorsus concido et labo; malo vincor.

περικάκησις, ἡ animi abjectio; anxietas, -atis; desperatio, -onis, θ. *περίκακος*, ὅν· valde malus. *περικάλλεια*, ἡ· venustas, -atis, θ. *περικαλλής*, ἐς· perpulcher, a. um. *περικάλυμμα* τό· involucrium, -i, οὐ. *περικαλύπτω*· circumvelo, -are; circumtego, -ere; obtego, -ere; occulto, -are (aliquid).

περικαλυφῆ, ἡ· tegumentum, -i, οὐ. *περικαλῶς* perpulchre. *περικαμπῆ*, ἡ circumflexus, -us & *περικαμπτο* circumflecto, -ere. *περικαμπτός* ἡ circumflexio, -onis, θ. *περικάρδιος*, ὅν· qui cor ambit. *περικάρπιον* putamen fructuum). *περικάρπιος*, ὅν· fructum cingens. *περικαταβάλλω* undique dejicio. *περικατάγνυμι* undique defringo.

περικαταλαμβάνω undique comprehendo, -ere; comprehendo et cogo *περικαταλαμβάνομαι* τοῖς κειροῖς, temporibus coactus auct. *περικαταλαμβάνει* ἡ ὥρα, redit anni tempus.

περικαταλείπω relinquo, -ere.

περικατάληπτος, ὅν· undique comprehensus a. um.

περικατάληψις, ἡ· comprehensio.

περικαταρρέω undique defluo.

περικαταστρέφω prorsus evertō.

περικατατίθηναι circum repono.

περικαταχέω insuper effundo.

περικατέχω undique teneo.

περίκαυσις, ἡ· adustio, -onis, θ.

περίκειμαι 1) circumjaceo, -ere.

περικείμενος, ἡ, ὅν, circumjacens -ntis, ὅθ. = vicinus, a. um 2) *περίκειμαι* τι, aliquid mihi circumpositum est; circumdor, cingor. redimio lauro ἀλύστες π. δάφνην. redimio lauro ἀλύστες *περικείμενος*, catenis cinctus, catenatus. *περικείμενος* ὑποδή· καί, indutus calceis.

περικείρω circumtondeo, ere. *περικεκρμένος*, circumtonsus. *μετρ.* carpo.

περικεντέω -ω undique pungo -ere.

περικεφαλαία, ἡ· galea. ae. θ.

περικεφάλαιον, τό· capitis tegmen.

περικηδομαι valde curo

περίκηπος, ὁ· horti ambitus.

περικινέω -ω· circumago, -ere.

περικλαδεύω circumcirca puto.

περικλαδής, ἐς· ex omni parte ramus habens; umbrosus. a. um.

περικλαίω defleo, -ere.

περίκλασις, ἡ· defractio, -onis, θ.

περικλάω -ω· circumcirca frango.

περικλής, ἐς· valde gloriosus a. um; inclytus, a. um, celebris, bris; illustris, e.

περίκλεισις, ἡ· circumclusio -onis, θ.

περίκλειστος, ὅν· circumclusus

περίκλειτός, ἡ· ὅν· celeberrimus.

περίκλειω circumcludo, undique claudo (-si, sum ere) aliquid.

cingo (-nxi, -ere) aliquid.

Περικλῆς, ὁ· Pericles -is καὶ i, &.

περικλινής, ἐς· declivis, e.

περικλινον cubile circa mensam.

περικλύω circumluo -ere.

περικλυμα aqua ad ablundum.

περικλυσμός, *περίκλυσις* adlaties.

περικλυτός, ἡ, ὅν· valde inclytus *περικλώθω* nendo circumago.

περικνημῖς, ἡ· ocrea, -ae, θ. tibi-

ale, is, οὐ.

περικνίζω vellico (aliquem).

περικοκκύζω 1) περὶ ἀλέκτρος νικητοῦ· cano, -ere. 2) *μετρ.* contemno.

περικολλάω -ω undique adglutino.

περικολοῦν mutilo, -are.

περικομιδή, ἡ· circumvectio, -onis, θ.

περικομιζώ circumvelo, -ere.

περίκομμα, τό· frustum, -i, οὐ.

περικομμάτιον, τό· frustulum, -i, οὐ.

περίκομος, ὅν· comatus, a. um.

περίκομπος, ὅν· perelegans, -ntis.

περίκοπή, ἡ· 1) circumcisio, -onis.

θ. circumcisura, -ae. θ. 2) certa Scripturae sacrae sectio. ἐντεῦθ. locus, -i, καὶ πληθ. loci, -orum, &.

περικόπτω circumcido (-idi, -isum, -ere) aliquid.

περικοσμέω -ω· probe orno, -are; exorno, -are.

περικόσμιος, qui circa mundum est.

περικράζω circum clamo.

περικράνιον, τό· cervical, -alis, οὐ.

περικράνιος, ὅν· calvariam cingens.

περικρατέω -ω· 1) undique teneo, -ere; dominor, -ari; evinco, -ere. 2) supero, -are; superior sum.

περικρεμάτῃς, ἐς· compos alicujus rei.

περικρεμάννυμι καὶ *περικρεμάω* -ω· circum suspendo (-ndi, -nsum -ere) aliquid *περικρέμαμαι* undique dapendeo, -ere.

περικρεμῆς ναὸς· ἀναθήματα· templum ornatum donariis suspensis.

περίκρημνος, ὅν· undique praeceps ὅθ. admodum praeceps ἢ praeruptus, a. um.

περικροτέω -ω· circumstrepo, -ere.

περίκροτος, ὅν· circumstreptus -ntis.

περικρούω 1) περὶ ἀγγέλου· undique percutio, -ere. 2) executio -ere.

3) πένδας περικρούω τινί, vincula alicui injicio.

περικρύπτω καὶ (μετν.) *περικρύβω*· celo, -are; occulto, -are *περικρύβεν* ταυτήν, se celabat ἢ occultabat.

περικρώζω· crocito, -are.

περικτάομαι -ωμαι· adquiroy, -ere.

περίκτησις, ἡ· possessio, -onis, θ.

περικτιόνες, οἱ· vicini, -orum, &.

περικτυπέω -ω· circumsumo, -are.

περικυκλεύω 1) circumdeo, -ire 2) circumdo, -are, aliquid.

περικυκλος, ὅν· plane rotundus.

περικυκλώω -ω circumdo (-dedi, datum, -are), circumcingo ἢ ἀπλ. cingo (cinxi, cinctum, -ere), aliquid ἢ aliquem.

περικυκλούμαι, cingor (cinctus sum)· περιεκυκλώθησαν ὑπὸ τῶν πολεμίων, ab hostibus cincti sunt.

περικύκλωσις, ἡ· ipsa actio cingendi, circumveniendi φροδοῦμενοι τὴν περικύκλωσιν, timentes ne circumvenirentur.

περικυλινδῶ, *περικυλινδέω* -ω καὶ *περικυλίω* circumvolvo, ere, aliquid.

περίκυρτος, ὅν· undique curvus.

περίκυρτός -ω circum incurvo

περικωδονίζω circumtinno, -ire.

περικωμάζω· comissabundus circumdeo.

περιλαντίζω· circum calcitro.

περιλάέω -ω· garrio -ire.

περιλάλησις, ἡ· garritus, -us, &.

περιλάλητος, ὅν· clarus, a. um; famosus, a. um; cebeber, bris, bre.

περιλάλος, ὅν· loquax, -acis.

περιλαμβάνω 1) complector (-exui sum, -i) aliquid; comprehendo (-ndi, -nsum, -ere) aliquid π. τι τῇ διανοίᾳ, aliquid mente comprehendo 2) = περιβάλλω, amplector (-exui sum, -i) aliquid; cingo, -ere ἢ circumdo, -are.

περιλαμπής, ἐς· valde splendidus.

περιλαμπρός, ὅν· magnificus, a. um.

περιλάμπρως· splendide; magnifice.

περιλάμπω 1) circumfulgeo, -ere.

2) undique illustro, splendore ac lumine circumfundo.

περιλαμπής, ἡ· fulgor circumfusus.

περίλειμμα, τό· reliquiae, -arum, θ.

περιλείπω relinquo reliquum facio.

περιλείπομαι supersum -esse· οἱ περιλείπονται qui superstites sumus.

περιλείχω lambō (aliquid), -are.

περιλεπτός, ὅν· celeberrimus; clarus.

περιλευκός, ὅν· totus albus, a. um.

περιληπτικός, ἡ, ὅν· comprehensivus, -ntis. ὄνομα περιληπτικόν, nomen collectivum.

περιληπτικῶς· summam.

περιληπτός, ἡ, ὅν· qui comprehendere potest.

περίληψις, ἡ 1) comprehensio, -onis.

θ. *2) summarium, -i, οδ. ἐν περιλή-
ψει, summatum
περιλιμνάζω stagnando inundo.
περιλιπής, ἐς superstes, -itis.
περιλιχμάζω, περιλιχμάω -ω, πε-
ριλιχνέω circumlingo, -ere, cupi-
de adpeto, -ere.
περίλοιπος, ον reliquus, a, um.
περιλοπίζω corticem detraho.
περιλούω circumluo, -ere; undique
abluo, -ere. aliquem ἢ aliquid
περιλυπία, ἡ summa moestitia.
περίλυπος, ον summopere dolens;
supra modum moestus; valde tristis.
περιμανής, ἐς valde furiosus, a, um.
περιμαρμαίρω undique splendo.
περιμάσσω abstergeo, -ere
περιμάχητος, ον de quo aliqui in-
ter se certant; qui magna conten-
tione expetitur. **μετφ.** optandus, ex-
petendus, a, um.
περιμάχημος, ον valde bellicosus.
περιμάχομαι pugno de re.
περιμεμής, ἐς querulus, a, um.
περιμένω exspecto (-avi, -are)
aliquem ἢ aliquid. **περιμένειν** μέχρι
μέσης νυκτός, exspectavi ad mediam
noctem. **περιμένω** ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ πατήρ,
exspecto, dum pater veniat
περιμεστος plenus, refertus, a, um
περιμετρέω -ω circume circa metior.
περιμετρος, ἡ ambitus; circuitus.
περιμήκης, ἐς praelongus, a, um.
περιμήτρια, τά feminalia, -ium, οὐ
περιμίννυμι undique misceo
περιμυκάσμαι -ωμαι circummugio.
περιναύτιος, ον nauseans, -ntis.
περινέμομαι circum depasco.
περίνεον, τό spatium inter puden-
da et anum.
περινεύω innuo, ere.
περινέφελος, ον nubibus cinctus.
περινεφρος, ον pinguis circa renes.
1 **περινέω** circume circa accumulo;
aggero circum aliquid.
2 **περινέω** circumfluo, -ere; circum-
nato, -are
περινήχομαι circumnato, -are.
περινίζω καὶ περινίπτω undique
abluo, -ere.
περινοέω -ω mente concipio.
περίνοια, ἡ mentis conceptus; sol-
lertia, -ae, θ. sagacitas, -atis, θ.
περίνοος, ον, ον prudens, -ntis;

callidus, peritus, a, um. **περινούστα-**
τοι, prudentissimus, a, um.
περινοστέω -ω circumeo, -ire;
peragro, -are.
περίξ circa; circum τὰ περίξ ὄρη,
montes, qui circa sunt. **χλόη** ἐστὶν ἐν
τοῖς περίξ, gramen est circa. **περίξ τοῦ**
τείχους, circa murum
περιξέω circume circa rado.
περιξηραίνω desicco, -are.
περίξηρος, ον valde siccus, a, um.
περιξυράω -ω novacula rado.
περίογμος, ον praetumidus, a, um.
περιοδεύω, περιόδευσις, ἡ circui-
tus, -us, ἂν peragrati, -onis θ
περιοδευτής, ὁ circuitor, -oris, ἂν
peragratator, -oris ἂν. **περιοδεύτης**
περιοδευτικός, ἡ, ον qui circumire
solet; qui peragrarare solet.
περιοδευτικῶς peragranter.
περιοδεύω circumeo, -ire; pera-
gro, -are. **περιοδεύω** τὴν Αἴγυπτον, Ae-
gyptum peragro. **ὁ περιοδεύων, pera-**
grator, -oris, ἂν ἡ περιοδεύουσα pera-
gratrix, -icis, θ.
περιοδικός, ἡ, ον certo tempore
recurrens; status, a, um; **periodi-**
cus, a, um. π. **πυρετοί** statae febres.
περιοδικῶς statis diebus; statis
temporibus
περίοδος, ἡ 1) circuitus, -us, ἂν ἡ
περίοδος τοῦ ἡλίου, circuitus solis. π.
πυρετοῦ, circuitus febris 2) π. λόγου,
periodus, -i, θ. circuitus et quasi
orbis orationis ambitus (ἡ compre-
hensio verborum κατασκευὴ περιόδου,
sententiarum ad numerum conclusio.
διαλύω (ἀναλύω) περιόδον, dissolve col-
locationem. *3) **νεοελ.** = ἐποχή, aetas,
-atis. θ. tempus -oris, οὐ. temporis
spatium. **τρεις** εἰσιν αἱ τῆς ἱστορίας πε-
ρίοδοι, tres sunt historiae aetates.
περιοικέω -ω circum habito, vici-
nus sum.
περιοίκημα, τό aedificium vicinum.
περιοικία, ἡ loci circumjacentes.
περιοικίς, ἡ 1) ὕπον. γῆ ἢ χώρα,
ager circa urbem situs. 2) ὕπον. πόλις,
oppidum urbi capitali vicinum eique
subditum.
περιοικοδομέω -ω circumaedifico,
-are; aedificiis circumdo (aliquid).
περιοίκος, ον 1) circumhabitans,
-ntis; vicinus, a, um. 2) οὐσ. αἱ περι-

οικοί. α) oppidorum Laconicorum in-
colae, liberi quidem, sed Spartae
subjecti β) ἐν τῇ γεωγρ. perioeci,
-orum, ἂν.
περιοιχέω -ω circumeo, -ire.
περιοιοθαίνω delabor, -i.
περιοιόσθης, ἡ lapsus, -us, ἂν.
περιονυχίζω unguis resco, -are
περιοπτέος, α, ον negligendus, a, um
περιοπτος, ον conspicuus, a, um;
illustris, e. ἐκ περιόπτου, ex loco il-
lustris.
περιόρασις, ἡ circumspectio, -onis, θ
περιοράω -ω circumspectio, -ere,
aliquid θ. = negligo -ere, aliquid.
περιοργίζομαι valde irascor
περιόρθριον περιόρθρον, τό dilu-
culum -i οὐ.
περιορίζω 1) limitibus (finibus)
circumscribo ἢ ἀπλ. circumscribo,
-ere, aliquid. 2) **περιορίζω** τινά (ἄρ-
χοντα ἐν τοῖς αὐτοῦ καθήκουσιν), cir-
cumscribo (-psi -ere) aliquem (τὸν
παίτῳρα praetorem, τὸν Ἀντώνιον
Antonium). ἐντεῦθ. *3) **νεοελ.** περιο-
ρίζω, συστήλλω, μειώ τι, circumscribo
-ere; contraho, -ere; contineo, ere,
aliquid. π. τὰς ἐπιθυμίας, contraho ἢ
contineo cupiditates. π. τὰς δαπά-
νας, sumptus circumeido, modum
facio sumptibus, impensas corripio
π. τὰς καταργήσεις, abusus restin-
guo (-xi, -ere). π. τὴν χαράν gau-
dium retineo **περιορίζομαι**, circum-
scribo, -i, contineor, -eri. ἡ Γαλλία
ὑπὸ τοῦ Ροδαννοῦ περιορίζεται, Gallia
Rhodano continetur. **περιωρισμένος**
η, ον contractus, a, um; exiguus.
a, um; angustus, a, um ζῆ περιω-
ρισμένα. anguste, parce vivit. νοῦς
περιωρισμένος, ingenium exiguum ἢ
hebes; εἶνε περιωρισμένης διαείας, he-
beti est ingenio
περιόρισις ἡ circumscripção, -onis, θ.
περιορισμός, ὁ 1) circumscripção.
-onis, θ. 2) septum, -i, οὐ. 3) **νεοελ.**
α. custodia, ae, θ. β) **μετφ.** π. τῶν
δαπανῶν, restrictio, deminutio sum-
ptuum.
περιορύσσω circumfodio, ere.
περιορχέομαι -οῦμαι circumsalto.
περίοσμος, ον valde alens.
περίοστος, ον 1) ossibus circum-
datus. 2) ossa circumdans.

περιουσία, ἡ quod superest. θ. 1)
abundantia, -ae, θ. copia, -ae, θ. 2)
opes -um, θ. πλ. fortunae, -arum,
θ. πλ. res familiaris περιουσίαν ποιῶ,
augeo rem familiarem 3) ἐκ περιου-
σίας. α) e facili; suppetentibus viri-
bus β) dicis causa, sine gravi ἢ
idonea causa.
περιουσιάζω abundo, -are.
περιούσιος, ον peculiaris, e; dives
-itis. † 2) π. λαός, peculiaris (exi-
mius) populus.
περιόφθαλμος, ον oculum ambiens
περιοχέω -ω circumveho, -ere.
περιοχή, ἡ 1) comprehensio, -onis,
θ. ambitus, us, ἂν 2) septum, -i, οὐ.
περιόχομαι idē περιοράω.
***περιπαθεία, ἡ** vehemens animi
motus ἢ affectus; animi commotio
vehemens.
περιπαθέω -ω vehementer animo
affectus sum; vehementi affectu
commoveor.
περιπαθής, ἐς vehementer animo
affectus a, um; animo concitatus.
περιπαθῶς cum magna vi affec-
tuum; θ. **νεοελ.** ardenti studio;
vehementer.
περιπάσσω conspergo -ere
περίπαστος, ον conspersus, a, um.
περιπατέω -ω ambulo -are; obam-
bulo are; deambulo, are; spatium
facio; spatior, -ari.
περιπάτης, ἡ ambulatio, -onis, θ.
περιπατητής, ὁ ambulator, -oris,
ἂν. spatiator, -oris, ἂν.
περιπατητικός, ἡ, ον ambula-
torius, a, um; peripateticus, a, um ὁ
Περιπατητικός, Peripateticus, i, ἂν.
περιπατητικῶς 1) deambulando.
2) more Peripateticorum.
περίπατος, ὁ 1) ambulatio -onis θ.
deambulatio, -onis, ἂν spatium, -i,
οὐ. περιπατον ποιῶμαι spatium facio.
πορεύομαι εἰς περίπατον, eo deambula-
tum. 2) ὁ τόπος ἐνθα περιπατοῦσιν,
ambulatio, -onis, θ. ambulatorium, -i,
οὐ. xystus, -i, οὐ.
περιπέσσω perforo, -are
περιπέλομαι versor circum ali-
quid συνήθ. περί χρόνου περιπελομέ-
νων ἐνιαυτῶν, volventibus annis
περιπέμνω circummitto, -ere.
περιπέσσω καὶ περιπέττω tego,

occulto, -are, aliquid. δνόματι περι-
πετουσιν τὴν μορφήν. nomine ho-
nesto occultant turpitudinem

περιπετάννυμι καὶ περιπεταννύω
in orbem extendo ἢ expando, obten-
do, -ere, aliquid

περιπέτασμα, τό· velum ἢ auleum
(quod ostenditur).

περιπέτεια, ἡ· conversio, mutatio
in contrarium: fortunae mutatio;
fortunae vicissitudines. 89. incommo-
dum, -i, οὐ infortunium, -i, οὐ. ἐν
τῷ δράμῳ conversio rerum in con-
trarium: subita rerum commutatio
περιπετής, ἐς· 1) π. δικτύω, qui in-
cidit in retia, 2) μεταφ. π. δεινῷ, qui
in malum incidit.

περιπέτομαι· circumvolo, -are
περιπτήγνυμι καὶ περιπτηγνύω figo
aliquid circum; defigo, -ere, aliquid.
περιπτήγνυμαι, congelo, frigore coeo
περιπηδάω· -ω· circumsilio, -ire
περιπήξις, ἡ· concretio, -onis, θ.
περίπικρος, ον· peramarus, a. um
περίπικρος, ον· praepinguis, e.
περιπίμπλημι· valde impleo (ali-
quid). παθητ. λευκότητος περιεπλήσθη,
candore plenus (oppletus) fuit.

περιπίμπρομαι· undique incendo.
περιπίπτω· incido (-idi, -ere) in
aliquid (συνήθ. in malum). π. νόσῳ,
in morbum incido morbo implicor
π. συμφοραῖς, in mala incido, malis
implicor. περιπεσὼν νόσῳ καὶ ἀπορία,
circumventus morbo et inopia. *νεοελ.
π. εἰς τὴν δυσμένειαν τινος, in offen-
sionem alicujus incurro.

περιπλανάω· -ω· errabundum cir-
cumago; aberrare facio. περιπλα-
νῶμαι, pererro (-avi, -are); circum
vago (-gatus sum, -ari).

περιπλανήεις, ἐς· circumvagus, a, um.
περιπλάνησις, ἡ· circumvagatio,
-onis, θ. error, -oris, ἄ.

περιπλάττω· illino, -ere.

περιπλέγω· circumplexus.

περιπλέκω τι, περιπλέκομαι τι·
circumplico, implico (-avi καὶ -ui,
-atum καὶ -itum, -are) aliquid; cir-
cumplector, complector aliquid ὁ
κισσὸς τῷ δένδρῳ περιπλέκεται, hedera
arborem implicat. περιπλέκομαι τῷ
τραχήλῳ τινος brachia collo alicujus
implico. περιπεπλεγμένος, η, ον,

implicatus ἢ implicitus, a, um περι-
πεπλεγμένα ἄλλα ἑστῶσι, implicita in-
ter se sunt. *νεοελ. τὰ πράγματα περι-
πλέκονται, ἡ ὑπόθεσις περιπλέκεται, res
perplicatur, turbatur ἢ miscetur.

περιπλέξις, ἡ· complexus, -us, ἄ.

περίπλεος, ον· refertus, a, um

περίπλευρος, ον· qui est in latero.

περιπλέω· 1) circumnavigo -are,
π. τὴν γῆν, navigando terram circum-
meo 2) περιπλέω εἰς Κιλικίαν. εἰς τὰς
ἐσχατάς ἀκτάς. circumvehor in Cili-
ciam. in ultimas terras

περιπληθής, ἐς· oppletus, a, um.

περιπλήθω oppletus sum

περιπλοκάς, ἡ· smilax hortensis;
convolutus, -i, ἄ.

περιπλοκή, ἡ· 1) circumplexus,
complexus, -us, ἄ 2) perplexio, -onis, θ.

περίπλοκος, ον· 1) implicitus, a,
um; 2) perplexus, a, um.

περίπλοος, -ους, ὁ· circumvectio,
-onis, θ. periplus, -i, ἄ. ὁ π. τῆς γῆς,
navigatio circum terram.

περιπνευμονία, ἡ· inflammatio pul-
moni: peripneumonia, -ae, θ.

περιπνευμονιάω· -ω, peripneumo-
niā laboro

περιπνευμονικός, ἡ, ὁ· peripneu-
moniā laborans; peripneumonicus.

περιπνέω· perflo, -are.

περιπνίγης, ἐς· suffocatus, a, um.

περιπνίγω suffoco, -are.

περιπνοή, ἡ· pe. latio, -onis, θ.

περίπνοος, -ους, ον· undique per-
flatus, a, um

περιπόδιος, ον· pedes ambiens. τὸ
περιπόδιον, α) = ποδόγυρος, limbus -i, ἄ.
β) νεοελ. = ἡ περικνημὶς tibiale -is, οὐ.

περιπόθητος, ον· desiderabilis, e;
desideratus, dilectus amatus, a, um.

περιποιέω· -ω· afferō (-tuli,) ali-
cui aliquid; comparo, -are, alicui
aliquid; (τιμὴν honorem. ἀσχύνην
ignominiam) περιποιούμαι τι, ac-
quiro aliquid. comparo mihi aliquid.

περιποιούμαι (τὸς πτωχοῦς pauperes; *νεοελ. bene
tracto alicuem. obsequor alicui.

περιποίησις, ἡ· acquisitio, -onis,
θ. 2) νεοελ. bona tractatio; obsequi-
um, -ii, οὐ officium, -ii, οὐ. π. ἀσθε-
νοῦς, aegri curatio.

περιποιητικός, ἡ, ὁ· 1) gignens ἢ

efficiens aliquid. *2) νεοελ. obsequ-
ens, -ntis. obsequibilis e; officiosus.

περιποιήσις, ον· valde varius.

περιπολόρησις καὶ περιπόλαρχος
δ praefectus circitorum; praefectus
vigilum.

περιπολέω· -ω· circumeo, -ire; vi-
gilias ago, -ere.

περιπόλησις, ἡ· circuitio, -onis, θ.

*περιπολία, ἡ· circuitio, -onis, θ.
vigiliae, -arum, θ.

περιπολίζω oboeo urbes.

περίπολος, ὁ· 1) circitor, -oris, ἄ.
custos, -odis, ἄ. 2) ἡ περίπολος, α)
ὕπον. ναῦς, navis speculatoria. *6)

νεοελ. = οἱ περίπολοι, circitores, -orum.

περιπομπεύω pompa circumduco

περιπόνηρος· admodum improbus

περιπορεύομαι circumeo aliquid)

περιπόρφυρος ον· purpurā ami-
ctus; praetextatus, a, um. ἡ περι-
πόρφυρος (ὕπον. ἐσθῆς), toga prae-
texta ἢ ἄλλ. praetexta, ae, θ.

περιπορφυρόσημος· praetextatus.

περιποτάμιος, ον· circa flumen

περίπου· circa; circiter. περίπου
δέκα, circa ἢ circiter decem.

περιπροβάλλω· circum projicio.

περιπροχέω circumfundō, -ere.

περίπτερος ναός· aedes peripteros·
ναοὶ περίπτεροι. aedes peripteroe.

περίπτυξις, ἡ· amplexus, us, ἄ.

περιπτύσσομαι τινα· amplector
(-xus sum, -i) alicuem.

περιπτύχῃ, ἡ· circumplexus, -us, ἄ.

περίπτωμα, τό· casus, calamitas.

πρίπτωσις, ἡ· 1) casus, -us, ἄ. *2)
νεοελ. ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τοῦτο συμ-
βῇ, si id evenierit. ἐν ἐναντία περιπτώ-
σει, si contrarium acciderit. ἐν πάσῃ
περιπτώσει. quidquid est

περιπτώσσω· valde timeo.

περιπύημα, τό· pus collectum.

περίπυστος, ον· famā notus, a, um;
celebratus, a, um

περιτωμάζω· περιτωματίζω· cir-
cumcirca obturo, -are

περιττοαγής, ἐς· circumfractus, a.

περιττοαίνω, περιττοαντίζω circum-
spingo adspingo -ere π. τινὰ ὕδατι,
adspingo alicuem aqua

περιττοανσις ἡ adspersio, -onis, θ.

περιττοαντήριον adspersillum -i οὐ
περιττοαντισμός, ὁ adspersio, -onis, θ.

περιττοαπτω· circumsuo, -ere. περι-
ττοαμένος, η, ον, circumsuſus, a, um.

περιττορέω· 1) undique fluo, circum-
fluo, (-xi) -ere. ἰδρῶσι, αἵματι περι-
ττορέμενος, sudore, sanguine fluens. ma-
nans ὁ ποταμός περιττορέει τὴν πόλιν·
circumfunditur flumen urbi. 2) μεταφ.

περιττορέει μοί τι, περιττορέομαι τι·, cir-
cumfluo aliqua er; abundo aliqua

re πλούτῳ περιττορέεται, abundat divi-
tiis, copiis

περιττορήγνυμι· dirampo discindo,
-ere, aliquid (τὴν χλαμύδα chlamydem).

περιττορήξις, ἡ· abruptio, -onis, θ.

περιττορίπτω· circumjicio, -ere.

περιττορή, περιττορία, ἡ· fluxus in
orbem, circumfluxus -us, ἄ.

περιττοριζέω· -ω· circumstrido, -ere.

περιττοροός, -ους· circumfluus, a, um.

περιττορυπος, ον· undique squalidus.

περιττορυτος, ον· circumfluus, a, um.

περιττορώξ, ὁ, ἡ· praeruptus, a, um.

περιττοαίνω τινα· caudam movendo
circa alicuem adblandior; adulor -ari,
alicui

περισαλπίζω· tubā cano circum.

μεταφ. π. τι, diffamo aliquid περισάλ-
πιζομαι, mea fama ubique dispergitur.

περίσαξις, ἡ· aggeratio, -onis, θ.

περισαρκίζω· carnem scarifico

περισαρκισμός, ὁ· carnis scarificatio.

περίσαρκος, ον· carnosus, a, um.

περισαρκῶ· -ω· carne circumdo,
carne vestio (aliquid).

*περισάρκωσις, ἡ· carne vestitus.

περισάρωμα, τό· purgamentum.

περισάττω· circumstipo, -are.

περισβέννυμι· circum exstinguo.

περισεύω· undique quatio.

περισεύμενος, περισεύπτος, ον· ma-
xime venerabilis, e.

περισημος, ον· insignis, e.

περισίδηρος ον· ferro obductus.

περισκάπτω· effodio circumcirca.

περισκελής, ἐς· crura cingens.

περισκελής, ἡ· feminine, -is, οὐ pe-
riscelis, -idis, θ.

περισκεπάζω· περισκέπω protego,
defendo, -ere.

περισκέπτης, ἐς· undique tectus.

περισκέπτομαι· circumspicio, -ere;
considero are 89 περιεσκεμμένος,
η, ον· circumspiciuus consideratus,
a, um; prudens, -ntis.

περισεκμεμένως circumspecte; consideranter; prudenter
περίσκεπτος, ον 1) ubique conspicuus. θθ. altus, a, um. 2) μετὰ περισεκμεμένως.

περίσκεψις, ἡ circumspectus, -us
ἀ. consideratio, -onis θ. prudentia, -ae, θ. μετὰ περισεκμεμένως, circumspecte, consideranter, prudenter.

περισκιάζω obumbro, -are.
περισκιασμός, δ obumbratio -onis θ
περισκιρτάω -ω. circumsilio, -ire.
περίσκληρος, ον praedurus, a, um.
περισκληρύνω induro, -are
περισκόπευσις circumspectio, -onis, θ
περισκοπέω -ω. circumspicio, -ere; exploro -are, aliquid.

περισκοπή ἡ specula, -ae, θ.
περισκόπησις circumspectio, -onis, θ
περισμαραγέω -ω. circumstrepo, -ere
περισμῆχον detergo, -ere.
περισσδέω -ω. 1) π. τὴν κύλικα, circumfero calicem 2) ἀμετ. circumeo.
περισσοφίζομαι astutiā fallo.
περισπασμός, δ distractio, -onis θ. occupatio orta e curis et negotiis. μάλ. ἐν τῷ πληθύνει. negotia, -orum, θ. molestiae, -arum, θ.

περισπῶ -ω. 1) = διασπῶ, απασχολῶ, distraho, -ere; distineo, -ere; aliquid. ἡ φροντίς αὐτὸν περισπᾷ, eum cura distrahit. περισπῶ τὸν πολέμιον, distineo hostem **περισπῶμαι**, distrahor, -i; occupatione distineor, -eri. περισπώμενος, η, ον, distractus, a, um; distentus. a. um. 2) ἐν τῇ γραμμ. περισπῶ συλλαβὴν, circumflecto. θθ. συλλαβὴ περισπωμένη, syllaba circumflexa ἡ περισπωμένη (προσῳδία), accentus circumflexus.

περισπειράω -ω. in orbem involvo.
περισπείρω dissemino, -are.
περισπέρχειν, ἡ festinatio, -onis, θ.
περισπέρχης, ἐς festinans, -ntis
περισπέρχω (ἀμετ.) vehementer commoveor, -eri

περισπυδῶ persequor aliquem.
περίσπλαγχνος magnanimus, a, um.
περισπούδατος, ον studiose expetitus, a, um. desiderabilis, e; desideratus, a, um

περισπουδάζω studiose; -αριδὲ
περισπωμένη, ἡ ἴδε περισπῶ, 2.
περισεΐα, ἡ redundantia, ae, θ.

περίσσευμα, τό 1) abundantia, -ae, θ. 2) quod superat; quod superest; quod reliquum restat.

περισσεύω καὶ περιττεύω 1) abundo, are; redundo, -are. χρήματα περισσεύει αὐτοῖς, opibus abundant. ἐπ' τοῦ κέρδους περισσεύει τι, aliquid redun'at de quaestu. 2) supersum, -esse περισσεύει μοί τι, aliquid mihi supersit. 3) τὸ περισσεύον το περιττεύον, quod redundat, quod superest; quod reliquum restat.

περισσοδάκτυλος, ον uno digito redundans
περισσολόγέω -ω. sermone redundo. ὁ ῥήτωρ περισσολογεῖ, orator redundat.

περισσολογία, ἡ sermo redundans.
περισσολόγος, ον sermone redundans

περισσός καὶ περιττός, ἡ, ὄν 1) = περισσός, modum excedens, nimius. a, um; redundans -ntis. περιττός γρυτός, nimium auri περισσά δδοι, a, munera nimia. ἐγεί τὸν ἕνα δάκτυλον περισσόν, uno digito abundat. ἐκ περιττοῦ, ἐκ περισσοῦ, ex abundandi o supervacuo sine necessitate. 2) περιττός ἀριθμός, impar numerus 3) ἐπὶ κακῆς σημασίας (ἢν συνήθ. εἶναι καὶ ἐν τῇ νεῖα Ἑλληνικῇ) = περιττός, ἀνωφελής, μάταιος, supervacaneus ἢ supervacuuus, a, um. inutilis, e; vanus, a, um.

περισσόςσαρκος carnibus abundans.
περιττοσύλλαβος imparisyllabus a, um
περιττοσυλλάβως imparisyllabice.

***περισσότερον** plus; magis. amplius. περ. τῶν δύο ὥρων ἔμεινα, duas amplius horas mansi. περ. ἀπὸ ἐν έτος, diutius anno ὀλίγον περισσότερον, plusculum paulo plus. πολὺν περισσότερον, multo magis. Πρβλ. πλέον.

περισσότερος, α, ον 1) abundantior, us *2) νεοελ. = πλείων plus (γεν. pluris); πλεον. περισσότεροι, αι, α, plures, plura (γεν. plurium). ἐδῶ εἶνε περισσότεροι κόσμος, hic homines plures sunt, hic major hominum frequentia est. οἱ ἀκαίδευτοι εἶνε περισσότεροι τῶν πεκαίδευμένων, indocti plures quam docti sunt ἐνάρθρ. οἱ περισσότεροι, αι, plerique, pleraeque, pleraque. Πρβλ. πλέον

περισσότης, ἡ 1) copia rerum. 2)

excellentia, praestantia, -ae, θ. 3) redundantia sermorum; pleonasmus
περισσώφρων, δ valde prudens
περισσῶς καὶ περιττῶς abundanter; redundanter; supervacuo.

περισταδόν circumstando; circumcirca; ab omni parte.

περιστάζω destillo, -are.

περισταλτικός, ἡ, ὄν contrahens -ntis, adstringens, -ntis.

περίστασις, ἡ 1) = κύκλωσις, circumstatio -onis, θ. circumstantia, -ae θ. 2) = κατάστασις πραγμάτων, circumstantia, -ae, θ. 3) = καιρός, περίστασις, tempus, oris, οὐ. ταῖς περιστάσεσιν ὑπέκω, temporibus cedo. ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν, in tempore tale. ἐν ταῖς μεγίσταις τῆς πολιτείας περιστάσεσιν, in summo reipublicae tempore θθ. 4) = κίνδυνος, casus adversus; periculum, -i, οὐ. 4) νεοελ. ὠφελοῦμαι τῶν περιστάσεων, temporum (ἢ rerum) opportunitate utor. κατὰ τὰς περιστάσεις, pro tempore. pro rerum statu. ἐνδοικὴ περίστασις, tempus opportunus; rerum status bonus. κρίσιμος περίστασις, discrimen. -inis, θ. αἱ περιστάσεις casus
περιστατέω -ω. circumsto (aliquid).

περιστατικός, ἡ, ὄν 1) ad tempora pertinens. θθ. οὐδ. τὰ περιστατικά, circumstantiae temporum. *2) οὐδ. περιστατικὸν = συμβεβηκός, casus, -us, α.
περιστατός ὑπὸ πάντων quem omnes circumstant. coronā cinctus.

περισταυρόω -ω circumvallo, -are.

περισταύρωμα, τό vallum, -i, οὐ.

περιστεγάζω circumtego, -ere.

περιστεγανός, ἡ, ὄν undique tectus.

περιστεγῶ circumtego, ere.

περιστελλῶ 1) circumvestio, -ire; decenter orno. μάλ. cadaver hominis mortui; compono mortuum 2) = φροντίζω curo, curam gero (ne quid incommodi alicui accidat) 3) π. νόμους, servo leges. 4) π. ἔργα agrum colo. 5) = καταστella, συστella, com-primo, -ere, aliquid; retineo, -ere, aliquid; coarcto, -are, aliquid.

περιστενάζω ingemisco, -ere.

περιστενῶ τινά lugeo aliquem.

περίστεπτος, ον redimitus, a, um.

περιστερά, ἡ columba, -ae, θ. διττὴν περιστέρων columbarum.

περιστερά, columbar -ari.

περιστεριών, δ columbarium, -ii, οὐ.
περιστεριδεύς, δ columbinus pul-lus. οἱ περιστριδαῖς, columbini pulli.

περιστερίον, τό 1) columbulus, -i, α. *2) νεοελ. columba, -ae, θ.

περιστερνιον praecordia, -orum, οὐ.
περιστερνιος, περιστερνίδιος, ον pectus ambiens. π. σπλά, pectoralia; οὐ.

περιστεροειδής, περιστερωδής, ἐς 1) columbae similis 2) χρώμα π. ἔχων, columbinus, a, um.

περιστεροκόμος, περιστεροτρόφος, δ columbarius, -ii, α.

περιστερός, δ columbus, -i, α.

περιστεροτροφέιον columbarium, οὐ.

περιστεφανῶ -ω coronā redimitio. ἐν:εὐθ = cingo, -ere; circumdo, -are.

περιτεφής, ἐς coronā redimitus. θθ. = cinctus, a, um. ὅ ἐστι π. monti-bis cincta ἢ circumdata regio).

περιτέφω cingo -ere.

περιτήθης, ον pectus ambiens;

pectoratis, e π. σπλά, pectoralia, οὐ.

τὸ περιτήθιον pectorale, -is, οὐ.

περιστηρίω circumfirmo -are.

περιστεῖς, ἐς calcatus, a, um.

περιτίλω undique | unctis distin-guo (aliquid).

περίστικτος, ον punctis distinctus, a, um; man'osus a, um.

περιτίλλω circumfulgeo, -ere.

περιστοιχίζω 1) ἐπὶ κτηνῶν inda-gine cingo ἢ claudio (aliquid) μετὰ περιστοιχίζομαι τινά (modo venatorum) circumdo et cingo aliquem ὑποὶς κινδύνους περιστοιχίζομαι, sexcenti periculis cingor 2) περιστοιχίζω τινά τινι, stipo aliquem aliqua re. τὴν βουλὴν ὁπλοφόροις περιστοιχίσας, senatum armis stipavit περιστοιχόμενος ὑπὸ μεγάλου πλήθους, magnā catervā stipatus ἢ magna stipante caterva.

περιστολή, ἡ compressio, -onis θ.

περιστολή, θ. deminutio, -onis, θ. ἴδε περιστέλλω 5.

περιστόμιον, τό labrum vasis.

περίστομος, ον circum ora habens.

περίστοον, τό porticus, -us θ.

περιστρατοπεδεύομαι obsideo, -ere.

περιστρέφω circumverto ere; con-verso -are ὁ τροχὸς περιστρέφεται, rota circumvertitur. περιστρέφω τοὺς ὀφθαλμούς, oculos circumfero

περιστροφικός, ὄν. undique rotundus, a, um.
 περιστροφή, ἡ 1) circumversio, -onis, θ. conversio, -onis, θ. rotatio, -onis, θ. peristropa. -ae, θ. *2) νεοελ. περιστροφάι, ambages, -um, θ. πλ. ἄν υ περιστροφῶν λέγε, simpliciter loquere.
 περιστροφική κίνησις. in orbem motus. π. κ. τῶν ἀστέρων, astrorum conversio.
 περιστροφός, ὄν. qui circumagitur, qui circumagi potest.
 περιστροφή, τό. stragula vestis ἢ ἀπλ. stragulum, -i, οὐ peristroma.
 περιστροφῶννυμι circumsterno, -ere.
 περιστύλιον, περιστύλον τό. peristylum, peristylum, -i, οὐ.
 περισυλάω -ῶ dispolio, -are; compilo, -are. περισυλάμαι, spoliator, compilor, -ari.
 περισυλλέγω. undique congero ἢ colligo; recolligo, -ere.
 περισυλλογή, ἡ congregatio, -onis, θ.
 περισυνάγω. cogo, colligo, -ere.
 περισύρω diripio (praedam).
 περισφαλής, ἐς lubricus, a, um.
 περισφάλλω labi facio. περισφάλλομαι, labor, -i.
 περισφαλῆς, ἡ lapsus, -us, ἄ.
 περισφηνόω -ῶ obstruo (cuneo).
 περισφίγγω constringo, -ere.
 περισφίγξις, ἡ constrictio, -onis, θ.
 περισφύριος, περισφύρος, ὄν. talos cingens.
 περισφύριος, ἡ circumventio, -onis, θ.
 περισφύριος, ὄν. circumdatus, a, um.
 περισφίξω discindo, -ere; abscindo, -ere. περισφίξομαι τι (ἐπὶ ποταμῷ) in duas partes divido (aliquid).
 περισφισμός, ὁ divisio, -onis, θ.
 περισφινίζω fune circumdo; fune dirimo ἢ separo (aliquid).
 περισφινίσμα, τό, περισφινισμός, ὁ separatio per funiculum.
 περισφύξω incolumen servo.
 περισφύρω coacervo, -are.
 περισφύρων admodum temperans.
 περισφύρων -ῶ valde temperansum.
 περισφύροσύνῃ, ἡ temperantia eximia.
 περισφύρω fossā cingo.
 περισφύρω circumtendo -ere.
 περισφύρω muro cingo (axi,

-netum, -ere) aliquid: murum alicui (urbi) circumdo (-dedi, -are) περι-
 τειχίζομαι, muro cingor περιτειχισ-
 μένος, ἡ. ὄν. muro circumdatus a um.
 περιτειχισμός, ἡ, περιτειχισμός, ὁ
 munitio per murum.
 περιτειχισμός, murus circumdatus.
 περιτελλομαι εὐχρ. ἐν τῷ περιτελλο-
 μένων ἐνικυτῶν, annis circumactis.
 περιτέμνω circumseco, -are; cir-
 cumcido -ere aliquid)
 περιτέμνω, ἡ intensio, -onis, θ.
 περιτενής, ἐς intentus, a, um.
 περιτεχνάομαι -ῶμαι machinor, ari.
 περιτεχνήσις, ἡ machinatio, -onis, θ.
 περιτήγημα, τό faec, -cis, θ.
 περιτήκω liquefacio, -ere
 περιτήξις, ἡ liquatio, -onis, θ.
 περιτίθηναι circumpono, -ere
 περιτίθηναι τι, circumdo aliquid alicui.
 περιτίθεμαι, induo, -ere. περιτίθεμαι, induo a, um. στέφανον περιτίθεμαι, mihi coronā redimio.
 περιτίλλω convello, -ere.
 περιτιμάω -ῶ valde honoro.
 περιτινέω circumvulnere, -are.
 περιτινέω valde honoro.
 περιτμήμα, τό frustum, -i, οὐ. seg-
 mentum, -i, οὐ.
 περιτομέω, ὁ circumcisorium, -i, οὐ.
 περιτομή, ἡ 1) circumcisura, a, um.
 θ. 2) circumcisio, -onis, θ.
 περιτομον ὅρος circumcisis mons.
 περιτόναιον τό peritonaem, -i, οὐ.
 περιτόνος, ὄν circumtentus, a, um.
 περιτοξέω undique sagitto.
 περιτορεύω, περιτορεύω torno, -are aliquid).
 περιτράνος, ὄν. perspicuus, a, um; manifestus, a, um; clarus, a, um πε-
 ριτράνα λαλεῖν, clare loqui
 περιτραχίλιον, τό. collare, -is, οὐ.
 περιτρέμω contremisco, -ere.
 περιτρέπω circumago, -ere; con-
 verto, -ere; evertō subverto, -ere
 (aliquid) περιτρέπομαι, in orbem
 me ago; titubo, -are.
 περιτρέχω circumcurro, -ere; cir-
 cumcurso, -are; percurro, -ere.
 περιτρέχτος, ὄν. undique perforatus.
 περιτριβής, ἐς adtritum, a, um.
 περιτριβώ adtero -ere (aliquid).
 περιτριβώ circumquaue strideo
 *περιτριγνίζω circumvertor, -i.

περιτριγνίζω, τό. quod adtritum est.
 μισφ. (ἐπὶ ἀνθρ.) homo astutus. π. ἀ-
 γοράς, circumforaneus; *nebulosus, -onis,
 ἄ. τὰ περιτριγνιζόμενα τῆς ἀγοράς, plebe-
 cula, -ae, θ. populi faex; sentina, -ae, θ.
 περιτρομέω -ῶ contremisco, ere
 περιτρομός, ὄν. contremiscens, -ntis;
 contremulus, a, um. π. εἰμι, contre-
 mo, -ere π. γίγνομαι, contremisco.
 π. ἐγένετο, contremuit.
 περιτροπή, ἡ quum quid per vi-
 ces sit; vicissitudo, -inis, θ. ἐκ περι-
 τροπῆς, ἐν περιτροπῇ per vices; quum
 tempus statum revertitur.
 περιτροπός, ὄν. in orbem conversus
 περιτροχασμός circumcursio, -onis, θ.
 περιτροχος, ὄν. circumcurrens.
 περιτροχάω ambedo (-edi, ere).
 περιτροτός κτλ. ἰδὲ περισσός κτλ.
 περιτρώμα, τό. excrementum, -i, οὐ.
 περιτυγχανώ incido fortuito in ali-
 quid; forte reperio, nanciscor aliquid.
 περιτυγχομαι, incidi nactus sum.
 περιτύμβιος, ὄν. sepulchralis, e.
 περιτυδίζω ignominiose tracto.
 περιτύμνητος, ὄν. divinis laudibus
 celebratus ἢ celebrandus.
 περιτυφαίνω circumtexo, -ere.
 περιτυφάω, ἐς undique lucens.
 περιτυφαίνομαι undique conscipuus
 sum: in prospectu sum.
 περιτυφάνεια, ἡ 1) prospectus, -us,
 ἄ. 2) perspicuitas, -atis, θ.
 περιτυφάνης, ἐς circumspectus, a,
 um; illustris, e; nobilis, e
 περιτυφάνως perspicue; aperte; evi-
 denter; clare.
 περιτυφάσις, ἡ prospectus, -us, ἄ.
 περιτυφάγεια, ἡ splendor undique
 circumfusus.
 περιτυφάγης, ἐς valde splendens.
 περιτυφάομαι parcendo rei relinquo.
 περιτυφάγεια, ἡ circumferentia, -ae,
 θ. circuitus, -us, ἄ. linea in orbem
 circumcurrens; ambitus, -us, ἄ. pe-
 ripheria, -ae, θ.
 περιτυφάγης, ἐς orbicularis, e; or-
 biculatus, a, um; convexus, a, um.
 *περιτυφάγης, ὄν. orbiculatus, a, um.
 *περιτυφάγης in orbem
 περιτυφάω 1) circumfero, -erre π.
 τοὺς ὀφθαλμούς (τό βλέμμα, circum-
 fero oculos. ὁ ἥλιος περιτυφάγεται, sol
 circumfertur. 2) νεοελ. περιτυφάομαι

error, -ari; vagor, -ari; divagor. -ari.
 *περιφρονέω ἐπὶ optime; mire; miri-
 fice; eximie; mirum in modum
 περιφρονέω, ὄν. 1) famosus, a, um;
 clarus, a, um, illustris, e 2) opti-
 mus, a, um; eximius, a, um
 περιφρονέομαι circumcirca pereor.
 περιφιλέω -ῶ valde diligo, -ere.
 περιφίλητος, ὄν. valde dilectus, a, um.
 περιφλέγης, ἐς ambustus, a, um;
 ardens, -ntis
 περιφλέγω amburo, -ere; vehe-
 menter -uro, -ere. aliquid.
 περιφλέγως ardentur.
 περιφλοῖζω decortico, -are.
 περιφλοῖσις circum corticem habens
 περιφλοῖσμός, ὁ decorticatio, -onis, θ.
 περιφροδομαι -οῦμαι pertimesco, -ere
 περιφροδός, ὄν. metu vehementi
 percussus, a, um; pertrepidus, a, um.
 περιφρόδως trepide; metu vehe-
 menti percusso animo.
 περιφροτάω -ῶ circumeo, -ire.
 περιφροτῆσις circumcursio, -onis, θ.
 περιφροτός, ὄν. vulgivagus, a, um.
 περιφροτάω, ἡ circumciatio, -onis, θ.
 circumvectio, -onis, θ. circuitus am-
 bitus, -us, ἄ. ἡ περὶ τὴν γῆν π. τῆς
 σελήνης, cursus lunae circa terram.
 περιφροτάω, τό. ferculum, -i, οὐ.
 περιφροτῆσις, ἡ, ὄν. circumcursus.
 περιφροτός, ὄν. valde onustus, a, um.
 περιφροτάω, τό. septum, -i, οὐ.
 περιφροτάω, ἐς scitus, peritus.
 περιφροτάω circumloquor, -i.
 περιφροτάω, ὄν. circumse tus a, um.
 περιφροτάω, ἡ circumseptio, -onis, θ.
 περιφροτάω, ἡ circumlocutio, -onis,
 θ. circuitus loquendi; periphras-
 is, -is, θ. διὰ περιφροτάω, per cir-
 cumlocutionem.
 περιφροτάω καὶ περιφροτάω cir-
 cumsepio (-psi) aliquid.
 περιφροτάω, ἡ, ὄν. circumlo-
 quendo expressus, periphrasticus, a,
 um. π. μᾶλλον, conjugatio periphra-
 stica activa.
 περιφροτάω per circumlocutio-
 nem.
 περιφρονέω -ῶ 1) = καταφρονέω,
 contemno (-mpsi, -mptum, -ere).
 despicio (-exi, -ectum, -ere) ali-
 quem ἢ aliquid. 2) ἀμειψίζω πολύ
 συνετός, valde sapio.

περιφρόνησις, ἡ despectio, -onis, θ contemptio -onis, θ
 περιφρονήτεος, α, ον contemptendus spernendus, a, um.
 περιφρονήτης δ contemptor -oris, & περιφρονητικῶς contemptim
 περιφρουρέω -ω custodia cingo, praesidio cingo (aliquid); custodio, -ire aliquid; tueor -eri, aliquid.
 περιφρούρησις, ἡ tutela -ae, θ. praesidium -i, οὐ
 περιφρυγής, ἐς plane tostus, a, um.
 περιφρυγῶ undique torreo.
 περιφρων, ὁ, ἡ valde prudens.
 περιφυγή ἡ effugium -ii, οὐ.
 περιφυγής, ἐς inhaerens alicui.
 περιφυλάσσω καὶ περιφυλάττω undique custodio, -ire
 περιφύομαι circum nascor, -i.
 περιφύρω perturbare
 περιφύσησις, ἡ circumflatus, -us & περιφυσάω -ω valde inflare (aliquid).
 περιφύσητος valde inflatus, a, um.
 περιφυτεύω circa planto (aliquid).
 περιφύτος, ον circa satus, a, um.
 περιφώνέω ὡ circumsono, are
 περιφωρῶ, ον in facinore comprehensus a, um.
 περιφωτίζω circumillumino, -are.
 περιχαίνω apertō ore inhio
 περιχαίρω τινι magnopere laetor aliqua re
 περιχαλάω -ω undique relaxo.
 περιχαλινάω -ω infreno, -are.
 περιχαλκός, ον aere obductus, a, um.
 περιχαλκῶ ὡ aere obduco.
 περιχαράκω -ω vallo munio, -ire; aggere cingo, -ere; obvallo, convallo, -ere (aliquid).
 περιχαράκωμα, τό vallum ἢ agger locum aliquem cingens.
 περιχαράξις, ἡ circumscrip̄tio, θ.
 περιχαράσσω καὶ περιχαράττω circino circumscribo, -ere.
 περιχάρεια, ἡ nimia laetitia.
 περιχαρής, ἐς maxime laetus, a, um.
 περιχαρῶς ingenti gaudio
 περιχάσκω apertō ore inhio.
 περιχειλάω -ω labro circumdo.
 περιχείριον, τό armilla, -ae, θ.
 περιχέω circumfundo, -udi, -usum, -ere. τὸν νεκρὸν κηρὶ περιεγαν, mortuum cerā circumfuderunt αὐτοὺς ὁχλὸς περιχεῖτο πολὺς, iis multitudo

circumfundebatur. περιεχυμένος φωτὶ, circumfusus luce.
 περιχλαινίζω laena induo.
 περιχλευάζω cavilor, ari.
 περιχλωρός, ον perviridis, e.
 περίχολος, ον bilosus, a, um.
 περιχορεύω salto circum
 περιχρεμπτός, ον. despuendus, a.
 περιχρήματος, ον praedives, itis.
 περίχρισις, ἡ inunctio, -onis θ.
 περίχρισμα, τό unguentum, -i, οὐ.
 περίχριστος, ον circumlitus a, um.
 περιχρίω circumlino, -levi, -litum, -ere aliquid aliqua re περιχρίομαι circumlinor, -i. περιχρισμένος, ἡ, ον, circumlitus a, um.
 περίχρυσος, ον inauratus, a, um
 περιχρυσάω -ω inaurare.
 περίχρυμα, τό circumfusum, i, οὐ.
 περίχρυσις, ἡ circumfusio, -onis θ.
 περιχυτήριον, τό perfusorium, -ii, οὐ.
 περιχύτης, ὁ perfusor, -oris, & περιχώννυμι aggere circumdo.
 *περίχωρα, τά circumjecta urbi loca; loca urbi propinqua; circumjacentia.
 περιχωρέω -ω circumeo, -ire.
 περιχωρία, ἡ = τὰ περιχωρα.
 περιχωρός, ον circumjacens, -ntis; finitimus, vicinus, a, um ἢ οὐδὲ ἡ περιχωρος, circumjacens Jordani regio).
 περιπαύω circumcirca tangi.
 περιπάω -ω, περιπήχω perfrico.
 περιπιθυρίζω circumsumro.
 περιπιλάω -ω circumcirca nudo.
 περιπιλώσις, ἡ nudatio, -onis, θ.
 περιποφέω -ω obstrepo, -ere.
 περιψυκτός, ον refrigeratus, frigidus, recreatus, a, um.
 περίψυξις, ἡ perfrictio, -onis, θ.
 περίψυχρος, ον perfrigidus, a, um.
 περιψύχω perfrigo, -are, aliquid.
 περιψύχομαι, perfrigesco, -ere.
 περιωδυνέω per ambages
 περιωδυνάω gravi dolore excrucio.
 περιωδυνέω gravem dolorem sentio
 περιωδυνία, ἡ gravis dolor.
 περιώδυνος, ον graviter dolens.
 περιωθέω -ω undique extrudo.
 περιώμιον, τό amiculum humeros ambiens: supparum ἢ supparus.
 περιώμιος, ον humeros ambiens.
 περιώνυμος, ον ubique notus, clarus, inclitus, a, um: illustris, e
 περιωπέω -ω circumspicio, -ere.

περιωπή, ἡ 1) specula, -ae, θ. *2) νεοελ. locus -i, & ordo, -inis & dignitas, -atis, θ. ἄνθρ. μεγάλης πειωπῆς, homo magni ordinis, homo magnae dignitatis
 πέρικα, πέρικη (ἰχθ.) perca, -ae θ.
 περκάζω (ἐπὶ σταφ.) nigresco, -ere.
 περκνός, ἡ, ὅν niger, nigris distinctus maculis, varius (colore)
 πέρκνωμα τό varietas coloris.
 πέρινα, ἡ perna -ae, θ.
 1. περονάω, πέρνημι exporto, -are; vendo. ere μάλ captivos).
 *2. περνάω -ω 1) transeo, -ire, π τὸν ποταμόν, flumen transeo π. διὰ μέσου τῆς ἀγορᾶς, per medium forum transeo. 2 π τὰς Ἀλπεῖς, Alpes transgredior ἢ supero. 3 τὸν περὶ εἰς τὰ μαθήματα, praeceptis eum supero. 6) ἡ ὥρα ἐπερασεν, hora, tempus praeteriit.
 περονάω -ω 1) fibulā subnecto; fibulo, -are, aliquid. 2) trajicio veluti fibula
 περόνη, ἡ fibula, -ae, θ. ἡ διὰ περανῶν συναφή, fibulatio, -onis, θ.
 περόνιον, τό 1) clavalus, -i, & *2) νεοελ. = περόνι, fuscina, -ae, θ.
 περονίς, ἡ fibula, -ae, θ.
 περπερεία, ἡ ostentatio, -onis, θ.
 περπερεῖομαι effero me.
 πέρπερος, ον garrulus; nugator; arrogans; ostentator.
 Περσεύς, ὁ Perseus, -ei, & ὁ πρὸς Περσῶν πόλεμος bellum Persicum.
 Περσέπολις, ἡ Persepolis, -is, θ.
 Περσεφόνη, ἡ Proserpina, -ae, θ.
 Πέρσης, ὁ Perses, -ae, &.
 περσιζω Persas imitor; scio Persice; Persis faveo; Persarum partes sequor.
 Περσικός, ἡ, ὅν Persicus, a, um.
 ὁ Περσικός κόλπος, Persicus sinus. ἡ Περσική (μηλέα) malus Percica, τό Περσικὸν (μήλον), malum Persicum.
 πέρσις, ἡ vastatio; expugnatio.
 Περσίς, ἡ Persis. idis, θ.
 περσιστί persice.
 περσοκτόνος, ὁ occisor Persarum.
 πέρυσσι, anno praeterito; anno superiori ἐν γενεῖ = πρότερον, πρὶν, ante hac ante hoc tempus.
 περυσίας οἶνος vinum anni superioris.

περυσινός, ἡ, ὅν anni superioris; annotinus, a, um.
 πέσημα, τό casus, lapsus, -us, & πεσσεῖα, πεττεῖα, ἡ ludus calculorum
 πεσσευτήρ, πεσσευτής, ὁ calculis ludens.
 πεσσεύω πεττεύω calculis ludo.
 πεσσόν, πεττόν, τό tabula, in qua calculis luditur.
 πεσσός, πεττός, ὁ calculus, -i, & πέσσω, πέττω 1) = μαλάσσω mollio, -ire, aliquid 2) = βῶω τι, coquo, -ere, aliquid. 3) πέσσω (τροφὴν), concoquo, -ere. 5) μετφ. πέσσω χόλον, iram concoquo.
 πεταλισμός ostracismus per folia πέταλον, τό 1) folium, -i, οὐ 2) lamina, ae, θ. ἐξ ἀργύρου πέταλα ἐλάυνω, ex argento lamina duco. τό χρυσοῦν πεταλον, bractea (aurea). *3) νεοελ. πέταλον ἵππου, bractea equi.
 πεταλοποιός, πεταλουργός, ὁ bractea, oris, &.
 πεταλόω -ω bracteis obluco.
 πεταλώδης, ἐς folio similis.
 πετάλωσις, ἡ bracteis obductio.
 πεταλωτός, ἡ formam folii habens
 πετάννυμι καὶ πεταννύω pando (pandi, passum, -ere aliquid π τὴν θύραν, januam pando.
 πετάσιμος, ἡ, ον qui volare potest.
 πετάσιον, τό petasunculus, -i, &.
 πέτασμα, τό velum expansum.
 πέτασος, ὁ petasus -i, & πέτασον φορὸν petasatus, a, um.
 πετασών (χορομέρι) petaso, -onis & πεταυρίζω petauro ludo.
 πεταυριστής (χοινοβάτης) petauristarius, -ii, & petaurista, -ae, &.
 πέταυρον, τό petaurum, -i, οὐ.
 πετάω -ω volo, -are.
 πετεινός, ἡ, ὅν volucer, -cris, -ere.
 *ὁ πετεινός gallinaceus, -i, &.
 πέτομαι volo, -are.
 πέτρα, ἡ 1) petra, -ae, θ. rupes, -is, θ. saxum, i, οὐ. ἡ Ταρπηία πέτρα, rupes Tarpeja, saxum Tarpejum. 2 = λίθος, lapis, -idis, &.
 πετράιος, α, ον saxosus, a, um.
 πετρηγενής, ἐς e petra ortus, a, um.
 πετρηδόν in modum petrae
 πετρήεις, πετρώεις, εσσα, εν saxosus, a, um; lapidosus, a, um.

πετρίδιον, τό saxulum, -i, οὐ.
 πέτρινος, ἡ, οὐ lapideus, a, um.
 πετροβάτω, ὦ saxa scando.
 πετροβάτης, ὁ saxa scandens.
 πετροβλήτος, οὐ lapide ictus, a, um.
 πετροβολέω, ὦ 1) saxa jaculor, -ari. 2) = λιθοβολῶ, lapido, -are.
 πετροβολία, ἡ lapidatio, -onis, θ.
 πετροβόλος, οὐ lapides ejaculans.
 πετρογενής, ἐς = πετρηγενής.
 πετροκοίτης, οὐ in saxo cubans.
 πετροκοπέω, ὦ lapides concido.
 πετρορρυτός, οὐ e saxis defluens.
 πέτρος, ὁ saxum, -i, οὐ. ἀροίμ.
 τὸν τοῦ Σ.σ. του πέτρον κυλινθεῖν, saxum trivere.
 πετροσελίον, τό petroselinum, -i, οὐ.
 πετροτόμος, οὐ lapides secans.
 πετρότομος, οὐ e lapide caesus.
 πετροφυής, ἐς in saxis nascens.
 πετρόω, ὦ 1) in saxum verto. 2) = λιθοβολῶ, lapido, -are.
 πετρώδης, ἐς saxosus, a, um; petrosus, a, um. *lapidosus, a, um.
 πέτρωμα, τό lapidatio, -onis, θ.
 πετρώων, ὁ locus lapidosus.
 πετρώροφος, οὐ lapidibus tactus.
 πεττεία, πέττευμα, πεττευτής, πετεύω, πέττω, ἰδὲ πεσσεία, κτλ.
 πευθήν, ὁ sciscitator, -oris, ἄ. percontator, -oris, ἄ.
 πευθώ, ἡ nuncius, -i, ἄ.
 πεύκη, ἡ pinus, -us καὶ -i, θ.
 πεύκινος, ἡ, οὐ e pino.
 πεύσις, ἡ nuncius, -i, ἄ.
 πευστήριος, α, οὐ ad percontantum pertinens.
 πευστήρ, πευστής, ὁ percontator.
 πευστικός, ὁ ad percontandum aptus.
 πευστός, ἡ, οὐ percontando acceptus, auditus, a, um.
 πεφεισμένως, parce.
 πεφοβημένως, timide.
 πεφροντισμένως, diligenter; accurate.
 πεφυκός, οὐ naturali modo.
 πεφυκός, μετὰ τοῦ φύομαι.
 πεφυλαγμένως, caute; provide.
 πεφυρμένως, confuse; mixtim.
 πέψις, ἡ concoctio, -onis, θ.
 πῆ 1) aliquo; alicubi. 2) πῆ μὲν, — πῆ δέ, tum — tum, partim — partim.
 πῆ ἢ πῆ 1) quomodo; qua ratione. 2) = ποι, quo.

πηγάξω 1) scateo, -ere. *2) μετὰ, mano ἢ emano (-are) ὁ ἢ ex (μετ' ἀφαιρ.) orior, proficiscor a ἢ ab (μετ' ἀφαιρ.) ἐκ τῆς ἀρετῆς πηγάζουσιν πάντα αἱ ἀγαθὰ πράξεις, ex virtute omnes honestae actiones proficiscuntur.
 πηγαῖος, α, οὐ e fonte manans; fontanus, a, um.
 *πηγαῖνος, ὁ (ivi, itum, -ire); tendo -ere; incedo, -ere (οὐδ.). πηγαῖνος ἐμ- πρὸς, i prae. τοῦ πηγαῖνος; quo tendis?
 πη, ἀνέλιον, τό rutaceum oleum.
 πηρανίζω, rutam refero.
 πηράνιος, ἡ, οὐ rutaceus, a, um.
 πηρανίτης, ὁ rutatum mustum.
 πηρανόν, τό ruta, -ae, θ.
 πηρανώδης, ἐς, rutae similis.
 Πήγασος, ὁ Pegasus, -i, ἄ. Πηγάσιος, Pegaseus, a, um.
 πηγασμαλλός, οὐ villosus, a, um.
 πηγῆ, ἡ fons, -ntis, ἄ. μετὰ fons; origo, -inis, θ. principium, -ii, οὐ. τὸ π. ἐκ καλῆς πηγῆς γινώσκω, rem certis auctoribus compertam habeo, haud incerto auctore rem comperio.
 πηγίδιον, τό fonticula, -i, ἄ.
 πηγματώδης, ἐς concretus, a, um.
 πήγνυμι, πηγνύω, pango (pepigi, pactum, -ere) aliquid; figo (-xi, -xum, -ere) aliquid. π. ἥλον, pango, figo clavum. πηγνύμαι, concreresco (-evi, -etum, -ere): τὸ γάλα πήγνυται, lac concreescit. τὰ ὕδαρ ὑπὸ τοῦ ψύχους ἐπάγη, κέπηγε, aqua frigore concrevit. πεπηγώς, -υῖα, ὁς, concretus, a, um. μετὰ α) haereo in re. ἡ φωνὴ κέπηγεν ἐν τῷ λάρυγγι, vox in faucibus haesit. β) τὰ παρόντα πέπηγε, πράγματα ἀθάνατα, res praesentes firmatae et stabiles sunt. ὁρκους πηγνύμαι foedera pangere.
 πηγόβρυτος, οὐ e fonte scaturiens.
 πηγόβρυτος, ὁ e fonte emanans.
 πηδάλιον, τό gubernaculum -i, οὐ.
 πηδάλιουχέω, ὦ gubernare (navem).
 πηδάλιουχία, ἡ gubernatio, -onis, θ.
 πηδάλιουχος, ὁ gubernator, -oris, ἄ.
 πηδάλιωδης, ἐς, πηδάλιωτός, ἡ, οὐ gubernaculo similis, e.
 πηδάω, ὦ salio, -ire; salto, -are.
 πῆδημα, τό πῆδησις, ἡ saltus, -us, ἄ. ἰδὲ Πόδος.
 πῆδητης, ὁ saltator, -oris, ἄ.
 πῆδητικός, ἡ, οὐ qui saltare solet.

*πήζω 1) = πήγνυμι, coagulo, -are. 2) = πήγνυμαι, concreresco (-evi, -ere. 3) μετὰ τοῦ μυαλοῦ του δὲν ἐπῆξεν ἀκόμη, ingenium suum nondum ad maturitatem venit.
 πηκτικός, ἡ, οὐ coagulans -ntis.
 πῆκτός, ἡ, οὐ compactus, a, um; concretus, a, um.
 πηλαῖος, α, οὐ ex limo factus.
 πηλαμῖς, ἡ pelamis, -idis, θ.
 πηλαμυδέα, ἡ captura pelamidum.
 πῆληξ, ἡ galea -ae, θ.
 πηλίον, τό quantitas, -atis, θ.
 πηλίκος, ἡ, οὐ quantus, a, um.
 πηλικότης, ἡ quantitas, -atis, ἄ.
 πῆλιος, ἡ, οὐ e luto, ex argilla factus, a, um; terrenus, a, um. πῆλινα σκεύη, terrena vasa.
 πηλόγονος, οὐ e luto natus, a, um.
 πηλοδομέω, ὦ e luto struo.
 πηλόδομος, οὐ e luto structus.
 πηλοειδής, ἐς luto similis, e.
 πηλοπατέω, ὦ lutum calco.
 πηλοπλάθος, ὁ figulus, -i, ἄ.
 πηλοπλαστέω, ὦ e luto fingo.
 πηλόπλαστος, οὐ e luto fictus.
 πηλοποιέω, ὦ lutosum reddo.
 πηλός, ὁ 1) lutum, -i, οὐ. argilla, -ae, θ. 2) ἐκ πηλοῦ πλάττω τι, e luto, ex argilla fingo aliquid. 2) = ἰλός, βόρβορος, lutum, -i, οὐ limus, -i, ἄ.
 πηλουργία, ἡ figlina, -ae, θ.
 πηλουργός, ὁ figulus -i, ἄ.
 πηλοφορέω, ὦ lutum bajulo.
 πηλοφόρος, ὁ luti bajulus.
 πηλόφορος, οὐ luto inquinatus.
 πηλόχυτος, οὐ e luto structus.
 πηλόω, ὦ luto, -are, aliquid. πηλοῦμαι, lutesco, -ere.
 πηλώδης, ἐς lutosus, a, um; limosus, a, um; lutulentus, a, um.
 πῆλωσις, ἡ volutatio in luto.
 πῆμα, τό clades, -is, θ.
 πημαίνω, noceo (alicui).
 Πηνειός, ὁ Peneus, -ei, ἄ. Πηνήϊος.
 Πηνεύς, α, um.
 Πηνελόπη, ἡ Penelope, -es καὶ Penelopa, -ae, θ. Πηνελόπειος, Penelopeus, a, um.
 πῆνη, ἡ tela, -ae, θ.
 πηνίκα, quando? qua hora; πηνίκα (τῆς ἡμέρας) ἐστὶ, quota hora est?
 πηνίον, τό radius ἡ fusus, cui filum circumvolvitur.

πῆξις, ἡ concretio -onis, θ.
 πῆρα, ἡ pera -ae, θ.
 πηρίδιον, τό perula, -ae, θ.
 πηρόδετος, οὐ quo pera ligata est.
 πηρομελής, ἐς mutilus, a, um.
 πηρός, ἄ, οὐ mancus, a, um.
 πηροφόρος, οὐ peram gestans.
 πηρόω, ὦ mutilo, -are.
 πηροῦμαι, mulior, -ari. συνήθ. πεπηρωμένος, περωθείς, captus membro aliquo corporis.
 πηχίζω, cubito dimetior.
 πηχισμός, ὁ dimensio cubitalis.
 πηχναῖος, α, οὐ cubitalis, e.
 πηχύνω, in cubitum reclino.
 πῆχυς, ὁ 1) ὁ τῆς γειρός, cubitus, -us. 2) μέτρον, cubitum -i, οὐ ulna, -ae, θ. *3) νεοελ. τὸ πῆχει μετρώ, ulnā ἢ ad ulnam metior. *4) νεοελ. μετὰ μετρεῖς τοὺς ἄλλους τῷ σῶ πῆχει, modulo tuo alios metiris.
 πιαίνω, pinguefacio, -ere πιαίνομαι, pinguesco, -ere. π. τοὺς ἀγρούς, sterco agros.
 πιάσις, ἡ pinguedo, -inis, θ.
 πιαρός, ἄ, οὐ pinguis, e.
 πίασμα, τό quod pinguefacit.
 πιασμός, ὁ pinguedo, -inis, θ.
 πίδαξ, ἡ scatebra, -ae, θ.
 πιέζω 1) premo (pressi, pressum, -ere) aliquem ἢ aliquid. π. τὸν πόδα τινός, premo pedem alicui. πιέζουσιν ἄλληλους, se premunt. παθητ. πιέζομαι (ἐπιέσθην, πεπύσμαι), premor (pressus sum, -i) ab aliquo ἢ aliqua re. πεπύσμενος, ἡ, οὐ, pressus, a, um. *μετὰ ἡ ἀνάγκη με πιέζει, necessitas me premit. 2) π. τοὺς πολεμίους, premo, arge hostes.
 Πιερία, ἡ Pieria, -ae, θ. Πιερίκος, ἡ, οὐ Pierius, a, um.
 πιέσιμος, οὐ premens, -ntis.
 πίσις, πίσιος pressio, -onis, θ.
 πίσιμα, τό 1) succus expressus. 2) pressio, -onis, θ.
 πιεστήρ, ὁ, πιεστήριον, τό 1) pressorium, -i, οὐ. 2) prelum, -i, οὐ.
 πιεστήριον, ἡ torcularium -i, οὐ.
 πιεστήριος, α, οὐ pressorius, a, um; torcularius, a, um.
 *πιεστής, ὁ pressor, -oris, ἄ.
 πιεστός, ἡ, οὐ pressus, a, um.
 πίετρον, τό volsella, -ae, θ.
 πιθανολογέω, ὦ probabilia dico.

αὐτοῖς, suis viribus confidentes.
†4) π. εἰς τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστόν, credo in Deum et in Christum
π. εἰς Θεόν, Deum esse credo λέγω
τὸ Πιστεύω, confessionem fidei recito
πιστικός, ἡ. ὄν 1) fidelis, e. 2) =
κατατικός, probabilis, e. †) = πόσιμος,
potabilis, e.

πιστικῶς ἔγω τινί fidelis sum alicui
Πίστιος Ζεὺς Jupiter Fidius.

πίστις ἡ fides -ei, θ. α) πίστιν δι-
δοῦμι τινι credo alicui ἡ πρὸς ἀλλή-
λους πίστις ἐξέλιπε, fides concidit. φυ-
λάττω τὴν πίστιν, fidem servo in
fidem maneo. ἀθετῶ τὴν πίστιν, fidem
violō. *6) νεοελ. ἡ πίστις ἐκ τῆς ἀγορᾶς
ἐξέλιπε, fides de foro sublata est
ναὶ ἡ τῇ πίστει bona fide, sincera
fide ἀνθρ. κακῆς πίστεως fallax. τὸ
σύμβολον τῆς πίστεως, signum fidei,
confessio fidei.

πιστόν, τό pignus fidei; fides.
πιστοποιέω -ω τι alicui rei fidem
facio; affirmo, confirmo -are, ali-
quid; testor -ari aliquid.

πιστοποιήσις, ἡ confirmatio -onis, θ.
*πιστοποιητικόν, τό scriptum te-
stimonium

πιστοποιός, ὄν qui alicui rei fi-
dem facit.

πιστός ἡ. ὄν 1) fidelis, e. πιστός
τινι, fidelis alicui 2) fide dignus, a,
um. †4) δ πιστός, οἱ πιστοί, fidelis, fi-
deles, Christianus

πιστότης, ἡ fidelitas -atis, θ.

πιστόω -ω fide (aliquem) obstrin-
go. πιστοῦμαι τι, confirmo aliquid.

πίστρις, ἡ pistris, is, θ.

πίστωμα, τό fides, -ei, θ.

πιστῶς fideliter.

πίστωσις, ἡ 1 confirmatio, proba-
tio qua rei alicui fides fit. *2) νεοελ.

fides, -ei, η. creditum, -i, οὐ.

*πιστωτής δ creditor, -oris, ἀ.

*πιστωτικός, ἡ, ὄν qui fidem (cre-
ditum facit. π. τράπεζα, mensa fi-
dem creditum faciens

πίσυνος, ὄν fretus, fidens (diis).

Πιθεύς, δ Pitheus, -ei, ἀ.

πιτνέω -ω (= πτω) cado, -ere.

πιττάκιον, τό pittacium, -i, οὐ.

Πιττακός, δ Pittacus -i, ἀ.

πιτύινος, η, ὄν pineus, a, nm.

πιτύς, ἡ pinea nuk.

πιτυλεύω strepitum cieo agita-
tione remorum.

πιτύλισμα, τό πιτύλις, δ strepi-
tus remorum aquam quatientium

πιτυθείς, εσσα εν pinis abundans.

πιτυοκάμπη, ἡ pityocampa -ae, θ.

πιτυοκάμπτης, δ pinos inflectens.

πιτυοτρόφος, ὄν pinos producent

πιτυρίας ἄρτος; furfureus panis.

πιτυρίαις, ἡ furfures. -um, ἀ.

πιτύριος, α, ὄν furfureus, a, um.

*πιτυρίς, ἡ cuticula, ae, θ.

πιτύρισμα, τό furfures. -um, ἀ.

πιτυροειδής, ἐς furfuribus similis;

πίτυρον. πίτυρα furfur, -uris, ἀ.

καὶ furfures, -um, ἀ. πλ

πιτυρόμαι -οῦμαι furfuribus in-
festor

πιτυρόδης, ἐς furfuraceus, a, um;

furfureus, a, um

πίτυς, ἡ pinus, us καὶ -i, θ.

πιτυώδης, ἐς pineus, a, um.

πιτυών, δ pinetum, -i, οὐ.

πιώδης, πίων, pinguis, e

πλαγγών, δ icuncula ceres; pupa, θ.

πλαγιάζω τι 1) obliquo, -are ali-
quid. πλαγ. τὰ ἱστία, obliquo sinus. *2)

νεοελ. lectum peto. πηγαίνω νὰ πλα-
γιάζω, cubitum abeo

πλαγιασμός, δ obliquatio, -onis, θ.

πλαγιάυλος, δ tibia obliqua.

πλάγιος, ια, ὄν 1) λοξός, obliquus,

a, um. ἐκ πλαγίου, ex, ab obliquo, per
obliquum. εἰς πλάγιον, εἰς τὰ πλάγια,

in obliquum. 2) = ἐπικλίνων transversus
a, um. εἰς πλάγιον ἐκτεταμένος, in
transversum porrectus 3) αἱ πλάγια

(= τὰ πλευρά), latera, -um ἐκ πλαγίου, a
latere. τὰ πλάγια τοῦ ὄρους, latera
montis. κατὰ τὰ πλάγια τοῦ στρατοῦ,

ad latera exercitus. ἡ πλάγια συγγέ-
νεια, οἱ ἐκ πλαγίου συγγενεῖς, latere
cognatus.

πлагιότης, ἡ obliquitas, -atis, θ.

πлагιοφύλαξ, δ qui latera aciei
custodit

πлагιόω -ω obliquo -are.

πлагιώς 1) oblique 2) (per) trans-
versum. 3) ab latere.

πлагιώσις, ἡ obliquatio, -onis, θ.

πлагιότης, ἡ ὄν vagus, errabun-
dus, erroneus, a, um.

πλαδαρός, ἡ. ὄν laxus, a, um; mol-
lis e. flaccidus, a, um.

πλαδαρότης, ἡ flacciditas, -atis, θ.

πλάζομαι erro, -are.

πλάθάνη, ἡ πλάθανος, δ discus, su-
per quem panes finguntur.

*πλάθω = πλάττω.

πλαίσιον, τό 1) quadratum oblon-
gum κυρ aciei instructae. 2) πλέσ.

εικόνας, tabulae margo.

πλακοντάριον, πλακούντιον, τό
placentula -ae, θ. crustulum, -i, οὐ.

πλακοντοποιός, δ placentarius,
-ii, ἀ. crustularius, -ii, ἀ.

πλακοῦς, δ placenta, -ae, θ. cru-
stum, -i, οὐ.

πλανόω -ω crusto, incrusto, -are
aliquid. π. πλακωθεῖσα οἰκία, incrusta-
ta domus.

πλανώδης, ἐς crustosus, a, um.

πλανωτής, δ crustarius, -ii, ἀ.

πλανάω -ω τινα 1) a recto itinere
abduco aliquem; in errorem aliquem
induco. 2) fallo, decipio aliquem

πλανώμαι, vagor, ari; erro, -are;

aberro a scopo 2) iter facio longe
lateque; oberro -are; peregrinor,

-ari πλανώμενος, η, ὄν errans, -ntis;

errabundus, a, um; vagabundus, a, um

πλάνη, ἡ 1) error, -oris, ἀ. fraus,

-udis θ. 2) περιπλάνησις, vagatio

-onis, θ. 3) error; peccatum, -i, οὐ

πλάνημα, τό error, -oris, ἀ.

πλανής, δ erro, -onis, ἀ. πλανή-
τες ἀστέρες, erroneae stellae.

*πλάνης, δ errans; vagabundus, -i, ἀ.

πλάνησις ἡ 1) = πλάνη, error, -oris,

ἀ. 2) inductio in errorem

πλανήτης, δ errans, -ntis; οἱ πλα-
νῆται, stellae erroneae; planetae.

πλανητεύω erro, -are.

πλανητικός, ἡ, ὄν erraticus, a, um,

erroneus, a, um.

πλανητός, ἡ, ὄν vagabundus, a,
um; erraticus, a, um.

πλανόδιος, α, ὄν in via errans;

erro, onis, ἀ.

πλανοδία, ἡ vagatio, -onis, θ.

πλάνος, ὄν 1) erraticus, a, um;

vagus, a, um. 2) = ἀπατεῶν, fallax,

-acis. δ πλάνος, impostor, -oris, ἀ

planus, -i, ἀ.

πλανοστιδής, ἐς errando calcatus.

πλανώδης, ἐς errans, -ntis.

πλάξ, ἡ pranties; tabula -ae, θ.

crusta, -ae, θ. πλαῖ μαρμαρέου marmo-
ris crusta. ἐπιστρωννύω τι πλαῖ cru-
sto aliquid τὴν πύλιν πλαῖ σιδήρου

ἐπιστρωννύω, portam ferro crusto.

πλάσις, ἡ fictio, onis, θ. fictura -ae, θ.

πλάσμα, τό 1) figmentum, -i, οὐ.

2) = ἐπινόημα fictum, -i, οὐ. com-
mentum, -i, οὐ.

πλάσματις, δ fictiones amans.

πλάσματώδης, ἐς fictitius, a, um;

commentitius, a, um

πλάσσω καὶ πλάττω 1) fingō (fin-
xi, fictum, ere aliquid. ἐκ κηροῦ,

ἐκ πηλοῦ πλάττω τι, e cera, e luto
fingo aliquid. 2) μωφ. = ἐπινόω τι

(ψευδής) fingō, comminiscor aliquid.

πλάττω δόλον, fingō, comminiscor fal-
laciā 3) δ Θεός ἐπλασε τὸν κόσμον,

Deus mundum creavit (fecit)

πλάστειρα, πλάστρια, ἡ fictrix, -icis,

θ. creatrix, icis θ.

πλάστης, δ fictor, -oris, ἀ. creator,

-oris, ἀ.

πλάστιγξ, ἡ lanx, -ncis, θ.

πλαστική, ἡ plastica (-ce), -ae,

θ. ars fingendi; statuaria, -ae, θ.

πλαστικός, ἡ, ὄν plasticus, a, um;

statuarius, a, um

πλαστογραφέω -ω 1) committo
falsum 2) πλ. ὑπογραφήν, adultero

subscriptionem

πλαστογραφία, ἡ falsum, -i, οὐ.

διαπραξέ πλαστογραφίαν, falsum com-
misit.

πλαστογράφος, δ falsarius, -i, ἀ.

πλαστολάλος, δ calumniator -oris, δ.

πλαστολογέω -ω falsa dico.

πλαστολόγος, ὄν falsidicus, a, um.

πλαστός, ἡ, ὄν fictus, a, um; simu-
latus, a, um.

πλαστουργέω -ω effingo, -ere.

πλαστούργημα, τό effictio, -onis, θ.

πλαστουργός, δ fictor, -oris, ἀ.

πλαστός, ἡ fictio; simulate

πλαταγέω -ω manu plausum edo.

πλατάγη, ἡ crepitaculum, -i, οὐ.

πλατάγημα, τό strepitus, -us, ἀ.

πλαταγώνιον, τό crepitaculum i, οὐ.

Πλαταιαί αἱ Plataeae, -arum, θ.

οἱ Πλαταιεῖς, Plataeenses, -ium, ἀ.

Πλαταιός, Plataicus, a, um.

πλαταμώδης, ἐς latus et planus.

πλατάνιος, α, ὄν platanus, a, um.

ἡ πλατύνημος ἐσθῆς καὶ ἀπλ. ἡ π λ α-
τὺς ημος. tunica laticlavata τὸ πλατύ-
σημον (σπρείον τοῦ Ῥωμα. βουλευτοῦ),
latus clavus; laticlavium, -ii, οὐ.
πλατύς, τὸ· latum quodvis. πλ.
σιδήρου, latum ferrum.
πλατυσμός, ὁ dilatatio, -onis, θ.
πλατύστορνος, ον· lati pectoris.
πλατύστομος, ον· qui lato ore est
πλατυτέρως· latius
πλατύτης, ἡ· latitudo, -inis, θ.
πλατύφυλλος, ον latifolius a um.
πλατύνωνχος· latos ungues habens.
Πλάτων, ὁ Plato καὶ Platon, onis,
ἀ. Πλατωνικός· Platonicus, a, um.
Πλαῦτος, ὁ· Plautus, -i, ἀ.
πλέγδην nectendo
πλέγμα, τὸ· quiddam nexum ἢ con-
textum est, opus vitile τὰ πλέγματα,
vitilia, -ium, οὐ.
πλεθρίαῖος, α, ον· jugeralis, e.
πλέθρον, τό· (Ῥωμ.) jugerum -i,
οὐ κατὰ πλεθρα, jugeratum. ἡ κατὰ
πλήθρα διανομή, jugeratio, -onis θ.
Πλειάς ἡ Plejās -adis, θ αἱ Πλει-
αίδες. Plejades, um, θ.
πλεῖν αττ. ἀντὶ πλέον· plus.
*πλειοδοσία, ἡ licitatio, -onis, θ.
*πλειοδοτέω -ῶ· licitor -ari.
*πλειοδότης, ὁ· licitator, -oris, ἀ.
πλειονότης, ἡ· major numerus;
major pars.
*πλειονοψφένω -ῶ· majorem nu-
merum suffragium habeo.
*πλειονοψηφία, ἡ· major numerus
suffragium.
πλειόνως· plus.
*πλειότερος, α, ον plus (-uris) πληθ.
plures, plura (-ium).
πλειστάκως saepissime.
πλεισταχόθεν plurimis e locis.
πλειστηριάω· vendo ad licitatio-
nem; licitor, -ari, liceor, -eri (-aliquid).
πλειστηριασμός ὁ licitatio, -onis θ.
πλείστος, η, ον plurimus, α, um.
πλείστοι ἄνθρωποι, plurimi homines.
ὡς πλείστος, ὅτι πλείστος, quam plu-
rimus. πλείστον χρόνον, plurimum.
πλείστον ἰσχύει plurimum valet. πλεί-
στον ὅσον, plurimum quantum. τὰ
πλείστα (ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον), plerum-
que. οἱ πλείστοι, plerique. περὶ πλεί-
στου ποιοῦμαι τινα plurimi facio ali-
quem. maximi facio aliquem.

πλειστοτόκος, ὄν plurima faciens
πλειστοφόρος, ὄν plurimorum ferax
πλείων, ὄν plus pluris **πλείονες,**
 πλείονα, plures, plura (-ium) πλείον-
 των παρόντων, pluribus praesentibus.
 ἴνα μὴ πλείω λέγω. ne plura dicam'.
 πλείους ἢ δέκα μέρας, πλείων δέκα ἡμε-
 ρῶν, plus (quam) decem dies. πλείον
 καὶ πλείων. plus plusque **περὶ πλείο-**
νος ποιῶμαι τι. pluris facio aliquid.
πλεκάνη, ἥ cirri (polypodis)
μειφ laqueus. i. ἂ retia, -ium. οὐ πλ
πλεκτανῶν -ῶ implico, -are.
πλεκτή, ἥ 1) ὕπον σείρά, laqueus
 plexus 2) ὕπον. σπυρίς, spurtula vi-
 minea 3) rete venatorium. 4) cirri
 polypodis.
πλεκτικός, ἥ, ὄν ad plectendum
 aptus, a, um. ἡ **πλεκτική, ars** plectendi.
πλεκτός, ἥ, ὄν plexus, a, um.
πλέκω pleco -xi, xum, -ere)
 aliquid. **μειφ** struo, machinor (aliquid)
 * **πλέξιδα, ἥ** plexi capilli.
 * **πλέξιμον, τό** = πλέξις.
πλέξις, ἥ plexus. -us, ἂ.
πλέων plus; amplius; magis. πλέων
 ἢ διγυλίου ἀπεθانون. plus duo millia
 hominum caesa sunt. πλέων ἢ πέντε
 ἡμερῶν ὁδός, quinque amplius dierum
 iter. ταῦτα καὶ ἐπὶ πλέων, haec et alia
 amplius οὐδὲν πλείον λέγω, nihil am-
 plius dico. πλέων τοῦ εἰωθότος, magis
 solito.
πλεοναζόντως abundanter.
πλεονάζω copiosior ἢ major sum,
 quam necesse est. **πλεονάζω** τινός,
 abundo, redundo aliqua re.
πλεονάνκις pluries; saepius.
πλεονάσις, ἥ redundantia, -ae, 9.
πλεονασμα, τό 1) redundantia,
 -ae. 0 * 2) ἐπὶ γρημ. reliqua pecunia.
πλεονασμός, ὅ 1) redundantia, ae,
 0 2) ἐν τῇ γρημ. pleonasmus. -i, ἂ.
πλεοναστικός, ἥ, ὄν redundans, -ntis.
πλεοναστός, ἥ, ὄν abundans, -ntis;
 multus numerosus, a, um.
πλεοναχός, ἥ, ὄν multiplex, -icis.
πλεοναχώς multifariam
πλεονεκτέω -ῶ plus habeo; am-
 pliorem partem habeo. **πλεονάζω** τι-
 νός τιτι, alicui praesto; supero ali-
 quem aliqua re
πλεονέκτημα, τό id quo quis su-

perat alterum; praerogativa, -ae, θ
 praestantia, -ae, θ
 πλεονέκτης, ὁ avidus a, um; avarus, a, um.
 πλεονεκτητός, ἡ, ὄν· alieni avidus ἢ ἄπλ. avidus a. um; avarus, a, um.
 πλεονεξία, ἡ aviditas, -atis θ.
 πλευρά ἡ costa -ae, θ. latus, -eris, ὁδ. πλ. πλευόν, costa navis. τοῦς ἱππεῖς κατὰ τὰς πλευράς τάττει. equites ad latera exarsitus) disponit. πλευρά θύου, clivus ἄ.
 πλευριτικός, ἡ, ὄν· pleuriticus, a, um; pleuritide laborans.
 πλευρίτις, ἡ pleuritis, -idis, θ. lateralis ἢ lateris, -oloris.
 πλευροθέν· a lateri.
 πλευροκοπέω, ὁ latus ferio.
 πλευρόν, τό latus, -eris, π. costae, -ae, θ. τὰ πλευρά latera.
 πλευσίμος, ὄν· navigabilis, -is.
 πλευσις, ἡ navigatio, -onis θ.
 πλευστήον· navigandum est.
 πλευστής, ὁ· navigator -oris, ἄ.
 πλευστινός, ἡ, ὄν· navigationi accommodatus. a. um.
 πλευστινός· ad navigandum apte.
 πλέω 1) navigo, -are ἡ ναὺς πλεῖ, navis navigat. πλέω τὴν θάλασσαν. mari navigo. εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔπλευσεν, ex Asia in Macedoniam navigavit. 2) νήχομαι, navigo, nato, -are. μετφ. οἱ πόδες πλεουσιν ἐν τοῖς χαλαροῖς ὑποδήματι, pedes in laxa pelle natant.
 πλέων, ὄν (ἄττ.)· idē πλείων. ὄν. πληγή, ἡ plaga, -ae, θ vulnus, -eris, ὁδ. ictus, -us, ἄ. verber, -eris, ὁ μετφ. plaga, calamitas -atis, θ.
 πληγήα τό plaga -ae θ.
 πληθος, τό 1) multitudo, -inis θ. 2) copia, -ae, θ. abundandia, -ae, θ. 3) plebs, -his θ. vulgus -i, ὁδ faex populi. μετφ. τὸ ἀνόσιον πληθος, odii profanum vulgus.
 πληθυντικός, ἡ, ὄν· 1) augens, -ntis 2) ἐν τῇ γραμ. pluralis numerus). πληθυντικῶς numero plurali πληθύνω· multiplico, -are, augeo numero. πληθύνομαι (ἡ ὁδ.) πληθύνω augeor numero; multiplicor πληθύνω, ἡ multitudo, -inis θ.
 πληθυνμός, ὁ 1) αὐξησις multiplicatio, -onis, θ *2) νεοσλ. οἱ κάται

ποδηγέτης, ὁ viae dux.
 ποδηγητικός sciens, peritus viae
 ποδηγεῖν pedibus ventos aequans
 ποδηγής χιτῶν tunica talaris
 ποδηγορέω -ω talarem vestem gero
 ποδιαῖος, α, ον pedalis, e; peda-
 neus, a, um.

ποδίζω 1) pedes alicujus ligo. 2)
 ποδίζω στίχον, versum scando.

ποδίσκος, ὁ pediolus, i, ὁ.

ποδισμός, ὁ scansio -onis, θ.

ποδίστρα, ἡ pedica, -ae, θ.

ποδανάκη, ἡ compedes -um, θ.

*ποδοκροτέω -ω pedibus plaudo.

*ποδοκρότημα = ποδοκρουσία

ποδοκρουσία, ἡ plausus pedum.

ποδονιπτέρη, ὁ pelluvia, -ae, θ.

ποδόνιπτρον, τό pelluvium, -ii, οὐ.

*ποδοπατέω -ω calco, -are.

ποδοπέδη, ἡ pedica -ae, θ.

ποδορραγής, ἐς pede fractus.

ποδοστράβη = ποδοκάκη.

ποδοσοφία, ἡ sonus pedum.

ποδοφόρος pedibus sonum edens.

ποδώκεια, ἡ pedum pernecitas.

ποδώκης ἐς pedibus celer.

ποηλογέω -ω herbas colligo.

ποηφαγέω -ω herbis vescor.

ποηφαγία, ἡ cibi usus ex herbis.

ποηφάγος, ον herbis vascens.

ποηφόρος, ον gramina ferens.

ποθεινός, ἡ, ὄν de-iderabilis, e;

desideratus, a, um; exoptatus, a, um.

ποθεινῶς magno desiderio. ποθει-

νότερος, majore desiderio.

πόθεν; unde? πόθεν ἔρχεαι; unde venis?

ποθέν alicunde.

ποθέω -ω opto, -are. aliquid; cu-

prio, -ere, aliquid; desidero, -are, ali-

quid ἐπόθησα ἰδεῖν τὸν ἀδελφόν, opta-

vi, cupivi, desideravi fratrem videre

πόθημα, τό desiderium, -ii, οὐ.

πόθησις, ἡ desideratio, -onis, θ.

ποθητός, ἡ, ὄν optatus, a, um;

desideratus, a, um; desiderabilis, e.

πόθος, ὁ desiderium, -ii, οὐ. ὁ σὸς

πόθος, desiderium tui πόθος μοι ἐγ-

γίνεται τινος, me desiderium capit

alicujus. βρωτοῦ καὶ ποτοῦ πόθος, cibi

potionisque desiderium μετὰ πόθου,

desiderabiliter; cum desiderio.

ποι; quo? ποῖ σπεύδετε; quo ruitis?

ποι (ἐγκλ.) aliquo.

ποιέω -ω 1) facio (feci, factum,

-ere) aliquid. ποιῶ ἀνόνον τι, scæ-
 lus facio καλῶς ἐποίησας ἐλθόν, bene
 fecisti, quod venisti ποιῶ ποιούμεαι)
 θυσίας, sacrificium facio ποιῶ σιωπὴν,
 silentium facio ποιῶ καλῶς, κακῶς,
 facio bene, male εὖ ποιῶ τινα, bene
 facio alicui κακῶς, ἀγαθῶς ποιῶ τινα, bo-
 nis, malis afficio aliquem ποιῶ λέγον-
 τα, induco loquentem ποιῶ ὅπως γένηται
 τι, facio ut aliquid fiat ποιῶ τί τινα,
 ποιῶ τί τινα, facio aliquid alicui. πε-
 ριφο πορείαν ποιούμεαι, iter facio, εο-
 ποιούμεαι λόγους, verba facio, dico.
 ἀρχὴν ποιούμεαι, initium facio. inci-
 pio. πόλεμον, εἰρήνην ποιούμεαι, bel-
 lum pacem facio. περὶ πολλῶν, περὶ
 δλίγων, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιούμεαι τινα
 ἢ τι, magni, parvi, nihili facio ali-
 quem ἢ aliquid 2) facio, efficio,
 conficio fabricor, factito, produco,
 gigno aliquid. ὁ ἀγρός ποιεῖ πλείστον
 σίτον, ager facit (gignit) frumentum
 plurimum ὁ ποταμός ποιεῖ νῆσον, flu-
 vius insulam efficit. ἰδίᾳ χειρὶ ποιῶ
 χιτῶνα, tunicam mea manu conficio.
 ποιῶ ἀγάλματα, signa fabricor ποιῶ
 ἀγάλματα ἐκ δένδρου, factito simula-
 cra ex arbore. ἡ τροφή σάρκα ποιεῖ,
 cibus carnem producit 3) facio car-
 mina, versus facio ἢ factito, poetice
 scribo. Ὅμηρος πεποίηκε, carmina
 scripsit ἢ composuit.

ποίημα, τό 1) quod aliquis facit,
 opus, -eris, οὐ 2) carmen, -inis, οὐ.
 poema, -atis, οὐ.

ποιηματικός ad carmen pertinens.

ποιημάτιον, τό parvum poema;

poematum, -ii, οὐ.

ποίησις, ἡ 1) faciendi actio. 2) poë-

sis, -is, θ. poema, -atis, οὐ.

ποιητής ὁ 1) poeta, -ae, ὁ. φαῦλος

τις ποιητής, poetilla, -ae, ὁ. 2, factor,

effector, -oris, ὁ. 3) = πλείστης facti-

tator, -oris, ὁ.

ποιητίζω poetor, -ari.

ποιητικεύομαι rem poeticam tracto

ποιητικός, ἡ, ὄν poeticus, a, um.

ἡ ποιητική, poetica, ἡ poetice, -es, θ.

ποιητικῶς poetice; more poetarum

ποιητός, ἡ, ὄν 1) factus, a, um.

2) = τεχνητός, facticius, a, um. 3) =

εἰσποιητός, adoptivus, a, um.

ποιήτρια, ἡ poetria -ae, θ.

ποιικιλανθής, ἐς floridus, a, um.

ποιικιλίμων νόξ multicolor nox.

Ποικίλη στοά Poecile, es, θ.

ποιικιλία, ἡ varietas -atis, θ.

ποιικίλλω vario variego -are. ali-

quid. ποικίλλω τι γράμμασι, vario ali-

quid coloribus. ποικίλλουαι, varior

ἢ οὐδ. vario πεποικιλμένος, varia-

tus, variegatus, a, um ἐσθῆς γραφαῖς

πεποικιλμένη, vestis variata figuris.

ποικίλμα τό ornatus versicolor.

ποιικιλμός, ὁ varietas, -atis, θ.

ποιικιλόβουλος, ον consiliis varius.

ποιικιλογράφος, ον varia scribens.

ποιικιλόδεσμος, ον cutem variega-

tam habens.

ποιικιλόδωρος, ον varia donans.

ποιικιλόθριξ, varios habens capillos.

ποιικιλόθρονος, solio varie ornato

insidens (Sappho).

ποιικιλομήχανος callidus; versutus.

ποιικιλόμορφος varias formas habens

ποιικιλόνωτος varium tergum habens

ποιικιλόπτερος, ον variegatas pen-

nas habens.

ποικίλος, ἡ, ον varius, a, um;

variatus, a, um. τό ποικίλον, varietas.

ποιικιλόστικτος, ον variis maculis

notatus, a, um

ποιικιλότενκτος, ον artificiose factus.

ποιικιλοτέχνης, varias artes callens.

ποιικιλόφρονέω -ω callidus sum.

ποιικιλόφρων, ον versutus, a, um.

ποιικιλόχρως, ον versicolor, -oris; varius, a, um.

ποιικιλτής, ὁ plumarius, -i, ὁ

ποιικιλική τέχνη, plumaria ars.

ποιικίλως varie

ποιμαίνω pasco -ere.

ποιμαντήρ, ὁ pastor -oris, ὁ.

ποιμαντικός, ἡ, ὄν pastoricius,

a, um. ἡ ποιμαντική, ars, scientia

pastoricia.

ποιμασία, ἡ pastura -ae, θ.

ποιμεναρχέω -ω graegi praesum.

ποιμεναρχία, ὁ dux belli. 2) Po-

lemarchus, -i, ὁ.

πολεμέω -ω τινι ἢ πρὸς τινα bellum

gero (gessi) cum aliquo; bello cum

aliquo, adversus ἢ contra aliquem;

belligero cum aliquo. παθῆναι πολε-

μῆναι, bello petor; bellum mihi

infertur.

πολεμησιών bellare cupio.

πολεμικός, ἡ, ὄν 1) bellicus, a,

um; militaris e. ἀνὴρ πολεμικός, vir

militaris. ἡ πολεμική (ἐπιστήμη) ars

χίλια ποίμνια καὶ ἑτέρα τσακῶτα βοσκό-

λια, mille greges totidemque armenta.

2) oniarium, -i, οὐ.

ποινή, ἡ 1) poena, -ae, θ. ποινάς

τινός τινι τίνω, ἔκτινω δίδωμι, poenas

alicujus rei alicui pendio solvo. do.

ἐπὶ ποινῇ sub poenâ. 2) supplicium,

-ii, οὐ. 3) ἡ Ποινῇ (θεᾶ) Poena. Fu-

ria αἱ Ποινῆ (= Ἐριννύες), Furiae.

ποινηλατέομαι -οῦμαι furiis agitor

ποινήλατος, ον furiis agitatus.

ποινήτωρ, ὁ ultor -oris, ὁ.

*ποινικολόγος, ὁ causarum publi-

carum peritus.

*ποινικός, ἡ, ὄν poenalis, e. ὁ ποι-

νικός νόμος, codex poenalis. ποινικόν

δικαίον, jus poenale. ποινική δίκη, cau-

sa capitis; causa publica.

*ποινικῶς poenaliter ποινικῶς κα-

ταδιώκω τινά, capitis alicquem anquiro

ποινουργός, ὁ carnifex, -icis, ὁ.

ποιολογέω -ω herbas lego

ποιολόγος, ον herbas legens.

ποιός, α, ον qualis, e.

ποιός, ὁ, ὄν certa qualitate prae-

ditus, a, um.

ποιότης, ἡ 1) qualitas, -atis, θ. *2)

νεοελ. π. τοῦ ἐδάφους, soli natura. οἶ-

νος ἀρίστης π. vini optima nota οἶ-

νος πρώτης, δευτέρας π. vinum primae,

secundae notae ἔλαιον δευτέρας ποιό-

τητος, oleum sequens.

ποιοφάγος, ον herbis vascens.

ποιωτικός, ἡ, ὄν qualitatem ali-

quam habens.

ποκάριον, τό parvum vellus.

ποκάς, ἡ lanigera, -ae, θ.

ποκίζω tondeo, -ere

ποκοειδής, ἐς velleri similis.

πόκος ὁ vellus, -eris, οὐ.

πολεμαρχέω -ω 1) exercitui prae-

sum 2) Polemarchus sum.

πολεμαρχία, ἡ munus Polemarchi.

πολεμαρχος, ὁ 1) dux belli. 2) Po-

lemarchus, -i, ὁ.

πολεμέω -ω τινι ἢ πρὸς τινα bellum

gero (gessi) cum aliquo; bello cum

aliquo, adversus ἢ contra aliquem;

belligero cum aliquo. παθῆναι πολε-

μῆναι, bello petor; bellum mihi

infertur.

πολεμησιών bellare cupio.

πολεμικός, ἡ, ὄν 1) bellicus, a,

um; militaris e. ἀνὴρ πολεμικός, vir

militaris. ἡ πολεμική (ἐπιστήμη) ars

(disciplina) militaris, ars bellica. τὸ πολεμικόν (σημεῖον), classicum, -i. οὐ σημαίνει τὸ πολεμικόν, classicum cano. τὰ πολεμικά, res militaris ἐμπειρος τῶν πολεμικῶν, rei militaris peritus 2) = φιλοπόλεμος bellicosus a, um **πολεμικῶς** (= πολεμῶς) hostiliter π' ἐρω (δι' ἀκρίβειαν) πρὸς τινα, hostili animo sum erga aliquem

πολέμιος, α, ον 1) hostilis, e. ἡ πολεμία ναῦς, hostilis navis. ἡ πολεμία γῶρα, hostilis terra. 2) πολέμιός τινα, hostis (infestus, inimicus) alieni 3) τὰ πολέμια = τὰ πολεμικά, res militaris

πολεμιστήριος ἵππος, bellator equus **πολεμιστής**, δ bellator. oris. ἄ **πολεμιστρια**, ἡ bellatrix. -icis, θ **πολεμῶς** hostiliter; hostili atque infesto animo.

πολεμοποιεῖω -ῶ bellum moveo.

πολεμοποιός, ον bellum movens

πόλεμος, δ 1) bellum. -i. οὐ. πόλεμον ποιοῦμαι πρὸς τινα, bellum gero cum aliquo. πόλεμος γίνεται, bellum geritur. ἐπιφέρω τὸν πόλεμον, bellum alicui infero. παρασκευάζομαι πρὸς πόλεμον, bellum paro ἀναλαμβάνω πόλεμον, bellum suscipio τὰ τοῦ πολέμου quae ad bellum spectant res bellicae 2) ἐνίκα = μάχη, proelium -ii, οὐ. pugna, -ae, θ

πολεμόφρων, ον animo bellicosi.

πολεμῶ -ῶ hostem aliquem reddo.

πολιαρχέω ὡ urbi praesum.

πολιαρχία ἡ praefectura urbis.

πολιαρχος, δ praefectus urbis

Πολιάς, ἡ Minerva, praeses urbis.

πολίδιον, **πολίδριον**, τό oppidulum

πολιεύς, δ urbis tutor (Jupiter).

πολιζω urbem condo.

πολιόθριξ, δ, ἡ = πολιότριχος.

πολιορκάτος, ον cana habens tempora; senex, γεν. senis. ἄ.

πολιόρκεω -ῶ obsideo (edi, -ere), aliquid (πόλιν urbem).

πολιορκητής, δ obsessor. -oris, ἄ.

πολιορκητικός, ἡ ὄν obsidionalis, e

πολιορκία, ἡ obsessio, -onis, θ. ob-

sidium -i, οὐ. λύω τὴν πολιορκίαν, solvo obsidium

πολιός, ἄ, ὄν canus, albus, a, um

πολιά κόμη, cani ὑπὸν capilli.

πολιότης, ἡ canities, -ei, θ.

πολιότριχος canes habens capillos.

πολιοῦχος (θεός, θεά) urbis praeses; tutelar deus ἡ dea.

πόλις, ἡ 1) oppidum, -i οὐ (πᾶσα πόλις πλὴν τῆς Ῥώμης ἐνίσταται ἡ Ῥώμη, αἱ Ἀθήναι κ. ἄλ. 2) urbs, -bis, θ.

(ἰδίως ἡ Ῥώμη). 3) civitas, -atis, θ.

(ἡ πόλις ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν).

πόλισμα, τό oppidum. -i, οὐ.

πολισμάτιον, τό oppidulum, -i, οὐ.

πολιστής, δ urbis conditor

πολιτάρχης, δ urbis praefectus.

πολιτεία, ἡ 1) administratio civitatis. 2) reipublicae status; respublica, -ae, θ. ὅλη ἡ πολιτεία, tota respublica δ περὶ πολιτείας διάλογος, de republica disputatio. ἡ τῶν Ῥωμαίων πολιτεία, res Romana. τὰ εἶδη τῶν πολιτειῶν, genera rerum publicarum 3) = τὰ τοῦ πολίτου δίκαια, civitas -atis, θ. πολιτεῖαν δίδωμι τινι, civitatem do alicui, civitate dono aliquem 4) bona opera (pietatis causa).

πολίτευμα τό reipublicae administratio, reipublicae regimen, status civitatis; civitas, -atis, θ. τὰ πολιτεύματα, genera rerum publicarum

πολιτευόμενος (ἰδὲ πολιτεύω 2, α).

πολιτευτής, δ 1) administrator reipublicae. 2) νεοτλ. reipublicae gerendae peritus; is, qui consilio et oratione in civitate valet.

πολιτεύω 1) civis sum; civem mō gero. 2) πολιτεύομαι. α) rempublicam administro. ταῦτα πεπολιτεύμαι, haec gessi in reipublica administranda. συνετῶς πολιτεύομαι, prudenter versor in reipublica administranda. β) παθητ. administor, -ari; gubernor, -ari. εὖ πολιτευομένη πόλις, civitas, quae bene administratur. γ) vivo, gero me, versor (de moribus et institutis vitae).

πολίτης, δ civis, -is, ἄ. πολίτης Ῥωμαῖός εἰμι, civis Romanus sum. οἱ πολῖται. α) cives, -ium, ἄ. β) = συμπολίται οἱ ἡμέτεροι πολῖται, cives nostri. γ) οἱ τῶν ἄλλων πόλεων πλὴν τῆς Ῥώμης, oppidani, -orum. ἄ.

πολίτικῶς civiliter.

πολίτης, ἡ civis. -is, θ.

πολιτισμός, δ 1) administratio reipublicae 2) νεοτλ. humanitas, -atis, θ. cultus, -us, ἄ.

πολιτογραφέω -ῶ civium numero adscribo aliquem; civitate dono aliquem.

πολιτογραφία (*πολιτογράφησις), ἡ receptio in civium numero; civitatis donatio, -onis, θ

πολιτοφθόρος, ον civibus perniciosus, a, um.

πολιτοφύλακες, οἱ civium custodes.

πολιτοφυλακία -ῶ cives custodio.

πολιτοφυλακία, ἡ urbis praesidium.

πολιχην, **πολίχνην** oppidulum, -i, οὐ.

πολιώδης, es canus, a, um

πολλάκις saepe. πλεονάκις, saepius.

πολλαπλασιάζω multiplico, -are; propago, -are **πολλαπλασιάζομαι**, multiplicor, augeor, propagor

πολλαπλασίασις, ἡ 1) multiplicatio, -onis, θ. 2) π. ζῶων, proventus.

πολλαπλασισμός, δ multiplicatio.

***πολλαπλασιαστέος**, δ multiplicandus

***πολλαπλασιαστής**, δ multiplicator.

πολλαπλασιόνης multipliciter.

πολλαπλάσιος, α, ον multiplex, -icis.

πολλαπλασιῶ -ῶ multiplico, -are.

πολλαπλασίον, ον multiplex, -icis.

πολλαπλασιῶς multipliciter.

πολλαπλασίωσις, ἡ multiplicatio.

πολλαπλῶς οὗς multiplex, -icis.

πολλαχῇ 1) multis in locis, passim. 2) saepe.

πολλαχόθεν multis e locis, partibus, rebus.

πολλαχόθεν multis in locis.

πολλαχόθεν ad multa loca, ad multas partes.

πολλαχού multis in locis.

πολλαχῶς multifariam.

πολλοσθημόριον, τό pars una e multis; pars minima

πολλοστός ἡ, ὄν 1) multesimus, a, um 80 = parvus exiguus, a, um.

τὸ πολλοστόν, pars minima. 2) πολλοστόν ἐστι, post multos annos πολλοστόν χρόνον, post multum tempus.

πολλοστώς multifariam.

πολλοῦ 1) ex longo jam tempore; jam diu. 2) magno pretio, care. πολ-
λοῦ ὀνομαζέται τι, care emo aliquid.

πολογραφία ἡ descriptio poli-

πόλος, δ polus, -i, ἄ. ὁ βόρειος πό-
λος, polus septentrionalis. ὁ νότιος πό-
λος, polus australis

πολλάριον, **πολλάριον** pulticula -ae.

πολτοποιεῖω -ῶ pultem conficio.

πολτοφάγος, δ pultiphagus, -i, ἄ.

πόλτος, δ puls, -itis, θ.

πολτώδης, es pulti similis.

πολύ (ἰδὲ πολύς).

πολύγαθος, ον benignissimus, a, um

πολυγάπητος, ον carissimus, a, um.

πολυάγκιστρον, τό multis unciis instructum (hamatum).

πολυαγρός, ἐς, **πολύαγρος**, ον multam praedam (in venatione) capiens.

πολυάδελφος multos fratres habens.

πολύαθλος, ον qui multis viciis certaminibus.

πολυαίματος, **πολύαιμος**, ον sanguine abundans.

πολυαιμέω -ῶ sanguine abundo.

πολιτίζω 1) rempublicam administro. 2) νεοτλ. ad humanitatem informo, excolo, perpolio (aliquem).

πολιτίζομαι, excolor, mitigor λαός;

πολιτισμένος, populus excultus, populus ad humaniores cultus adductus

πολιτική, ἡ 1) ἡ πολ. ἐπιστήμη, civilis scientia, prudentia civilis; reipublicae gerendae scientia. 2) comitas -atis, θ. γ) = τὰ πολιτικά.

πολιτικός, ἡ, ὄν civilis, e; civicus, a, um; politicus, a, um. π. λόγος, oratio civilis π. ἐμπειρία, civilis prudentia; usus tractandae reipublicae. π. ἐπικροή, in republica auctoritas. π. συγγράμματα, libri qui sunt de republica. π. μεταβολαί, rerum publicarum conversiones; res novae; π. ἀντιπαλοί, dissidentes in republica. π. σύστημα, reipublicae ratio; consilia capessendae reipublicae. τὸ πολιτικὸν δίκαιον jus civile. π. συνετή, callida officia. π. αἰφάνος, civica corona ἡ ἀπλ. civica οὖσα. α) πολιτικός, vir civilis; vir reipublicae gerendae peritus. β) τὰ πολιτικά, respublica; res civiles. γ) τὰ πολιτικά, rempublicam administro; rebus civilibus me immisceo.

πολιτικῶς civiliter.

πολίτης, ἡ civis. -is, θ.

πολιτισμός, δ 1) administratio reipublicae 2) νεοτλ. humanitas, -atis, θ. cultus, -us, ἄ.

πολιτογραφέω -ῶ civium numero adscribo aliquem; civitate dono aliquem.

πολιτογραφία (*πολιτογράφησις), ἡ receptio in civium numero; civitatis donatio, -onis, θ

πολιτοφθόρος, ον civibus perniciosus, a, um.

πολιτοφύλακες, οἱ civium custodes.

πολιτοφυλακία -ῶ cives custodio.

πολιτοφυλακία, ἡ urbis praesidium.

πολιχην, **πολίχνην** oppidulum, -i, οὐ.

πολιώδης, es canus, a, um

πολλάκις saepe. πλεονάκις, saepius.

πολλαπλασιάζω multiplico, -are; propago, -are **πολλαπλασιάζομαι**, multiplicor, augeor, propagor

πολλαπλασίασις, ἡ 1) multiplicatio, -onis, θ. 2) π. ζῶων, proventus.

πολλαπλασισμός, δ multiplicatio.

***πολλαπλασιαστέος**, δ multiplicandus

***πολλαπλασιαστής**, δ multiplicator.

πολλαπλασιόνης multipliciter.

πολλαπλάσιος, α, ον multiplex, -icis.

πολλαπλασιῶ -ῶ multiplico, -are.

πολλαπλασίον, ον multiplex, -icis.

πολλαπλασιῶς multipliciter.

πολλαπλασίωσις, ἡ multiplicatio.

πολλαπλῶς οὗς multiplex, -icis.

πολλαχῇ 1) multis in locis, passim. 2) saepe.

πολλαχόθεν multis e locis, partibus, rebus.

πολλαχόθεν multis in locis.

πολλαχόθεν ad multa loca, ad multas partes.

πολλαχού multis in locis.

πολλαχῶς multifariam.

πολλοσθημόριον, τό pars una e multis; pars minima

πολλοστός ἡ, ὄν 1) multesimus, a, um 80 = parvus exiguus, a, um.

τὸ πολλοστόν, pars minima. 2) πολλοστόν ἐστι, post multos annos πολλοστόν χρόνον, post multum tempus.

πολλοστώς multifariam.

πολλοῦ 1) ex longo jam tempore; jam diu. 2) magno pretio, care. πολ-
λοῦ ὀνομαζέται τι, care emo aliquid.

πολογραφία ἡ descriptio poli-

πόλος, δ polus, -i, ἄ. ὁ βόρειος πό-
λος, polus septentrionalis. ὁ νότιος πό-
λος, polus australis

πολλάριον, **πολλάριον** pulticula -ae.

πολτοποιεῖω -ῶ pultem conficio.

πολτοφάγος, δ pultiphagus, -i, ἄ.

πόλτος, δ puls, -itis, θ.

πολτώδης, es pulti similis.

πολύ (ἰδὲ πολύς).

πολύγαθος, ον benignissimus, a, um

πολυγάπητος, ον carissimus, a, um.

πολυάγκιστρον, τό multis unciis instructum (hamatum).

πολυαγρός, ἐς, **πολύαγρος**, ον multam praedam (in venatione) capiens.

πολυάδελφος multos fratres habens.

πολύαθλος, ον qui multis viciis certaminibus.

πολυαίματος, **πολύαιμος**, ον sanguine abundans.

πολυαιμέω -ῶ sanguine abundo.

πολυαιμία, ἡ sanguinis abundantia
πολυαινέτος, **πολύαινος**, *ον* multum laudatus, multa laude dignus a, um; celeber, bris, e.
πολύκανθος, *ον* multas spinas habens. *οὐσ.* ἡ πολ. polyacanthos, -i, θ.
πολυαλγής, *ἐς* valde dolorosus **πολυάλγητος**, *ον* dolores vehementes sentiens
πολυάμπελος, *ον* vitibus abundans.
πολυαναγνωσία, ἡ multa lectio.
πολυανδρῆς, *ω* viris abundo.
***πολυανδρία**, ἡ virorum multitudo.
πολυάνδριον, τό polyandrium, -i, οὐ coemeterium, -i, οὐ.
πολύανδρος, *ον* 1) viris abundans. 2) περί γυν. multivira, -ae, θ.
πολύανθεμος, **πολύανθος**, *ον* πολυανθής, *ἐς* multos habens flores.
πολυάνθηραξ carbonibus abundans.
πολυανθρωπία, ἡ multitudo hominum; magnus hominum concursus, populositas, -atis, θ.
πολύανθρωπος, *ον* frequens hominibus; populosus, a, um.
πολυάργυρος, *ον* copiosus metalla.
πολύριθμος, *ον* numerosus, a, um. τό πολυαριθμὸν, numerositas, -atis, θ.
***πολυαριθμῶς** numerose.
πολυαρκῆς, *ἐς* 1) ad multa sufficiens. 2) diu durans. 3) abundans rebus necessariis.
πολυαρκῶς abunde; copiose.
πολυάρματος multos ennos habens
πολυαρμόνιος, *ον* valde harmonicus.
πολύαργος, *ον* agnis abundans.
πολύαρουρος, *ον* agris dives.
πολυαρχία, ἡ multorum dominatio
πολύαρχος, *ον* in multis dominans
πολύαστερος, **πολύαστρος**, *ον* valde stellatus, a, um.
πολύασχολος, *ον* multis negotiis distentus, a, um; distentissimus, a, um. πολυάσχολός εἰμι, distentissimus, sum. *τό πολυάσχολον, in multis rebus occupatio.
πολυαῦλαξ multos sulcos habens.
πολυαχθής, *ἐς* valde molestus, a, um
πολύαχυρος multum habens paleae.
πολυβάσιτος, *ον* multum tritus.
πολυβάβαρος, *ον* multum barbarus
πολυβάτειος, *ον* rubis abundans
πολύδατος, *ον* multis tritus, a, um.
πολυδαφής, *ἐς* multum tinetus.

πολύβιβλος, *ον* multis libris constans; voluminosus, a, um.
πολύβιος, *ον* diu vivens. *οὐσ.* ὁ Πολύβιος, Polybius -ii, ἀ.
πολυβλαβής, *ἐς* valde noxius.
πολυβλαστής, *ἐς* multum germinans.
πολυβλαστία, ἡ uberrima germinatio.
πολυβόητος, *ον* valde inclitus
πολυβόλος, *ον* multum jaculans.
πολύβοσκος, *ον* multos alens.
πολυβότανος, *ον* herbosus, a, um.
πολύβοτος, *ον* pascuis abundans.
πολύβοτρυς, *υ* racemosus, a, um.
πολύβουλος, *ον* valde prudens.
πολύβροχος, *ον* multum madefactus.
πολυβρωσία, ἡ voracitas -atis, θ.
πολύβυθος, *ον* valde profundus.
πολυβῶλαξ, **πολύβωλος** (χωρά) multas glebas habens, fertilis.
πολύβωμος, *ον* multas aras habens.
πολυγάλακτος, *ον* lacte abundans.
πολύγαλον (βοτ.), palygala, -ae, θ.
πολυγαμέω -ω̄ plures duco uxores, plures uxores habeo.
πολυγαμία, ἡ multinubentia, -ae, θ.
***τοῖς Τούρκοις συγχωρεῖται ἡ πολυγαμία**, Turcae plures uxores ducunt ἢ habent
πολύγαμος, *ον* multinubus, a, um.
πολυγέλως, *ἐ*, ἡ multum ridens.
πολυγένειος, *ον* bene barbatus.
πολυγενής, *ἐς* fecundus, a, um.
πολυγήρως, *ον* valde senex.
πολύγλευκος, *ον* musto abundans.
πολύγλωσσος καὶ πολύγλωττος, *ον* multarum linguarum gnarus.
πολυγνωμόνως prudenter; perite
πολυγνωμοσύνη, ἡ multa prudentia.
πολυγνώμων, *ον* valde prudens.
πολυγνώριτος, **πολύγνωτος**, *ον* multis notus ἢ cognitus, a, um.
πολύγομφος multis clavis junctus.
πολυγονατον (βοτ.) bolygonaton.
πολυγόνατος, *ον* multinodus, a, um.
πολυγονέω -ω̄ prole fecundus sum.
πολυγονία, ἡ fecunditas, -atis, θ.
πολύγονος, *ον* fecundus, a, um.
πολυγράμματος admodum litteratus
πολύγραμμος multas lineas habens
πολυγραφία, ἡ multa scriptio.
πολυγράφος, *ον* multa scribens.
πολυγύμναστος, *ον* multum ἢ multis exercitatus, a, um.
πολυγύναιος, **πολυγύνης** (-γύναιος), ὁ multas uxores habens.

πολυγώνιος, **πολύγωνος**, *ον* multatus, a, um; angulosus, a, um.
πολυδαίδαλος, *ον* artificiose elaboratus affabre factus, a, um.
πολύδακρυς, *υ* lacrimosus, a, um.
πολυδάκρυτος, *ον* lacrymabilis e.
πολύδακτυλος, *ον* multos digitos habens.
πολυδάπανος, *ον* sumptuosus, a, um. τό πολυδάπανον, sumptuositas, θ.
πολυδάπανως sumptuose.
πολυδέγμων, *ον* amplius, a, um; capax, -acis.
πολυδεής, *ἐς* multis indigens.
πολύδεος, *ον* valde terribilis.
πολυδειράς, ὁ, ἡ juga ἢ cacumina multa habens.
πολυδέκτης capax (Orcus).
πολυδενδρῶς arboribus abundans.
πολυδερκής, *ἐς* acutum cernens.
πολύδεσμος multis vinculis ligatus
Πολυδέκης, ὁ Pollux, -ucis, ἀ.
πολύδημος πόλις, populo urbs.
πολυδημώδης, *ἐς* populosus, a, um.
πολυδικέω -ω̄ multas lites moveo.
πολύδικος, *ον* litigiosus, a, um.
πολυδινής, *ἐς* πολύδινος, *ον* multos vortices habens.
πολυδίνητος multum circumactus.
πολύδιγρος, *ον* siticulosus, a, um.
πολυδόξαστος, *ον* valde clarus, a, um.
πολύδοξος, *ον* multum illustris e.
πολυδουλεία, ἡ servorum multitudo
πολύδουλος multos servos habens.
πολύδροσος, *ον* rore plenus, a, um; valde roscidus, a, um.
πολύδρυμος, *ον* silvosus, a, um.
πολυδύναμος, *ον* multipotens, -ntis.
πολυδωρία, ἡ larga munificentia.
πολύδωρος, *ον* 1) multa donans. 2) multis donatus, a, um.
πολύεδρος, *ον* multa latera habens.
πολυεθνής, *ἐς* populosus, a, um.
πολυειδήμων, *ον* multiscius, a, um.
πολυειδής, *ἐς* multimodus, a, um; varius, a, um.
πολυεῖα ἡ varietas -atis, θ.
πολυειδῶς multimodis; vario modo.
πολυεῖμων, *ον* vestibus abundans.
πολυέλαιος, *ον* 1) oleo abundans.
***2) νεοελ.** ὁ πολυελαῖος, crystallinum candelabrum
πολυέλεος, *ον* valde misericors.
πολυέλικτος, *ον* tortuosus, a, um.

πολυελκής, *ἐς* multa ulcera habens.
πολυέξοδος, *ον* magnos sumptus habens; sumptuosus, profusus, a, um.
πολυεπαίνετος multum laudatus.
πολυέπεια, ἡ multiloquium -i, οὐ.
πολυεπής, *ἐς* multum loquens.
πολυεραστός, *ον* valde amabilis.
πολυεργία ἡ laborositas, -atis, θ.
πολύεργος, *ον* laboriosus, a, um.
πολυεταίρος, *ον* multos amicos habens.
πολυετής, *ἐς* longaevus, annosus, grandaevus, a, um.
πολυετία, ἡ annositas, -atis, θ.
πολυετις, *ον* grandaevitas -atis, θ.
πολυετῶς per multos annos.
πολύευκτος, **πολυεύχεται**, *ον* multum optatus, a, um; valde optabilis, e.
πολυέψητος, *ον* multum coctus.
πολυζήλωτος, *ον* multo studio expetendus, a, um.
πολυζήμιος, *ον* damnosus, a, um.
πολυζητήτος, *ον* multum quaesitus.
πολύζωος, *ον* longaevus, a, um.
πολύζωστος, *ον* valde cinctus, a, um.
πολυειδής, *ἐς* valde dulcis
πολυηκοῖα, ἡ multa doctrina
πολυήκοος, *ον* qui multa audivit.
πολυήλιος, *ον* valde apricus.
πολυήμερος, *ον* multorum dierum.
πολυηχής, *ἐς* multisonus, a, um.
πολυθαπτής, *ἐς* valde calidus.
πολυθαμνής, *ἐς* multum stupefactus.
πολυθαρής, *ἐς* multa fiducia praeditus, a, um; valde audax, -acis.
πολυθαύματος, *ον* valde mirabilis, e; valde admiratus, a, um.
πολυθεάμων qui multa spectavit.
πολυθέατος, *ον* a multis conspectus, a, um; spectabilis, e.
πολυθεῖα, ἡ deorum multitudo
πολύθεος (πολυθεϊστής) multos deos colens
πολύθερμος, *ον* multum calidus.
πολυθηρία, ἡ ferarum copia.
πολύθηρος, *ον* feris abundans.
πολυθλίβια, ἡ multa affixio.
πολύθραυστος, *ον* valde fractus.
πολυθρέματος, **πολυθρέμων** pecoratus, a, um. multa alens pecora.
πολυθρεπτεία, ἡ multorum nutrix.
πολύθρεπτος, *ον* multos alens.
πολυθρήνητος, *ον* multum despectus, a, um; lamentabilis, θ.

πολυθρύλτος, ον multum celebra-
tus, a, um; famigeratus, a, um.
πολύθυρος, ον multas habens fores.
πολυθήσανος multas fimbrias habens
πολυίδμων, ον multiscius, a, um.
πολυϊδρία, ἡ multa scientia.
πολύϊς, ὁ, ἡ multa sciens.
πολύϊππία, ἡ copia equorum.
πολύϊππος, ον equis abundans.
πολύϊστωρ, ὁ, ἡ multiscius: mul-
tiplici doctrina praeditus; eruditus.
πολυῖχθος, πολύϊχθους, ὁ ἡ pis-
cosus, a, um; piscibus abundans.
πολυκαῆς, ἐς valde ardens.
πολυκαισαρίη, ἡ Caesarum mul-
titude.
πολυκάματος, ον valde laboriosus
πολυκαμπής, ἐς. πολύκαμπος, ον
flexuosus, a, um.
πολύκαπνος, ον valde fumosus.
πολυκαρπῶς -ὦ multos fructus
produco
πολυκαρπία, ἡ ubertas fructuum.
πολύκαρπος, ον fecundus, a, um;
fructuosus, a, um.
πολυκέλαδος, ον multum sonans.
πολυκέντητος, ον varie acu pictus.
πολυκερδής, ἐς multum quae-
stuosus, a, um.
πολύκερως multa habens cornua.
πολυκέφαλος multa habens capita.
πολυκίνδυνος, ον valde periculosus.
πολυκίνησις, ἡ multiplex motus.
πολυκίνητος, ον multum agitatus.
πολυκλαδής, πολύκλαδος, ον mul-
tos ramulos habens ἢ emittens.
πολύκλαυστος, ον multum deflo-
tus ἢ deflendus, a, um.
πολυκλής, ἐς celeberrimus, a, um.
πολύκλειστος ον accurate clausus
πολυκλειτός, ἡ, ὁν valde celeberr.
πολύκληρος, ον dives, -itis; locu-
ples, -etis
πολύκλινος, ον multos lectos habens
πολυκλόνητος, ον multum agitatus.
πολυκλόπος, ον multa furans.
πολύκλυστος, ον undosus, a, um.
πολύκλωνος multos ramos habens.
πολυκοίμητος, ον multum dormiens
πολύκοινος, ον multis communis.
πολύκολπος, ον sinuosus, a, um.
πολυκόλμυρος, ον multum natans.
πολύκομος, ον bene comatus.
πολύκοσμος valde ornatus, u, um.

πολυκρατέω -ὦ potentissimus sum.
πολυκρατής potentissimus, a, um.
πολύκρημνος, ον valde praeruptus
πολυκριθάω -ὦ hordeo abundo.
πολύκριθος, ον dives hordei.
πολυκρόκαλος, ον dives silicibus.
πολυκρόταλος, ον strepituo plenus.
πολυκρότης, ον multum pulsatus.
πολύκροτος, ον multum resonans;
ingentem tumultum faciens. ὁ. νοελ.
famosus, a, um.
πολύκρουνος, ον multas scaturi-
gines habens.
πολυκτημοσύνη, ἡ divitiae, -arum, θ.
πολυκτημών, ὁ, ἡ locuples -etis.
πολυκτόνος, ον multos interficiens.
πολύκυκλος, ον flexuosus, a, um.
πολυκύμαντος, πολυκύματος, πο-
λυκύμων fluctuosus, a, um.
πολυκυμία, ἡ undarum multitudo.
πολυκυριότης, ἡ multitudo domi-
norum
πολύκωμος multos vicos habens.
πολύκωπος multos remos habens.
πολυλάλέω -ὦ garrio, -ire
πολυλάλητος, πολύλαλος loquax.
πολυλαμπής, ἐς multum splendens.
πολύλιθος, ον valde labidosus
πολυλίμενος, ον portibus abundans.
πολυλιμενότης, ἡ portuum copia
πολυλογέω -ὦ multa dico; copiose
loquor. *ἵνα μὴ πολυλογῶ, ut brevi-
ter dicam
πολυλογία, ἡ multiloquium, -ii, οὐ.
verbositas, atis, θ loquacitas, -atis, θ.
πολυλόγος, ον multiloquus, verbo-
sus, a, um; loquax, -acis.
πολυλόγως multis verbis; longo
sermone, loquaciter.
πολυμάθεια, ἡ magna eruditio.
πολυμαθής, ἐς qui multa didicit.
ὁ. eruditus, peritus, doctus, a, um.
πολυμαθῶς cum magna eruditione.
πολύμακαρ, ὁ, ἡ valde felix
πολύμαλλος, ον villosus, a, um.
πολυμανής, ἐς valde furens
πολύμαστος, ὁ ἡ multimammus,
mammosus, a, um
πολυμεθής ἐς multum ebrius.
πολυμέθοδος multimodus, a, um.
πολυμελής, ἐς multa membra ha-
bens; multis membris constans.
πολυμέρεια, ἡ partium multitudo.
πολυμερής, ἐς multis partibus con-

stans; in multas partes divisus;
multa habens membra
πολυμέριμος, ον multis curis
obnoxius; anxius sollicitus, a, um.
πολυμερῶς varie; multifariam.
πολυμετάβλητος, ον saepe se ver-
tens; valde variabilis, e
πολυμετάβολος, ον valde mutabilis.
πολυμέταλλος, ον ex multis me-
tallis factus, a, um.
πολυμετρία, ἡ varietas metrorum.
πολύμετρος ον ex multis metris
compositus, a, um.
πολυμήκης, ἐς valde longus.
πολύμηλος, ὁ multa poma habens.
πολυμήτωρ, ἡ multorum mater
πολυμηχανία, ἡ sollertia, -ae, θ.
πολυμήχανος, ον sollers, -rtis
πολυμυγής, ἐς. πολύμικτος, ον e
multis mixtus, a, um.
πολυμείξια multarum rerum mixtura
πολυμικός, ἐς odiosus, a, um.
πολύμισθος, ον multam mercedem
accipiens.
πολυμνήμων, ὁ, ἡ 1) multarum
rerum memor. 2) memoria valens.
πολύμνητος, ον multum memora-
tus, a, um; ὁ. clarus, a, um, cele-
ber, illustris, e.
Πολύμνια Polymnia, una Musarum.
πολυμορφία ἡ multiformitas, -atis, θ.
πολύμορφος, ον multiformis, e.
πολυμόρφως multiformiter.
πολύμουσος, ον cui Musae favent,
ὁ. doctus, scitus, a, um
πολύμοχθος, ον 1) aerumnosus, a,
um. 2) laboriosus, a, um.
πολυμόχθως laboriose.
πολύναος, ον multa delubra habens.
Πολυνείκης, ὁ Polynices, -is, ἄ.
πολυνέφελος, ον nubilosus, a, um,
πολυνίκης, ὁ saepius victor.
πολυνίφης, ἐς nivosus, a, um.
πολύνοια, ἡ magna prudentia.
πολύνοος -ους admodum prudens.
πολύνοσος, ον morbidus, a, um.
Πολυξένη, ἡ Polyxena, -ae, θ.
πολύξενος, ον multos hospites ha-
bens ἢ excipiens.
πολυξενόμοι -οῦμαι hospitalis sum
πολύξεστος, ον diligenter politus.
πολύξηρος, ον valde aridus, a, um.
πολύξύλος, ον lignibus abundans.
πολυοδία, ἡ multum itineris.

πολύοδμος, ον suaviter olens.
πολυόδους multos dentes habens.
πολυοινέω -ὦ vino abundo.
πολυοινία, ἡ vini copia.
πολύοινος, ον vino abundans.
πολύοκνος, ον valde tardus, a, um.
πολύολβος, ον perbeatus, a, um.
πολυομβρία, ἡ multitudo imbrium.
πολύόματος, ον oculus, a, um.
πολυόνειρος multa insomnia videns
πολύοπτος, ον multis visus, a, um.
πολυόρητος, ον impetuosus, a, um.
πολύορνίθος, ον avibus abundans.
πολύοσμος, ον valde fragrans
πολύοσσεος, ον multa ossa habens.
πολύοφθαλμος, ον oculus, a, um.
πολυοχλέομαι -οῦμαι hominum
multitudine abundo πολυοχλοῦσα
πόλις, celeberrima, populoza urbs.
πολυοχλία, ἡ populositas, -atis, θ.
πολύοχλος, ον populosus, a, um.
πολυοψία, ἡ opsoniorum abundantia
πολύψος, ον opsoniis abundans.
πολυπαθής, ἐς multis malis affe-
ctus ἢ vexatus, a, um.
πολυπαιδία, ἡ multitudo liberorum.
πολύπαις, ὁ, ἡ cui multi sunt liberi.
πολυπάνσοφος, ον longe sapien-
tissimus, a, um.
πολυπάτητος, ον multum calcatus.
πολύπατρις multas patrias habens.
πολυπάτωρ multos patres habens.
πολυπειρία, ἡ magna peritia
πολύπειρος, ον multa expertus;
qui multa tentavit; peritus, callidus,
a, um; sagax, -acis
πολυπενθής, ἐς multum lugens.
πολυπερίσπαστος varie distractus.
πολύπηχυς, u multa brachia habens.
πολυπίδαξ, ὁ, ἡ fontibus abundans.
πολύπικρος, ον valde amarus, a, um.
πολυπινής, ἐς valde sordidus, a, um.
πολύπιστος, ον multum credens.
πολύπλαγκτος, ον multivagus, a, um.
πολυπλανής, ἐς multum errans;
multivagus, a, um.
πολυπλάνητος, ον multum vagatus
πολυπλασιάζω multiplico, -are.
πολυπλασιασμός, ὁ multiplicatio.
πολυπλασιῶς multipliciter,
πολύπλευρος multa habens letera.
πολυπληθῶς -ὦ multus numero sum.
πολυπληθής, ἐς multus numero;
numerosus, a, um.

πολυπληθία, ἡ magna multitudo; numerositas, -atis, θ.

πολυπληθῶς numerosae.

πολυπλόκαμος, ὅν' multos cirois ἢ circinos habens.

πολυπλοκία, ἡ astutia; dolus, -i, ἄ.

πολύπλοκος, ὅν' multam implicitus, a, um. ὅθ. = valde impeditus, a, um; difficilis, e.

πολυπλόκως multam implicate.

πολυπλούσιος, πολύπλουτος, ὅν' perdives, -itis; polyplusius, a, um.

πολυπλουτέω -ῶ perdives sum.

πολύπνοος -ους, ὅν' valde spirans.

πολυπόδιον, τό (δ.) polypodium.

πολυποδῶδης, ες polypo similis.

πολυπόθητος, ὅν' multum desideratus, a, um expectatus, a, um.

πολυποίκιλος, ὅν' multum variegatus, a, um; multum varius, a, um.

πολυπόνηρος, ὅν' pessimus, a, um.

πολυπονία, ἡ multus labor.

πολύπνοος, ὅν' 1) laboriosus, a, um. 2) aerumnosus, calamitosus, a, um.

πολυπόνως laboriose.

πολύπορος, ὅν' multos meatus habens.

πελυποσία, ἡ multa potatio; immodicus potus.

πολυπόταμος, ὅν' fluviis abundans.

πολυποτέω -ῶ multum poto.

πολυπότης, πολύποτις multibibus, a.

πολύπους, ὁ, ἡ multipes, -idis.

οὗς ὁ πολύπους, polypus, i, ἄ.

πολυπραγμονέω -ῶ multis negotiis (μάστις a me alienis) me implico; accurate rem tracto, ago, curiose percontor, inquiror.

πολυπραγμοσύνη, ἡ 1) sollicitudo de multis negotiis (μάστις a nobis alienis); nimis curiositas, -atis, θ.

2) negociositas, -atis, θ.

πολυπράγμων, ὁ, ἡ 1) qui (quae) est multorum negotiorum (a se alienis) 2) ardelio, onis ἄ θ. curiosus, a, um. 2) ἐπὶ καλοῦ = ἀσχολος, negotiosus, a, um.

πολύπρος, ὅν' valde mitis.

πολυπρόβατος, ὅν' pecoribus abundans.

πολύπροιμος, ὅν' bene dotatus.

πολυπρόσωπος, ὅν' multas habens facies, multiformis, e.

πολύπτερος, multas pecennas habens.

πολυπτότης, ὅν' meticulous, a, um.

πολύπτυχος, multas plicas habens.

πολύπτωτος, ὅν' plures casus habens.

πολύπυλος, ὅν' multas portas habens.

πολύπυργος, ὅν' multas turres habens.

1) πολύπυρος, ὅν' tritico abundans.

2) πολύπυρος, ὅν' igne abundans.

πολύπυστος, ὅν' multis notus.

πολυρραγής, multas rimas habens.

πολύρραπτος, πολυρραφής, πολύρραφος, multum satus, multipliciter consutus, a, um.

πολυρρημονέω -ῶ copiose dico.

πολυρρημων, ὅν' copiosus, verbosus.

πολύρρητος, ὅν' multum dictus, a, um.

πολυρριζία, ἡ multitudo radicum.

πολύρριζος, ὅν' multis radicibus; polyrrhisos, on.

πολύρροδος, ὅν' rosis abundans.

πολυρρόθιος, ὅν' valde strepitans.

πολύρροϊζος, ὅν' multum strepens.

πολύρροος -ους, ὅν' large fluens.

πολύρρυτος, ὅν' multifluus, a, um.

πολύ, ὅν' multum, valde; multo (μετὰ συγκρ.). πολύ ἀπέχει, multum abest.

πολύ πρὶν, multo prius. πολύ ἐνίκων, multo superiores erant.

πολύ πλείους, multo plures. πολύ μᾶλλον, multo magis.

πολύ μᾶλλον, multo minus. πολύ ὕστερον, multo post.

πολύ, ὅν' ἐπὶ τό πολύ, plerumque.

πολύς, πολλή, πολύ 1) multus, a, um.

πολλοὶ ἄνθρωποι, multi homines. πολλοὶ καὶ καλοὶ χιτῶνες, multae pulchrae tunicae.

οἱ πολλοί, τό πλῆθος, multi, vulgus, plebs.

2) magnus, u, um. πολλὸν ἀργύριον, magna pecunia.

περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τι, magni aestimo ἢ facio.

aliquid πολλοῦ ὠνοῦμαι τι, magno emo.

aliquid 3) ἐπὶ χρόνου, multus, longus, a, um.

ἐκ πολλοῦ, a multo tempore, a longo tempore ἢ ex longo.

ἐπὶ πλὴν χρόνον διαρκεῖ, in longum durat.

πολὺν χρόνον, longum.

4) πολλῶν, πολύ (ἐπὶ συγκρίσει), multo, πολλῶν (πολύ) ἀμείνων, multo melior.

πολὺ καλλίστος, multo formosissimus.

ἴδε πολύ. 5) ὁ πολύς, ἡ πολλή, τό πολύ, plerumque, pleraque, perumque.

τό πολύ τῆς νεολαίας, juvenus pleraque.

τό πολύ τῆς νυκτός, plerumque noctis.

ἐπὶ πολύ, ὅν' ἐπὶ τό πολύ, plerumque.

Παραθετ. πλείων, πλείοντος, ἄ ὅς.

πολύσαυρος, ὅν' valde marcidus, a, um.

πολυσαρκέω -ῶ corpulentus sum.

πολυσαρκία, ἡ corpulentia, -ae, θ.

πολύσαρκος, ὅν' corpulentus, a, um.

πολυσέβαστος, ὅν' multum reverendus.

πολύσεπτος, ὅν' venerabilis, e.

πολυσήμαντος, ὅν' multa significans.

πολυσθενής, ες, multum valens.

πολυσιτία, ἡ frumenti copia.

πολύσιτος, ὅν' frumento abundans.

πολυσκελής, ες, plura habens crura.

πολυσκεπής, ες, valde operiens.

πολύσκιος, ὅν' umbrosus, a, um.

πολυσκώμων, ὁ, ἡ valde dicax.

πολύσπαστον, τό polypaston, -i, ὁ.

πολύσπειρος, ὅν' tortuosus, a, um.

πολυσπερμία, ἡ affluentia seminis genitalis.

πολύσπερμος, ὅν' semine genituali abundans.

πολυσπερής, ες, studiosus, a, um.

πολύσπληγχνος, ὅν' valde misericors.

πολύσπορος, ὅν' semine abundans.

πολυσπούδαστος, ὅν' valde sedulus.

πολυσταγής, ες, multum stillans.

πολυστακτί, multum stillando.

πολυστασιαστος, ὅν' seditiosus, a, um.

πολυσταφύλος, ὅν' uvis abundans.

πολύσταχυς, ὅν' spiciis abundans.

πολυστεγής, πολύστεγος, ὅν' multas habens contignationes, altus, a, um.

πολύστειδος, ὅν' valde tritu, a, um.

πολυστελέχος, ὅν' multos habens truncos.

πολυστενάντος, ὅν' 1) ἐνεργ. valde gemens, miserabilis, e. 2) παθητ. valde deploratus, a, um.

πολύστεπτος, πολυστέφανος, ὅν' multis sertis redimitus ἢ honoratus, a, um.

πολύστικος, ὅν' multis maculis notatus ἢ distinctus, a, um.

πολυστιχία, ἡ multitudo versuum.

1) πολύστιχος, ὅν' multis versibus constans.

2) πολύστοιχος, ὅν' multis ordinibus constans.

πολυστομέω -ῶ multum loquor.

πολυστομος, ὅν' multa habens ora.

πολύστονος, ὅν' lamentabilis, e.

πολύστρεπτος, ὅν' val. e tortus, a, um.

πολυστροφία, ἡ varia circummagitatio, onis, θ.

πολύστροφος, ὅν' versatilis, e.

πολύστυλος, multas colonas habens.

πολυσύλλαθος, ὅν' polysyllabus, a, um.

πολυσύνδετον, τό polysyndeton.

πολυσύνθετος, ὅν' varie compositus.

πολυσφράγιστος, bene obsignatus.

πολυσχημάτιστος, ὅν' multas formas habens.

πολυσχημόνως, multis formis.

πολυσχημων = πολυσχηματιστος.

πολυσχιδής, ες, multifidus, a, um.

πολυσχιδία, ἡ multifida sextio.

πολύσχιστος, ὅν' varie divisus, a, um.

πολυσώματος, ὅν' 1) multa corpora habens.

2) magnum corpus habens.

πολυτάλαντος, ὅν' multa habens talenta, τ. ἔ. dives, -itis.

πολυτάραχος, ὅν' magnas turbas movens; turbulentus, a, um.

πολυτεκνέω -ῶ multos liberos habeo; multam sobolem procreo.

πολυτεκνία, ἡ multa proles; multi liberi.

πολυτεκνος, ὅν' multos habens liberos.

πολυτέλεια, ἡ sumptuositas, -atis, θ. magnificentia, -ae, θ. luxus, us, ἄ.

πολυτελής, ες, sumptuosus, a, um; magnificus, a, um; lautus, a, um; pretiosus, a, um; opiparus, a, um.

πολυτελής λίθος, gemma, -ae, θ.

πολυτελῶς, sumptuose; magnifice; laute; opipare; pretiose.

πολυτεροπής, ες, valde delectans; valde suavis.

πολυτεχνέον, τό schola artium.

πολυτέχνης, ὅν' multas artes callens.

πολυτεχνία, ἡ artis varietas.

πολυτεχνος, ὅν' multas artes callens.

πολυτιμήτος, ὅν' multo honore dignus, a, um; magni aestimatus, a, um.

πολύτιμος, ὅν' 1) pretiosus, a, um; magni pretii.

2) πολύτιμος λίθος, gemma, -ae, θ. 2) τό πολύτιμον, pretiositas, -atis, θ.

πολυτιμώρητος, valde punitus, a, um.

πολύτιλας, πολυτλήμων, πολυτλήτης, ὅν' multa passus, a, um; aerumnosus, a, um.

πολύτμητος, ὅν' valde sectus, a, um.

πολυτοκέω -ῶ multa pario.

πολυτοκία, ἡ fecunditas, -atis, θ.

πολυτόκος, ὅν' pariens multos.

πολύτολμος, ὅν' audacissimus, a, um.

πολυτραφής, ες, multos alens.

πολυτράχηλος, multa colla habens.

πολύτρητος, ὅν' multum perforatus.

πολύτριχον (δ.) polytrichon, -i. οδ.
 πολύτριχος ον pilosus, a, um.
 πολυτροπία, ἡ calliditas, -atis, θ.
 πολύτροπος, ον versutus, callidus.
 πολυτρόπως multifariam.
 πολυτροφία, ἡ alimenti copia.
 1. πολύτροφος, ον pinguis, e.
 2. πολυτρόφος, ον bene alens.
 πολυτρήπητος, ον multum perforatus, a, um.
 πολύτρυτος, ον valde adfectus.
 πολύτυρος, ον caseis abundans.
 πολυνδρία, ἡ aquarum copia.
 πολύυδρος, ον aquosus, a, um.
 πολύυλος, ον arboribus abundans.
 πολυύμνητος, ον cantu multum celebratus, a, um.
 πολύυπνος, ον somnolentus, a, um.
 πολυφαγέω -ω multum edo.
 πολυφαγία, ἡ edacitas, -atis, θ.
 πολυφάγος, ον edax, -acis.
 πολυφανής, ἐς variis modis apparens.
 πολυφάνταστος, ον multas habens visiones (fictas).
 πολυφάρμακος, ον medicamentis abundans.
 πολυφασία, ἡ loquacitas, -atis, θ.
 πολύφανλος, ον pessimus, a, um.
 πολυφεγγής, ἐς multum lucidus.
 πολυφειδής, ἐς parcissimus, a, um.
 πολύφερνος, ον bene dotatus, a, um.
 πολυφημία, ἡ gloria, -ae, θ.
 πολύφημος, ον valde celebr.
 πολύφθογγος, ον multisonus, a, um.
 πολυφθόρος, ον multorum interfectior.
 πολυφίλητος, ον valde carus, a, um.
 πολυφιλία, ἡ amicorum copia.
 πολύφιλος, ον multis carus.
 πολύφλογος, ον valde ardens.
 πολύφλοιος, ον multum corticis habens.
 πολύφλοιστος, ον multum strepens.
 πολύφοδος, ον valde timidus, a, um.
 πολύφορδος, ον multos alens.
 πολυφορέω -ω multum produco.
 πολυφόρος, ον multa ferens; fertilis.
 πολυφορία, ἡ ubertas, fertilitas θ.
 πολύφορτος, ον multo pondere pressus.
 πολυφραδής, ἐς valde prudens.
 πολυφραδία, πολυφραδοσύνη, ἡ prudentia, -ae, θ. facundia, -ae, θ.
 πολύφραστος, ον saepe dictus, a, um.
 πολύφροντις, ον multis curis plenus.
 πολυφρόντιστος, ον admodum accuratus, a, um.

πολυφροσύνη, ἡ prudentia, -ae, θ.
 πολύφρων, δ. ἡ valde prudens.
 πολυφυής, ἐς multiformis, e.
 πολύφυλλος, ον foliis abundans.
 πολύφυτος, ον plantis abundans.
 πολυφωνέω -ω multum sono.
 πολυφωνία, ἡ sonorum multitudo.
 πολύφωνος, ον multisonus, a, um.
 πολύχαλκος, ον aere abundans.
 πολυχάρης, ἐς valde laetus, a, um.
 πολυχείμερος, ον valde hiemalis, e.
 πολύχειρ, πολύχειρος 1) multimanus 2) a multis manibus factus.
 πολυχειρία, πολυχερία, ἡ 1) multitudo manuum. 2) multitudo operarum.
 πολυχίτων, multas tunicas habens.
 πολύχλωρος, ον valde pallidus.
 πολυχχορδία, chordarum multitudo.
 πολύχορδος, multas chordas habens.
 πολύχορτος, ον herbidus, a, um.
 πολυχρηματέω -ω dives sum.
 πολυχρηματία, ἡ 1) opulencia, -ae, θ. 2) pecuniae abundantia.
 πολυχρημάτος, ον opulentus, a, um; ditissimus, a, um.
 πολυχρηστία, ἡ magna usurpatio.
 πολύχρηστος, ον multum usitatus.
 πολύχροια, ἡ colorum varietas.
 πολυχρονέω -ω diu duro.
 πολυχρονίζω diu moror.
 πολυχρόνιος, πολύχρονος, ον diuturnus, a, um; longaevus, a, um.
 πολυχρονιότης, ἡ diuturnitas, -atis, θ.
 πολύχρους, -ους, ον multicolor, -oris.
 πολύχρυσος, ον auro abundans.
 πολυχρώματος, ον multicolor, -oris.
 πολύχυμος, ον multum succidus.
 πολύχυτος, ον large fluens.
 πολυχώρητος, ον multum capiens.
 πολυχωρία, ἡ amplitudo, -inis, θ.
 πολύχωρος, ον amplius, a, um.
 πολύχωστος, ον alte aggeratus, a, um.
 πολύψαμμος, ον arenosus, a, um.
 πολυψηφία, multitudo suffragiorum.
 πολύψηφος, ον multis suffragiis.
 πολύψοφος, ον multum strepens.
 πολυωδυνία, ἡ doloris gravitas.
 πολυωδυνος, ον 1) multis dolores afferens, molestus, a, um. 2) affictus, aerumnosus, a, um.
 πολυωνυμέω -ω multa nomina habeo.
 πολυωνυμία, ἡ multitudo nominum.

πολυώνυμος multa nomina habens.
 πολυωνύμως multis nominibus.
 πολυωνυχος multos unguis habens.
 πολυωρέω -ω magnum curam ago.
 πολυωρία, ἡ 1) multa cura. *2) multa hora.
 πολύωρος, ον 1) multum curans. 2) multas horas durans.
 πολυώροφος, multa tabulata habens.
 πολύωτος, ον multas aures habens.
 πολυωφελής, ἐς valde utilis, e.
 πόμα, τὸ potio, -onis, θ.
 πομπιγαγέω -ω pompam duco.
 πομπεία, ἡ pompa, -ae, θ.
 πμπεύς, πομπευτής, δ pompam ducens.
 πομπεις, ἡ deductio pompae; processio in pompa.
 πομπεύω 1) deduco, -ere, aliquem. 2) pompam duco, pompam celebrotiumpho 3) ὡς ἐν τοῖς θριάμβοις εἴωθε, contumelia aliquem afficio. 4) τὸ νεολ. = καταστύνω, dehonesto aliquem. 5) πομπεύομαι, in triumpho ducor.
 πομπή, ἡ, 1) missio, -onis θ. legatio -onis θ. 2) deductio, -onis, θ. 3) πομπή, ἐκφορὰς, γάμων, θριάμβου κτλ. pompa -ae, θ. πομπήν πέμπω στειλῶ, pompam duco. *νεολ. ἐν πομπῇ, καὶ παρατάξει, magna cum pompa.
 Πομπηῖα, Πομπηῖοι (πόλ) Pompeji, -orum & Πομπηῖος, Pompejus, i, & Πομπηϊανός, Pompejanus.
 πομπικός, ἡ, ον pompalis, e.
 πόμπιμος, ον qui mitti potest.
 πομπός, δ aliquem deducens; comes -itis; viae dux.
 *πομπώδης, ἐς magnificus, a, um. λέξεις πυρπώδεις, grandia et ornata verba.
 *πομπωδῶς magnifice; splendide.
 πομφολυγέω bullas excito.
 πομφολυγώω -ω in bullas converto. πομφολυγούμαι, in bullas convertor.
 πομφολυγώδης, ἐς bullae similis.
 πομφολύξω bullo, -are.
 πομφόλυξ, ἡ bulla, -ae, θ.
 πονέω -ω 1) = μοχθῶ, laboro -are ὁδὲν (κατάως) πονῶ, nequiquam laboro. πολλά πονήτας, multos labores passus. πονῶ εἰς, laborem pono

in, incumbo in, occupo in. 2) = δόπω, suffero, -erre; tolero, -are. 3) = ἀλγῶ, doleo, -ere.
 πόνημα, τό labor, -oris, & opus, -eris, οδ.
 πονημάτιον, τό opusculum, -i, οδ.
 πονήρευμα, τό 1) facinus improbum *2) νεολ. astutia, -ae, θ.
 πονηρέυομαι 1) improbus sum; improbe et nequiter ago. *2) νεολ. fallacias adhibeo.
 πονηρία, ἡ improbitas; -atis, θ. *2) νεολ. dolus, -i, & astutia, fallacia, -ae, θ.
 πονηροδιδάσκαλος, δ, ἡ magister, magistra improbitatis.
 πονηροκρατέομαι -οῦμαι improborum imperio regor.
 πονηροκρατία, ἡ malorum potentia et imperium.
 πονηρολογία, ἡ maledictio, -onis θ.
 πονηρόπολις improborum civitas.
 πονηρός, ὁ, ον 1) = πολύπονος, laboriosus, a, um. 2) = φαῦλος, improbus, a, um; malus, a, um; malignus, a, um. 3) τὸ πονηρόν, malum, -i, οδ. ἀλλὰ ὅσαι ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, sed libera nos a malo. *4) νεολ. = πανούργος, astutus, callidus, versutus, dolosus, a, um.
 πονηρόφθαλμος, ον invidus, a, um.
 πονηρόφιλος, ον improborum amicus, a, um.
 πονηρόφρων, ον qui mala mente est.
 πονηρός, πονήρως 1) improbe, male, nequiter, aegre. *2) νεολ. per dolum fallaciter.
 πόνησις, ἡ labor, -oris, & aerumna, -ae, θ.
 πονητικός, ἡ, ον ad laborandum promptus, a, um.
 πονικός, ἡ, ον laboriosus, a, um.
 πόνος, δ 1) = μόγος, labor, -oris, & ἀνευ πόνου sine ullo labore, nullo labore. 2) = ἄλγος, δόλην, labor, -oris, & dolor, -oris, &.
 ποντίξω in pontum mergo.
 ποντικός, ἡ, ον 1) marinus, a, um. 2) Ponticus, a, um τὰ Ποντικά κάρυα, nuces Ponticae. 3) Ποντικός μῦς, Ponticus mus. ἐντεῦθεν νεολ. ποντικός (= μῦς, mus, muris &.
 ποντοβαφής, ἐς mari immersus.

quid comparo ἢ ἀπλ. aliquid compara-
ro. πόνῳ τὸ πρὸς τὸν βίον πορίζομαι,
labore victum mihi comparo. 6) μα-
θημ. concludo. -ere.
πόρισμα, τό 1) quod quis sibi com-
paravit: quaestus, -us, ἀ. 2) μαθημ.
corollarium, -ii οὗ.
πορισμός, ὁ· comparatio, -onis θ.
ποριστής, ὁ· qui suppeditat, prae-
bitor, -oris, ἀ.
ποριστικός, ἡ, ὄν· qui quaerere
novit; industrius conquisitor.
ποριστός, ἡ, ὄν· parabilis, e.
πορνεία, ἡ· fornicatio, -onis, θ.
scortatus, -us, ἀ. meretricius quaestus.
πορνεῖον, τό· fornix, -icis, θ. lupa-
nar, -aris, οὗ.
πορνεύω, πορνεύομαι scortor, -ari;
meretricor, -ari.
πόρνη, ἡ· scortum, -i, οὗ. meretrix,
-icis, θ.
πορνίδιον, τό· scortillum, -i, οὗ.
maretricula, -ae, θ.
πορνικός, ἡ, ὄν· meretricius, a, um;
lupanaris, e.
πορνικῶς meretricie.
πορνοδοσκεῖον, τό = πορνεῖον.
πορνοδοσκέω -ῶ lenocinor. -ari.
πορνοδοσκία, ἡ· lenocinium, -ii, οὗ.
πορνοδοσκός, ὁ· leno, -onis, ἀ. ἡ
πορνοδοτρίς, lena, -ae, θ.
πορνογεννής, ἐς, πορνογέννητος,
ον· meretrice natus, a, um.
πορνογράφος, ον· scorta pingens;
de meretricibus scribens.
πόρνος, ὁ· 1) scortator, -oris, ἀ. 2)
= κίναδος, cinaedus, -i, ἀ.
πορνοστάσιον, τό lupanar, -aris, οὗ.
πορνοτρόφος, ον· meretrices alens.
πορνοφίλος, ον· meretrices amans.
πορνοποιέω -ῶ· transitum facio.
πόρος, ὁ· 1) διαβάσις, transitus,
-us, ἀ. via, -ae, θ. π. ποταμοῦ, vadum,
-i, οὗ. π. θαλάσσης, fretum, -i, οὗ. 2)
meatus, -us, ἀ. οἱ πόροι τοῦ δέρματος,
spiramenta cutis. 3) πρόσσδος, ve-
ctigal, -aiis, οὗ. quaestus, reditus, ἀ.
πορπάζω fibulā subnecto.
πόρπαξ, ὁ, πόρπη, ἡ· fibula. -ae, θ.
πορπάζω -ῶ fibulā subnecto.
πόρρω 1) = πρόσω, porro. πόρρω
λέναι, porro ire. 2) = μακράν, procul.
πόρρω ἐστῶς, procul stans πόρρω (ἀπό)
τῆς πατρίδος, porro a patria. πόρρω

ἡς ἀλγυρία ἐστὶ, procul vero est.
 συγκο πορρωτέρω longius. ὑπερθε.
 πορρωτάτω, longissime.
 πόρρωθεν longinquo; (e) longinquo
 πόρρωθι μακρῶν.
 πορτάζω vitulor, -ari.
 πόρταξ δ' vitulus, -i, δ.
 πόρτις, ἡ vitula. -ae, θ.
 πορφύρα, ἡ 1) purpura. -ae, θ. 2)
 purpurea vestis. † 3) pallium coccineum 4 οἱ ἐν πορφύρᾳ, purpurati.
 πορφυρέος -οῦς, ᾧ, -οῦν purpureus, a, um πορφυροῦν ποιῶ τι, purpuro aliquid.
 πορφυρέυς, δ purpurarius, -i, δ.
 πορφυρευτής = πορφυρεύς.
 πορφυρευτικός, ἡ, ὄν. purpurarius, a, um.
 πορφυρέων purpuras vendo
 πορφυρέω -ῶ, πορφυρίζω purpurasco, purpureo colore sum.
 πορφύριον ἢ πορφύρειον, τό officina ubi purpura tingitur.
 πορφυρίς, ἡ purpurea vestis.
 πορφυρίτης, -τις purpurae similis.
 πορφυροβαφής, ἐς purpurā tinctus
 πορφυροβαφεῖον, τό = πορφύρειον.
 πορφυροβάφους, δ' = πορφυρεύς.
 πορφυρογέννητος, ὄν. in purpura (τ' ε. patre imperante) natus, a, um
 πορφυροειδής, ἐς purpurae similis.
 πορφυροειδής in modum purpurae
 πορφυρομιγής, ἐς purpurā mixtus.
 πορφυροδέτρως purpurā stratus.
 πορφυροσχημων (πορφυρίδα ἐνδεδυμένος), purpureus, a, um.
 πορφυρόω -ῶ purpuro aliquid.
 πορφύρω purpureo colore tingo.
 πορφυρόδης = πορφυροειδής
 ποσάκις quoties?
 ποσαπλάσιος, α, ὄν, ποσαπλάσιων, ὄν quotuplex, icis.
 ποσαπλῶς quot modis?
 ποσάπους quot pedum?
 ποσαχῇ quot in locis?
 ποσαχῶς quot modis?
 πόσος quo? quem in locum?
 Ποσειδεῖον, τό Neptuni fanum.
 Ποσειδεῶν, δ December bris.
 Ποσειδῶν, δ Neptunus -i, δ.
 Ποσειδώνιος ὄν Neptunius, a, um; Neptunialis θ τὰ Ποσειδώνια, Neptunalia, sacra
 Ποσειδώνιον, τό templum Neptuni

πόσθη, ἡ penis -is, ἀ. nervum, i, οὐ. ἀνατείνω τὴν πόσθη, nervum tendo. ἡ ἀνατεταμένη πόσθη. tēda, -orūm.
πόσθην, ὅ qui magno pene est.
πόσιμος, ον idē **πότιμος**.
πόσις, ἡ potio, -onis, θ. potus, -us, ἀ.
πόσος, η, ον quantus, a. um? πόσα ἔτι; quantos annos? πόσους (ἀντὶ πόσου ἀργυρίου) ἐπρίω τὴν ἑπαυλίην; quanti praedium emisti? *Νεοελ.* α) quantum? πόσα χρήματα; quantum pecuniae ἢ quanta pecunia? δ) quot (μετὰ πληθ.) πόσας λαμπράς; πράξεις; quod praecelara facta. γ) quanto πόσον προτιμώτερον εἶνε, quanto satius est. δ) quam, quantum (πρὸ ἐπιθέτου) πόσον δειλὸς εἶνε, quam timidus est.
ποσόν, τό quantitas. -atis. ἀ.
ποσός, ἡ, ὄν aliquantulus a, um.
ποσότης, ἡ quantitas -atis, θ.
ποσταῖος, α, ον quoto die? quod diebus?
ποστημόριος, α, ον quotae partis?
τὸ ποστημόριον, quota pars?
πόστος, η, ον quotus, a. um?
ποσῶς, 1) aliquantulum 2) *νεοελ.* = οὐδαμῶς, nullo modo; minime.
ποτάμιος, ποτάμιος, ον fluvialis, e; fluviatilis, e. fluvaticus, a, um.
 ποταμῖον ὕδωρ, fluvia, -ae, θ.
ποταμηδόν fluvii more.
ποταμηπόρος, ον fluvium trajiciens.
ποταμαῖος, α, ον fluvialis, e.
ποτάμιον, τό rivus, -i, ἀ.
ποταμίσκος, ὅ fluvius parvus.
ποταμογείτων, ὅ, ἡ fluvio vicinus.
ποταμοκλυστος, ον qui amnibus alluitur.
ποταμοόρουτος, ον per quem amnes fluunt; in fluvio advectus.
ποταμός, ὅ fluvius, -i, ἀ. flumen, -is, οὐ. μέγας ποταμός, amnis. -is, ἀ.
ποταμόχωστος, ον alluvione congestus, a, um.
ποταπός, ἡ, ὄν qualis? **νεοελ.* hamilis, e; abjectus, demissus, a, um.
 ***ποταπότης, ἡ** animi abjectio.
 ***ποταπῶς** humiliter; abjecte.
πότε quando?
ποτέ 1) aliquando. ποτέ μὲν τὸ δλον, ποτέ τὰ μέρη, aliquando totum, aliquando partes. 2) ἐάν ποτε μνησθῶσι, si quando meminerint. μή ποτε, ἴνα μή ποτε, ne quando.

ποτέος, α. ον' bibendus, a, um. ποτεον μοι ἐστὶ βῶρ. bibenda est mihi aqua.

πότερος, α. ον' 1) uter, utra, utrum (gen. utrius). πότερος ὁμῶν, uter vester? πότεροι ἐνίκησαν; utri vicerunt? 2) **πότερον ἢ πότερα**, — ἢ, utrum — an. πότερον (πότερα) σὺ ἀνδρῶν ἢ θήλων εἶ; utrum tu mas an femina es? ἐν ἐξαρτήσεϊ: οὐκ οἶδα πότερον ἀληθές ἐστι ἢ ψευδές, nescio, utrum verum sit, an falsum.

ποτέρωθεν utra in parte?

ποτέρως utro modo?

ποτέρωσσε utram in partem?

πότημα τό volatus. -us, ἄ.

ποτηρίδιον, τό pocillum, -i, οὐ.

ποτηρίον τό vas potatorium; poculum. -i, οὐ calix, -icis, θ.

ποτηριογλύπτῃς, ὁ pocula sculpsens

ποτηριοκλέπτῃς, ὁ poculorum fur.

ποτηριοφόρος, ον poculum gestans

ποτηριοθήκη ἢ caliclarium, ii, οὐ.

πότης, ὁ potor, potator. -oris, ἄ.

ποτίζω 1) potum praebeo; potandum praebeo, τοὺς ταύρους tauros. 2) = ἀρδεύω, irrigo, -are, aliquid. τοὺς ἀγρούς, agros ποτίζομαι, irrigor (-atus sum, -ari, -aris) ποτίζομένη γῆ, irrigata terra

πότιμος, ον potabilis, e, potulentus, a, um; potui aptus. πότιμον βῶρ, aqua potui apta

πότις, ἡ potrix ícis, θ.

πότισις, ἡ potatio, -onis, θ.

πότισμα, τό 1) potio, -onis, θ. 2) irrigatio, -onis, θ.

***ποτιστήριον, τό** alveolus, -i, οὐ.

ποτιστής, ὁ irrigator, -oris, ἄ.

ποτίστρα, ἡ locus ubi animalia aquantur ἢ aquatum compelluntur.

πότιμος, ὁ soirs, -rtis, θ. fatum, -i, οὐ.

πότινα, ἡ angusta; domina.

ποτόν, τό potio, -onis, θ. potus, -i, ἄ quod bibitur.

πότος, ὁ potatio, -onis, θ. compotatio, -onis, θ. convivium, -ii, οὐ.

παρὰ πότον in potatione ἢ compotatione, inter potandum ἢ compotandum, super convivium. **πότοι**, potationes, compotationes.

ποτός, ἡ ὄν potabilis, e; potulentus, a, um.

ποῦ ubi? ubinam? quo? ποῦ ἐστὶ; ubi est; ποῦ γῆς; ubinam terrarum?

που (ἐγκλιτ.) 1) alicubi; usquam. ἐνταῦθα που. hic alicubi. 2) ἴσως, fortasse θεὸς ποῦ σοι τὸ δέδωκεν, deus fortasse id tibi dedit

πούς, ὁ pes, pedis ἄ. γροτὶ τε ποτὶ τε, manibus pedibusque. ἀνὰ πόδα, ἐπὶ πόδα (-ὀπίσω) i. retro τα ἐν ποτίν, ante pedes. praesentia instantia.

κατὰ πόδας τινός ἐναὶ vestigiis alicujus insistere κατὰ πόδα ἔπαι, vestigio subsequor, vertigis consequor

ἐπὶ πόδων τὸ ἑξῆς septem pedes (pedum, pedibus longus

ποώδης, ἐς herbosus, a, um

πράγμα τό 1) res, rei θ. μέγα πᾶγμα, res magna κακόν πᾶγμα, res mala. οὕτως εἶναι τὸ πᾶγμα, ita res est. τὰ πράγματά τινος res de aliquo τινὶ τὰ πράγματα = ἡ πολιτεία, res rerum. 1) τῶν πραγμάτων προσταγῆς, rerum custos. κύριος γίνεσθαι τῶν πραγμάτων, potior rerum. τὰ τῇ: πόλεως πράγματα, res publica ἢ respublica

ἀπτομαι τῶν πραγμάτων, rempublicum attingo 2) = πᾶγμα χαλεπὸ, ἐνοχλήσεις negotium, -ii, οὐ molestiae, -arum, θ. οὐδὲν πᾶγμά ἐστι, nihil est negotii πράγματα παρέγειν τινί, alicui molestiae sum, molestiis afficio aliquem πράγματα ἔχω, negotium, molestias habeo 1) ἄστονον πᾶγμα, ineptum negotium.

πραγματεία, ἡ 1) = διατριβή tractatio, -onis, θ. 2) mercatura, -ae, θ.

πραγματεύομαι 1) ποτὶ, περί τινος, tracto aliquid de aliquo 1. 2) = ἐμπορεύομαι, negotior. -ari.

πραγματευτής, ὁ negotiator, -oris, ἄ.

πραγματικός, ἡ, ὄν 1) = ἀγχιολός, negotiosus a, um 2) = rerum peritus, usu peritus. 2) = πραγματομαθής, pragmaticus, a, um.

***πραγματικότης, ἡ** veritas, -atis, θ. res, rei, θ.

***πραγματικῶς** vere; re; re vera. ἔρω τι = itane? ita vero? καταφατ. nimirum sane, certe.

πραγματίον τό reula, -ae, θ.

πραγματομαθής negotiorum peritus

***πραγματοποιήσεις, ἡ** effectus us ἄ, exsequor aliquid; ad effectum adduco ἢ perduco (aliquid πράγμα. τα σχεδία μου, perficio quae cogita-

verim **πραγματοποιεῖν**, efficior, -i. τὸ ὄνειρον ἐπραγματοποιήθη. somnium verum evadit.

***πραγματῶ -ῶ** — πραγματοποιεῖν.

πραγματώδης, ἐς negotiosus, a, um.

πραεὺς leniter; miti animo.

Πραίνεστος, ἡ Praeneste is, θ.

Πραίνεστινος, ἡ Praenestinus, a, um,

πραίνεος, α. ον' agendus, a, um;

faciendus, a, um. τοῦ πρακτεῖν τοῦ πρα-

κτεῖν compotem fieri. περί τοῦ πρακτεῖν, de agenda re.

πρακτῆρ, ὁ exactor, -oris, ἄ.

πρακτικός, ἡ, ὄν 1) agendi vim praeditus, a, um; aptus ἢ idoneus ad agendum

***2) νεολ.** ἀνὴρ πρακτικός, homo usu peritus πρακτικός ἱατρός, medicus ex usu medens.

πρακτός, ἡ, ὄν qui agi potest.

πρακτωρ, ὁ qui aliquid facit; qui aliquid agit 2) exactor, -oris, ὁ

curator ἢ procurator. -oris, ἄ.

πρανής, ἐς pronus, a, um; declivis, e. πρανὴς ὁδός, via prona. τὸ πρα-

νές, declivitas, -atis, θ. κατὰ (τοῦ) πρανοῦς, per declive ἢ per declivia; per pronum, per prona.

πραξικοπέω -ῶ dolo occupo (urbem)

πράξιμος, ον qui agi, exigi potest

πράξις, ἡ 1) actio, -onis, θ. ἡ περί εἰρήνης πράξις, actio de pace. 2) πρά-

ξις δόματος, actus, -us, ἄ. 3) = ἔργον, facinus, -oris οὐ. αἱ πράξεις αἱ res gestae ἢ ἀπλ. gesta, facinora ἢ facta. 6) = τὰ πρακτικά, acta, 4) = εἰσπραξις, exactio -onis, θ.

Πραξιτέλης, ὁ Praxiteles, -is, ἄ.

πραόνως miti animo.

πρᾶος, ον lenis, e; mitis, e. πρᾶος πρὸς τινα, lenis ad aliquem. πρᾶος ἀνθρώπος, mitis homo. ἴδε πρᾶος.

πραότης, ἡ lenitas, -atis, θ. mansuetudo, -inis, θ.

πρασιά ἡ area, -ae, θ. μικρὰ πρα-

εῖα, areola, -ae θ.

πρασίζω, πρασινίζω porraceus sum.

πράσιμος, ον venalis, e

πρασινειδής, ἐς porro similis.

πράσινος, ον porraceus, a, um.

πρᾶσις, ἡ venditio, -onis, θ.

πρασίνης, ὁ, -ίτις, ἡ porracei coloris.

πρασινειδής, ἐς porro similis.

πράσον, τό porrum -i, οὐ.

πρασσοφάγῳ -ῶ porro vescor.

πρασσοφάγος, ον qui porro vescitur.

πρασσόχρους, ον porraceus, a, um.

πράσσω ἴδε πράττω.

πρασώδης, ἐς porro similis.

πρατέος, α. ον vendendus a, um.

πρατήρ, πράτης, ὁ venditor, -oris, ἄ.

πρατήριον, τό locus, in quo res venales venum exponuntur.

πρατός, ἡ, ὄν venditus, a, um;

vendendus, a, um.

πράτρια, ἡ vendidrix, -icis, θ.

πράττω καὶ πράσσω 1) ago, -ere; facio, -ere, aliquid τι πράττεις; quid agis? οὐδὲν πράττω. nihib ago. **παύη.** fio, conficior. ἐπὶ δὲ ταῦτ' ἐπράχθη, his rebus confectis. 2) ago, -ere: πράττω περί εἰρήνης, ago de pace. πράττω πρὸς τινα τι, περί τινος, ὑπὲρ τινος, ago cum aliquo de re aliqua. 3) ad-

ministrare, -are; tracto, -are; aliquid.

πράττω τὰ τῆς πόλεως, τὰ πολιτικά (πράγματα), τὰ δημόσια, τὰ κοινά, ad-

ministrare rempublicam, rem populi tracto. 4) = εἰσπράττω. πράττω ἢ πράττομαι τινα ἀργύριον, φόρους, exigo ab aliquo pecuniam, tributa. 6) τὰ πρα-

τόμενα, tributa. 5) μετ' ἐπιρήμ. εἰ

πράττω τι, bene gero (exerceo) ali-

quid. ἀλλὰ: εἰ πράττω (= εὐτυχῶ),

in rebus secundis versor, felix sum.

εἰ πράττοις! felix sis!

πραῦγελος, ὁ, ἡ leniter ridens.

πραῦθυμος, ον mansuetus, a, um.

πραῦλόγος, ον leniter dicens

πραῦνσις, ἡ sedatio, -onis, θ. mi-

tigatio irae.

πραῦντικός, ἡ, ὄν mitigans, -ntis;

leniens, -ntis.

πραῦνω 1) sedo, -are, aliquid. τὴν

δργήν, iram 2) lenio, -ire, aliquem

ἢ aliquid. 3) mitigo, -are, mansue-

facio. -ere, aliquid, τὴν λύπην, τὴν

δργήν, dolorem, iram. 6) τὸ ἔρπον,

animal 4) πραῦνομαι, mitesco, -ere;

παύη. lenior et sedatior reddor.

πραῦπαθεία, ἡ mansuetudo, -inis, θ.

πραῦπαθεῖω -ῶ leniter fero.

πραῦπαθής, ἐς leniter ferens.

πρᾶς, εἰα, ὁ lenis, e; mitis, -e;

mansuetus, a, um πρᾶς φωνή, lenis

vox, mitis sonus. ψυχὴ πρᾶς, inge-

nium lene. ἴδε πρᾶος.

πραῦτροπος lenes mores habens.

πρῶτος leniter; mansuete. πραότερον, lenius. πραότατα, lenissime. ὡς πραότατα φέρω τι, quam lenissime (mitissime) fero aliquid.

πρέμνον, τό parvus stipes.
πρέμνον, τό stipes. itis. ἄ
πρεμνώδης, ες stipiti similis.
πρέπει 1 = προσήκει, decet; convenit. ποιῆς, ὡς πρέπει, facis. ut decet. ἡ τήβεννος πρέπει σοι, te toga decet. τὸν ἥτορα ὀργίζεσθαι οὐδαμῶς πρέπει, oratorem irasci minime decet. *2) νεοσλ. α) = ἀρμόζει, decet. β) = δεῖ, χρῆ, oportet.

πρέπον, τό quod decet et convenit; decorum, -i. οὐ. τὰ πρέποντα, quae decent, decentia.

πρεπόντως decenter; convenienter; nt decet.

πρέπω (εὐγρ. ἐν τῷ ἐνεστ. καὶ παρ.) decorus sum; conspicuus sum; insignis sum; excello, -ere. ἰδὲ πρέπει πρεπώδης, ες decens, -ntis.
*πρεπωδῶς decenter.

πρέπων, οὐσα, ον convenientis. -ntis; congruens, -ntis; aptus a, um. πρεσβεία, ἡ legatio, -onis. θ. ἀναδέχομαι πρεσβείαν, legationem suscipio. ἀποστέλλω πρεσβεῖαν, legationem (legatos) mitto.

πρεσβευσις, ἡ = πρεσβεία.
πρεσβευτής, δ. 1) legatus, -i, ἄ. 2) orator, -oris, ἄ.

πρεσβεύω 1) legatus sum; legatus eo. πρεσβεύομαι (= ἀποστέλλω πρεσβεῖαν), legatos mitto. 2) deprecor pro aliquo.

πρεσβεία, -ιος, ἡ mulier legata.
πρεσβύς 1) ἐπὶ θ. senex, senis. πρεσβύτερος, α, ον, senior, us ἡ (ὁρ-θότ.) major (-us) natu. πρεσβύτατος, η, ον, maximus (a, um) natu. 2) οὐσ. οἱ πρεσβείες. α) seniores, optimates. 3) = πρεσβευταί, legati.

πρεσβυτέριον, τό presbyterium, -ii, οὐ.
πρεσβύτερος, α, ον. 1) ἰδὲ πρεσβύς. 2) οὐσ. ὁ πρεσβύτερος, presbyter. ἡ τοῦ πρεσβυτέρου τιμή, presbyteratus, -us, ἄ.
πρεσβύτης, δ. senex, senis, ἄ.
πρεσβυτικός, ἡ. ὁν. senilis, e.
πρεσβύτης, ἡ. ὁν. senilis, e.
πρεσβύτης, ἡ. ὁν. senilis, e.
πρεσβύτης, ἡ. ὁν. senilis, e.
πρεσβύτης, ἡ. ὁν. senilis, e.

πρηνής, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

πρηνῆς, ες pronus, a, um. πρηνῆς, πρηνῆς, pronus cado. ἰδὲ πρηνής.

ναός, pro aede. πρὸ τῆς πόλεως, pro oppido. πρὸ (= ὑπὲρ) πατρίδος ἀπο-θνήσκων pro patria mori 2) prae (μετ' ἀφαιρ.). πρὸ ὀφθαλμῶν, prae oculis. πρὸ χειρῶν, prae manibus. πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν ἐπαινώ, prae justitia injustitiam laudo. πρὸ πολλῶν ἂν χρημάτων ἐτιμωρήσῃ, multis pecuniis praetulissem ἢ antetulissem 3) ante (μετ' αἰτ.): πρὸ τῶν πυλῶν, ante portas. πρὸ ἐμοῦ, ante me. πρὸ ἡμερῶν, ante dies aliquos πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, paucis ante diebus ἢ ante paucos dies. πρὸ Χριστοῦ, ante Christum natum. 4) coram (μετ' ἀφαιρ.) πρὸ τοῦ πλήθους, coram populo.

προαγγελία, ἡ praenunciatio, -onis. θ.
προαγγέλλω 1) = προσημαίνω, praenuntio, -are, aliquid. 2) = προλέγω, praedico, -ere, aliquid.

προάγγελμα, τό praedictio, -onis. θ.
προάγγελος, ον praenuntius, a, um. προαγγεῖλος, ον praenuntius alicujus rei ὁ προάγγελος, praenuntiator, -oris, ἄ. ἡ προάγγελος, praenuntiatix, -icis, θ.

προαγγελτικός, ἡ, ὁν pronuntians.

προαγιαζώ, praesancifico, -are.

προαγενέω, prius purifico (lastro).

προαγενίζω, prius sanctifico.

προαγενισμός, δ. praevia purgatio.

προαγοράζω, praecemo, -ere.

προαγορασία, ἡ praemptio, -onis. θ.

προαγοραστής, δ. praemptor, -oris, ἄ.

προαγορεύω 1) = προλέγω praedico, (-xi) -ere. τὰ προηγορευμένα, praedicta, 2) νεοσλ. ὁ προαγορεύσας, qui prius locutus est.

προαγός, δ. dux, -cis, ἄ.

προάγω 1) = ἐξάγω, produco, -ere, aliquid ἢ aliquid. πρ. τὸν στρατὸν ἐκ τοῦ στρατοπέδου εἰς παράταξιν, exercitum castris in aciem produco. 2) = προδίδωμι, produco, -ere; promoveo, -ere.

προάγω τινα εἰς τιμὰς, produco, promoveo aliquem ad honores, ad dignitatem. προάγομαι εἰς τι, promoveor promotus sum, -i, ad aliquid.

προήγη εἰς τιμὰς (ἀξιώματα) ad dignitatem, ad honores promotus est.

8 = παρακινῶ τινα εἰς τι, proveho, impello aliquem ad (in) aliquid, ad aliquid faciendum. προάγομαι εἰς τι,

provehor (provectus sum, -i) in, (ad) aliquid. προάγομαι εἰς λοιδορίαν, in maledicta provehor. 4) ἀμετ' praeao, -ire; progredior, -i. procedo, ere. πρόαγε δὲ, i prae; abi prae.

προαγωγή, ἡ 1) promotio ad honores 2) lenocinium, -ii, οὐ. prostitutio, -onis, θ.

προαγαγέω, τινά τι, prostituo aliquam alicui.

προαγωγή, ἡ 1) = προαγωγή θ. ἰδὲ. 6) νεοσλ. προδιδασμός, provectus, -us, ἄ. = provectio, promotio, -onis, θ.

προαγωγικός, ἡ, ὁν 1) ad producendum aptus; produciens, -ntis. 2) ad lenocinium aptus.

προαγωγός, δ. 1) perductor ἢ productor, oris, ἄ. 2) ἐπὶ κακοῦ leno, -onis, ἄ. prostitute, -oris, ἄ.

προαγών, δ. praecertamen, -inis, οὐ.

προαγωνίζομαι ante alium certo; propugno, -are.

προαγωνισμός, τό praevium certamen.

προαγωνιστής, δ. pr. puginator, -oris, ἄ.

προαδικέω -ω prior injuriā afficio.

προαδικηθεῖς, prior injuria affectus.

προάδω praecino: prius cano.

προαθλέω ὦ antea certo, -ere.

προαθροίζω ante colligo ἢ convoco, -are; praecolligo, -ere.

προακρίζομαι τινα ante crucio ἢ castigo aliquem.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαίρεσις, ἡ propositum, -i, οὐ.

προαιτιάδμαι -ῶμαι ante crimi-
nor ante accuso.
†προαιώνιος, ὅν qui fuit ante omne
aevum; ipsa aeternitate prior
προακμάζω praematuresco, -ere.
προακονάω -ῶ ante acuō.
προακοντίζω ante jaculor.
προακούω prius ἢ prior audio;
ante audio et cognosco. praesentio
προακριδῶ -ῶ prius diligenter
explano are. aliquid.
προακροβόλιζομαι ante velitor.
προακτέον producendum est
προακτικός, ἡ, ὄν praecedens, -ntis.
προαλγέω -ῶ antea dolorem sentio.
προαλείφω 1 prius ungo; ante
obolino. 2) νεοελ. προαλείφωμαι εἰς τι,
me praeparo ad aliquid.
προαλλοιῶ -ῶ ante muto.
προαλίσκομαι ante capior.
προάλλομαι prosilio, -ire.
προαμαρτάνω ante pecco.
προαμείδομαι ἔργον prius (prius-
quam pretium solvam) mihi opus
exhiberi jubeo.
προαμύνομαι τινας; protego aliquid.
προαναβαίνω prior conscendo. προ-
ανδῆ ἐπὶ τῇ ναύϊ, prior conscendit
(in) navem.
προαναβύλλομαι praeludo -ere.
προαναβλέπω prius suspicio.
προαναβοάω -ῶ ante exclamo.
προαναβολή ἡ praeludium, -ii, ὅ.
προαναγγέλλω ante nuntio, -are.
aliquid; praenuntio, -are. aliquid.
προαναγινώσκω ante lego, -ere.
προαναγκάζω ante cogo, -ere.
προαναγράφω ante scribo τὰ προ-
αναγεγραμμένα, ante, supra scripta.
προανάγω ante in altum duco.
προαναδείκνυμι praemonstro -are
προαναθεματίζω ante execror.
προαναθεωρέω -ῶ prius inspecio.
προαναιρέω -ῶ prius occido, prius
e medio tollo, -ere
προανάκειμαι arte dedicatus fui.
προανακηρύττω ante declaro.
προανακινέω -ῶ ante commoveo.
προανακράζω ante exclamo.
προανακρίνω prius interrogo, -are;
prius inquirō, -ere.
προανακρίσις, ἡ prior inquisitio.
προανάκρουσις, ἡ exordium, -ii,
ὅ, initium, -i, ὅ.

προανάκρουσμα, τό praecentio
-onis, θ praelusio, -onis, θ.
προανακρούομαι prior exordior;
praeludo praecino, -ere.
προαναλαμβάνω ante recipio, -ere.
προαναλίσκω prius consumo
προανάλωμα impensa quae ante fit.
προαναμέλω praecino -ere.
προαναπαύομαι ante requiesco.
προαναπειθῶ ante persuadeo.
προαναπέμψω ante emitto, -ere.
προαναπηδάω -ῶ ante prosilio.
προαναπλάττω ante refingo
προαναπληρῶ -ῶ ante impleo.
προαναπνέω prius respiro, are.
προαναπτύσσω ante explano.
προαναρπάζω prior abripio.
προανάρρησις, ἡ praedictio, onis, θ
†προάναρχος, ὅν qui ante omne
principium et ipse initii expers est.
†προανάρχως ante omne principium.
προανασειω prius concutio
προαναστέλλω prior compesco.
προαναστρέφω ante redeo.
προανασώζω prius salvum praesto.
προανατάττω prius constituo.
προανατείνω ante attollo.
προανατέλλω prius orior.
προανατέμνω ante dissecō.
προανατίθημι ante dedico.
προανατολή, ἡ antegressio ortus.
προανατρέχω ad priora redeo.
προανατρέβω ante contero.
προανोटυπῶ ὦ ante delineo.
προανατύπωσις praevia delineatio.
προαναφαίνω ante ostendo, -ere.
προαναφέρω ante profero
προαναφοιτάω -ῶ praeceo, -ire.
προαναφωνέω -ῶ ante declaro.
προαναφώνημα, τό praemiissa ex-
clamatio, -onis, θ.
προαναφώνησις praedictio, onis, θ
προαναχωρέω -ῶ ante discedo
προαναχώρησις discessio ante facta
προανεκτείνω, προανέχω prius
attollo, -ere; elevo, -are, emineo, -ere.
προανθέω -ῶ praefloreo, -ere.
προάνθησις, ἡ primus flos
προανίπταμαι ante evolo, -are.
προανίσταμαι prior exsurgo.
προανιστορέω -ῶ ante percontor.
προανύτω ante perficio, -ere.
προανύω prior ad fidem perduco.
προαπαγγέλλω prius adnuntio.

προαπαγορεύω deficio viribus ante
rem perfectum
προαπαύχομαι ante suspendo me.
προαπαίρω ante castra moveo.
προαπαλείφω ante deleo, -ere.
προαπαλλάττω ante libero. προ-
ανὰ τοῦ βίου, prius aliquem vitâ privo.
προαπαντάω -ῶ obviam curro.
προαπαντήσις, ἡ obviam itio.
προαπανδάω -ῶ prius defatigor.
προαπειπεῖν prius renuntiare
προαπερχομαι prior abeo ἢ dis-
cedo. προ (τοῦ βίου) prior decedo.
prior morior. οἱ προαπελθόντες, qui
jam mortui sunt.
προαποβάλλω prius abjicio.
προαπογεύομαι ante degusto.
προαποδείκνυμι prius demonstro,
-are οἱ προαποδεδειγμένοι ὕπατοι, de-
signati consules
προαποδείξις, ἡ demonstratio prae-
via; res ante demonstrata.
προαποδιδέω -ῶ prius peregre
abeo; prius proficiscor.
προαποδίδωμι ante reddo.
προαποδύομαι prius exuo, -ere
προαποθνήσκω praemiorior, -ori.
προτιθῆναι, praemortuus est.
προαποικίζω ante deduco (colonos)
προαποκαλύπτω ante revelo.
προαποκάμνω ante deficio.
προαποκλείω ante claudio
προαποκληρώω -ῶ prius sortior
προαποκλύω prius propulso -ere.
προαποκρούομαι prius interficio.
προαποκτείνω prius interficio.
προαπολαύω prius fruor.
προαπολείπω ante relinquo.
προαπολεπίζω prius decortico.
προαπολήγω prius desino.
προαπόλλυμι ante perdo. προα-
πόλλυμαι, ante pereō.
προαποξηραίνω ante exsiccō. προα-
τετραμένος, ante arefactus.
προαπολύω prius solvo, -ere.
προαποπέμψω ante dimitto, -ere.
προαποπλύνω prius abluo, -ere.
προαπορέω -ῶ prius ambigo.
προαπορρέω prius defluo.
προαπορρίπτω ante abjicio, -ere.
προαποσβέννυμι ante exstinguo.
προαποσπῶ -ῶ ante detraho.
προαποστέλλω ante emitto ἢ prae-
mitto. προ. τινὰ σὺκαδε, praemitto ali-

quem domum. προ. τί τινι, praemitto
aliquid alicui.
προαποσφάζω ante jugulo -are.
προαποτέμνω praecido, -ere.
προαποτίθημι prius repono.
προαποτρέπω prius avertō.
προαποφαίνω prius declaro
προαπόφηναι ante nego
προαποφθέγγομαι praedico -ere.
προαποχωρέω -ῶ ante recedo.
προαρδύνω prius rigo
προαριθμέω -ῶ praeNumero, are.
προαριθμησις praeNumeratio, onis, θ
προαριστάω -ῶ ante prandeo.
προαρσενιάω -ῶ ante aro.
προαρπαγή ἡ praereptio -onis, θ.
προαρπάξω praeripio -ipui, optum,
-ere 1. ὁ προαράξων, praereptor
προάρχομαι prius incipio. προ. τῆς
ἀδικίας, sum auctor injuriae προάρ-
χοντες, magistratus. principes. προ-
άρχας antecessor, praedecessor.
προάσμα, τό quod ante canitur.
προασκέω -ῶ prius exerceo (ali-
quem); praeparo -are, aliquem
προάσκησις ἡ praexercitamentum.
προασπίζω clipeo objecto protego,
propugno, -are.
προασπιστήρ, προασπιστής, ὁ
propugnator, protector -oris, ὁ.
προάστειον, τό suburbium -ii, ὅ.
προάστειος, ὅν suburbanus, a um.
προασφαλίζω praemunio, -ire προα-
σφαλίζομαι, praemunior; caveo mihi.
προαυδάω -ῶ praedico -ere
προαυλέω -ῶ in cantu praeludo.
προαύλημα, τό praeludium, -ii, ὅ.
προαύλιον, τό 1) vestibulum exte-
rius. 2) τὰ προαύλια, dies, qui nu-
ptias antecedit
προαυξάνω ante augeo. προαυξά-
νομαι, ante augesco, -ere
προαύξησις corporis incrementum.
προαφαίρῶ -ῶ ante adimo ἢ au-
fero (aliquid)
προαφάνίζω ante absumo ἢ perdo.
προαφηγέομαι -οῦμαι ante enar-
ro -are, ante expono (aliquid).
προαφίημι ante mitto.
προαφικνέομαι -οῦμαι prior ἢ ἀφί-
te pervenio, -ire.
προαφίστημι, προαφίσταμαι 1)
prior abscedo ἢ absisto; ante tem-
pus abscedo. 2) prior deficio

προβάδην· progrediendo,
προβαδίζω· praecedo. -ere.
προβύθς, ύ· valde profundus.
προβαίνω· 1) progredior (-gressus sum, -i); provehor -ectus sum -i.
εἰς τοῦτο ποιεῖν ἐγθρας, eo inimitiae progressus est ποιεῖν τῇ ἡλικίᾳ, aetate progressus, aetate proventus ἡ προδεηκῶς νύξ, nox proventa. 2) προβαίνω τῷ ποδί, pedem profero.
προβαλάνειον· balneum praevium
προβάλλω· προβάλλομαι· projicio (-eci, ectum, -ere) aliquid τὸν βραχίονα brachium. πέτραι προβέλλονται, saxa projecta. προβάλλομαι ὅπλα, ὅρυ, ἀσπίδα, projicio ἢ objicio arma, hastam, scutum. προβάλλομαι τοῦ σίτου περίβολον, segeti sepem praetendo. προβάλλομαι τι πρὸ τῆς αἰγῶνις, praetendo aliquid turpitudini. προβάλλομαι (= προφοσιζομαι) τὸ ἐκπρεπες, decus praetendo (praetexo .προβάλλομαι μάρτυρας, testes profero τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα προβάλλομαι, spem bonam prae me fero προβάλλομαι τινα στρατηγόν, aliquem imperatorem eligendum propono. ζήτημα, ἐρώτημα προβάλλω, questionem propono.
προβαπτίζω· ante baptizo.
προβασανίζω· ante torqueo, -ere.
προβασιλεύω· 1) ante impero. *2) ante rex fio.
πρόβασις, ἡ· progressio, -onis, θ
προβατεία (κτηνοτροφία· res pecuaria
προβάτειος, α, ον· ovillus a, um; vervecinus, a, um.
προβατεύς, δ· ovilio, -onis, δ.
προβατεύσιμος, ον· ovibus (pecoribus) alendis aptus, a, um.
προβατευτικός, ἡ, ὄν· pecuarius. a, um. ἡ προβατευτική (= ἡ κτηνοτροφία), pecuaria, -ae, θ.
προβατεύω (= κτηνότροφω)· pecuniam facio; pecus alo.
προβατικός, ἡ, ὄν· ad oves perti-nens.
προβάτιον, τό· ovicula, -ae, θ.
προβατοδοσκός, δ· ovilio, -onis, δ.
προβατοκάπηλος, ον· qui oves emit, vendit
προβάτον τό· ovis, -is, θ. πολυον προβάτων, ovilaria, -ae, θ.
προβατόνους, δ· ovis mentem habens; stupidus.

προδατοπώλης, δ· ovium venditor.
προδατόσχημος, ον· ovium speciem prae se ferens.
προδατοτρόφος, δ· pecuarius -i, δ.
προδατώδης, ες· ovi similis
προδατωδώς· ovium ritu.
προδεβαίω· -ω ante confirmo.
π οδεβηκός, -υῖα, -ός· ἰσὲ προβαίνω
προδεβουλεμένως· cogitare; pruden-ter.
προβ'α (πρυβ'α) pellis ovina
πρόβειος, ον· ovinus a, um. πρόβειον κρέας, caro ovina.
προβιδάω· produco (-xi, ctum, -ere) aliquem promoveo (-ovi, -otum, -ere) aliquem ἢ aliquid. προβιδάω τινά εἰς τιμήν, in dignitatem aliquem produco προβιδάομαι pro-moveor (-motus sum, -eri); progre-dior (-gressus sum, -i). προβιδάσθῃ, promotus est; progressus est
προβιδάσις ἡ promotio, proventio.
προβιδασμός, δ· promotio, -onis, θ. progressio, -onis, θ.
προβιδάσκω· ante comedo.
προβιδόμαι· -οῦμαι ante vivo. τὰ προβιδωμένα, vita ante acta. οἱ προβιδωμένοι, qui ante nos vixerunt.
προβιδότης, ἡ· vita ante acta.
προβιδαστάνω· praegermino, -are.
προβιδεπτικός, ἡ, ὄν· providus, a, um.
προβιδέπω· provideo praevideo, -ere.
προβιδέπω τὰ μέλλοντα futura provideo; in posterum prospicio futura
προβιδεψις, ἡ· provisio, -onis, θ.
πρόβλημα, τό· problema, -atis, οὔ.
quaestio, onis, θ.
*προβληματικός, ἡ, ὄν· incertus, du-bius, a, um.
προβληματώδης, ες· in questione positus
προβληματίον, τό· quaestiuncula.
προβλής, δ· ἡ· projectus, a, um.
προβλήτες πέτραι, saxa projecta.
πρόβλυσις, ἡ· projectio, -onis, θ.
προβλύζω· ante scaturio.
προβόα· -ω· praeclamo, -are.
προβοηθέω· -ω· prius opem fero.
προβολεύς, δ· productor -oris, δ.
προβολή, ἡ· projectum, -i, οὔ.
προβόλιον, τό· venabulum, -i, οὔ.
πρόβολος, δ· 1) scopulus eminens in mari 2) venabulum, -i, οὔ.

προβοσκίς, ἡ· proboscis, -idis, θ.
προβούλημα, τό· κυρ. = praedeli-beratum a senatu. ὅθ. = senatus con-sultum ἢ senatusconsultum -i, οὔ.
προβούλευσις, ἡ· praeconsultatio.
προβουλεύω· 1) = προνοῶ praeicio. -ere; provideo, -ere. 2) ἐπὶ τῇ· βου-λῇ; deliberatione populum praevenio ὅθ. = praedelibero, -are; senatus-consultum facio.
πρόβουλος, ον· qui de rebus civium praevia consilia init
προβρέχω· prius madesco.
προβυθίζω· ante demergo.
προβώμιον, τό· vestibulum arae.
προγάμειος, ον, προγαμιαῖος α, ον, προγάμιος, ον· quod ante nup-tias procedit. τὰ προγάμια ἡ προ-γαμιαῖα δωρεά, donationes, quae ante nuptias offeruntur a marito
προγαστρίδιον τό· ventrale, -is, οὔ.
προγάστωρ, δ· ἡ· cui venter promi-ent; ventriosus, a, um
προγένειος, ον· promissam habens barbam.
προγενεσία, ἡ· prior creatio.
προγενέστερος, α, ον· prior natu; major natu. ὅθ. = antiquior, prius.
*οἱ προγενέστεροι (ἡμῶν), nostri majores.
προγεννᾶω· -ω· ante genero.
προγεννήτειρα· progenetrix, -icis, θ
προγεννήτωρ, δ· progenitor, -oris, δ.
*προγένυμα, τό· jentaculum -i, οὔ.
προγευματίζω· 1) ante ἢ prius gu-sto (aliquid). *2) γεσθ. = ἀκρατίζο-μαι, jento, -are
προγεύομαι 1) praegusto, -are. *2) γεσθ. = προγευματίζω 2.
προγηράσκω· prius senesco.
πρόγηρος, ον· qui mature senescit.
προγίγνομαι· prior sum ἢ fio, an-tecedo, praecedo. ὅθεν: οἱ προγεγενη-μένοι, οἱ προγενόμενοι, οἱ προγεγονότες, majores. ἀντιθ. οἱ ἐπιγενόμενοι poster-i.
προγινώσκω καὶ προγινώσκω
praenescio (-novi, -ere) aliquid; prae-scio, -ire, aliquid. praesentio, -ire, aliquid; provideo, -ere, aliquid, τὰ μέλλοντα futura.
προγλωσσίς, ἡ· linguae extremum.
πρόγνωσις, ἡ· praenotio -onis, θ
praecognitio, -onis, θ. praesagium, -ii, οὔ.
προγνώστης, δ· praescius futuri.
προγνωστικός, ἡ, ὄν· facultate prae-

sagiendi praeditus, praescius, sagax.
το προγνωστικόν (δὴλ. σημεῖον), pro-gnosticum, rei futurae signum ἢ ἀπλ. signum, augurium, indicium
προγονή, ἡ· privigna, -ae, θ
προγονικός, ἡ, ὄν· a majoribus acce-ptus, a, um.
πρόγονος, ον· ante genitus; major natu οἱ πρόγονοι ἡμῶν, nostri majores.
πρόγονος, προγονί· privignus, i, δ.
πρόγραμμα, τό· tabula, -ae, θ li-bellus, -i, δ· ἀναρτῶ πρόγραμμα ta-bulam (qua quid indicatur) figo.
προγραφή, ἡ· proscriptio, -onis, θ.
προγράφω· 1) ante (prius) scribo aliquid: proscribo aliquid προγράφω τινα, proscribo aliquem. 2) praescribo alicui aliquid.
προγρηγορέω· -ω· vigilo, -are.
προγυμνάω· ante exerceo; prae-paro -are, aliquem. προγυμνάζομαι, exerceor; paro me alicui re.
προγυμνασία, ἡ· *προγύμνασις, ἡ· exercitatio praevia; praeparatio, -onis, θ
προγύμνασμα, τό· praexercitamen-tum, -i, οὔ.
προγυμναστής, δ· qui ante exer-cet; qui praeparat (aliquem).
προδανείζω· ante fenero
προδαπανάω· -ω· ante impendo.
προδεικνύμι καὶ προδεικνύω· prae-monstro, -are, aliquid; ante signi-fico, are, aliquid.
προδειπνέω· -ω· ante coeno.
πρόδειπνος, ον· qui est ante coenam.
προδηλοποιέω· -ω· ante manifesto.
πρόδηλος, ον· ante notus, a, um.
manifestus, perspicuus, a, um.
προδηλώ· -ω· 1) ostendo. clarum reddo aliquid. 2) praesignifico, -are
προδηλώς· manifestus
προδηλώσις, ἡ· praesignificatio, θ.
προδιαβαίνω· prior transeo
προδιαβάλλω· ante calumnior.
προδιαβεβαίω· -ω· ante confirmo.
προδιαγινώσκω· 1) ante conside-ro ἢ perpendo; animo praecipio ali-quid 2) ante (causam cognitam) judico, are.
προδιαγνώσις, ἡ· praecognitio, -onis, θ
προδιαγράφω· ante describo; prae-scribo, -ere, aliquid.
προδιαγωνίζομαι· ante decerto.
προδιαδίδωμι· ante spargo (famam)

προδιάθεσις, ἡ· antecedens dispositio
 προδιαίρειν -ῶ· ante divido.
 προδιαλαμβάνω· ante occupo; ante
 cognosco; ante judico
 προδιαλέγομαι· ante colloquor.
 προδιάλεξις, ἡ· colloquium raevium.
 προδιαλύω· ante dissolvo, -ere.
 προδιαμαρτάνω· ante aberro
 προδιαμαρτύρομαι· ante obtestor
 προδιαμορφώω· ὦ· ante effingo
 προδιαμύρφωσις· effectio ante facta.
 προδιανίστημι· ante exsuscito.
 προδιανοέσθαι -οῦμαι· praecogito.
 προδιανοίγω· ante operio, -ire.
 προδιαντλέω· ὦ· ante exhaurio.
 προδιανυκτερεύω· ante pernocto.
 προδιανύω· ante perficio, -ere.
 προδιαπέμπομαι· praemitto, -ere.
 προδιαπίπτω· ante labor.
 προδιαπλάσσω· ante formo.
 προδιαπλέω· ante transvehor.
 προδιαπονέω· ὦ· ante exerceo.
 προδιαπράττω· ante efficio.
 προδιασαλεύω· prius concutio.
 προδιασαφένω· ὦ· ante declaro.
 προδιασάφηναι, ἡ· praevia declaratio
 προδιασεύω· ante concutio.
 προδιασημαίνω· ante significo.
 προδιασκεδάννυμι· ante dissipo.
 προδιασκεπτόμαι· prius delibero.
 προδιασκευάζω· ante adorno.
 προδιάσκεψις, ἡ· praedeliberatio.
 προδιασκοπέω· ὦ· ante considero.
 προδιαστέλλω· ante distingo.
 προδιαστρέφω· ante perverto.
 προδιαστροφή· praecedens perversio
 προδιασύρω· prior traduco et car-
 po; prior violō, -are
 προδιασχίζω· ante diffindo.
 προδιατάσσω· ante ordino.
 προδιάταξις, ἡ· praedispositio, θ.
 προδιατέμνω· ante dissecō.
 προδιατίθημι· praedispono, -ere.
 προδιατυπώω· ὦ· ante informo.
 προδιατύπωσις, ἡ· praeinformatio.
 προδιαφθείρω· ante corrumpo.
 προδιαχαράττω· praeformo, are.
 προδιδάσκω· praedocēo, -ere, ali-
 quem ἢ aliquid. προδιδάσσομαι,
 praedocēor (doctus sum), -eri.
 προδίδωμι· 1) prodo (-idi, -itum,
 -ere) aliquid, τὴν πατρίδα patriam.
 2) deferō -erre, τὰ βουλὰς consilia.
 3) προδίδωμαι, me prodo, proδίδωμαι

ὑπό τινας, ab aliquo prodor, proditus
 sum. 4) prius do. prior do. προδίδωμι
 δεκά τάλαντα decem talenta prior do.
 προδιεξάγω· ante traduco
 προδιεξέρχομαι· prior pertranseo.
 προδιεργάζομαι· ante elaboro.
 προδιερεθίζω· ante irrito
 προδιερυνάω· ὦ· ante perscrutor
 et pervestigo
 προδιέρχομαι· 1) ante pertranseo
 2) ante commemoro aliquid.
 προδιευκρινέω· ὦ· prius discerno
 προδιηγέομαι -οῦμαι· ante enarro.
 προδιήγησις, ἡ· praenarratio, -onis, θ.
 προδικάζω· praedico, -are, ali-
 quid προδικαζόμενον, praedictum.
 προδικασία, ἡ· praedictum, -ii, οὐ.
 *προδικαστικός, ὁ· praejudicialis, e
 προδικέω· ὦ· patronus sum
 προδικία, ἡ· patrociniū, ii, οὐ.
 πρόδικος, ὁ· 1) = συνηγός, causae
 defensor; patronus, -i, 2) = ἐπίτροπος,
 tutor, oris, ὁ.
 προδιοικέω· ὦ· ante dispono.
 προδιοίκησις, ἡ· praevia disposi-
 tio; praeparatio, -onis, θ.
 προδιομολογέω· ὦ· prius confiteor.
 προδιορθόω· ὦ· ante emendo; prius
 corrigo, aliquid.
 προδιόρθωσις, ἡ· praevia correctio.
 προδιορίζω· ante definio.
 προδιυλίζω· ante percolo.
 προδιώκω· persequor, -i
 προδιώξις, ἡ· persecutio, -onis, θ.
 προδοκεῖ· prius videtur. προδόδο-
 κται, prius decretum est.
 προδοκιμάζω· ante exploro.
 πρόδομος, ὁ· 1) antica pars tem-
 pli, ἀντίθ. ὁπισθόδομος. 2) vestibulum,
 -i, οὐ. atrium, -ii, οὐ.
 προδοξάζω· prius opinor.
 προδοσία, ἡ· 1) proditio, -onis, θ.
 *2) νεοελ. ἐσχάτη προδοσία perduellio.
 προδόσις, ἡ· 1) antedatio, elargitio,
 -onis, θ. 2) = προδοσία, proditio, -onis, θ.
 προδότης, ὁ· proditor, -oris, ὁ.
 προδοτικός, ὁ· proditorius, a, um
 προδοτικῶς· proditorum more; per
 proditorem.
 προδότις, προδότρια· proditrix, -icis.
 πρόδουλος, ὁ· servilis, e.
 προδουλώω· ὦ· ante in servitutem
 redigo, aliquem ἢ aliquid.
 προδρομή, ἡ· praecursio, -onis, θ.

προδρομικός, ὁ· praeursorius
 πρόδρομος, ὁ· praecursor, -oris, ὁ.
 praenuntius, -ii, ὁ. οἱ πρόδρομοι (ἐπὶ
 στρατοῦ), primum agmen
 προδωμάτιον· thalami vestibulum.
 προδωρέομαι -οῦμαι· prius dono.
 προδωσείω· prodere cupio.
 προεγγόνῃ, ἡ· proneptis, -is, θ.
 προεγγονος, ὁ· pronepos, -otis, ὁ.
 προεγγράφω· ante inscribo, -ere
 προεγγνύω· ὦ· ante despondeo.
 προεγγυμάζω· ante exerceo, -ere.
 προεγείρω· ante excito, -are.
 προεγκάθημαι· ante insideo.
 προεγκλείω· ante includo.
 προεγκαράττω· prius incido.
 προεγχερίζω· ante in manus do.
 προεδρα, ἡ· prima sedes
 προεδρεία, ἡ· praesidentia, -ae, θ.
 prima sedes.
 προεδρεῖον, τό· sedes praesidis.
 προεδρεύω· praeses sum; praesideo
 -ere, alicui. προεδ. τῆς βουλῆς· prae-
 sideo senatui; princeps senatus sum.
 προεδρία, ἡ· ἰδὲ προεδρεία
 πρόεδρος, ὁ· praeses, -idis, θ. ὁ
 πρόεδρος τῆς βουλῆς, princeps senatus.
 προεθίζω· prius adsuefacio. προε-
 θίζομαι, prius adsuesco. προεθισμέ-
 νος, η, ον, prius adsuetus, a, um
 προεθισμός, ὁ· prior adsuetudo.
 προειδώς, νία, ὅς· praescius, a
 um pr. τὸ μέλλον, futuri praescius
 προεικάζω· conjecturā praesentio
 (-sensi) aliquid.
 προείμι· anteo (-ii, -ire); ante-
 cedo, ere; progredior, -i. προείμιος
 τοῦ χρόνου, procedente tempore. τ. ἔ.
 postea. προείμιος τῆς ἡλικίας, progre-
 diēte aetate
 προείμι (= προὔπαρχω)· antea sum
 προείπον· 1) antea dixi, praedixi.
 2) = ἐκέλευσα edixi jussi.
 προείργω· prior arceo, ere.
 προειρημένος, η, ον· supra dictus,
 antea commemoratus, a, um
 προεισάγω· prior induco; ante in-
 troduco, -ere, aliquid
 προεισαγωγὴ· ἡ· praevia introductio.
 προεισβάλλω· 1) ante injicio ἢ in-
 vero 2) ἀμαρ ante irrumpo, ere
 προεισβολή· ἡ· ingressio ante facta
 προεισελαύνω· ante irrumpo.
 προεισερχομαι· ante ingredior.

προεισόδιον, τό· praeludium, -ii, οὐ
 προεισπέμπω· intromitto ante.
 προεισπνέω· ante inspiro.
 προεισφέρω· ante infero
 προεισφορά, ἡ· tributū collatio.
 προεκβάλλω· 1) ante ejicio, -ere
 *2) νεοελ. extendo (lineam).
 προεκδαπανάω· ὦ· ante consumo
 προεκδιδάσκω· praedocēo, -ere.
 προεκδίδωμι· prius edo, -ere.
 προέκδοσις, ἡ· prior editio
 προεκδρομή, ἡ· procursio, -onis, θ.
 προέκθεσις, ἡ· praevia expositio.
 προεκθέω· procuro, ante alios ex-
 curro, -ere.
 προεκθρέω· ὦ· προεκθρεύσκω·
 prosilio ἢ ante prosilio
 προεκκαθαίρω· ante expurgo
 προεκκαίω· ante ex, -ere.
 προέκκειμαι· in conspectu jaceo;
 ante expositus sum
 προεκκενώνω· ὦ· ante evacuo.
 προεκκομίζω· ante exparto.
 προεκκόπτω· prius excido.
 προεκκρίνω· ante excerno.
 προεκκρούω· ante expello.
 προεκλάμπω· ante eluceo.
 προεκλέγω· ante eligo.
 προεκλείπω· ante desero.
 προεκλογίζομαι· prius reputo.
 προεκλύω· ante resolvo
 προεκμανθάνω· ante edisco.
 προεκπέμπω· prius emitto.
 προεκπηδάω· ὦ· ante prosilio.
 προεκπίνω· prius ebibo, -ere.
 προεκπίπτω· ante elaboro.
 προεκπλέω· ante enavigo.
 προεκπληρώω· ὦ· ante expleo.
 προεκπλύνω· ante aluo.
 προεκπνέω· ante exspiro.
 προεκπνίγω· ante suffoco.
 προεκπονέω· ὦ· ante elaboro.
 προεκπορθέω· ὦ· ante devasto.
 προεκρηγνύμι· ante tempus erumpo
 προεκρίπτω· ante ejicio -ere.
 προεκροφάω· ὦ· praegusto, -are.
 *προεκταίω· ἡ· extensio, -onis, θ.
 porrectio, -onis, θ.
 *προεκτείνω· extendo, -ere; porrigo,
 -ere aliquid. προεκτείνωμαι· porri-
 gor (porrectus sum, -i).
 προεκτελέω· ὦ· ante perficio.
 προεκτέμνω· praescindo -ere,
 προεκτίθεμαι· ante expono.

προεκτίτω· prius partu edo.
 προεκτίλλω prius evello.
 προεκτίνω ante exsolvo.
 προεκτρέχω ante excurro.
 προεκτυπώ -ω ante formo.
 προεκφέρω ante profero.
 προεκφεύγω ante effugio.
 προεκφοβέω -ω ante terreo.
 προεκφόβησις, ἢ consternatio prius incussa; prius incussus terror
 προεκφωνέω -ω ante profero.
 προεκχέω ante effundo.
 προεκχωρέω -ω ante excedo.
 προέλασις, ἢ provectio, -onis, θ. procurisio, -onis, θ.
 προελαύνω procedo. -ere; progredior, -i, produco (in conspectum).
 προελέγχω ante refuto.
 προελευθερώ -ω ante libero.
 προέλευσις, ἢ 1 egressus, -us, ἄ. 2) νεοσλ. proven-tus, -us, ἄ. ortus, -us, ἄ.
 προέλκω protraho. -ere.
 προελπίζω ante spero.
 προεμβαίνω ante ingredior.
 προεμβάλλω prius invado.
 προεμβιβάω ante induco.
 προέμβολοι νεών: rostra -orum, οὐ.
 προεμπιπλώ ante impleo.
 προεμπιπώ prius incido.
 προεμπορεύομαι ante proficiscor.
 προεμφαίνω prius indico.
 προεμφανίζομαι ante appareo.
 προεμφορέω -ω ante oppleo.
 προεναρξομαι ante incipio.
 προενδείκνυμαι ante ostento me.
 προενδίδωμι ante remitto.
 προενδύω ante induo
 προεγεγενῆν ἰδὲ προφέρω.
 προενεδρεύω ante in insidiis loco.
 προενερίζω ante insero.
 προενεκτέον proferendum (est).
 προένεξις, ἢ prolatio -onis θ.
 προενοργέω -ω ante operor.
 προενοθυμέομαι -οῦμαι ante reputo
 προενοοέω -ω ante intelligo.
 προενοικέω -ω prius inhabito.
 προενοίκησις, ἢ prior habitatio.
 προενοικίζω ante colloco.
 προενόω -ω ante jungo.
 προεντείνω ante intendo.
 προεντίκτω ante ingenero.
 προεντυγχάνω prius incido.
 προεντυπώ -ω ante imprimo.

προενυπάρχω· ante insum.
 προένωμα τό praevia unio.
 προεγγέλλω enuncio, -are.
 προεξάγω· prior educo.
 προεξαίρω -ω ante eximo.
 προεξαίτεω -ω ante expeto.
 προεξάλλομαι ante exsilio.
 προεξαμαρτάνω ante pecco.
 προεξανάλισκω ante con umino.
 προεξανθέω -ω ante effloresco.
 προεξανίσταμαι· prior exsurgo, -ere; ante alios surgo -ere
 προεξαποστέλλω· praeemitto, -ere.
 προεξάρχω 1) prior incipio 2) princeps ἢ dux sum. οἱ προεξάρχοντες, principes.
 προεξασθενέω -ω· deficio viribus.
 προεξασκείω -ω ante exerceo.
 προεξελαύνω ante alios navi, equo prorumpo -ero.
 προεξελέγχω ante redarguo.
 προεξεμέω -ω ante evomo.
 προεξεπίσταμαι praescio, -ere.
 προεξεργάζομαι ante perficio.
 προεξερευνάω -ω antea exploro.
 προεξερευνήτης, δ· explorator prae-misus
 προεξέρχομαι antegredior, -i.
 προεξετάζω ante examino
 προεξέτασις, ἢ prae- examinatio.
 προεξευρίσκω ante in pio
 προεξέχω promineo, ere. μετρ. προεξέχω ἐν τινι, emineo in aliqua re.
 προέξομαλλίζω ante complano.
 *προεξομαλύνω τὰς δυσκολίας diffi-cultates ἢ rem difficilem antea ex-plano. πρ. τὴν ὁδόν, planam viam an-tea facio.
 προεξορμάω -ω prius egredior.
 προεξοφλέω -ω de summa detraho.
 προεξόφλησις, ἢ deductio, -onis, θ.
 προεξοχή, ἢ prominentia -ae, θ.
 προεξυμνέω -ω ante celebro.
 προεξυφαίνω antea pertexo.
 προεσορτάζω ante ἢ prius ago diem festum; ante celebro. *are.
 προεόρτιος, ον festum diem pro-cedens. πρ. ἑορτή, τὸ προεόρτιον, τὰ προεόρτια, profestum, vigilia festi.
 προεπαγγελία, ἢ promissio, -onis.
 προεπαγγέλλω ante denuntio.
 προεπάγγελσις, ἢ denuntiatio, in-dicatio (belli).
 προεπαίνέω -ω prius laudo.

προεπιβάλλω· praeinjicio, -ere.
 προεπιβουλεύω insidiis praevenio
 προεπιβουλή insidiarum occupatio.
 προεπιβρέχω prius madafacio.
 προεπιγινώσκω prius cognosco
 προεπιδείκνυμι prius ostendo, ere
 προεπιδέχομαι ante excipio.
 προεπιδημέω -ω· prior domi sum
 προεπιδίδωμι ante do
 προεπιδικῶ prius dijudico.
 προεπιλογίζομαι prius computo.
 προεπινοέω -ω ante cogito.
 προεπιπλήττω ante castigo.
 προεπισκοπέω -ω ante inspicio.
 προεπίσταμαι praescio, -ire
 προεπιτήθημι ante impono
 προεπιφαίνομαι ante appareo
 προεπιχειρέω -ω· prior aggredior ἢ molior aliquid; prior aggredior aliquid
 προεπιχειρήσις, ἢ prior aggressio.
 προεργάζομαι prior conficio
 προερεθίζω ante irrito.
 προερέσσω· remigando promoveo.
 προερευνάω -ω prius indago. va-riego. πρ. πρὸς τινὰς προερευνητομένους, praemitit aliquos exploranti causa.
 προεξηγνέω ante interpretor.
 προερχομαι progredior, -i; prove-hor, -i; procedo, -ere. αἱ προερχόμεναι ἀσχηταί ἀνθρώποι, eo improbita is, impudentia homo progressus est, pro-cessit eis τούτο τόλμης προελθόν, eo audacia provectus. προελθόντος πολ-λοῦ χρόνου, longo temporis progres-su. προεληλυθός, τῇ ἡλικίᾳ, aetate provectus. 2) egredior, -i; prode-o. -ire. προέρχομαι τῆς οἰκίας, domo egre-dior. ἰδ. in concionem (dicendi causa) prodeo.
 προερωτάω -ω· prius interrogo.
 προεσθίω antea edo. τὰ προεσθί-μενα, quae ante alios cibis eduntur.
 πρόβεισις, ἢ emissio, -onis, θ.
 προετίος, α, ον abjiciendus, α, um.
 προετιμός, ἢ, ον profusus, α, um.
 προετοιμάζω· praeparo. -are, ali-quid προετοιμάζομαι εἰς τι, me ad ali-quid praeparo.
 προετοιμασίς, (*προετοιμασία), ἢ praeparatio, -onis θ. praeparatus, -us.
 προετοιμαστής, δ· praeparator, -oris, ἄ.
 προευναγγέλλομαι· adnuntio laeta et felicia; laetum nuntium affero.

προευσεργετέω -ω· prior benefacio
 προευσεργετούμαι· prius beneficio afficio
 προευκρινέω -ω· ante bene consi-dero aliquid.
 προευσλαβέομαι -οῦμαι praecaveo.
 προευνμενίζω ante propitium reddo
 προευτελίζω ante vilipendo
 προευτρεπίζω· praeparo, -are.
 προεύχομαι τοῦ λαοῦ pro populo oro
 προεφοδιάζω viatico instruo.
 προεφορῶω -ω praevideo, -ere.
 προεφορμάω -ω ante irruo.
 προεχῆς, ἐς· eminens, -ntis.
 προέχω emineo, -ere; promineo, -ere μετρ. προέχω (τινός) τινι, praesto alicui) aliqua re (τῇ ἀρετῇ, vir-tute) προέχων τῇ σοφίᾳ, praestans sa-pientia. ἢ φύσις τοῦ ἀνθρώπου τῶν κτηνῶν προέχει, natura hominis pa-cudibus antecedit.
 προζημιώω -ω ante punio.
 προζωγραφέω -ω· ante depingo.
 προζώννυμι praecingo, -ere.
 προηγεμών, δ· qui praestit; dux vias.
 προηγέομαι -οῦμαι praeseo, -ire; praecedo, -ere; antegredior, -i, an-tecedo. -ere, aliquid ἢ aliquid. προ-ηγούμεναι τῶν πραγμάτων, praecedo res. τὴν ἀσκήσιν προηγέσθαι δεῖ τοῦ ἐσθίου, exercitatio antecedere cibum debet.
 προηγούμενη αἰτία, προηγούμενον αἶτιον, causa antegressa ἢ antecedens. τὸ προηγούμενον, antecedens, -ntis. δ· προηγούμενος, qui antecedit (aliquid).
 προήγησις, ἢ praegressus, -us, ἄ.
 προηγῆται, ἢ quae preit
 προηγῆτης, δ· qui praestit.
 προηγῆτικός, ἢ, ον qui praecedit.
 προηγιασμένος, ἢ praesantificatus.
 προηγμένα, τὰ (κατὰ τοὺς Στωικούς), producta, praecipua, praeposita (ὡς πλοῦτος, δύστηνος, τιμὴ)· ἀντιθ. ἀποπρο-ηγμένα. δ· ἰδὲ.
 προηγορέω -ω defendo (ut patronus)
 προηγορία, ἢ defensio causae.
 προηγουμένως· prius.
 προήδομαι, προηδύνομαι ante lae-tor, aliqua re
 προήκω procedo, -ere. προήκω ἀ-ξιώμαι, praeseo, praesto dignitate.
 προημερινός, ἢ, ον pridianus, α, um.
 προημερῶω -ω ante mitigo.
 προηρόσιος arationem praecedens.
 τὰ προηρόσια, sacra ante arationem.

προήθησις, ἡ laetitia praecepta.
προηγέω -ω ante sonare facio.
προθανάτω -ω ante morte afficio.
προθανμάζω ante admiror.
πρόθεμα, τό praefixum, -i οὐ.
προθεραπεύω praecuro aliquid.
προθερμαινώ praecalefacio, -ere
 προθερμανθείς, praecalefactus.
πρόθεσις, ἡ 1) propositum, -i, οὐ.
 consilium, -i οὐ ἐκ προθέσεως, con-
 sulto. ἐκ κακῆς προθέσεως, dolo malo
 ἐξ ἀγαθῆς προθέσεως, bono consilio. 2)
 γραμ. propositio, -onis θ.
προθεσμία, ἡ praestitutus dies
προθετικὸς praepositivus, a, um.
προθέω praecurro, -ere
προθεωρέω -ω prius contempler
προθεωρία, ἡ praevia contemplatio
 (cognitio rei
προθήκη, ἡ locus in quo merces
 venales exponuntur; tabula venali-
 um proposita.
προθησαυρίζω ad futuros usus re-
 pono in thesauro
προθνήσκω praemorior, -i, πρ. τῶν
 παιδῶν, morior pro pueris.
προθρηνέω -ω praelugeo -ere
προθρυλλέω -ω ante divulgo, aliquid
πρόθυμα, τό sacrificii praeludium
προθυμέομαι -οῦμαι alacri (prom-
 pto ad agendum) animo sum. 3)
 studeo, cupio πρ. τοῦτο ποιεῖν, studeo
 hoc facere. προθυμεῖται τοῖς ἀγαθοῖς
 ἀρέσκειν, placere se studet bonis. προ-
 θυμούμαι εἶδεναι, scire studeo ἢ cupio.
 προθυμεῖτο σοφώτερος γενέσθαι, doctior
 fieri studebat.
προθυμία ἡ· (animi) alacritas,
 propensus animus, studium, -i, οὐ
 benevolentia, -ae, θ. προθυμίαν περί
 τινος παρέχομαι, studium in aliquem
 habeo *μετὰ προθυμίας, studiose;
 alacri animo.
προθυμοποιέω -ω alacrem reddo
 aliquem. *προθυμοποιούμαι = προ-
 θυμούμαι.
πρόθυμος, ον promptus, a, um;
 alacer, cris, e; studiosus, a, um; pro-
 pensus, a, um. πρόθυμός τις ἢ πρό-
 θυμος propensus in aliquem ἢ alicui
 πρ. πρὸς τι· πρὸς τον παλιμόν), pro-
 pensus ad aliquid ad bellum.
προθύμως alacri animo, alacriter,
 prompto; studiose; propense.

προθύριος, ον. **προθυρίδιος**, α, ον
 qui est ante januam.
πρόθυρον, τό janua anterior. τὰ
 πρόθυρα, τὰ προθύρια, vestibulum.
προθύω 1) ante sacrificio. 2) πρ.
 τοῦ λαοῦ, pro populo sacrificio.
προθυράκιον, τό clypeus -i, &
προΐάπτω procul mitto. 3) πρὸς
 ἀφέν, orco dimisit
προΐδρῶ -ω ante sudo.
προΐημι 1) praemitto, -ere, aliquid
 (βέλος; telum. 2) emitto, dimitto,
 -ere 3) -omitto, -ere, negligo -ere,
 aliquid. 3) προΐημι ἐμαυτὸν ἐπὶ τι, εἰς
 τι ἢ τινι, me committo alicui rei ἢ
 alicui; ruo in aliquid. 3) μετὰ προΐ-
 εμαι, a me dimitto ἐντεῦθεν α) pro-
 fundo effundo, prodigo, -ere, aliquid.
 προΐεμαι φωνήν, vocem profundo. προΐ-
 εμαι τὰ πατρία, profundo, prodigo pa-
 trimonia ὑπὲρ τῆς πατρίδος, προΐεμαι
 τὸν βίον vitam pro patria profundo.
 6) abjicio, -ere, negligo ere, aliquem
 ἢ aliquid 3) = deser. aliquem.
προΐκα = δωρεάν) ἰδὲ **προΐξ**.
προΐκειος, α, ον· dotalis, e. προΐ-
 κεια δῶρα ἢ ἀπλ. προΐκεια (= δωρεάν) πρ. τι-
 κειά, dotalia munera, dona jugalia.
προϊκίδιον τό doticula, -ae, θ.
προϊκίζω doto aliquam
προικοδοτέω -ω dotem do.
προικοδοτήσις, ἡ datio dotis.
προικοφορέω -ω dotem fero **προϊ-**
κοφοροῦμαι, dotem accipio.
προικοφόρος, ἡ dotata.
προϊκῶς, α, ον dotalis, e.
προΐξ, ἡ dos, dotis, θ. ἀποδίδωμι
 τὴν προΐκα, dotem reddo. δίδωμι προΐκα,
 dotem do ἐπὶ **προΐκα** (= δωρεάν),
 gratis, gratuito, sine mercede.
προΐπτασία, ἡ praequitatio -onis, θ.
προΐπτεύω equito ante.
προΐπταμαι antevolo, -are.
προΐστημι 1) statuo ante; colloco
 ἢ pono ante 2) προΐστημι τινά τινας,
 praeficio. praepono aliquem alicui
 rei. προΐστηται αὐτὸν τῇ ἐπαρχίᾳ, praefecit
 ἢ praeposuit eum provinciae. 3) **προΐσταμαι** τι, propono ἢ praepono
 aliquid. καὶ τί ἂν ἄλλο παράδειγμα
 τούτου ἔμενον προεστητήν. quod-
 nam autem exemplum melius propo-
 nerem? ἀορ. **προέστην**, πρὸς προ-
 στηκὰ τινας, praefectus, sum, praepo-

νitus sum alicui. προΐστη τοῦ στόλου,
 classi praepositus est. δ. προεστηκός, δ.
 προεστηκός τινας, praefectus alicui
 rei. οἱ προεστηκότες, οἱ προεστῶτες (τῆς
 πόλεως) imperium tenentes.
προΐστορέω -ω ante memoro, prius
 commemoro aliquid.
προΐσχεαίνω ante attendo.
προΐσχεύω ante vestigo, -are.
προκαθαίρω praepurgo, -are.
προκαθάριμος ἐβδομάς hebdomas
 praepurificationis.
προκαθάριον praepurgamentum.
προκαθάριος praepurgatio -onis θ.
προκαθεδρία, ἡ primus locus in
 consessu; prima sedes.
προκαθεζομαι praesideo, -ere.
προκαθεύδω praedormio, -ire.
προκαθηγέομαι -οῦμαι praeeo; du-
 co; ducem viae me praeeo.
προκαθηγής, δ· dux; praeses.
προκαθήμεναι 1) ante sedeo; ante
 situs sum. 2) praesideo, -ere. προ-
 καθήμεναι τινας, praesideo alicui 3) προ-
 καθήμενος, praeses, praepositus, prae-
 fectus Παρὰ Βυζαντι. πρ. τοῦ βασιλικοῦ
 κοιτωνος. praefectus regio cubiculo.
προκαθιδρύω ante colloco, -are.
προκαθιερόω -ω ante consecro.
προκαθίζω 1) ante consideo. 2)
 praesideo praesidio sum alicui).
προκαθίστημι prius constituo
προκαθοδήγησις, ἡ viae praemon-
 stratio, -onis, θ.
προκαθορέω -ω ante conspicio.
προκαθοσιόω -ω praesancio, -ire.
προκαίρω ante accendo.
προκακοπαθῶ ante mala patior.
πρόκακος, ον valde malus.
προκακῶ -ω ante male tracto.
προκαλέομαι -οῦμαι 1) provoco,
 -are. πρ. τινα εἰς μάχην, provoco ali-
 quem ad pugnam (ad pugnandum)
 πρ. τινα ἐπὶ δρόμον, provoco aliquem
 pedibus. πρ. τὴν κρίσιν (= ἐφεσιν) ποι-
 οῦμαι εἰς τὸν δῆμον, provoco (judi-
 cium ad populum πρ. δικας, ad ju-
 dicium voco. προκληθεὶς εἰς δίκην, in
 iudicium vocatus. δ. **προκαλούμενος**
 (εἰς μάχην, provocator -oris, &. 2)
 lacezzo (-ivi, -itum, -ire). πρ. τινα εἰς
 μάχην, lacezzo aliquem ad pugnam
προκαλινδύω -ω provolvō, -ere;

volvō ante. **προκαλινδύομαι**, provolvor
 -i; volvor ante. **προκαλινδύθεις**, pro-
 volutus, a, um.
προκαλύμμα, τό 1) tegumentum,
 velum, -i, οὐ 2) praetextus, -us, &
προκαλύπτω praetendo ad tegan-
 dum προκαλύπτομαι, praetendo ad me
 tegendum.
προκάμνω ante laboro, -are.
προκάρδιον, τό scrobiculus cordis.
προκάρηνος, ον praecaps, -itis.
προκαταβαίνω ante descendo.
προκαταβάλλω 1) praefacio, -are.
 2) πρὸς χρημ. alicui pecuniam credo;
 pecuniam autē diem solvo; pecu-
 niam repraesento.
προκατάβλημα, τό quod ante diem
 solvitur.
προκαταβολή, ἡ solutio (pecuniae)
 ante diem; pecuniae repraesentatio.
προκαταβρέχω ante perfundo
προκαταγγέλλω praenuntio, -are.
προκαταγέλω -ω ante irrisco.
προκαταγινώσκω praedamno, -are
προκατάγνυμι ante frango.
προκατάγνωσις, ἡ praevia damnatio
προκαταγράφω ante perscribo
προκατάγω ante deduco in portum
προκαταδέω ante abstringo.
προκαταδικάζω praedamno, -are.
προκαταθάπτω ante sepelio.
προκαταθέω praecurro -ere.
προκαταίρω prius appello.
προκατακαίω ante incendo.
προκατάκειμαι ante discumbo.
προκατακλίνω ante reclino. προ-
 κατακλίνομαι, in superiore loco ac-
 cumbo (in convivio).
προκατάκλισις, ἡ locus superior
 in convivio.
προκατακλύζω ante inundo.
προκατακλυσμάτιος, α, ον ante de-
 luvialis, e.
προκατακοιμίζω ante sopio.
προκατακόπτω ante concido.
προκατακρίνω praedamno, -are.
προκαταλαμβάνω 1) anticipo, -are.
 aliquid. 2) praecoepo, -are, aliquid
 τὰς ψυχὰς φόβος προκαταλάβεν, animos
 timor praecoepavit. προκατακτείνω
 τό Βυζάντιον, Byzantium praesidio oc-
 cupare. 3) praeverto, -ere (τὰς ψυ-
 χὰς animos). 4) **προκαταλαμβάνομαι**,
 praecoepor (-occupatus sum, -i);

praevertor. -i. προκατελημμένος, prae-occupatus, a, um.

προκαταλαίνω· prius laevigo.

προκαταλήγω· ante desino.

προκατάληψις, ἡ· anticipatio, -onis.

θ. praeoccupatio, -onis, θ. praesumptio, -onis, θ. opinio praepjudicata

ἀνευ προκαταλήψεως, integro animo.

προκαταλάσσω· prius concilio.

προκαταλύω· ante dissolvo.

προκαταμανθάνω· ante cognosco.

προκαταμηνύω· ante demonstro.

προκαταναλίσκω· ante consumo.

προκατανοέω· ὦ· ante intelligo.

προκαταπαύω· ante desinere facio.

προκαταπέμπω· ante demitto.

προκαταπίνω· ante absorbeo.

προκαταπίπτω· ante decido.

προκαταπλέω· prius navigo.

προκαταπλήττω· prius perterreo.

προκαταπονέω· ὦ· ante fatigo.

προκαταπτοέω· ὦ· ante consterno.

προκαταργέω· ὦ· ante aboleo.

προκαταριθμέω· ὦ· ante enumero.

προκαταρχικός, ἡ, ὅν· 1) principalis, originalis, e; primarius, a, um

*2) νεοελ. προκαταρχική παιδείσις, rudimentum, -i, οὗ. prima elementa.

*προκαταρχικῶς· prius; antea.

προκάταξις, ἡ· 1) principium et origo. 2) ἐπὶ δίκης· contestatio litis.

προκαταρρήννυμι· praefringo. -ere.

προκαταρτίζω· ante absolvo ἢ perficio (aliquid).

προκαταρτισμός· praevia perfectio.

προκατάρχω· praeexisto, ere; anteverto, -ere. 2) prior initium facio

alicujus rei (τῇ· εὐεργεσίας· beneficii).

συνήθ. μέσ. προκατάρχομαι· tivos; prior initium facio; prior incipio aliquid.

προκατασεύω· ante decutio.

προκατασημαίνω· praesignifico.

προκατασκέπτομαι· prior exploro.

προκατασκευάζω· ante struo.

προκατασκευή· praestructio, -onis, θ.

προκατάστασις· praevia institutio.

προκαταστέλλω· ante sedo ἢ placo.

προκαταστρέφω· prius convertito.

προκατατίθεμαι· ante, prior collo-

co apud aliquem (χάριν· beneficium).

προκαταφέρω· ante defero.

προκαταφεύγω· ante confugio.

προκαταχέδομαι· ὦμαι· ante utor;

prius absumo, -ere.

προκατεγγυάω· ὦ· ante despondeo.

προκατεπείγω· ante urgeo.

προκατεργάζομαι· prius conficio.

προκατέρχομαι· antegredior, -i.

προκατείχομαι· preces ante facio.

προκατέχω· praeoccupo, -are; jam-

pridem possideo, -ere, aliquid.

προκατηγούεω· ὦ· ante accuso.

προκατηγορία· antecedens accusatio.

προκατηγέω· ὦ· prius instituo.

προκατήχησις, ἡ· prima institutio.

προκατονομάζω· ante apello.

προκατοπτέω· ante speculor.

προκατοπτρίζομαι· praevideo tan-

quam in speculo.

προκατορθόω· ὦ· rem ante bene gero.

*προκάτοχος, ὁ· decessor, -oris, ἄ.

πρόκειμαι· 1) positus ἢ objectus

sum ante aliquid; praejaceo, -ere

alicui rei ἢ aliquid; proponor (-si-

tus sum). τῷ κατ' ὁμάτῃ ἐπαίνος

τίμησις πρόκειται, recte facto laus proponitur.

τιμωρία πρόκειται, poena proposita est.

2) exponor (-situs sum). 3) ἐπὶ νε-

κροῦ· ὁ προκείμενος νεκρός, mortuus

expositus, hic mortuus 4) τὸ προ-

κείμενον, quaestio proposita, id quod

ad disceptandum proponitur. *5) νεοελ.

πρόκειται (τρίτοπρ.): agitur. queri-

tur περὶ τίνος πρόκειται; de qua re

agitur, de qua re quaeritur. περὶ οὐ-

δενὸς πρόκειται, de nulla re agitur.

τὰ περὶ οὗ πρόκειται, hoc de quo nunc

querimus.

προκελευσματικός στιχος· proceleu-

smaticus (versus).

προκελεύω· ante jubeo.

προκενέω· ὦ· ante inane facio.

προκέφαλος· cuius caput prominet.

προκήδομαι· viri curam gero.

προκήρυγμα, τό· edictum per prae-

conem; praedicamentum -i, οὗ.

προκηρύσσομαι· 1) per praconem

edico. 2) praconem ante mitto.

προκήρυξ, ὁ· propaeco, -onis, ἄ.

προκήρυξις ἢ praedicatio, -onis, θ.

προκηρύσσω καὶ προκηρύττω· in-

dico prius; praedico are, aliquid.

προκηρύσσω· citharae proemium.

προκινδυνεύω· 1) im prima acie

pugno. 2) οἱ προκινδυνεύοντες (ἐν τῇ

μάχῃ), antesignati (-orum), prima

acies.) πρ. τίνος ἢ ὑπὲρ τίνος, periculi-

tor pro aliquo; periculum adeo pro

aliquo. 3) πρ. τινὶ (τῷ βαρδάρῃ) pe-

riclitor (propugno) adversus aliquem

adversus barbarum.

προκινέω· ὦ· promoveo, -ere.

προκινάω· ὦ· ante misceo.

προκλαίω· ante fleo.

πρόκλαστος· ὄν· defractus, a, um.

προκλείω· ante claudio.

πρόκλησις, ἡ· provocatio, -onis, θ.

προκλητικός, ἡ, ὄν· provocans -ntis.

*προκλητικῶς· modo provocante.

προκλίνω· inclino pronus.

προκλύω· ante abluo.

Πρόκνη· Procne Pandionis filia).

προκνημύς, ἡ· ocrea, -ae, θ.

προκοιμάομαι· ὦμαι· ante dormio.

προκοινωνέω· ὦ· ante communico.

προκοιτέω· ὦ· excubo are.

προκοιτία, ἡ· excubiae, -arum.

πρόοτος, ὁ· excubitor, -oris, ἄ.

προκοιτών, ὁ· vestibulum, -i, οὗ.

προκολάζω· ante punio.

προκολαρεύω· ante adulor.

προκομίζω· profero, -erre.

προκόμιον, τό· 1) anterior coma.

2) = φανάρι· coma falsa.

προκοπή, ἡ· processus, -us, ἄ. pro-

gressus, -us, ἄ. pr. factus, -us, ἄ. in-

crementa, -orum, οὗ.

προκοπτω· procedo, -ere; progredior

-i; proficio, -ere in aliqua re πρ. ἐν

τῇ φιλοσοφίᾳ, procedo, proficio in philo-

sophia. πρ. ἐν ἀρετῇ, progredior in vir-

tute πολλὸν πρόκειται ἐν τοῖς γράμμασι.

in studiis magnos progressus efficit.

προκόσμημα, τό· anteornamentum.

προκόσμιος· ὄν· antementanus, a,

um; mundo antiquior.

προκρέμαμαι· propendo, -ere.

πρόκρημνος· ὄν· prominens in mare.

προκρίνω· 1) ante dijudico -are.

2) προκρίνω τινά· tivos, profero (-tuli

aliquem alicui προκρίθη πάντων,

omnibus praelatus est. 3) οἱ προκρί-

θεντες, praelati.

πρόκρισις, ἡ· praelatio, -onis, θ.

προκριτέος, α, ὄν· praeferendus.

πρόκριτος, ὄν· praelatus a um 3) θ.

princeps -ipis. ὁ πρόκριτος τῆς γερο-

σίας, princeps senatus οἱ πρόκριτοι ἐν

τῇ πολιτείᾳ, principes in civitate.

προκτάομαι· ὦμαι· ante acquiro.

προκυλινδέω· ὦ· τι provolvo (-ere)

aliquid προκυλινδοῦμαι τίνος ἢ τινι,

provolvor alicui ἢ ad pedes ἢ geni-

bus alicujus more supplicis).

προκυλινδῶ· προκυλινδῶ.

προκυλίω· provolvo (aliquid). προ-

κυλίσσεται τίνος, ad pedes alicujus pro-

volvor· ἰδε· προκυλινδέω.

προκυμιά, προκυμιά· ἡ· moles, -is, θ.

προκύπτω· 1) inclinans me prodeo.

2) α) propendo· ere; promineo

ere 6) prospicio. foras prospecto.

*2) νεοελ. μετφ. ἐκ τούτου προκύπτουσι;

πολλὰ ἀγαθὰ, multa bona ex hoc nas-

cuntur ἐκ τούτου προκύπτει δτι, inde

consequitur. ut (μ.θ) ὕπαι.

προκυρῶ· ὦ· ante sancio aliquid.

προκύων, ὁ· procyon ἢ antecanis.

προλαβόντως· in antecessum; prius.

προλαγχάνω· sorte prior fio.

προλαλέω· ὦ· prae loquor, -i.

προλαλία, ἡ· praefatio, -onis, θ.

προλάλος· praeceps in loquendo.

προλαμβάνω· 1) ante accipio ali-

quid. 2) = προκαταλαμβάνω, προφθάνω

τινὸς ἢ τι, anticipo, -are aliquid prae-

occupo, are aliquid an everto, prae-

verto, praevenio aliquid ἢ aliquem.

ὁψις προλαμβάνει τὴν ἀκοήν, visus

auditus antevertit, auditum praeve-

nit. πρ. δὴλησησὶν τὴν κατανοήσιν, da-

mnationem veneno anteverto τὴν

ἀτιμίαν αὐτονομίᾳ προλαβὼν ignomi-

niam veneno praevenit. ὁ θάνατος

προλαβὼν αὐτόν, mors eum praevertit.

*3) νεοελ. προλαβόντι κεφαλαίῳ, in

capite antecedenti ἢ superiore.

προλάμπω· praeluceo, -ere.

προλαίνο· ante laevigo, ante com-

plano. πρ. δδόν, complano viam ante.

προλέγω· 1) praedico (-xi, -ctam,

-ere aliquid. προείπε τὰ μελλόντα,

futura praedixit. ὡς προείρηκα, ὡς

προείρηται, ut praedixi τὰ προειρημένα,

praedicta. 2) = ἐπιτάττω, praedico,

edico, -ere aliquid alicui.

προλείσπω· ante relinquo.

προλεσχηνέομαι· prius colloquor.

προλευκαίνω· ante dealbo.

προληπτικός, ἡ, ὄν· 1) anticipans,

-ntis. *2) νεοελ. = δεισιδαίμων, super-

stitiosus, a, um.

προληπτικῶς 1) per anticipatio-
nem 2) νεοελ. superstiosae.

προληψίς, ἡ 1) σχ. προληψία, anti-
cipatio, -onis. θ. 2) = προκατειλημμένη
γνώμη, praesumptio, -onis. θ. prae
judicata ἢ praesumpta opinio. δθ.
prava opinio. ἀνὴρ ἐλ-ύθερος πάσης
προλήψεως homo omni opinionum
pravitate liber. ἐντεῦθεν, = superstitio,
-onis. θ. τὰς προλήψεις ἀφανίζω, super-
stitionem funditus tollo

προλιμνάω ante stagno.
προλιμνίς, ἡ stagnum, -i, οὐ.
προλόβις, δ' ingluviēs avium).
προλοδοῶν, δ' similis ingluviēi.
προλογίζω prologum dico.
προλόγος, δ' 1) = προοίμιον, prae-
fatio -onis. θ. βραχὺς πρόλογος, prae-
fatiuncula, -ae, θ. 2) πρ. δράματος,
prologus, -i, δ.

προλοῦνω praeluo, -ere.
προλοχίζω insidiis praeoccupo.
προλυπέω -ω ante dolore afficio.
προλύτης, δ' prolyta, -ae, δ.
προμακρὸς, οὐ oblongus, a, um.
προμαλακύνω praemollio, -ire.
προμαλάσσω prius mollio
πρόμαλος (φυτ. vitex, -icis, θ.
προμαμμή, ἡ proavia, -ae, θ.
προμονθάνω praedisco, -ere.
προμαντεία, ἡ praevaticinatio, θ.
προμάντευμα τό praesagium, -ii, οὐ
προμαντεύομαι τι ante vaticinor
(vaticinatus sum), aliquid

προμαντις, δ' oraculi antistes.
προμαρτυρέω -ω ante testor.
προμαρτυρία, ἡ praetestimonium
προμαρτυρικῶς ante testando.
προμαρτύρομαι antestor, -ari.
προμαχέω -ω propugno, -are.
προμαχητικός propugnatorius.
προμάχομαι τι propugno pro
aliquo, τῶν τέκνων, pro partu suo. 1) τὸ
προμάχεσθαι τι propugnatio -onis. θ.
πρόμαχος, δ' 1) in prima acie pu-
gnans, antesignatus, -i, δ. 2) propu-
gnator, -oris, δ.

προμαχὼν δ' propugnaculum, -i, οὐ
προμεθύσκω ante inebrio.
προμελαινώ ante nigrefacio.
προμελετάω -ω prius meditor,
-ari; praemeditor, -ari. ἐγκλημα προ-
μεμελετημένον scelus meditatum
προμελέτη, ἡ 1) studium praepa-

rotorium, praemeditatio, -onis, θ. 2)
praemeditatio -onis. θ. ἐκ προμελέτης,
ex consilio, de industria consulto.
3) ἀνευ προμελέτης. α) ad aperturam
libri. aperto libro. β) sine consilio.
προμελέτης, ἡ praemeditatio θ.
προμεριμνάω -ω prius sollicitus
sum; prius curo.

προμεταβάλλω ante muto
προμετρέω -ω praemeter, -iri.
προμετρίτος, ἡ δὲ praemensus, a, um
προμετωπίδιον, τό frontale -is οὐ.
προμετώπιος, οὐ ante frontem stans
προμετωπίς, ἡ frontale, -is οὐ.

προμήθεια, ἡ 1) providentia, -ae,
θ. *2) νεοελ. α) cura, -ae, pr curatio,
-onis. θ. β) προμήθεια, comineatus us, δ.
προμηθέομαι -οῦμαι provideo,
-ere. προμ τιος, provideo alicui
προμήθευμα, τό providum factum
προμηθευτής, δ' praebitor, -oris, δ.
προμηθεύω praebeo -ere; suggero
-essi, -ere prospicio, alicui aliquid).

προμηθευσεν ἡμῖν ὄπλα, arma nobis
euges-it. προμηθευσεν ἡμῖν τὴν δαπάνην,
nobis sumptum suggestit προ-
μηθεύομαι τι, mihi aliquid comparo.
me aliqua re instruo; mihi aliquid
prospicio

Προμηθεύς, δ' Prometheus, -ei, δ.
προμηθής, ἐς providus, a, um.
προμήκης, ἐς oblongus, praelongus.
προμηνύω praenuntio -are.
προμήτωρ, ἡ avia, -ae, θ.
προμηχανῶμαι ante machinor.

προμαίνω ante pelluo.
προμίννυμι prius misceo.
προμινθήσκω praemoneo.
προμισθῶ -ω ante conduco.
προμνῶμαι -ωμαι, προμνηστεύο-
μαι nuptias concilio; pronubo, -are.

προμνήστρια, ἡ pronuba, ae, θ.
προμνήστια nuptiarum conciliator
πρόμορος θάνατος mors praematurus.
προμοσχέω stolonibus propago.
προμοχθέω -ω ante laboro.
προμύεω -ω ante initio.
προμύησις, ἡ prior initiatio.
προμύθιον, τό introductio fabulae.
προμυκήρ, δ' rostri pars adunca.
πρόναος, δ' templi vestibulum
προναυμαχέω -ω 1) prior navale
proelium in eo. 2) πρ. τιος, pro aliquo
ναυαλί proelio dimico.

προνέμω prae aliis tribuo.
προνεύω promineo; propendeo, -ere.
προνηστεύω jejuno ante.
προνήχομαι praenato, are.
προνικάω -ω ante vinco.
προνοέω -ω provideo idi. -isum,
-ere) aliquid pronοῶ (pronοοῦμαι)
τιος, provideo alicui, prospicio alicui
προνοητής, δ' qui providet.
προνοητικός, ἡ, δὲ providus, a,
um. τό προνοητικόν, providentia, pro-
spicientia, -ae, θ.

προνοητικῶς prospicienter.
πρόνοια, ἡ 1) providentia, -ae, θ.
2) prospicientia, -ae, θ. 3) curia, -ae
4) ἐκ προνοίας, proviso. Ἰδὲ τραῦμα.
προνομή, ἡ 1) pabulatio, -onis, θ.
κωλύω τὸς πολεμίους τῶν προνομῶν,
prohibeo hostes pabulationibus. 2)
pabulum, -i, οὐ.

προνομευτής, δ' pabulator.
προνομεύω pabulor
προνομία, ἡ, προνόμιον, τό 1) pri-
vilegium, -ii, οὐ. προνόμιον ἔχω, pri-
vilegium habeo.

προνομιοῦχος, δ' privilegiarius, -i, δ.
πρόνοος, -ους providus; prudens.
προνοσέω -ω ante aegroto, -are.
προνοτίζω prius humecto

προνομυηνία ἡ antenovilunium, οὐ.
προξενέω -ω 1) sum hospes pu-
blicus; hospitio excipio nomine civi-
tatis; proxeneta sum. 2) προσενῶ τι
τι, praebco alicui aliquid. concilio
alicui aliquid *3) νεοελ. προσενεῖ ἡμῖν
μεγάλην εὐφροσύνην, magnam dele-
ctationem nobis praebet ἢ affert.

προξενήσις, ἡ conciliatio, -onis, θ.
προξενητής, δ' nuptiarum concilia-
tor; proxeneta, -ae, δ. paratus, -ii, δ.
προξενήτρια, ἡ pronuba -ae θ.
προξενητικός, ἡ, δὲ ad proxene-
tam pertinens. τό προξεντικόν, merces
proxenetae.

προξενία, ἡ proxenia, τ'. ε.
jus hospitii; publicum civitatis ho-
spitium.

πρόξενος, δ' proxenus, τ'. ε.
publicus hospes. 2) μετφ. καλοῦ τιος;
ἢ κακοῦ αἵτιος, qui aliquid boni vel
etiam mali procurat δὲ qui praebet,
qui procurat (ἢ procuravit), qui con-
ciliat alicui aliquid.

προξηγαίνω ante arefacio, -ere.

προξυράω -ω. προξυρίζω ante rado
προογνάομαι -ωμαι ante rudo
προόδευσις, ἡ praegressio, -onis, θ.
προοδευτικός, ἡ δὲ progrediens.
προοδευτικῶς cum progressu.
προοδεύω 1) progredior gressus
sum, -i) 2) proficio -feci, -ere).
προοδεύει εἰς τὰ γράμματα, in studiis
proficit. οὐδαμῶς προοδεύει, nihil pro-
ficit.

προοδηγέω -ω dux viae sum.
προοδικῶς progredienti modo
προοδοιπορέω -ω praeo, -ire
προοδοποιέω -ω 1) viam praestruo,
viam praeparo 2) exemplum praebco.
προοδοποιητικός, ἡ, δὲ previus
viam praestruens.

πρόοδος, ἡ progressus, -us, δ. pro-
cessus, -us, δ. incrementa, -orum
οὐ. ἐν τοῖς μαθήμασι μεγάλας ποιεῖται
προόδους, in studiis magnos progres-
sus efficit.

προοικέω -ω ante habito.
προοικοδομέω -ω praestruo, -ere.
προοικιάζομαι proemio utor, proe-
mior, -ari. ὡς προοικιάζομενος ἔλεγον,
ut in initio meae orationis dicebam
προοικιανός, ἡ, δὲ ad proemium
pertinens

προοίμιον, τό exordium, proemium,
-i, οὐ. praefatio, -onis, θ.
προοιμιώδης, ἐς proemio similis.
προοιμισθαίνω ante laboro.

προομαλίζω, προομαλύνω ante
complano, laevigo, -are; praepolio, ire
προόμνυμι, προομνύω praefuro.
προομολογέω -ω prius confiteor.

προοονμάζω ante nomino.
προοοπτῶ -ω ante asso, -are.
προοοπτέος, α, οὐ, prospiciendus, a, um.
προόπτης, δ' qui prospicit.
πρόοπτος, οὐ conspicuus, a, um.
προορατικός, ἡ, δὲ providus, a,
um πρ. τῶν μελλόντων, providus fu-
tutorum. *τό προορατικόν, providentia.
*προορατικότης ἡ providentia, -ae,
θ. provisio, -onis, θ.

προορατός qui provideri potest.
προοράω -ω 1) provideo, -ere. ali-
quid προοράω τὰ μελλόντα, providens
futura, providus futurorum. 2) πρ. τι-
τος, provideo alicui.

προορίζω 1) praefinio, -ire, aliquid.
2) praedestino, -are, aliquid. προώρι-

σεν εἰς. praedestinavit (destinavit) in. προορισμένος (η. ον) εἰς. destinatus, a, um. in, ad (aliquid)
προορισμός, δ. praedestinatio. -onis θ. πρ. τοῦ ἀνθρώπου. pr hominis.
προορμάω -ω ante concito.
προορύσσω praefodio, -ere.
προορχέομαι -οῦμαι praesulto.
προοφείλω ante debeo. -ere.
προοχή ἡ prominens locus; prominentia, -ae, θ.
πρόοψις, ἡ 1 provisio, -onis, θ. *2 νεολ. πρ. οἰκίας. frons; pars antica.
προπάθεια, ἡ propassio. -onis, θ.
προπαιδαγωγέω -ω ante erudio
προπαιδεία, ἡ rudimentum, i, οὐ
προπαιδεύματα, τὰ rudimenta
προπαιδεύσεις, ἡ antecedens disciplina
προπαιδευτικός, ἡ, δὲν praeparatorius, a, um.
προπαιδεύω ante instituo (aliquem) ἢ doceo. **προπαιδεύομαι** prius institutor ἢ doceor.
προπαίζω prolo, -ere.
πρόπυλαι jam; olim: jam dudum.
προπάλαιος, ον pervetustus a, um.
προπαλαιόω -ω prius antiquo.
προπαλαίω ante luctor.
προπαππικός, ἡ, δὲν proavus, avitus.
πρόπαππος, δ. proavus, -i, δ. atavus, -i, δ.
προπαραγγέλλω praedico -are.
προπαραγίγνομαι ante adsum
προπαραδίδωμι ante trado.
προπαραινέω -ω praemoneo, -ere.
προπαραλαμβάνω ante accipio
προπαραλήγουσα, ἡ antepenultima
προπαραλύω ante resolvo.
προπαρασκευάζω praeparo, -aro, aliquid πρ. τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα, pr. res ad vitam necessarias. **προπαρασκευάζομαι** εἰς (πρὸς) μάχην, mo ad proelia praeparo. **προπαρασκευασμένος**, η, ον, praeparatus a um
προπαρασκευαστικός, ἡ, δὲν praeparatarius, a, um.
προπαρασκευή, ἡ praeparatio, -onis, θ. praeparatura, -ae, θ. μετὰ προπαρασκευῆς (ex praeparato
προπαρατάσσω, καὶ **προπαρατάττω** ante aciem instruo.
προπαρατήρησις praevia observatio
προπαρατίθημι ante appono, -ere

προπαρέχω ante praebeo, -ere.
προπαρίστημι ante ostendo.
προπαροξύνω, **προπαροξυτονόω** in antipenultima acutum (tonum) pono
προπαροξύτονος, ον in antipenultima acutum: t num habens.
προπύσχω ante patior
προπατορικός, ἡ, δὲν ad avum ἢ ad avos pertinens πρ. ἀπορία πρ. ἀρόρητα, pe catum ab Adamo Evaque admissum
προπάτωρ, δ. avus, -i, δ. progenitor, -oris, δ. **προπάτορες**, progenitores majores.
προπέιθω ante sua'eo -ere.
πρόπειρα ἡ praeum tentamen.
προπειράν τινος ποιεῖμαι ἢ λαμβάνω, praetento aliquid.
προπειράζω protempto, -are
προπειράομαι ὡμαι praetento, -are.
προπεμπτήριος **προπεμπτικός**, ἡ, δὲν ad prosequendum pertinens
προπέμπω 1) praemitto, -ere, aliquem 2) = παρακολουθῶ, α) prosequor (-cutus sum, -i), aliquem. πρ. τὸν τελευτήσαντα, prosequor defunctum, ἢ exsequias δ) comitor, -ari; aliquem. γ deduco, -ere, aliquem (honoris causa) ἐκ τῆς οἰκίας **προπέμπω** τινὰ εἰς τὴν ἀγοράν, de domo aliquem ad forum deduco. 3) **προπέμπομαι**. α) comitor, ari. **προπεμπόμενος**, η, ον, comitatus a, um. 6) deducor, -i (honoris causa): ὑπὸ τῆς βουλῆς **προπεμπόμενος**, a senatoribus deductus
προπένθερος, δ. prosocer, -i, δ.
προπερισπάω ὡ circumflexum in penultima pono. **προπερισπῶμαι**, circumflexum in penultima habeo.
προπερισπῶμενος, η, ον circumflexum in penultima habens
προπέρυσι anno tertio ante.
προπερύσιος, η, ον qui est anni ante praesentem tertii.
προπετάννυμι, **προπεταννύω** praetendo, ere. πρ. τί τινος, praetendo aliquid alicui. πρ. ἱστία τῆς θύρας, vela foribus praetendo
προπέτασμα, τό aulaeum, -i, οὐ.
προπέτεια, ἡ 1) praecipitantia, -ae, θ. 2) = ἱταρότης temeritas, -atis, θ. protervitas, -atis, θ.

προπετής. ἐς 1) = προπετωκός, proclivus, a, um. 2) = ἐπιρρετής, proclivis, e. προπετής πρὸς ἡδονήν, πρὸς κακοδρῆμα, proclivis ad libidinem, ad scelus. 3 = ἱταρός, proterrus, a, um: temerarius a, um; petulans, -ntis
προπετῶς praecipitanter; temere.
προπηγνύμι, **προπηγνύω** 1) prius congelo. 2) praefigo (-xi -ere) aliquid alicui rei. ἐμβολοὶ **προσπεπηγότες** τῷ βήρατι, navium rostra praefixa tribunal.
προπηδάω -ω prosilio, -ire.
προπηλακίζω τινὰ contumeliose tracto aliquem; facio alicui contumeliam ἢ afficio aliquem contumeliā. **προπηλακίζομαι**, contumeliam accipio, contumeliā afficio.
προπηλακισίς, ἡ, **προπηλακισμός**, δ. contumelia, -ae, θ. opprobrium
προπηλακιστικός contumeliosus
προπηλακιστικός contumeliose.
προπίνω τινί τι propino (-avi, -are) aliquid alicui. φιλοτισίας **προπίνω** τινί (*προπίνω εἰς ὑγείαν τινός), salutem alicui propino.
προπιπράσκω prior vendo.
προπίπτω procido; promineo.
προπιστεύω prius credo.
πρόπλασμα, τό specimen operis futuri; proplasma, -atis, οὐ.
προπλέω prior navigo.
προπληρόω -ω ante repleo.
πρόπλους, δ. praenavigatio, -onis, θ.
πρόπλους ναῦς praecursoria, exploratoria navis.
προπλύνω prius lavo.
προποδίζω procedo, -ere.
προπόδιος ον ante pedes.
προποδών ante pedes.
προποιέω -ω prius facio.
προπολεμέω -ω belligero ante; propugno, -are. **προπολεμῶ** τινος, pro aliquo pugno.
προπολεμητήριον propugnaculum.
προπόλιος ante tempus canescens
προπολιοῦμαι ante tempus canesco.
προπόμα, τό propinamentum, i οὐ.
προπομπεία ἡ deductio in pompa
προπομπεύω in pompa praeo
προπομπή, ἡ 1) praemissio, -onis, θ. 2) deductio et comitatus praeuntium in pompa.
προπομπός, δ. deductor, -oris, δ.

προπονέω -ω 1) ante laboro. 2) **προπονῶ** τινος, laboro pro aliquo.
Προποντίς, ἡ Propontis -idis, θ.
προπορεία, ἡ primum agmen.
προπορεύομαι praeo -ivi -ire; progredior, -i. **προπορεύεσθε**, praecite ἢ praecadite vos.
προπορίζω ante suppedito.
πρόποσις, ἡ propinatio, -onis, θ.
πρόπους, δ. pes anterior. αἱ **πρόποδες** (ὄρους), **radices** (montis).
προπράττω prius facio aliquid).
προκυλίνδομαι provolvor, -i.
προπτύω exspuo, -ere
πρόπτωσις, ἡ prolapsio, -onis, θ.
πρόπτωτος ον proclivus a um.
προπύλαιον, **πρόπυλον**, τό vestibulum, -i, οὐ. **τὰ προπύλαια**, propylaea, -orum, οὐ.
προπυνθάνομαι prius audio.
προπύργιον, τό propugnaculum οὐ.
προπωγώνιον, τό barba anterior.
προρρέω profluo, -ere. τὸ **προρρέειν**, profluvium, -ii οὐ. **προρρέων**, profluus.
πρόρρησις, ἡ praedictio, -onis, θ.
προρρητικός, ἡ, δὲν praedicativus.
πρόρριζος, ον una cum radice.
πρόρριζα, **πρόρριζον** ἐκσπῶ τι, **radice** (radicibus) evello (eruo) aliquid.
πρός 1 μετὰ γεν. α) μετὰ παθητ. ὅμῃ ab, a. ἐπαίνον ἔχω **πρός** τινος, laudor ab aliquo. 6) ab. per. **πρός** πατρός, a patre. **πρός** μητρός, a matre. **πρός** τῶν θεῶν (= νῆ τοὺς θεούς), per deos. γ) **πρός** σοῦ ἐστὶ, tuum est. 2) **μετὰ** δοτ. α) ad, apud. **προπ. in.** **πρὸς** τῇ πόλει, ad (apud prope) urbem. ἐστὶνε **πρὸς** τῇ θύρᾳ. adstat ad ostium. 6) praeter. **πρὸς** τῷ ἀξιώματι καὶ δυνάμει εἴς, praeter auctoritatem vires quoque habebat. γ) **πρὸς** τούτῳ. **πρὸς** τούτοις, ad hoc, ad haec, praeter haec. καὶ **πρὸς** τούτοις, praeterque 3) **μετὰ** αἰτίας. α) ad in, versus. **πρὸς** τὴν πόλιν προσέρχεται, ad urbem accedit. 6) erga. contra. εὐμενῶς διακίμαι **πρὸς** τινὰ, erga aliquem benevolus sum ἢ **πρὸς** τοὺς φίλους πίστις, fides erga amicos **μάχομαι** **πρὸς** τὸν πολέμιον, contra hostem pugno. **πρὸς** τοῦ κινδύνου ἀσφαλίστατος, contra pericula firmissimus γ) **πρὸς** τὸν αὐλὸν ᾄδω, ad tibicinem cano. 8) **πρὸς** ἑσπέραν, ad vespertum. **πρὸς** τὸ παρόν, ad prae-

sens. e) τρέφω κύνας πρὸς θύραν canes, alo ad venandum. παραβάλλω τούτων πρὸς ἐκείνων comparo hunc ad illum. ἐπιτήδειος, πρόθυμος πρὸς τι, idoneus, propensus ad aliquid ε) τὰ πρὸς τὸν πόλεμον, quae pertinent ad bellum, res bellicae ζ) propter. πρὸς τι; quapropter? cur? πρὸς οὐδέν, frustra πρὸς ταῦτα propterea. θθ. ἐπι-
ρημαί. πρὸς ἐκρίθειαν, accurate. πρὸς φιλίαν amicē. πρὸς εὐθραν, hostiliter. πρὸς βίαν, vi, per vim. πρὸς ἡδονήν, lubenter. πρὸς χάριν τιος, alicujus rei gratia πρὸς καιρόν, in tempore πρὸς δέ, praeterea vero πρὸς δὲ καί, praeterea vero etiam πρὸς δ' ἐτι, porro.
προσάββατον, τό prosabbathum, -i, οὐ προσαναγκάτω insuper indignor.
προσαγγελία, ἡ nuntius. -i, ἀ.
προσαγγέλλω nuntio. -are.
προσαγγελητής, δ' delator, oris, ἀ.
προσαγνωέω -ω insuper ignoro.
προσαγοράζω insuper emo.
προσαγόρευμα, τό appellatio, -onis.
προσαγόρευσις, ἡ salutatio, onis.
προσαγορευτέος appellandus a, um
προσαγορεύω 1) = προσφωνῶ, com-
pello, saluto, -are, aliquem πρ. σοι
χαίρειν, te saluto. tibi salvere dico.
2) = ὀνομάζω, appello, nomino, -are.
προσαγρυπνέω -ω invigilo alicui rei
προσάγω 1) adduco (-xi, -ere) aliquem ἢ aliquid in, ad; admoveo (-movi, -ere) aliquid ad. προσάγω τὸν στρατὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν. πρὸς τὴν πόλιν exercitum in Italiam adduco, ad urbem admoveo. 2) = προσφέρω, adhibeo -ere, aliquid (ὕψια ὀπία, suillas assas) 3, **προσάγομαι** τι ἢ τινα ad me adduco ἢ adtraho aliquid ἢ aliquem. θθ = allicio aliquem.
προσαγωγέυς, δ' 1) introductor, -oris, ἀ. 2) conciliator, -oris, ἀ.
προσαγωγή, ἡ 1) aditus, accessus, -us, ἀ. 2) oblatio (sacrificii). 3) de-
ductio, adductio, -onis, θ.
προσαγωγός, οὗ adducens, -ntis;
alliciens, -entis; pellax, acis.
προσαδικέω insuper injuriā afficio.
προσάδω 1) accino, -ere. 2) = συν-
ῥῶω, concino ere.
προσαθροίζω aggrego, -are.
προσάθροισις, ἡ aggregatio, -onis, θ.
προσαίνω ante blandior.

προσαιροῦμαι insuper deligo.
προσαισθάνομαι simul sentio
προσαιτέω -ω 1 insuper peto. 2) προσκίτῶ τινά τι, mendico aliquid ab aliquo.
προσαιτής, δ' mendiculus, -i, ἀ.
προσαιτήσις, ἡ mendicitas, atis, θ.
προσαιτιόμαι insuper accuso.
προσακονάω -ω insuper acuo.
προσακοντίζομαι jaculis conficior.
προσακούω insuper audio.
προσαλγέω -ω addoleo, -ere.
προσαλείφω adlino, -ere.
προσαλίσκομαι insuper capior.
προσαλλομαι adsilio, -ire.
προσάλπεις, οὗ ad Alpes situs (a, um); Alpibus vicinus a. um.
προσαμιλλάομαι -ωμαι aemulor, -ari
προσαμύνα, τό quidquid annectitur.
προσαμύνω τινί opem alicui fero.
προσαμφιέννυμι insuper induo.
προσαναβαίνω insuper ascendo.
προσανάβασις, ἡ ascensus, -us, ἀ.
προσαναγιγνώσκω insuper lego.
προσαναγκάζω insuper cōgo
προσαναγράφω insuper perscribo.
προσανάγω sursum adduco.
προσαναδίδωμι insuper distribuo.
προσαναζωπυρέω -ω exsuscito -aro
προσαναθλίβω insuper comprimo.
προσαναίρεω -ω insuper tollo.
προσανακαίω insuper incendo.
προσανακαλύπτω insuper detego.
προσανάκειμαι τινί deditus et ad-
dictus sum alicui. προσανακείμενός
τινι, addictus factioni alicujus.
προσανακλίνομαι accumbo juxta
aliquem. πρ. τῷ ὄρει, monti adjacens.
προσανάκλῃσις, ἡ accubitus -us, ἀ.
προσανακοινύομαι -οῦμαι commu-
nico cum aliquo
προσανακουφίζω sublevo, -are.
προσανακρίνω ulterius inquirō.
προσανακτάομαι -ωμαι insuper
acquiro aliquid.
προσαναλαμβάνω insuper adsumo.
προσαναλίσκω insuper consumo.
προσαναλογίζομαι insuper cogito.
προσαναμένω insuper expecto.
προσανανέω -ω insuper renovo.
προσαναπαύομαι adquiesco, -ere.
προσαναπειθω persuadeo -ere.
προσαναπίπτω recumbo, -ere.
προσαναπλέω adnecto, -ere.

προσαναπλέω adnato -are.
προσαναπληρόω -ω addendo suppleo
προσαναπτύσσω insuper explico
προσανάπτω adjungo -ere.
προσαναρριπίζω denuo exsuscito.
προσανασείω insuper concutio.
προσαναστέλλω insuper reprimo.
προσανατάσσω in ordinem redigo
προσανατείνωμαι insuper minitor.
προσανατέλλω insuper orior
προσανατίθω insuper impono.
προσανατρέπω insuper evertō
προσανατρέφω alimentis reficio.
προσανατρέχω procuro in, ad.
προσανατρέω leniter frico.
προσαναφέρω refero ad
προσαναφωνέω -ω insuper exclamo
προσαναφώνωσις, ἡ exclamatio, θ
προσαναχρώννυμι colorem addo.
προσαναχρώννυμαι α) eundem co-
lorem sumo. β) προσαναχρώννυμαι τινι,
communico cum aliquo.
προσανδραποδίζω insuper in ser-
vitutem redigo aliquem.
προσανερωτάω -ω insuper interrogo
προσανερίσκω insuper invenio.
προσανέχω τινί nitor alicui. πρ. τι,
insuper sustineo aliquid
προσανθέω -ω insuper floreo.
προσανήστημι seditionem concito.
προσανοικοδομέω -ω reaedificando
adstruo; restaurando aedificatis addo.
προσάντης, ες arduus, a um
προσαντιλαμβάνω invicem prehendo
προσάντιος, α, οὗ contrarius, a, um.
προσαντλέω -ω insuper haurio
προσαπαγγέλλω insuper nuntio.
προσαπαντάω -ω occurro, ere.
προσαπατάω -ω insuper decipio.
προσαπειλέω -ω insuper minor.
προσαπεργάζομαι insuper afficio
προσαπερείδομαι innitor alicui.
προσαπιστέω -ω insuper diffido.
προσαποβάλλω insuper amitto.
προσαπαδέλλω insuper, -ere.
προσαποδείκνυμι insuper ostendo.
προσαποδιδράσκω insuper aufugio
προσαποδίδωμι insuper do.
προσαποθνήσκω insuper morior.
προσαποκαλύπτω insuper revelo.
προσαποκρίνομαι insuper res-
pondeo, -ere.
προσαποκτείνω insuper interficio.
προσαπολαμβάνω insuper accipio.

προσαπολαύω insuper fruor
προσαπόλλυμι praeterea perdo.
προσαπολογέομαι insuper defendo
προσαποτέμνω insuper attribuo
προσαποπέμπω insuper remitto.
προσαποπλύνω insuper ablao.
προσαποπνίγω insuper suffoco.
προσαποστέλλω insuper dimitto.
προσαποστερέω -ω insuper privo.
προσαποστρέφω insuper averto.
προσαποτίθημι insuper depono.
προσαποτινίω insuper solvo.
προσαποφάνω insuper declaro
προσαποφράττω insuper obstruo.
προσάπτω 1) adjungo (-xi, -ere) aliquid alicui 2) adapto -are; attri-
buo, -ere, alicui aliquid.
προσαποθέω -ω insuper expello.
προσαράξω, ἡ illisio, onis, θ.
προσαράσσω adlido, -ere.
προσαριθμέω -ω adnumero, -are.
προσαριστάω -ω insuper prandeo.
προσαρκτικός, ἡ, ὄν, προσάρκτιος, οὗ septentrionalis, e
προσαρμόζω, προσαρμόττω τι τινί
adapto (-are) aliquid alicui, accom-
modo (-are) aliquid alicui ἢ ad. τὴν
δεινότητα προσήρμοσε τῇ εὐπείᾳ, vim ac-
comodavit ad eloquentiam.
προσαρπάζω insuper arripio.
προσαρτάω -ω adpendo, adnecto,
-ere; conjungo, -ere, alicui aliquid.
προσαρτῶμαι τινι, deditus sum ali-
cui rei προσαρτῶμαι τινι, concilio
mibi aliquem
προσάρτημα, τό adpendix; -icis,
θ, accessio, onis, θ.
προσάρτησις, ἡ adpensio, -onis, θ.
additamentum, -i, οὐ.
προσασκέω -ω insuper exerceo
προσαπασχολέομαι -οῦμαι occupa-
tus sum.
προσανγάζω resplendo, -ere.
προσανδάω -ω adloquor, -i.
προσανυλέω -ω accino tibiae.
προσανύλησις, ἡ accentus tibiae.
προσανύλλω in aula commoror.
προσανύλω adaugeo, -ere.
προσανύησις, ἡ incrementum, -i, οὐ.
προσαύω insuper accendo.
προσαφαιρέω -ω insuper aufero.
προσαφή, ἡ attactus -us, ἀ.
προσαβαίνω adscendo, -ere
προσβάλλω 1) adjicio, -ere, aliquid

(τὴν ὄψιν) oculus. 2) συνήθ. προσ-
βάλλω τι. irruo (-rui, -ere), ado-
rior (-ortus sum. -iri), invado (-si.
-ere), incido (-ere) aliquem; impe-
tum facio in aliquem (τὴν ἐγερῶ, τοῖς
πολεμίοις, hostem, in hostem). 2)
νεοελ. α) προσβάλλω τινὰ λίθοις, τῷ
ξίφει, saxi et ferro aliquem peto.
2) προσβάλλω παθόνον, adtento vir-
ginem ὅθ. offendo (-ndi, -ere) ali-
quem) laedo (-si, -ere) aliquem. οὐ-
δένα τοῦτο προσβάλλει, neminem hoc
offendit.

προσβάρησις, ἡ pressio oneris.
προσβάσανίζω insuper torqueo.
προσβάσιμος, ὅν' accessibilis, e.
προβάσις, ἡ adscensus, -us, ἂ,
aditus, -us, ἂ.
προσβατός, ἡ, ὅν' accessus, pervius.
προσβεβαιώω -ῶ- comprobo. -are.
προσβεβλημένος, ἡ, ὅν' offensus,
laesus, a, um ὁδὲ προσβάλλω, 2.
προσβιάζομαι adurgeo, -ere.
προσβιάζω accedere facio.
προσβιάω -ῶ- diutius vivo.
προσβλάπτω noceo insuper.
προσβλασφημέω -ῶ- insuper ma-
ledico, -ere.

προσβλέπω adspicio, -ere.
προσβλεψίς, ἡ adspectus, -us, ἂ.
προσβοηθέω -ῶ- ad auxilium ac-
curro

προσδοάω -ῶ- acclamo. -are.
προσβολή, ἡ 1) adjectio, -onis, θ.
concursus (in proelio), ὅθ. impetus.
2) oppugnationis urbis muris. *3) νεοελ.
offensa, -ae, θ. injuria, -ae, θ.

προσβόρειος, ὅν' ad boream vergens.
προσβράζω (ἐπὶ θαλάσ. - ejicio, -ere
προσβρέχω insuper irriro.

προσβόρειος, ὅν' terrae propinquus.
προσβλάω -ῶ- arrideo, -ere
προσβίγνομαι, προσβίγνομαι τινι
1) accedo ad aliquem; alicui me ad-
iungo. 2) accedo alicui.

προσβράφω, ἡ adscriptio, -onis, θ.
προσβράφω adscribo (aliquid).
προσβραμμένος, ἡ, ὅν' adscripticius.

προσβυμνάζω paullatim exerceo.
προσδανείζω insuper mutuum do.
προσδανάνω -ῶ- insuper absumo
προσδέμα, τό susceptio, -onis, θ.
προσδέης, ἑς qui eget.

προσδέησις, ἡ indigentia, -ae, θ.

προσδεῖ insuper opus est.
προσδεῖνυμι insuper ostendo.
προσδεκτέος recipiendus, a, um.
προσδεκτός, ἡ, ὅν' acceptus, a, um.
προσδέομαι 1) insuper egeo ἡ in-
digeo, -ere. 2) insuper rogo.
προσδεσις, ἡ adligatio, -onis, θ.
προσδεσμεύω adligo, -are.
προσδετος, ὅν' adligatus, a, um.
προσδέχομαι 1) admitto, -ere προσδ.
φίλον admitto amicum ad me. ὅθ. =
recipio, -ere 2) exspecto, -are, aliquid.
3) προσδ. τοῖς πολεμίοις, excipio im-
petum hostis.

προσδέω adligo, -are.
προσδιαβάλλω insuper calumnior.
προσδιαβρέομαι -οῦμαι denuo divido.
προσδιακρίνω insuper dijudico.
προσδιάλεξις, ἡ sermocinatio, θ.
προσδιανέμω insuper distribuo.
προσδιανοοῦμαι insuper cogito
προσδιαπλάσσω insuper effingo.
προσδιαπράττω insuper efficio.
προσδιασαφηνίζω insuper explano.
προσδιαστρέφω insuper distorqueo.
προσδιαταράσσω insuper perturbo.
προσδιατάσσω insuper dispono.
προσδιατίθημι insuper afficio
προσδιατρέψω, ἡ commemoratio in
aliqua re ἡ apud aliquem).

προσδιατρέβω commoror, in aliqua
re. ἵνα μικρόν προσδιατρέβωμεν τῇ λό-
γῳ, ut diutius in his dicendis com-
moremur.

προσδιαφθείρω insuper corrumpo.
προσδίδωμι insuper do.
προσδιέρχομαι insuper percurro.
προσδιευκρινῶ insuper distinguo.
προσδιηγέομαι -οῦμαι insuper narro
προσδικάζω a iudico, -are.

προσδιοικέω -ῶ- insuper administro.
προσδιορίζω verbis definitio quod
dictum est. ὅθ. α) definitio -ire, ali-
quid; determino, -are, aliquid. 6)
statuo, constituo, (τὴν ἡμέραν diem).
προσδιορισμός, ὁ addita verborum
determinatio; complementum deter-
minativum.

προσδιώκω ulterius persequor.
προσδοκάω -ῶ- exspecto, -are, ali-
quid; spero, -are, aliquid. προσδοκῶ
τὸν θάνατον, mortem exspecto. προσ-
δοκῶμαι, exspector, -ari; in exspe-
ctatione sum. ὁ προσδοκώμενος, qui

exspectatur. τὰ προσδοκώμενα, quae
exspectantur

προσδοκέω -ῶ- insuper video.
προσδοκῆμα, τό exspectatio, -onis, θ.
προσδοκήσιμος, ὅν' exspectabilis, e
προσδοκητός, ἡ, ὅν' exspectatus a nm
προσδοκία, ἡ exspectatio -onis θ.
spes, spei, θ. προσδοκίαν = βάλλω, ex-
spectationem ἡ spem affero ἡ facio
παρὰ προσδοκίαν. praeter exspecta-
tionem. παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, con-
tra omnium expectationem.
προσδοκίμος, ὅν' qui exspectatur;
de quo exspectatio est

προσδωρέομαι -οῦμαι insuper dono
προσεγγίζω adpropinquo -are.
προσεγγισίς, ἡ, προσεγγισμός, ὁ ad-
propinquatio, -onis, θ.

προσεγγράφω insuper inscribo
προσεγγυάομαι insuper spondeo.
προσεγκαλέω -ῶ- insuper accuso.
προσεγκελεύομαι insuper adhortor.
προσεγκέω insuper infundo.

προσεδαφίζω solo aequo.
προσεδρία, ἡ adsessio, -onis, θ.
προσεδρεύω adsideo -ere.
πρόσεδρος, ὁ adsector, -oris, ἂ.
προσεθίζω aduefacio, -ere. προσ-

εθίζομαι, aduefio
προσεθισμός, ὁ adnetus, -us, ἂ.
προσεικάζω simile aliquid facio.
προσεῖδον' aspexi, vidi.
πρόσειμι adeo, -ire.

προσειπέω saluta
προεισιπέτω insuper immito.
προεισπράττω, insuper exigo.
προσειώ concutio coram aliquo;
protendo, -ere.

προσεκβάλλω insuper ejicio.
προσεκδοάω -ῶ- simul exclamo.
προσεκδιδάσκω insuper edoceo.
προσεκζητέω -ῶ- insuper inquirio.
προσεκκαίω insuper exuro.
προσεκκαλύπτω insuper aperio.
προσεκλέγομαι insuper deligo.
προσεκμαινέομαι etiam insano.

προσεκπέμπω insuper emitto.
προσεκπιδάω -ῶ- insuper exsilio.
προσεκπονέω -ῶ- insuper elaboro.
προσεκσπάω -ῶ- insuper extraho.
προσεκτίθημι insuper expono.
προσεκτικός, ἡ, ὅν' attentus, a,
um; accuratus, a, um.

προσεκτικῶς attente.

προσεκφοβέω -ῶ insuper exterreō.
προσεκφυσάω -ῶ insuper sufflo.
προσεκχέω insuper effundo.
προσεκχλεύω insuper irrideo.
προσελάσας, ἡ impetus, us. ἂ.
προσελαύνω equo advehor ad ali-
quem ἡ ad aliquid προσήλασεν ὑπάρ,
equo advectus est

προσελένσις, ἡ accessus, -us ἂ.
προσελέηνος, προσεληναιός, ὅν' an-
telunis, antiquior lune.

προσελκῶ, προσελκύνω adtraho,
ere. προσελκυσί adtraxi. προσελκῶ-
μαι, ad me traho aliquid.

προσελπίζω insuper spero.
προσεμπίπλημι insuper impleo.
προσεμπίπρημι insuper aduro.
προσεμπίπτω insuper incido.

προσεμπλέκω insuper implico
προσεμφαίνω insuper repraesento.
προσεμφανίζω insuper ostendo
προσεμφέρεια, ἡ similitudo, -inis, θ.
προσεμφερέης, ἑς adsimilis, e.

προσεμφέρομαι similis sum.
προσεμφύομαι insuper adhaereo.
προσεμδένυμι insuper demonstro
προσεμνεδρεύω insidior -ari
προσεμνοχέω -ῶ insuper molesto.

προσενόω -ῶ adjungo, -ere.
προσεντείνω magis intendo.
προσεντίκτω insuper genero.

προσενύφαινω insuper intexo.
προσεξαγριάνω insuper irrito.
προσεξαίρω insuper eveho.

προσεξαμαρτάνω praeterea erro.
προσεξανδραποδίζομαι τινα insu-
per in servitutem redigo aliquem.

προσεξαπατάω -ῶ insuper decipio.
προσεξαπτῶ magis accendo.
προσεξελέγχω insuper redarguo.

προσεξεμέω -ῶ insuper evomo.
προσεξεργάζομαι insuper conficio.
προσεξετάζω insuper examino.

προσεξενρίσκω insuper invenio.
πρόσεξις, ἡ attentio, -onis, θ.
πρόσεξις, ἡ attentio, -onis, θ.
προσεσίκω similis, adsimilis sum.

προσεσίκω τι, adsimilis sum ali-
cui aliqua re. προσεσίκασεν ἀλλήλους,
similes inter se sunt.

προσεσικνῶς ita ut similis sit.
προσεπάγω insuper adduco, addo.
προσεπαινέω -ῶ insu er laudo.
προσεπαίρω insuper adtollo.

προσεπαιτέω -ῶ insuper postulo.

προσπεπνθέω -ω insuper floreo.
 προσπεπνθίσταμαι praeterea exsurgō
 προσπεπνθίσταμαι -ω insuper minor
 προσπεπνθίσταμαι insuper augeo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper adaugo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper excito.
 προσπεπνθίσταμαι insuper introduco
 προσπεπνθίσταμαι insuper infero.
 προσπεπνθίσταμαι insuper incedo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper injicio
 προσπεπνθίσταμαι insuper expolio
 προσπεπνθίσταμαι insuper expolito secunda.
 προσπεπνθίσταμαι insuper invenio.
 προσπεπνθίσταμαι insuper enarro.
 προσπεπνθίσταμαι insuper perficio.
 προσπεπνθίσταμαι insuper infigo.
 προσπεπνθίσταμαι praeterea interrogo
 προσπεπνθίσταμαι insuper precor.
 προσπεπνθίσταμαι insuper conscendo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper injicio.
 προσπεπνθίσταμαι insuper noceo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper inspicio.
 προσπεπνθίσταμαι insuper acclamo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper adnascor
 προσπεπνθίσταμαι insuper cognosco
 προσπεπνθίσταμαι insuper inscribo
 προσπεπνθίσταμαι insuper ostendo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper requiro
 προσπεπνθίσταμαι insuper observo
 προσπεπνθίσταμαι insuper premo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper sacrifico
 προσπεπνθίσταμαι insuper dejicio.
 προσπεπνθίσταμαι insuper insto.
 προσπεπνθίσταμαι insuper inclino.
 προσπεπνθίσταμαι insuper inundo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper orno.
 προσπεπνθίσταμαι insuper adlido.
 προσπεπνθίσταμαι insuper acquiro.
 προσπεπνθίσταμαι insuper prehendō
 προσπεπνθίσταμαι insuper dico
 προσπεπνθίσταμαι insuper addisco.
 προσπεπνθίσταμαι insuper testor
 προσπεπνθίσταμαι insuper mensu-
 ram admetior; ad cumulum addo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper admisceo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper excogito;
 excogitatis adjicio (aliquid).
 προσπεπνθίσταμαι insuper pejoro.
 προσπεπνθίσταμαι insuper incido.
 προσπεπνθίσταμαι insuper adnecto.
 προσπεπνθίσταμαι adnavigo, -are
 προσπεπνθίσταμαι insuper increpo
 προσπεπνθίσταμαι insuper laboro.
 προσπεπνθίσταμαι insuper adspargo.

προσπεπνθίσταμαι insuper vergo.
 προσπεπνθίσταμαι super injicio.
 προσπεπνθίσταμαι insuper corroboro
 προσπεπνθίσταμαι insuper indico.
 προσπεπνθίσταμαι insuper reficio.
 προσπεπνθίσταμαι insuper inspicio
 προσπεπνθίσταμαι insuper cavillor.
 προσπεπνθίσταμαι insuper traho ad me
 προσπεπνθίσταμαι insuper instillo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper scio.
 προσπεπνθίσταμαι insuper mando.
 προσπεπνθίσταμαι insuper adjungo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper adsero.
 προσπεπνθίσταμαι insuper adtraho.
 προσπεπνθίσταμαι insuper mactō.
 προσπεπνθίσταμαι insuper adstringo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper impero.
 προσπεπνθίσταμαι insuper intendo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper perago.
 προσπεπνθίσταμαι insuper oblector.
 προσπεπνθίσταμαι insuper impono.
 προσπεπνθίσταμαι insuper increpo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper permitto.
 προσπεπνθίσταμαι insuper deficio.
 προσπεπνθίσταμαι diutius tutor sum
 προσπεπνθίσταμαι insuper adfero
 προσπεπνθίσταμαι insuper ventito
 προσπεπνθίσταμαι insuper onero.
 προσπεπνθίσταμαι insuper adnascor.
 προσπεπνθίσταμαι insuper acclamo
 προσπεπνθίσταμαι insuper infundo
 προσπεπνθίσταμαι insuper illudo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper aggero.
 προσπεπνθίσταμαι insuper omentior
 προσπεπνθίσταμαι insuper aedifico.
 προσπεπνθίσταμαι insuper cognomino
 προσπεπνθίσταμαι praeterea facio.
 προσπεπνθίσταμαι insuper irritō.
 προσπεπνθίσταμαι adapto aliquid alicui
 rei; applico, admoveo aliquid ad
 aliquid. πρ. τὰς λόγχας πρὸς τι, infigo.
 adigo aliquo hastas.
 προσπεπνθίσταμαι innitor, -i.
 προσπεπνθίσταμαι adrepo-ere.
 προσπεπνθίσταμαι 1) adeo (-ii, -ire);
 accedo, -ere προσήλθον τῷ Μάρκῳ.
 ad Marcum adierunt. πρ. εἰς τὴν βου-
 λήν, accedo in senatum. 2) advenio,
 -ire. πρ. εἰς τόπον; advenio in (ad)
 locum. 3) πρ. εἰς τόπον ἐφ' ἡππου, ἐπὶ
 νεώς, ἐφ' ἀμάξης, advehor in (ad)
 locum equo. navi, curru
 προσπεπνθίσταμαι insuper interrogo.
 προσπεπνθίσταμαι insuper occidentalis, e.

προσέτι ultra; insuper; praeterea
 προσευνεργετώ insuper benefacio
 προσευνεργετώ, τό precatorium, ii, οὐ
 προσευνεργετώ, ἢ, ὄν apprecatorius
 προσευνεργετώ insuper invenio
 προσευνεργετώ insuper oblecto
 προσευνεργετώ insuper gratifico
 προσευνεργετώ, ἢ precatio -onis. θ. ζυ-
 ριακή προσευνεργετώ, oratio dominica
 προσευνεργετώ preces fundo; precor
 (-atus sum, ari); πρ. τοῖς θεοῖς, precor
 ad deos, precatationem ad deos facio.
 προσευνεργετώ insuper expando
 προσευνεργετώ insuper adtingo.
 προσευνεργετώ, -ēs 1) continens, cohae-
 rens, -ntis; 2) proximus, finitimus.
 προσευνεργετώ aliquid animum in-
 tendo ἢ adhibeo ἢ adverto; ad ali-
 quid do operam. προσευνεργετώ τὸν νοῦν
 πρὸς τι ἢ τινι animum alicui ἢ ad
 aliquid intendo.
 προσευνεργετώ proxime; brevi.
 προσευνεργετώ adjungo. -ere.
 προσευνεργετώ insuper damno.
 προσευνεργετώ, ὄν puber, -eris
 προσευνεργετώ, ἢ 1) adlocutio, -onis,
 θ. 2) adpellatio, -onis. θ.
 προσευνεργετώ, ἢ, ὄν adpellativus,
 a, um. προσευνεργετώ (νόματα), nomina
 adpellativa.
 προσευνεργετώ delector in aliqua re.
 προσευνεργετώ convenienter; de-
 center
 προσευνεργετώ 1) pertineo aliquo. 2) προ-
 σέτι τι, pertineo ad aliquem ἢ ad
 aliquid. προσευνεργετώ μοι τι, convenit
 mihi aliquid, decet mihi aliquid. ἢ
 κακία αὐτῷ οὐ προσέκει, vitium ad
 eum non convenit. τοῦτο προσέκει μοι,
 hoc ad me pertinet. ἀποσ. προσέκει
 μοι τοῦτο ποιεῖν, pertinet ad me hoc
 facere; decet me haec facere, consen-
 taneum est (officii mei est) haec fa-
 cere. ποιεῖς ὡς προσέκει, facis, ut decet.
 τὸ προσέκειν, id quod decet. τὰ προσέ-
 κειντα, officia, debita. προσευνεργετώ (γι-
 νεται, φίλος) necessarius. θ. οἱ προσευνεργε-
 τόντες, necessarii, cognati.
 προσευνεργετώ soli expono.
 προσευνεργετώ, ὄν soli expositus, a,
 um; apricus, a, um. *προσέ. τὸ προ-
 σέλιον, apricitas, -atis, θ.
 προσευνεργετώ -ω (clavis) affigo (-xi,
 -ere) aliquid ἢ aliquem. ἡλὸς προ-

σέλιον δ' οὐδὲς τῆς παρθένου clavis af-
 fixus est in cruce; filius Virginis.
 προσευνεργετώ τὸν νοῦν εἰς τι, mentem
 in re defigo προσευνεργετώ οὐκ εἰς τι, de-
 ligor oculos in re incumbo in aliquid.
 προσευνεργετώ, ὄν 1) advena, ae,
 2) qui a gentilismo se contulit in
 judaismum. prosyletus
 προσευνεργετώ, ἢ adfixio -onis, θ.
 προσευνεργετώ ante significo, p. r-
 tendo (-ndi, ere) aliquid προσευνεργε-
 τώμαι. me portendo ἢ portendor.
 τοῦτο προσευνεργετῶμαι, hoc portentur
 ἢ se portendit.
 προσευνεργετώ, ἢ portentum, -i, οὐ.
 significatio futuri.
 προσευνεργετώ -ω praesignifico -are.
 προσευνεργετώ, ἢ benignitas, -atis, θ.
 lenitas -atis, θ.
 προσευνεργετώ, ὄν vento expositus,
 a, um, aurae patens.
 προσευνεργετώ, -ēs benignus, a, um;
 lenis, mitis e; gratus, acceptus, a,
 um. affabilis. e.
 προσευνεργετώ benigne; leniter.
 προσευνεργετώ -ω circumsono, -are.
 προσευνεργετώ, -ēs circumsonus, a, um.
 προσευνεργετώ foveo insuper.
 προσευνεργετώ 1) ἐπί. ante, anteriore
 in parte. προσευνεργετώ καὶ περί, ante cir-
 caque. εἰς τὸ προσευνεργετώ, ultra, ulterius,
 τάξιν ὑπῆλθον ἐπεμψεν εἰς τὸ προσευνεργετώ, ad
 primum agmen, ante exercitum. ὁ, ἢ, τὸ
 προσευνεργετώ, anterior. προσευνεργετώ πρὶν, πρό-
 σθεν ἢ, priusquam 2) πρὸ, ante με-
 τὰ. προσευνεργετώ τῶν πυλῶν, ante portas.
 προσευνεργετώ, τό additamentum, -i, οὐ.
 προσευνεργετώ, ἢ 1) προσθήκη, adje-
 ctio, -onis, θ. additio, -onis, θ. 2)
 ἀρθμ. consummatio, -onis, θ.
 προσευνεργετώ, a, ὄν addendus, a, um.
 προσευνεργετώ, ὄν 1) additicius, a, um.
 2) πρ. κόμη, coma fictitia ἢ ficta.
 προσευνεργετώ accuro, -ere.
 προσευνεργετώ, ἢ 1) additio, adju-
 ctio, adjectio, -onis, θ. πολλὰς προ-
 σθήκας ἐν τῷ βιβλίῳ ἐποίησάν, libro
 multa addidi. 2) accessio, -onis, θ.
 additamentum, incrementum -i, οὐ.
 προσευνεργετώ, τό additamentum, -i, οὐ.
 πρόσθιος, a, ὄν anterior, -oris;
 primoris, e: οἱ πρόσθιοι ὁδόντες, ante-
 riores pedes.

προσθλίζω· adprimo, -ere.
 πρόσθλιψις, ἡ· adpressio, -onis, θ.
 προσθορυβέω· ὦ insuper conturbo
 προσθύω· insuper immolo.
 προσιδρῶ· ὦ insudo, are.
 προσιδρύω· juxta colloco.
 προσιζάνω· adsideo, -ere.
 προσιείμι· τινα πρὸς τι· admitto ali-
 quem ad aliquid (eis τὸ πῦρ τοὺς δὲ
 φοντας, ad ignem serius venientes).
 συνήθ. μέσ. προσιέμαι φίλον, admitto
 amicum ad me.
 προσικετεύω· insuper supplico.
 προσικνεόμαι· οὔμαι· pervenio -ire.
 προσιπτεύω· adaequito, -are.
 προσίπταμαι· advolo, -are.
 προσίστημι· sisto, -ere. προσίστα-
 μαι, α) = ἐναντιοῦμαι, obsisto, -ere.
 β) = παρίσταμαι, adsum, proximus sum
 προσισχύω· insuper valeo.
 προσιτός, ἡ, ὄν· accessu facilis.
 προσκαθέξομαι 1) adsideo, -ere.
 2) = προσ. τόπων (= πολιορκῶ τόπον)
 adsideo locum, obsideo.
 προσκαθελύνω· una deduco.
 προσκαθεύδω· juxta dormio.
 προσκαθηλῶ· ὦ· clavis affigo.
 προσκάθημαι· 1) adsideo, -ere. 2)
 obsideo, -ere. 3) praesideo, -ere.
 προσκαθίζω καὶ προσκαθίζομαι·
 adsideo, -ere; incumbō, -ere.
 προσκάθισις, ἡ· adsessio, -onis, θ.
 προσκαθίστημι· insuper constituo.
 προσκαθοπλίζω· insuper armo.
 προσκαθορῶ· ὦ insuper armo.
 πρόσκαιρος, ὄν· temporarius, a,
 um; temporalis, e; ad tempus durans.
 προσκαίρω· temporarie; ad tempus
 προσκαίω· aduro, ere.
 προσκαλέω· ὦ· 1) advoco, -are ali-
 quem ad aliquid 2) arcesso (-ivi,
 -ere) aliquem. *3) νεοελ. προσκαλῶ
 τινα εἰς δείπνον, ad prandium aliquem
 invito ἢ voco. προσκαλῶ τινα εἰς τὴν
 ἐσχόλην, ad fruendum agrum aliquem
 invito. προσκαλοῦμαι (πρόσεκλήθην).
 εἰς δείπνον, ad prandium invitor (in-
 vitatus sum). προσκεκλημένος, ἡ, ὄν,
 invitatus, a, um.
 προσκάννω· adlaboro, -are.
 προσκαρτερέω· ὦ· persevero -are.
 προσκαρτέρησις, ἡ· perseverantia
 προσκαταβαίνω· descendo ad ali-
 quem.

προσκαταβάλλω· insuper dependo,
 persolvo pecuniam).
 προσκαταγελῶ· ὦ insuper irrideo.
 προσκαταγράφω· insuper conscribo.
 προσκατάγω· insuper deduco.
 προσκαταισχύνω· insuper dedecoro.
 προσκατακλίσω· insuper includo.
 προσκατακλύζω· insuper proluo.
 προσκατακρύπτω· insuper abscondo.
 προσκατακτάομαι· insuper acquiro.
 προσκατακτείνω· insuper occido.
 προσκαταλαμβάνω· insuper occupo.
 προσκαταλέγω· adlego -ere.
 προσκαταλείπω· insuper relinquo.
 προσκαταλύω· insuper dissolvo.
 προσκατανέμω· insuper distribuo.
 προσκαταξύω· insuper derado.
 προσκαταπήγνυμι· insuper defigo.
 προσκαταπράττω· insuper efficio.
 προσκαταρῶμαι· insuper execror.
 προσκαταριθμέω· ὦ adnumero -are.
 προσκαταρρήγνυμι· insuper discindo.
 προσκατασκάπτω· insuper diruo.
 προσκατασκενάζω· insuper instruo.
 προσκαταστρέφω· insuper evertō.
 προσκατασύρω· insuper detraho.
 προσκατατάσσω· adjicio, -ere. πρ.
 ἐμαυτόν, alicui me adjungo.
 προσκαταφθίρω· insuper perdo.
 προσκαταχέω· insuper perfundo.
 προσκαταψεύδομαι· insuper men-
 dacium confingo adversus aliquem.
 προσκατερείπω· insuper dejicio.
 προσκατεσθίω· insuper comedo.
 προσκατηγορέω· ὦ insuper accuso.
 προσκατόμνυμι· praeterea dejero.
 προσκατορθῶ· ὦ insuper erigo.
 προσκειμαι· 1) positus ἢ situs sum
 ad; adjaceo, -ere. 2) appositus sum.
 πρόσκειμαι τῇ πόλει ἐπὶ τοῦ θεοῦ, civi-
 tati a deo appositus sum. 3) additus
 sum, adjunctus sum. 4) = ἐπίκειμαι,
 insto alicui; urgeo aliquem.
 προσκειμένως· instantor.
 προσκέλλω· adpello navi.
 προσκέπτομαι· prius considero.
 προσκερδαίνω· insuper lucrō.
 προσκεφαλᾶδιον, τό· cervical, -alis, οὐ.
 προσκεφάλαιον, τό· cervical, -alis,
 οὐ. pulvinar, -aris, οὐ. πτυλωτὰ προσ-
 κεφάλαια, plumea pulvinaria. πρ. ἀα-
 κλίντρον, pulvinus, -i, ἄ.
 πρόσκεψις, ἡ· praeconsideratio.
 προσκήνιον, τό· proscenium, -ii, οὐ.

προσκήνιος· qui ante scena est.
 προσκινδυνεύω· insuper periclitōr
 προσκινέω· ὦ admoveo -ere.
 πρόσκιος, ὄν· umbrosus, a am. τὸ
 πρόσκιον, adumbratio, -onis, θ.
 προσκινυρῶ· ὦ praesilio, -ire.
 προσκίρτησις· praesultatio -onis, θ.
 προσκλαίω· defleo, -ere.
 προσκληρῶ· ὦ sorte adlego.
 πρόσκλησις, ἡ· 1) advocatio, -onis,
 θ. 2) in jus vocatio *3) νεοελ. πρ. εἰς
 δείπνον, invitatio ad prandium.
 προσκλινῆς, ἑς· acclinis, e.
 προσκλίνω· 1) πρ. τι· τινι, acclino
 aliquid alicui. 2) προσκλινόμαι ἢ προσ-
 κλίνω· τινι, me acclino in ἢ ad aliquid
 3) faveo, studeo alicui.
 πρόσκλισις, ἡ· inclinatio, -onis, θ.
 προσκλύζω· τινι· adluo, -ere, aliquid.
 τῷ· ὅσει· προσκλύζει ἡ θάλασσα, montem
 mare adluit: προσκλύζομαι, adluor,
 -i, ἡ πόλις θαλάττῃ προσκλύζεται urbs
 mari adluitur.
 πρόσκλυσις, ἡ· adlucio, -ei, θ.
 προσκοιμίζομαι· τινι, una cum ali-
 quo dormio.
 προσκοινῶ· ὦ· communico, refero
 aliquid ad aliquem.
 προσκοινωνέω· ὦ· 1) πρ. τινι, par-
 ticipem facio. 2) πρ. τινος, communico
 cum aliquo.
 προσκολλῶ· ὦ· agglutino, -are.
 προσκολλῶμαι· τινι, agglutino me
 adhaerescō (-haesi, -ere) ad, in ali-
 quid ἢ alicui.
 προσκόλλησις, ἡ· agglutinatio, ad-
 haesitatio, -onis, θ.
 προσκομιδῇ· ἡ· 1) adportatio, ad-
 vectio, -onis, θ. 2) oblatio, -onis, θ.
 προσκομίζω· adporto are; adfe-
 ro, -erre; adveho -ere, aliquid. προσ-
 κομίζομαι, advehor (-vectus sum).
 αἱ νῆες προσκομισθεῖσαι, naves advectae.
 πρόσκομμα, τό· obstaculum, -i, οὐ.
 impedimentum, -i, οὐ. offendiculum,
 -i, πρόσκομμα γίγνομαι· τινι, offendo
 alicui, offendiculo sum alicui.
 προσκοπέω· ὦ· provideo, prospici-
 o, -ere. προσκοπούμαι· τὸ σὸν, consulo
 tibi commodum, tibi que prospicio.
 προσκόπησις· provisio; prospectio.
 πρόσκοπος, ὁ· speculator praemis-
 sionum. διὰ τῶν προσκόπων, per specu-
 latores (a se) praemissos.

προσκόπτω· impingo, -p-g- ere; offendo (ndi -ere) μή τι· εἰς τι· ἡ·
 πρόσκοπος, ὄν· impingens ἢ offensus pedem ad lapidem.
 προσκόπτω ἐν τι, offendō in aliqua re.
 προσκορέννυμι· insuper satio.
 προσκορῆς· ἑς· satietatem ἢ fasti-
 dium adferens.
 προσκορῶ· ὦ ad satietatem.
 προσκοτόω· ὦ tenebras obduco.
 προσκρεμάννυμι· adpendo, suspendo, ere; προσκρεμαται, adhaeret, in-
 haeret.
 προσκρίνω· adjudico, -are.
 πρόσκρισις, ἡ· adjudicatio, -onis, θ.
 προσκρουσις· ἡ· offensio -onis, θ.
 προσκρούω· τινι· impingo (-pegi, -ere);
 offendo (-ndi, ere), προσκρούω· τον
 πόδα pede offenso ποιοῦν· τοῖς Λα-
 κεδαιμονίοις, Lacedaemoniis offendit.
 προσκτάομαι· ὦμαι· insuper ac-
 quiro (aliquid).
 πρόσκτησις, ἡ· possessio, -onis, θ.
 προσκτητός, ἡ· ὄν· acquisitus, a, um.
 προσκτιζω· insuper condo.
 προσκυλινδέω· ὦ, προσκυλίνδω,
 προσκυλίω· advolvo aliquid.
 προσκυμαίνω· fluctuando adluo.
 προσκυνέω· ὦ adoro manu ad os
 relata saluto osculando ὅθι· adoro,
 veneror aliquem (μὰλ· genua flectendo
 et humi se prosternendo). ἰδόντες πάν-
 τες προσεκύνησαν, eum ubi conspexere,
 omnes flexis genibus venerati sunt.
 προσκύνημα, τό· adoratio, -onis, θ.
 προσκύνησις, ἡ· adoratio, -onis, θ.
 veneratio, -onis, θ. cultus, -us, ἄ.
 προσκυνητής, ὁ· adorator, -oris, ἄ.
 cultor, -oris, ἄ.
 προσκυνητικῶς· adorantis modo.
 προσκυνητός, ὁ· ὄν· adorandus, a, um.
 προσκύνω· inclino me ad aliquem.
 προσκυρῶ· ὦ· auctoritate mea
 confirmo; ratum habeo; adjudico -are.
 προσκύρωσις, ἡ· confirmatio, -onis, θ.
 πρόσκωπος, ὄν· remo adsidens.
 προσλαλέω· ὦ adloquor, -i.
 προσλαλιά, ἡ· adlocutio, -onis, θ.
 προσλαμβάνω· 1) insuper accipio
 (-cepi, -ere) aliquem ἢ aliquid; ad-
 sumo, -ere aliquem ἢ aliquid. 2)
 mecum sumo ἢ duco aliquid. 3) ad-
 sumo -ere; in potestatem meam re-
 digo aliquid.

προσλάμπω· adluceo. -ere.
 προσλέγω· insuper dico.
 προσλεπτύνω· extenuo. -ere.
 πρόσλημμα, τό· quod est adsumptum
 προσληπτικός, ή, όν· adsumptivus
 πρόσληψις ή· adsumptio -onis. θ
 2) receptio, -onis. θ. 3) comparatio, -onis. θ
 προσλιμενίζω· portum ingredior.
 προσλιπαρέω· ω 1) assiduus sum in aliqua re. 2) = ίκετέω, obsecro -are. aliquem obnixe rogo, -are, aliquem προσλιπαρήσις· ή obsecratio -onis. θ.
 προσλογίζομαι· adnumero, -are.
 προσλογιστέος· adnumerandus, a. um.
 προσλοιδορέω· ω insuper convicior.
 πρόσλοιπος. ον· insuper reliquus.
 προσλυμαίνομαι· perniciem adfero
 προσμανθάνω· addisco. -ere.
 προσμαρτυρέω· ω τινι· adtesto (-status sum. ari) aliquid; meo testimonio confirmo. -are, aliquid
 προσμαρτύρομαι τινι· testem invoco in aliqua re.
 προσμάχομαι· oppugno. -are.
 προσμειδιάω· ω τινι· adrideo alicui.
 προσμελωδέω· ω· admodulor, -ari.
 προσμένω 1) permaneo. -ere. 2) = περιμένω, άναμένω, exspecto (-avi, -are), aliquem ή aliquid.
 προσμετρέω· ω· admetior aliquid.
 προσμηχανάομαι· ωμαι· insuper machinor, -ari; excogito, -are.
 προσμήγνυμι τινι· τινι· admisceo (-scui -ere) alicui aliquid.
 πρόσμιξις, ή· admistio. -onis. θ.
 προσμισέω· ω simul odi.
 προσμισθόω· ω τινι· mercede loco aliquid. προσμισθόμαι, mercede conduco aliquid.
 προσμοιράζω· adtribuo, -ere.
 προσμυθολογέω· ω τινι· confabulor cum aliquo.
 προσναυπηγέω· ω· insuper naves fabricor; insuper classem aedifico.
 προσνέμω τινι· τινι· adtribuo, adscribo, alicui aliquid.
 προσνεύω τινι· innuo alicui.
 προσνέω, προσνήχομαι· adnato.
 προσονικάω· ω insuper vinco.
 προσοδεύομαι· reditus percipio.
 προσόδημα, τό· reditus, us, z.
 προσόδιον (μέλος) carmen, quod canitur in sacris Apollinis.

πρόσδοος, ή· 1) adventus, accessus. -us, z. 2) = τά προσερχόμενα χρήματα, reditus -us, z. αϊ πρόσδοος, reditus 3 τά εκ των ζώων ή της γης· proventus, us z. ή κατ' ένιαυτόν πρόσδοος, αϊ ένιαύσιοι πρόσδοοι, annuus proventus
 προσοδύρομαι· lamentor ob aliquid.
 προσόζω 1 odorem perfero aliquo.
 2) προσόζω τινός, redoleo aliquid.
 προσοίδα insuper scio
 προσοικιόω· ω· familiarem reddo.
 προσοικισθόμαι = οικισθόμαι τινι ή τινι· mihi concilio et adjungo aliquem ή aliquid. προσοικισθόμαι πρός τι, consuesco ad aliquid
 *προσοικέωσις, ή· familiaritas, -atis, θ consuetudo -inis. θ.
 προσοικέω· ω· habito ad ή apud (aliquem); finitimus sum alicui.
 προσοίκησις, ή habitatio finitima.
 προσοικίζω· accollam addo
 προσοικοδομέω· ω· insuperaedifico.
 πρόσοικος, ον· accola, vicinus. πρ. ήπειρος, proxima continens.
 προσοικνύω· lamentor ad.
 προσοικέλλω ναύν· navem appello.
 προσολοφύρομαι· ob aliquid ή apud aliquem lamentor.
 προσομαρτέω τινι· comitor aliquem.
 προσομιλέω· ω τινι· πρός τινα, 1) versor cum aliquo; consuetudo mihi est cum aliquo; 2) colloquor, sermonico cum aliquo.
 προσομιλητικός, ή, όν· ad conversationem aptus, a. um.
 προσομιλία, ή 1) consuetudo, -inis, θ. 2) sermocinatio, -onis, θ.
 προσόμνυμι insuper juro.
 προσομοιάζω τινι· similis ή assimilis alicujus sum.
 προσομοιόω· ω· similem facio; similem dico.
 προσομοίως· similiter.
 προσομολογέω· ω· insuper fateor;
 προσόμορος, ον· vicinus; confinis.
 *προσόν, τό· proprium -ii, οδ. proprietates -atis, θ. titulus, -i, z.
 προσονειδίζω· praeterea objicio.
 προσονομάζω· insuper nomino.
 προσονομασία· adnominatio, -onis, θ
 προσοράω· ω· adspicio, -ere.
 προσοργίζομαι· irascor erga.
 προσοργέομαι τινι· adpro aliquid.

προσορμάω· ω· cum impetu accedo.
 προσορμίζω τήν ναύν· navem appello ad titus; in stationem navem applico
 προσορμησις, ή· appulsus ad litus.
 πρόσορμος δ· statio navium
 προσορχέομαι· ούμαι· salto ad.
 1. προσουρέω· ω· permejo; commingo
 2 προσουρέω· ω secundo utor vento
 προσοφείλω· insuper debeo
 προσοχή, ή· adtentio, -onis θ· ανισadvorsio, -onis, θ. *μετά προσχής· adtente.
 προσοχθίζω τινι· offensus sum alicui
 προσοχθισμός, δ· indignatio ouis θ.
 προσοχυρόω· ω· insuper munio.
 προσόνημα (= προσφάγιον) id quo cum pane vescimur; obsonium. -ii οδ.
 πρόσοψις, ή 1) aspectus, us z.
 2) πρός οψις, -us, z. 2) πρ. οικίας, frons -ntis. θ. pars antica.
 προσπάθεια, ή 1 amor vehemens alicujus rei; *2) conatus, -us, z. nites -us. z.
 προσπαθέω· ω· πρός τι· affectu fector ad aliquid. *2) νουελ. conor, nitor, facere aliquid.
 προσπαιζω τινι· jocor cum aliquo πρ σοι, jocor tecum προσπαιζω τινά, irrideo aliquem.
 προσπαλαίω· collector -ari.
 προσπαρεάλλω· insuper indicio.
 προσπαράγράφω· adscribo -ere.
 προσπαραινέω· ω· insuper cohortor.
 προσπαράκαλέω· ω· insuper advoco
 προσπαράκειμαι· adjacero, -ere.
 προσπαράλαβάνω· insuper adsumo
 προσπαράμένω· permaneo -ere.
 προσπαράτιθημι· insuper addo
 προσπαρίσταμαι· venio in mentem.
 πρόσπαροικέω· ω· accola sum.
 προσπαροξύνω· insuper exaspero.
 προσπασσαλεύω· paxillis adfigo.
 προσπάσχω· insuper patior.
 προσπειράζω· adtento, -are.
 προσπελάζω· adpropinquo, -are.
 προσπέλασις, ή· adpropinquatio, θ.
 προσπέμπω· insuper mitto.
 προσπεποιημένος· simulate.
 προσπεριβάλλω· insuper circumdo.
 προσπεριλαμβάνω· simul complector
 προσπερονάω· ω· fibulā adnecto.
 πρόσπηγμα, τό· adfectum, -i, οδ
 προσπήγνυμι· adfigo, -ere.

προσπηδάω· ω· prosilio, -ire.
 προσπιέζω· simul premo
 προσπιπράσκω· cum alio vendo
 προσπίπτω· 1 accido -cidi ere).
 προσπιπτο τούς γόνας τινος, ad genua ή genibus alicujus accido. προσπιπτο εις τοδ; πόδας τινός, ad pedes alienius accido θθ. supplex fio 2) occurro, obvius sum, incido -ere.
 προσπλάσσω· adfingo, -ere
 προσπλέκω· addo, anjungo. adnecto.
 προσπλέω· adnavigo, -are
 προσπληρόω· ω· impleo. -ere.
 πρόσπλους, δ· adnavigatio -onis, θ.
 προσπλωτός, ή όν· navigabilis. v.
 προσπνέω· adfio adspiro are
 προσποιέω· ω· τινι· τινι· comparo alicui aliquid. προσποιούμαι α· mihi comparo, mihi concilio φίλους· amico. 6) - υποκρίνομαι, simulo, -are.
 προσ. νοσείν, simulo aegium· τή· προσώπω τόν Κάτωνα προσ. vultu Catonem simulo. οδ προσποιούμαι, dissimulo πολλά προσποιείται καί οδ προσποιείται, multa simulat et dissimulat.
 προσποιημένος, simulatus, a. um
 προσποίησης ή 1. acquisitio -onis, θ 2) simulatio, -onis, θ.
 προσποιητικός, ή, όν· simulationi aptus πρ. άνθρωπος simulator -oris, z.
 προσποιητός, δ, όν· simulatus, a. um; simulatilis e.
 προσποιητός· simulate.
 προσπολέμω· ω· bello aggredior.
 πρόσπολέμω· ω· προσπολεμάμαι· ούμαι· τινι· insuper hostem facio.
 προσπορεύομαι· proficiscor ad.
 προσπορίζω, προσπορίζομαι· τινι· comparo mihi aliquid; acquirō (sivi).
 πρόσπταισις, ή· offensio, -onis. θ.
 πρόσπτα· 1) offendo, -ere; inpingo, -ere. 2) pecco, -are; erro, -are 3) adversa utor fortuna
 πρόσπτεγμα, τό· amplexus. -us, z.
 προσπτεύομαι· amplector, complector -ari (-aliquem).
 προσπύω· conspuo -ere.
 προσπύωσις, ή 1) impetus irruentis. 2) offensio, -onis, θ.
 προσπυνθάνω· idsuper percontor.
 προσπύρω· ω· insuper accendo.
 προσπραινάω· adspingo, -ere.
 πρόσπραγμα, τό· adsummentum, -i, οδ.
 προσραντίζω· adspingo, -ere.

προσράξίς, ἡ conflictus, -us, ἄ.
προσράπτω· adsuo -ere.
προσρέω· adfluo -ere προσέρρη, adfluxit προσρύνει, qui adfluxit.
προσρήγνυμι· adlido, -ere
προσρηγίς, ἡ 1 compellatio, -onis, θ. 2) = γαιρετισμός, salutatio, -onis, θ.
πρόριζα πρόσριζον· radicitus.
πρόριζος, ὁ· radici adhaerens.
προσρίπτω· adjicio, projicio, -ere.
πρ' ὀνειδός τινα, convicium in aliquem projicio.
προσρῶννυμι· insuper confirmo.
προσσαίνω· τινά· blandior κυρ περι κυνῶν) ὁθ. = blande adloquor, adulator -ari, aliquem.
προσσημαινώ· insuper significo.
προσκοπέω -ὦ insuper considero.
προσस्पείδω· insuper studeo.
προσταγή, ἡ 1) jussum, i, οὐ. *2) νεκρ. εἰς τὰς προσταγὰς σας, dicto oboediens sum vobis.
πρόσταγμα, τό· imperatum, -i, οὐ.
*προστάζω· τινά· impero, -avi, -are) alicui ὅπως προσταγέτε, ut vobis placeat, dicto oboediens sum vobis.
προστακτική· ἐγκλίσις imperativus.
προστακτικός· imperativus, a, um
προστακτικῶς· imperative
προστακτός, ἡ· ὁ· imperatus, a, um.
προσταλαιπώρεω -ὦ, προσταλαιπώρεομαι -οῦμαι· labores ἢ molestias perfero.
πρόσταξις, ἡ mandatum, -i, οὐ
προσταράττω· amplius turbo.
προστάς, ἡ porticus, -i, θ.
προστασία, ἡ· tutela, -ae, θ. praesidium, -i, οὐ. patrocinium, ii, οὐ
προστάσσω καὶ προστάττω· 1) praeficio (-feci) aliquem alicui rei προσταξάν αὐτὸν ναύαρχον τῶν νεῶν, praefecerunt eum navibus. 2) = ἐπιτάττω, impero, -are, jubeo (jussi), -ere; mando, -are. προστάττω τινί τι, impero alicui aliquid. προστάττω τινά ἐπανελεῖν, impero alicui ut aliquid faciat. προστάττω τινί φόρον, tributum alicui jubeo. προστάττω τινά ἐπανελεῖν, mando alicui ut revertatur. προστάττομαι (προστέταχθην), imperor (-ratus sum) ab aliquo; jubeor (jussus sum) ab aliquo. τό προσταττόμενον, τό προσταγμένον, τό προσταχθέν, imperatum, jussum, mandatum, -i, οὐ.

προστατεία ἡ praesidatus, -us, ἄ.
προστατευτικός, ἡ, ὁ· aptus ad praesidendum, ad patrociniū; tutelar, e.
προστατέω -ὦ τινος· 1) praesuma (-fui) alicui rei. προστιτὼ τῶν ἱερῶν, sacris praesum. 2) praesideo (-edi) alicui πρ' τῶν ἀγῶνων, ludis praesideo.
προστατεύω· protego, -texi) -ere, aliquem ἢ aliquid. tutor sum alicuius προστατεύομαι, protegor (-tectus sum) πρ' ὑπὸ τῶν νόμων, legum praesidio protegor.
προστατήριος, α, ὁ· tutelar, e.
προστάτης, ὁ 1) praeses, -idis, ἄ. 2) tutor, -oris, ἄ. patronus, -i, ἄ.
προστάτις, ἡ· praeses, -idis, θ. patrona -ae, θ. curatrix, -icis, θ.
προστάτρια, ἡ· = προστατίς.
προσταυρόω -ὦ· ante munio.
προστέγασμα· προστέγιον τό· tecti prominentia; protectum, -i, οὐ.
προστειχίζω· murum addo.
προστεκμαιρόμαι· conjectura facio.
προστελέω -ὦ· praeterea impendo; insuper solvo (pecuniam)
προστερνίδιος, ὁ· pectoralis, e.
τό προστερνίδιον, pectorale, -is, οὐ.
προστερνίζομαι· pectori meo applico, -are, amplexor, complexor, -i.
πρόστερνος -ον· pectori impositus.
προστεφανόω -ὦ· ante coronō.
προστηθίδιον, τό· lorum circa pectus equi.
προστηθίδιος, ὁ· adplicatus pectori
προστηκώ· liquefactum adfundo.
προστίθημι· 1) addo (-diti, -ere) alicui aliquid. φύλακα αὐτῷ προσέθηκε, custodem ei addidit. πρόσθε, adde ἢ adde huc ἢ adde quod. *πρόσθε (πρόσθεσον) ἀριθμ., summam fac. προστίθημι ἀριθμούς, summam facio idē πρόσθεσις. 2) adjicio, (-jeci, -ere) aliquid alicui. πρ. τῷ πολέμικῳ ἐπαίνῳ τὴν τοῦ νοῦ δόξαν, bellicae laudi ingenii gloriam adjicio. 3) προστίθεμαι (προστέθειν), addor ditus sum, -i; me adjungo. κεφαλή αὐτῷ προστέθειν, caput ei addita est. προστίθεμαι τινι, me alicui adjungo, addictus sum alicui. προστίθεμαι τινά, mihi aliquem adjungo. προστίθεμαι τινι (τῇ γνώμῃ τινός), adsentior alicui.
προστιμάω -ὦ· muleto, -are.

προστήμημα, τό muleta -ae θ.
πρόστιμον, τό muleta, -ae, θ. ποεμα, -ae, θ. *καταδικάζω τινά εἰς πρόστιμον, ἐπιβάλλω τινί πρόστιμον, muletam alicui irrogo dico, judico impono ἢ pecuniā muleto aliquem.
προστινάσσω· insuper quatio.
προστόμιον, τό ostium (fluminis).
προστομῖς, ἡ· lingula (tibiae).
προστομο, ὁ· praeacutus a, um
πρόστοον, τό porticus ante aedes.
προστοχαστικός· futura praevidens
προστραφιδέω -ὦ· 1) tragice exag-gero. 2) tragice adloquor.
προστρατοπεδεύω· τῆς πόλεως· castra pono ante urbem
προστρέχω (προσείδω· accorro (-curri ere; occurro (-curri), ere ad aliquem ἢ ad aliquid προσείδω· ὡς ἐπὶ τὴν βοήθειαν ἐκείνου, occurrebant in illius auxilium
προστρίβω· affrico (-cui), -are. προστρίβομαι τι· mihi aliquid affrico. προστρίβεται ῥύπον, sordes sibi affricat. ἀλλὰ· προστρίβομαι τινί τι· imprimo alicui aliquid
πρόστρινις, ἡ· affricatio, -onis, θ.
προστρόπιος, ὁ· quem precibus edimus; vindex scelerum Jupiter).
προστρωννύω· prosterno, -ere.
προστρυγάνω· occurro; obvius fio; forte occurro; casu obvius sum. ὁθ.
προστρυχών, οὐσα, ὁ· qui forte occurrat qui forte incidit. καὶ ἐπὶ πράγμα· τό προστρυχόν, quod forte fortuna nobis occurrit, quod casu aliquo fortuito nobis offertur, fortuitum.
πρόστυλος· vācs· prostylon templum
πρόστινα· ἀγγεῖα vasa caelata, vasa anaglypha habentia.
προστυχῆς, ἑς· 1) obvius, a, um. 2) προστυχῆς τῇ φιλοσοφίᾳ, versatus in philosophia.
προσυδρίζω· insuper injuria afficio
προσυγγιγνομαι· τιν· ante colloquor cum aliquo.
προσυγχέω· ante coniundo.
προσυζεύγνυμι· ante conjungo.
προσυλακτέω -ὦ· adlatro, -are.
προσυλάω -ὦ· ante spolio.
προσυλλέγω· ante colligo
προσυλλογισμός· prosyllogismus, -i, ἄ.
πρόσυλος, ὁ· materiae adhaerens
προσυμβάτω· ante accido.

προσυμβιβάζω· ante concilio.
προσυμφύομαι· ante coalesco.
προσυμφωνέω· prius consentio.
προσυνηθροίζω· ante congrego.
προσυναίρω -ὦ· ante contraho.
προσυνάπτω· ante conjungo
προσυνδιαφθείρω· ante corrumpto.
προσυνεδρεύω· ante consideo
προσυνεβίζω· ante adsuefacio
προσυνεπισωρεύω· ante coacervo.
προσυνήμι· ante intelligo
προσυντάσσω· 1) ante ordino. 2) ante compono aliquid
προσυντελέω -ὦ· ante perficio.
προσυντιθεμαι· ante paciscor.
προσυντρίβω· ante frango
προσυντακούομαι· subaudior. προσ-υπακούεται, subauditur
προσυνπαντάω -ὦ· venio obviam.
προσυνπεργαζομαι· subministro, -are.
προσυνποσχεύομαι· insu er polliceor.
προσυνποδάλλω· subjicio, -ere.
προσυνπογράφω· una subscribo.
προσυνποδείκνυμι· ostendo, -ere.
προσυνπολαμβάνω· insuper existimo.
προσυνπομνήσκω· insuper sub-moneo, -ere.
προσυνπομνηματίζω, προσυνπομνηματίζομαι· in commentari addo.
προσυνποτοπέω -ὦ, προσυνποπιτεύω· insuper suspicio; praeterea suspectum habeo
προσυνφαίνω· attexo, -ere.
προσφάγιον, προσφάγημα, τό· id, quo cum pane vescimur; obsonium.
προσφαινομαι· adparo ad.
πρόσφατος, ὁ· recens, -ntis, πρ. ἑθός, recens piscis.
προσφάττω· inacto ante.
προσφάτως· recens, nuperrime.
προσφερέης, ἑς· similis, e.
προσφέρω (προσφέρω, προσήνεχον)· 1) afferro (attuli, -erre). προσφέρω τινί τὰς χεῖρας, afferro alicui manus. 2) adhibeo (-bui, -ere) προσφέρω δέσεις τοῖς θεοῖς, preces diis adhibeo. οὕτω προσφέρεται sic se adhibet 3) offero, defero (tuli; praebeo (-bui) alicui aliquid. προσφέρω τοῖς θεοῖς τι, offero aliquid diis. προσφέρω τινί τὴν βασιλείαν, regnum alicui defero. προσφέρω σοι ἄν δύνωμαι, defero tibi quidquid possum. ὁ προσφέρων, oblato, -oris, ἄ.
4) προσφέρομαι τινι. α) invehor in

προτάττομαι, ante collocor, primo loco (in fronte) collocor. οἱ προταγμένοι: antesignani 2) πο τί τινος: antepono, praefero aliquid alicui.

προτείνω 1) protendo (-ndi, -ere) aliquid. 2) porrigo (-exi, -ere) aliquid πρὸ τῶν δεξιῶν, porrigo alicui dextram. 3) πρ. τὸ θέρε: hastam infero 4) propono -ere aliquid πρὸ τῶν συνθηκῶν, conditi-nem propono.

5) προτείνω τινά, aliquid commendo.

προτειχίζω muro praemurio.

προτείχιμα, τό: propugnaculum, οὐ.

προτέλεια, τά: 1) dona ante nutitias data. 2) initium, i οὐ.

προτέλειος, ον ante perfectus.

προτελευταίος, α, ον paenultimus.

προτελευτάω -ω ante finio vitam.

προτελέω -ω solvo ante.

προτέμνω proscindo, praescindo, -ere, μεταφ. προέτεμε τὴν ὁδόν, prior viam aperuit.

προτενής, ἐς: protensus, a, um.

προτεραιός, α, ον pridianus, a, um.

τὰ ἐκ τῆς προτεραιᾶς ἑοσιματα, opsonia pridiana συνήθ. τῇ προτεραιᾷ, pridie τῇ προτεραιᾷ τῶν Ἑλλῶν Ἰουλίου.

pridie Idus Julias. τῇ προτεραιᾷ τῶν ἀγώνων, pridie ludorum. τῇ προτεραιᾷ τῶν Ἑλλῶν, pridie quam veni.

προτεραιότης, ἡ: antecessio -onis θ.

προτερεῦω priores partes obineo;

prior sum loco, tempore, dignitate.

προτερέω -ω 1) praeeo, -ire, praecurro, -ere, προτερῶ τινός τῇ ἡλικίᾳ.

τῇ σπουδῇ, aetate, studio alicui praecurro, -ere.

προτερηγενής ἐς: prior natus, a, um.

προτέρημα, τό 1) priores partes.

2) privilegium, -ii, οὐ. 3) res benegatae. 4) νεοελ. α) dos, dotis, θ.

bonum, -i, οὐ φυσικά καὶ ἐπικτήτα προτερήματα, naturae et doctrinae praesidia. 5) virtus, -utis, θ. ornametum, -i, οὐ πολλά προτερήματα ἔχει.

multa in eo sunt praeclara.

πρότερον prius; ante.

πρότερος, α, ον prior (-oris); superior, -oris, δ. πρότερος (πρότερον).

εἰσέρχομαι, prius introeo. οἱ πρότεροι ἄνθρωποι, superioris aetatis homines.

ἐν τῷ πρότερόν (ον) χρόνῳ, superioris temporis.

Διονύσιος δ. πρότερος, Dionysius prior. τῇ προτεραιᾷ (δηλ. ἡμέρᾳ,

pridie heri) *ἐκ τῶν προτέρων, a priori.

πρότερον, πρότερος longeius.

προτήθη, ἡ proavia -ae θ.

προτήκω ante liquo-facio.

προτίθημι 1) propono, expono.

-sui ere aliquid πρ. νόμον legem propono πρὸς θ. ἀξί τι πρὸ τῶν δόξαλων, propono expono (statuo).

aliquid ante oculos, προτίθημι τινα ἄνθρωπον, propono expono alicui praemia τὰ προτιθέμενα ἄνθρωποι, praemia exposita.

2) oratione aliquid propono 3) προτίθεμαι πρὸς τι mihi propono facere.

(ut faciam) aliquid ὁ πρὸς ἑαυτὸν ἐποίησε, propositum fecit. ὁ πρὸς ἑαυτὸν ἐποίησε, feci quod animo ἡ mihi).

proposui ἀπὸ τοῦ προτεθέντος (ζητήματος) ἐκτρέπομαι, a proposito declino.

προτίθεται νεκρὸν, in publico mortuum propono ἢ expono.

προτίκτω ante pario.

προτιμάω -ω 1) pluris aestimo ἢ facio aliquid ἢ aliquid.

2) προτιμῶ τινα ἢ τι ἀντί τινος, praefero, antefero (-tuli), praepono ἢ antepono aliquid ἢ aliquid alicui. 3) malo (malui); praecopto. -are.

προτίμησις, ἡ: 1) praelatio, onis, θ. 2) praerogativa, -ae, θ. 3) praecipuum studium.

προτιμητέος, α, ον: praefendus.

προτιμητικός, ἡ, ὄν: honoratus, a, um.

προτιμότερος, α, ον 1) praestantior, antiquior, -oris. τὸν θάνατον προτιμότερον τοῦ αἵματος ἡγοῦμαι, antiquiorem mortem turpitudine habeo.

2) potior, melior. ὁ ἐνδοξος θάνατος προτιμότερός ἐστι τοῦ αἵματος.

3) potior est turpi vita honesta mors. 3) ἐπὶ. προτιμότερόν ἐστι, satius est, melius est.

προτιμωρέω -ω prior punior (-ivi), prior ulciscor aliquid.

προτιμωσκω prius vulnero.

προτολμάω -ω prior audeo.

προτομή, ἡ: signum (effigies) pectore tenus (efformatum).

προτοῦ ἢ πρὸ τοῦ: antehac, antea, prius. ὁ προτοῦ χρόνος, superius tempore. ἐν τῷ προτοῦ χρόνῳ, superiori tempore. οἱ προτοῦ φίλοι, superioris temporis amici.

προτρεπτικός ἡ, ὄν: exhortatorius.

πρ. πρὸς ἀρετήν, idoneus ad excitandum.

dos exhortandosque ad virtutem animos.

προτρέπω προτρέπομαι τινα εἰς ἐπὶ πρὸς τι ἢ ποιῆν τι impello (-puli).

-ere aliquid ad in aliquid ἢ ad aliquid faciendum: cohortor (-atus).

sum aliquid ad aliquid ἢ ut aliquid faciat, incito aliquid ad aliquid.

πρ. ἀνθρώπους ἐπ' ἀρετήν homines ad virtutem cohortor ἢ incito.

προτρέχω praecurr. -ere; προέδραμον praecurri πολλοῖς προτρέγει ἢ γλώττα τῆς διανόας, multis lingua mentem praecurrit.

προτρέβω ante tero.

πρότρινα triduo ante.

προτροπάδην cursu concitato; celerime fugio.

προτροπή, ἡ exhortatio, cohortatio, incitatio, -onis, θ.

πρότροχος δ: rota anterior.

προτρέγαια, ἡ: festus dies ante vindemiam.

προτρέγω ante comedo.

πρότυπον τό futuri operis typus; specimen, -inis, οὐ. exemplum, -i, οὐ.

προτυπώω -ω praeformo, -are.

προτύπτω ante percutio.

πρότυμμα, τό: typus praeivus.

πρότυπαις, ἡ praeformatio, θ.

πρόννη, ἡ: prunus arbor.

πρόννον, τό: prunum, -i, οὐ.

προὔπαντάω -ω τι prior obvius alicui venio ἢ fio.

προὔπαντης, ἡ obviam itio.

προὔπαρξ, ἡ 1) praeexsistentia, -ae θ. 2) praecursio, -onis, θ.

προὔπαρχω existo ante; sum ante; praecedo tempore. οἱ προὔπαρχοντες ὕπατοι, praecedentes consules.

προὔπεξάγω prius subduco.

προὔπεξέρχομαι ante subduco me.

προὔπεξορμάω -ω ante erumpo.

προὔπεργάζομαι ante efficio clam.

προὔπιονχέομαι -οῦμαι ante promitto nisi aliquid.

προὔποβάλλω praesubjicio. -ere.

προὔποδείκνυμι τι: ante ostendo ἢ demonstro aliquid.

προὔποδέχομαι ante recipio.

προὔποκείμαι prius subjaceo.

προὔπολαμβάνω prius existimo.

προὔποπτεύω ante suspicor.

προὔποστασις, ἡ praesubsistentia.

προὔποστρώωνμι prius substerno.

προὔποσύρω ante substraho.

προὔποσχεσις promissio ante data.

προὔποτάσσω ante subjicio.

προὔποτέμνω ante praecido.

προὔποτίθημι 1) ante suppono.

posui aliquid 2) ante suggero.

προὔποτυπώω -ω ante delineo.

προὔποφαινω prius subindico.

προὔποφαιτέρον potius; melius.

Προῦσα, ἡ Prusa urbs Bithyniae.

προὔφαίνω protegeo, -ere.

προὔφαιρέω -ω ante aufero.

προὔφαρπάζω ante surripio.

προὔφ' ἡγήσεις, ἡ: praevia enarratio.

προὔφ' ὄσταμαι prius subsistentiam habeo: existo ante.

προφαινώ 1) praeluceo, lumen praefero 2) praemonstro, -are; ostendo.

-ere aliquid 3) = προσημαίνω. portendo, -ere 4) προφαινόμεναι: me profero appareo in conspectum prodeco.

προφανερῶς -ω ante manifesto.

προφανής ἐς: conspicuus perspicuus manifestus, a, um; apertus, a, um.

ἀπὸ τοῦ προφανούς, ἐκ τοῦ προφανούς manifesto, pala ἢ propalam.

προφανῶς conspiciue; perspicue; manifeste; evidentem.

προφασίζομαι 1) causas fingo; causam intersero; 2) praetexo (-xui).

aliquid. 3) excuso (-avi) aliquid. πρ. νόσον, excuso morbum.

πρόφασις, ἡ 1) causa, -ae, θ. ἔγω πρόφασιν, causam habeo κατασκευάζει (εὐρίσκει) πρόφασιν τοῦ μὴ διδόναι τοῦ πολέμειν, fingit causam. ne det. bel-

landi. ἐπὶ προφάσει, per causam. 2) praetextum, -i οὐ. praetextus, -us, δ.

πρόφασιστικός, ἡ, ὄν: ad excusandum dictus, a, um.

προφερέω ἐς praestans, -ntis.

προφέρω 1) profero (-tuli, -latum), aliquid, promo (-mpsi, -ere), aliquid.

προφέρω τι εἰς τὸ μέσον aliquid in lucem, in mediam profero ἢ promo. 2) = φερέωμαι τι, profero -erre, προφέρω συλλαβήν, syllabam profero.

προφέρω, προφερόμαι (= λέγω) ἀληθῆς τι, verum profero. 3) = ἐκφωνῶ, ἀπαγγέλλω τι pronuntio, -are aliquid.

προφεύγω profugio, -ere.

προφημίζω praedico, -ere.

προφημίζω rumore spargo.

προφητάναξ, ὁ propheta rex; re-
gius propheta David

προφητεία ἡ vaticinatio, -onis, θ.
prophetia, ae, θ.

προφητεύω vaticinor, ari.

προφήτης, ὁ vaticinator, -ori, ἄ
propheta ἢ prophetes, -ae, θ

προφήτης, ἡ prophetis, -idis, θ

προφητικός, ἡ, ὁν propheticus, a.
um; prophetialis, e.

προφητικῶς propheticē.

προφητοκτόνος prophetae occisor

προφητοτόκος prophetae genitrix

προφθάνω 1) praevengo, eni,

-ire, aliquem 2) aliquid. *2) νεφελ

ἐπρόφθασα, tempore adfui δὲν ἐπρό-

φθασα, sero adfui μόλις ἐπρόφθασα νὰ

τὸν ἴδω, vix eum videre potui. δὲν

δύναμαι νὰ τὰ προφθάνω ὅλα, omnibus

sufficere non possum

πρόφθαις, ἡ praeventus, us, ἄ.

προφθέγγωμαι anteloquor -i.

προφθεύωμαι οὐμαι praemetuo

προφορά, ἡ 1) prolatio, -onis, θ 2)

pronunciatio -onis, θ. vocis sonus.

ἔχει ξένου προφορὰν, peregrinum sonat.

κακίστη προφορὰ, inflexa ad misera-

bilem sonum vox.

προφορικῶς, ἡ, ὁν 1) qui pronun-

ciatur. 2) verbo prolatus, a, um; ore

ἢ verbo factus, a, um.

προφορικῶς verbo.

προφράγμα, τό septum, -i, οὐ. pro-

pugnaculum, -i, οὐ

προφράζω praedico, -ere.

προφράσσω καὶ προφράττω ante

sepio, ante munio, -ire, aliquid.

προφρόνως propense; benevole.

προφρύγω ante torreo.

προφυλακή, ἡ excubiae -arum θ.

προφυλακίς, ἡ navis praesidiaria.

προφυλακτικός, ἡ, ὁν 1) ad prae-

cautionem aptus, a, um 2) praesidi-

arius, a, um. *3) cautus, prudens.

προφυλακτικῶς prudenter; caute

προφύλαξις, ἡ cautio, -onis, θ.

προφύλαξις, ὁ excubitor, -oris, ἄ.

προφύλασσω καὶ προφύλαττω 1)

excubo, -are. 2) πρ. τι, protego (-exi,

-ere) aliquid; defendo (-ndi, -ore)

aliquid πρ. τοῦ κινδύνου, a periculo

defendo. 3) προφύλαττομαι τι prae-

aveo (mihi) aliquid. πρ. τὰς ἐνέδρας,

ab insidiis praeraveo -ροῦλα (*ἀπὸ)

τοῦ, adversus frigus praemunior

προφυτεύω praesero, ere

προφωνέω ὦ prius vorum edo

προχαίρω ante gaudeo

προχάραγμα τό praevia delineatio.

προχαιρόσσω ὡς οὐχ ἄττω pri-

ma line in m'nta ducō praesigno

are. praeformo -are aliquid

προχαρίζομαι ante gratulor

προχειρίζω πρὸς λόγ. τό pro-

minens labii pars

πρόχειλος, ὁν labiō, -onis

προχειμάζω prior hib-eno

προχειμασίς tempestas antecedens.

προχειρίζομαι τι 1) in manus sumo

aliquid, promo ἑμψι aliquid ἐκ

τοῦ ταμείου ἀγύριον, προχειρίζομαι, ex

aerario pecuniam promo. πρ. τινι τι,

alicui in manus do. 2) πρ. τινι de-

ligo (-ere) designo are, sumo

(-ere) aliquem (ad aliquid facien-

dum). 3, προχειρίζομαι (ὑπὸ τινος).

deligo (praetor, sacerdos).

πρόχειρος, ὁν qui est ad manum;

qui est in promptu; inventu facilis.

πρόχειρον, ad manum, promptum πρό-

χειρ ὡς ἀγύριον, pecunia praesens.

προχειροτονέω -ὦ ante creō.

προχειρώς prompte; facile.

προχέω profundo -ere.

προχθές nudius tertius; ante hes-

ternum diem

προχθεσινός, ἡ, ὁν antehesternus.

προχθή, **προχθους**, ἡ gutturium, οὐ.

προχορεύω praesulto, -are.

προχρίω ante inungo.

πρόχρονος, ὁν tempore prior; tem-

pore praecedens

πρόχυσσις, ἡ profusio, -onis, θ.

προχυτήριον, τό fusorium, -ii, οὐ.

προχυτός, ἡ ὁν profusus, a, um.

πρόχωμα, τό moles agesta; mo-

les, -is θ. agger, -eris, οὐ.

προχώννυμι ante aggero.

προχωρέω -ὦ procedo (-essi) -ere

progredior (-essus sum), -i. ἡ ἐκφορὰ

προχωρεῖ, funus procedit ἡ νύξ προ-

χωρεῖ, nox procedit. μετὰ προχωρεῖ

τινι τι, bene, prospero) aliquid alicui

procedit ἡ succedit ὡς ἐβουλόμην προ-

χωρεῖ μοι, ex sententia mihi procedit.

προχώρημα, τό quod (prosperē)

successit.

προχώρησις, ἡ successio, -onis, θ.

πρόχωςσις, ἡ moles aggesta

προψηφίζομαι ante decerno.

προψηθυρίζω ante susurro.

προψύχω prius refrigero

προωδός, ἡ prolusio in cantu.

προωθέω -ὦ protrudo, ere; pro-

pello, ere; aliquid. το προωθεῖν. pro-

pulsus -us ἄ.

πρόωλης ες ante perditus. ὁθ. =

plane perditus. ἐξώλης καὶ πρόωλης,

homo perditissimus.

προωνέομαι οὐμαι ante emo.

προωνύμιον, τό praenomen, inis, οὐ.

πρόωρος, ὁν 1) praematurus, a, um.

2) πρόωρος, praecox, ocis

πρόωρος ante tempus; praemature.

πρόωσις ἡ propulsio, -onis, θ.

πρόωστης, ὁ propulsor, -oris, ἄ.

πρόωστινός, ἡ, ὁν vim propellendi

habens.

πρόωμινα, ἡ puppis, -is, θ. ἀπὸ τῆς

πρόμνης, a puppi. πρόμνην ἀνακρούο-

μαι. ἰδὲ ἀνακρούομαι

πρόμνητος ad puppem pertineus.

πρόμνηθεν a puppi; tergo

πρόμνησια, τὰ retinacula, -orum, οὐ

πρόμνησιος, α, ὁν qui est in puppi

πρόμνησις, ἡ dignitas prytanica

πρόμνησιον, τό prytanēum, -i, οὐ ἡ

ἐν πρυτανείῳ αἵσις, victus in prytaneo.

πρόμνησιον prytanis sum; ὁ πρυ-

τανεύων, prytanis, i, ἄ.

πρόμνησιος, ἡ ὁν ad prytanim

pertineus. *πρ. λόγος, oratio rectoris

(Universitatis).

πρόμνησις, ὁ 1) prytanis is. ἄ. 2)

πρ. Πανεπιστημίου, rector Universitatis.

πρόμνη nuper; ante, olim.

πρόμνηθος, ὁ primaevus

πρωθυπουργός, ὁ princeps concilii

administorum; primus admini-

ster (-stri, ἄ.).

πρωθυστερον hysteron proteron.

πρωὶ ἢ πρῶτ' mane. τί δὲ οὕτω πρῶ-

τῆται; cur tam mane pervenisti ἢ

adfaisti?

πρωῖα, ἡ mane; tempus matuti-

num. ἀπὸ πρωῖας μέχρι ἑσπέρας, a ma-

ne ad vesperum. χθές τὴν πρωῖαν, hi-

sterno mane.

πρωϊαίτατα admodum tempestiva.

πρωϊαίτερον citius; maturius. πρ.

τοῦ δέοντος, praemature.

πρωϊακτον δένδρον arbor praecox

πρωϊκός, ὁν 1) maturus, praema-

turus, a, um 2) praecox, -ocis στα-

φυλὴ πρωῖμος, uva praecox.

πρωϊκῶς praemature; ante tempus

πρωϊκός, ἡ, ὁν matutinus, a, um.

πρωϊός, ὁν 1) matutinus, a, um.

2) - πρωῖμος, praematurus, a, um.

πρωϊότης, ἡ praecox maturitas.

πρωϊσπορέω -ὦ mature semino.

πρωϊκός, ὁ podex, icis, ἄ.

πρωϊκός, ὁ biennio ante.

πρωῖα, ἡ prora, -ae, θ.

πρωῖαθεν a prora

πρωῖατεῖα sum proreta.

πρωῖατης, ὁ proreta, ae, ἄ.

πρωῖατός, ὁ proreta, -ae, ἄ.

πρωῖα primum.

πρωῖαγγελος, ὁν praenuntius, a,

um. πρ. τινος, praenuntius alicujus.

πρωῖαγγιον, τό prima captura.

πρωῖαγωνιστέω -ὦ primas partes

in scena ago

πρωῖαγωνιστής, ὁ qui primas agit.

πρωῖαθλος, ὁ primus athleta.

πρωῖαίτιος, ὁν 1) qui maxime in

culpa est 2) πρωῖαίτιος τινος, auctor

alicujus rei.

πρωῖα ἡ, **πρωῖα**, τό, τὰ πρω-

ῖα primatus, principatus. -us ἄ.

πρωῖα, ἡ caput -itis, θ. Θῆ-

βαι ἡ τῆς Βουοτίας πρωῖα, Θε-

bae, quod caput Boeotiae est. ὁθ.

Ἀθῆναι, ἡ τῆς Ἑλλάδος πρωῖα, Αθ-

enae, quod caput Graeciae est.

πρωῖα primus sum; primas par-

tes beneo ἄνδρες οἱ πρωῖα οἱ pri-

mi homines παρὰ σοὶ πρωῖα, apud

te primus sum. τῷ πλοῦτι πρωῖα, pecunia

primus.

πρωῖα omnium primus sum.

πρωῖα, ὁ omnia primus,

a, um πρωῖα, πρωῖα, primum

omnium

πρωῖα, ὁ primus athleta.

πρωῖα, ὁ primas nuptias agens

πρωῖα, ὁ, πρωῖα, ὁ primogenitus, a, um

πρωῖα, ὁ praegastator, -oris, ἄ.

πρωῖα, ὁ princeps senum.

πρωῖα, ὁ primigenius, pri-

migenus, primitivus, a, um.

πρωῖα, ὁ primitivum verbum.

πρωῖα, ὁ primo loco sedens.

πρωτοκαθεδρία, ἡ· primus in consessu aliquo locus.

πρωτοκλήριος, ὁ· primicerius -ii, 2. πρωτοκλήτος, ὁ· primum vocatus.

πρωτοκλισία, ἡ· primus accubitus.

πρωτοκτιστής, ὁ· qui primus creavit.

πρωτοκτιστος, ὁ· primo conditus ἢ creatus, primitivus. a, um

πρωτόλειον, μᾶλ. πληθ. πρωτόλεια τὰ (ἢ τῆς λείας ἀπαρχῆς)· primitiae praedae· καὶ ἐν γέν. πᾶσα ἀπαρχή, primitiae, -arum

πρ τολογέω -ω· primus dico

πρωτολογία· prima in iudicio oratio.

πρωτόμαντις, ὁ, ἡ· princeps vates.

πρωτομάρτυρ, ὁ· primus martyr.

πρῶτον primum, primo. τὸ πρῶτον, primum. principio, initio πρῶτον μὲν — ἔπειτα δε, primum — deinde νῦν πρῶτον nunc primum. ὥς τὸ πρῶτον ut primum. ἐπὶ πρῶτον, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον, quum primum, simulac.

πρωτόνεως· qui primum navigat.

πρωτονύμφευτος, ἡ· quae nuper viro nupsit.

πρωτοπαγής, ἐς· recens compactus.

πρωτοπάθεια, ἡ· affectus, quo quis primum afficitur

πρωτοπαθής, ἐς· qui primus incommodo afficitur.

πρωτοπαθεύω -ω· primum afficio ἢ patior, ὁπλ. ante alium.

πρωτόπαλος, ὁ· luctator primarius

πρωτοπάτωρ, ὁ· primus pater, generis humani auctor.

πρωτόπειρα, ἡ· tirocinium, -ii, οὐ.

πρωτοπειρία, ἡ· rudimentum, -i, οὐ.

πρωτόπειρος, ὁ· qui aliquid primum tentavit; tiro, -onis

πρωτόπλασις, ἡ· initium formandi

πρωτόπλαστος, ὁ· qui primus factus, creatus est; † protoplastus, a, um; ὁ πρωτ. primus homo.

πρωτόπλους ναῦς· navis quae prima vehitur.

πρωτόπολις, ὁ ἡ, πρωτοπωλίτης, ὁ· princeps civitatis. οἱ πρωτοπολῖται· proceres, optimates.

πρωτοπορεία, ἡ· primum agmen.

πρωτοπραξία, ἡ· prima exactio.

πρῶτος, ἡ, ὁ· 1) primus, a, um. 2) prior, -oris; praecedens, -ntis; praestantior, -oris; praecipuus, a, um. 3) primus, primarius, a, um; primum

locum obtinens. τὰ πρῶτα, prima, -orum. τὰ πρῶτα φέρουσι τινος· principatum primum locum obtineo in aliquo re. ἰδὲ πρῶτον, πρῶτα.

πρωτοσέληνος ἡ· prima dies mensis.

πρωτόσπορος, ὁ· primo seminatus

πρωτοστασία ἡ· principatus us, 2.

πρωτοστατέω -ω· primus in ordine sto (steti are)

πρωτοστάτης, ὁ· antistes, -itis, 2. antesignatus, -i, 2

πρωτοτόκια, πρωτοτοκεία. τὰ· jna primogeniturae

πρωτοτοκία ἡ· primogenitura, θ.

πρωτοτόκος, ἡ· primipara, -ae, θ.

πρωτότοκος, ὁ· primogenitus, a, um

πρωτοτυπία ἡ· 1) primum ἢ originale exemplar; 2) proprietas, -atis, θ. singularitas, -atis, θ

πρωτότυπον, τό· originale, principale, -is, οὐ. exemplar authenticum.

πρωτότυπος, ὁ· 1 = ἀργετοπος, originalis, e, a, um.

πρ. ῥήματα primitiva verba. *3) νεοελ. ἀθροπος πρωτότυπος. homo ineptus;

mirum caput; propria et singularis natura.

πρωτοτύπως· principaliter.

πρωτοῦπνιον, τό· primus somnus.

πρωτοουργός, ὁ· primus auctor ἢ ἀπλ. auctor (alicujus rei)

πρωτοφάνεια, ἡ· prima apparitio.

πρωτοφανής, ἐς· primum apparens.

πρωτοφόνος, ὁ· primus homicida.

πρωτοφορέω -ω· 1) primos fructus fero 2) primus gero aliquid, ut vexillum, signum κτλ. *3) νεοελ. primum gero vestimentum aliquid; vestimento adhuc intacto utor.

πρωτοφύμα, τό· primitiae, -arum.

πρωτοφυής, ἐς· primo natus, a, um.

*πρωτοχρονιά, ἡ· prima dies anni.

πρωτοχρόνιος, ὁ· primaevus, a, um.

πρωτόχυτος, ὁ· primum effusus.

πρωτοψάλτης, ὁ· primus cantor.

πρῶτως primum; ante omnia.

πταίρω, πταρνύμαι (*πταιρνίζομαι)· sternuo -ere. ἔπταρον ἢ ἔπταρα (ἐπταρνίσθην), sternui ἢ sternutavi.

πταίσμα, τό· 1) offensio, -onis, θ. lapsus, us, 2. 2) laesio ex offensione.

3) συνήθ. culpa, -ae, θ. delictum, -i, οὐ.

πταισμάτιον, τό· offensiuncula, -ae, θ

πταίω 1) offensionem, culpam, no-

xam admitto (-isi): pecco, -are; de linguo -liqui). -ere. 2) πταίω ἐν τινι, offendo (-di) in aliqua re. *3) νεοελ. ἐγὼ πταίω; num culpa mea est?

πταρμικός sternutamenta movens

πταρμός, ὁ· sternutatio, -onis, θ.

πτάρνυμαι ἰδὲ πταίρω.

πτελέω, ἡ· ulmus -i, θ

πτελέϊνος, ἡ· ulmeus, a, um.

πτελεώδης, ἐς· ulmo similis.

πτελεών, ὁ· ulmarium ii, οὐ.

πτερίνος, ὁ· on alatus, a, um; pennatus, a, um.

πτερίς, ἡ· filix, -icis, θ. δῖπας πτερίδι κεκοσμημένον, poculum filicatum

τόπος πτερίδων μεστός filicatum, -i, οὐ.

πτερίνα, ἡ· calx, -icis θ. calcaneum

πτερινίζω· calce ferio (-ire); calcitro -are.

πτερινισμός, ὁ· ictus calcitrantis.

πτερινιστήρ, ὁ· calcar aris οὐ.

πτεροδρομία, ἡ· volatus, -us, 2.

πτερόεις, εσσα· εν· alatus, pennatus, a, um; θ. volucris volatilis, e.

πτερόν, τό· 1) penna, pluma, -ae, θ. 2) ala, -ae, θ. 3) πτερὰ = ἐπάλξεις, pinnae, arum, θ.

πτεροπόικιλος, ὁ· varias et pictas pennas habens.

πτερόπους, ὁ, ἡ· alipes, -idis.

πτερορροέω -ω· pennas amitto.

πτεροφόρος, ὁ· pennifer, penniger, aliger, a, um

πτεροφύω -ω· pennas produco, pennescio, -ere; plumescio, -ere.

πτεροφυής, ἐς· pennatus, a, um; alatus, a, um.

πτεροφύα, ἡ· pennarum generatio

πτερόω -ω· 1) plumo -are. 2) alas addo; μετφ. erigo, -ere; utro spe.

πτεροῦμαι, erigor -rectus sum, -i.

πτερυγίζω· alas pando ἢ explico; tento volatum (de pulis avium).

πτερύγιον, τό· ala parva.

πτερυγοειδής, ἐς· alae formam habens

πτερυγοφόρος, ὁ· penniger, a, um.

πτερυγώω -ω· alas addo. πτερυγούμαι, alas moveo, -ere.

πτερυγώδης, ἐς· alae similis, e.

πτερύγωμα, τό· ala, penna, -ae, θ.

πτερυγώτης, ἡ, ὁ· on alatus, a, um.

πτερύξ, ἡ· 1) ala, -ae, θ. pinna, -ae, θ. 2) = ἐπάλξεις pinnae, -arum

πτερύξ, ἡ· alarum plausus.

πτερύσσομαι· alis latera ferio; volatum tento -are

πτέρωμα, τό· pennae avium.

πτερόνυμος ab alis denominatus.

πτέρωσις ἡ· 1) pennae avium 2) pennarum generatio.

πτερωτός, ἡ· ὁ· on pennatus, a, um; πτήμα τό· volatus, -us, a.

πτηνάριον, τό· avicula, -ae, θ.

πτηνοκράτωρ, ὁ· rex avium.

πτηνολέτης, ὁ· avis perdens.

πτηνόπους, ὁ, ἡ· alipes, edis.

πτηνόν, τό· 1) ales -itis, 2) θ. 2) avis -is, θ. volucris is θ

πτηνός, ἡ, ὁ· on· volucer, cris, cre; volatilis, e.

πτήξις, ἡ· consternatio, θ pavor, 2.

πτήσις, ἡ· volatus, -us, 2 volatura, θ.

πτήσσω (ἐπτοσα· metu contrahor; expavesco -pavi) ere timeo (-ui, -ore.

πτητικός, ἡ, ὁ· on volatilis e.

πτίλον, τό· penna, -ae, θ. pluma, ae, θ.

πτίλω -ω· pennas do.

πτίλωσις, ἡ· pennarum plumarumque annua mutatio

πτιλώτης, ἡ, ὁ· on· pennatus, a, um.

πτισάνη ἡ· ptisana, ae, θ.

πτισμός, ὁ· contusio, -onis, θ.

πτίσσω pinso, pinsi aliquid.

πτόα, ἡ· pavor, oris, 2.

πτοέω -ω· metu consterno, percello, perterrefacio, -ere, aliquem. πτοῦμαι (ἐπτοήθην)· trepido are. pavescio, -ere. πτοῦμαι ἐπὶ τινι, pavescio aliquid. ἐπτομαι, paveo. ἐπτομένος, ἡ, ὁ· on, pavens -ntis.

πτόησις, ἡ· pavor -oris, 2.

πτοιαλέος, α, ὁ· on· pavidus, a, um.

πτόρθος, ὁ· ramus -i, 2.

πτοώδης, ἐς· pavidus, a, um.

πτυαλίζω, πτυελίζω· frequenter spuο ὁ πτυαλίζων, sputator, oris, 2.

πτυαλισμός, ὁ· crebra sputi ejectio.

πτύαλον πτύεον, τό· sputum, -i, οὐ.

πτυάριον, τό· parvum ventilabrum; parva lignea pala.

πτυγμάτιον, τό· parva plicatura.

πτυκτίον, τό· pugillares (libelli).

πτυκτός, ἡ, ὁ· on· plicatus, a, um.

πτύξ, ἡ· 1) plica. plicatura, -ae, θ. 2) ruga et sinus vestis

πτύξις, ἡ· plicatio, -onis, θ

πτύον, τό· ventilabrum, -i, οὐ.

πτύρμα, πτυρμός· pavor, -oris, 2.

πτύρω· perterrefacio, -ere, πτύρω-
μαι pavesco, -ere: metuo, -ere.
πτύσις, ἢ πτυσμός, ὁ· spatiejectione.
πτύσμα, τό· sputum, -i, ὁ.
πτύσσω· plico (-avi καὶ -ui) aliquid
ἐπύσσατο ἱμάτιον, duplicavit palium
πτυχή, ἡ· plicatura, -ae ὁ.
πτυχίον, τό· 1) libellus plicatilis.
2) codicilli, -orum, a diploma, atis ὁ.
πτυχιούχος, ὁ, ἡ· cui diploma est
πτυχόδης multas habens plicas
πτύω· 1) spuo (-ui) -ere; exspuo,
-ere, aliquid *2) νεοελ. πτύω τινά.
spuo aliquid πτύω τινά κατὰ π. ὁ-
σωπον, in os alicujus spuo.
πτῶμα, τό· cadaver, -eris, ὁ.
πτωματισμός, ὁ· morbus caducus.
πτώσιμος, ὁ· caducus, a, um.
πτῶσις, ἡ· 1) casus, -us, ὁ. π. τῆς
χρῆσις, casus nivis. π. τοῦ ὀχήματος,
casus vehiculi. 2) ἐπὶ οἰκοδ. casus;
ruina. ae, ὁ. 3) ἐν τῇ γαμμ. casus,
us, ὁ. πτώσεις εὐθείαι, casus recti.
πτώσεις πλάγιαι casus obliqui.
πτῶσσω· perterreo, -eri,
πτωτικός, ἡ· ὁ· causalis e.
πτωτός, ἡ· ὁ· caducus, a, um.
*πτωχαίνω· 1) μεταβ. ad paupertatem.
in inopiam aliquid reddo, pau-
pero, -are, aliquid 2) ἀμετ. pauper
fio. ἐκπύχην, pauper factus sum.
πτωχαλαζών, ὁ· ἡ· pauper arrogans.
πτωχεία, ἡ· 1) mendicitas, -atis,
2) paupertas, -atis. egestas, -atis, ὁ.
πτωχεῖον, τό· domus mendicorum;
domus pauperum.
πτωχέω· 1) = προσαιτῶ ἐπαίτῳ,
mendico -are. 2) = πτωχός εἰμι, pau-
per, inops sum *3) νεοελ. = γρεωκοπῶ,
creditoribus decoquo ἢ ἀπλ. decoquo.
πτωχίζω· mendicum reddo.
πτωχικός, ἡ· ὁ· 1) mendico con-
veniens π. στολή, π. ἐνδυμα, men-
dicula, -ae, ὁ. 2) paupertinus, a, um.
πτωχικῶς· 1) mendice. *2) = πτω-
χικά, misere.
πτωχοκομείον, τό· = πτωχεῖον.
πτωχοποιός, ὁ· mendicum reddens
πτωχός, ἡ· ὁ· 1) = ἐπαίτης men-
dicus, a, um 2) = πένης, pauper, -eris,
inops, -opis; egeus, indigens, -ntis.
πτωχότατος (*πτωχότατος). pauperri-
mus, a, um. *μετφ. πτωχός τὸ πνεῦμα,
ingenii sterilis, πτωχὴ γλῶσσα, lingua

verbis inops. ὁ πτωχός λαός, plebicula.
πτωχοτροφεῖον, τό· = πτωχοκομείον
πτωχοτροφέω· ὦ· mendicos alo.
πτωχοτρόφος, ὁ· mendicos alens.
Πυανεπιών μην·) October, -bris ὁ.
πυγαῖος, a, ὁ· ad nates pertinet.
πυγή, ἡ· nates, ium ὁ. p u g a, -ae, ὁ.
πυγίζω· paedico aliquem.
πυγιστής, ὁ· paedico, -onis, ὁ.
πυγμαῖος, a, ὁ· pygmaeus, a, um.
οἱ Πυγμαῖοι, Pygmaei, -orum, ὁ.
πυγμαχέω· ὦ· pugilatu decerto.
πυγμαχία, ἡ· pugilatus, -us, ὁ.
πυγμαῖος, ὁ· pugil, -ilis, ὁ.
πυγμή, ἡ· 1) pugnus, -i, ὁ. 2) =
πυγμαχία, pugilatus, -us, ὁ.
πυγολαμπής, ἡ· cicindela, -ae, ὁ.
πυγοστόλος, ὁ· nates ornans.
πυελίς, ἡ· cavitas annuli
πύελος, ἡ· solium balneare.
πυετία, ἡ· coagulum -i, ὁ.
πυέομαι· οὖμαι· suppurare.
πύησις, ἡ· suppuratio, id. pulmonis.
Πυθαγόρας, ὁ· Pythagoras, -ae, ὁ.
Πυθαγόρειος· Pythagoreus, a, um,
οἱ Πυθαγόρειοι, Pythagoraei, -orum.
Πυθαγορίκος, ἡ· ὁ· Pythagoreus.
πυθαγορίζω· sum Pythagoreus.
Πυθαγορίς, ἡ· Pythagorea, -ae, ὁ.
πυθαγορισμός, ὁ· pythagorismus, -i, ὁ.
πυθαγοριστής, pythagoreus, a, um.
πυθεδών, ἡ· putredo, -inis, ὁ.
πυθεῖον, τό· oraculum, -i, ὁ.
Πύθια, ἡ· Pythia, -ae, ὁ. τὰ Πύθια.
Pythia, -orum ὁ.
Πυθικός, ἡ· ὁ· Pythicus, a, um.
Πυθιονίκης, ὁ· victor in Pythiis.
Πύθιος, a, ὁ· Pythius, a, um.
πυθμῆν, ὁ· fundus, -i, ὁ. ὁ πυθμῆν
τῆς θαλάσσης, fundus maris. πυθμῆν
σκεύους, fundus vasi.
Πυθόθεν· a Delphis· Πυθὶ Delphis.
Πυθοκτόνος· interfector Pythonis.
Πυθόληπτος, ὁ· a Pythio, ab Apol-
line correptus, afflatus, a, um.
πύθω· putrefacio, -ere. πύθομαι,
putresco, -ere.
Πυθώ, Πυθών (πόλ.)· Pytho, -us,
ὁ. Pytho, -onis, ὁ.
Πύθων (δράκ.)· Python, -onis, ὁ.
πυκνά· crebro; frequenter.
πυκνόβλαστος, ὁ· dense germinans.
πυκνόδους· densos dentes habens.
πυκνόθριξ· densos crines habens

πυκνοκίνδυνος· saepe periclitans.
πυκνόπτερος· densas pennas habens
πυκνόρριζος· densas radices habens
πυκνός, ἡ· ὁ· 1) densus, a, um;
spissus, a, um. πυκνός ἄγρ., densus
agr. πυκνὴ φαλαγξ, densum agmen
2) = συνεγής, densus, a, um; creber,
a, um. πυκνοὶ κίνδυνοι, densa pericula.
πυκναὶ προσβολαί, crebri impetus. 3) =
συγνός, frequens, -ntis πυκναὶ τιμαί,
frequentes honores. 4) νοῦς πυκνός,
mens prudens.
πυκνοσπορέω· ὦ· dense sero.
πυκνόστικτος, ὁ· maculosus, a, um
πυκνότερον· ἐπὶ· crebrius.
πυκνότης, ἡ· 1) densitas, -atis, ὁ.
spissitudo, -inis ὁ. 2) crebritas, -atis, ὁ.
πυκνόφυλλος, ὁ· densus foliis.
πυκνῶ· ὦ· denso (aliquid).
πύκνωμα, τό· = πυκνότης.
πυκνῶς· dense, spisse; crebro.
πύκνωσις ἡ· densatio, -onis, ὁ.
πυκνωτικός, ἡ· ὁ· densandi vim
habens.
πύκτευσις, ἡ· pugilatus, -us, ὁ.
πυκτεντής, ὁ· pugil, -ilis, ὁ.
πυκτεύω· pugilsum; pugilatu cer-
to; pugilator, ari.
πύκτης, ὁ· pugil, -ilis, ὁ.
πυκτικός, ἡ· ὁ· pugilator aptus, a,
um. ἡ πυκτική, ars pugilis.
πυκτομαχέω· ὦ· pugilator, ari.
Πυλαγόροι, οἱ· Pylagorae, -arum, ὁ.
πυλαγορέω· ὦ· pylagoras sum.
Πυλαία, ἡ· conventus Pylaicus.
πυλαϊκός, ἡ· ὁ· pylaicus, a, um.
πυλαῖτης, ὁ· custos portae.
πύλη, ἡ· 1) porta, -ae, ὁ. αἱ πύλαι,
portae -arum. 2) Πύλαι (Θερμοπύλαι),
Pylae, -arum, ὁ. 3) πύλαι (= τὰ στε-
ναί), portae, angustiae.
Πύλιος, a, ὁ· Pylus, a, um. Πύ-
λος, Pylus, -i, ὁ. Πύλῳθεν, e Pylō.
πυλῖς, ἡ· porcula, -ae, ὁ.
πυλουργός, ὁ· ἡ· custos portae
πυλοῦχος, ὁ· portas sustinens.
πυλόω· ὦ· portis munio ἢ claudio.
πυλών, ὁ· 1) vestibulum, -i, ὁ. 2)
porta, -ae, ὁ. ostium, -i, ὁ.
πυλωρέω· ὦ· custos portae sum.
πυλωρός, ὁ· 1) custos portae; janitor,
-oris ὁ. 2) meatus ventriculi inferior.
πυρθάνομαι· 1) audio, -ire; intel-
ligo, -ere; cognosco, -ere; rescisco,

ere. π. αὐτὸν μέλλειν λέγειν, audiri,
cognovi eum dicturum esse). π. διὰ
τῶν κατασκοπῶν, cognosco et rescis-
co per exploratores. πυρθάνομαι
παρ' αὐτοῦ, cum ex eo cognovisset.
2) certior fio. π. παρὰ σοῦ τὰ πράγ-
ματα ταῦτα, certior per te fio de his
rebus (harum rerum). 3) πυρθάνομαι
τι (παρὰ) τινοῦ quaero (-sivi, -ere)
aliquid ab (ex, de) aliquo. π. (παρ'
ἡμῶν τίς ὁ βίος τῶν θεῶν ἐστίν, quaero
a nobis, quae vita deorum sit. ἐπύ-
θετο τῶν ἱατρῶν, πῶς ἔχει, quaesivit
a medicis, quemadmodum se haberet.
πύξ· pugnus. πύξ μάχομαι, pugna
certo. πύξ καὶ λάξ pugnus et calcibez
πυξέων, ὁ· buxetum, -i, ὁ.
πυξίδιον, τό· pyxidula, -ae, ὁ.
πύξιμος, ἡ· ὁ· πυξώδης, es, πυ-
ξοειδής, es, πυξόχρους, οὐ· bu-
xeus, a, um
πυξίον, τό· tabella scriptoria.
πυξίς, ἡ· pyxis, -idis, ὁ. ναυτικὴ πυ-
ξίς, nautica pyxis
πύξος, ὁ· buxus, -i, ὁ.
πυξιδώδης πυξοφόρος buxifer, a, um
πυξών, ὁ· buxetum, -i, ὁ.
πυσοειδής es purisimilis.
πύσον, τό· pus, puris, ὁ.
πυσοποιέω· ὦ· pus moveo.
πυσορροέω· ὦ· pure mano.
πυσορροία, ἡ· fluxus puris
πυσορροῦς, οὐ· pure fluens
πυουλικός, ὁ· pus extrahens.
πυνόω· ὦ· suppurare.
πῦρ, τό· ignis, -is, ὁ. ἀπὸ (ἐγὰρ)
πῦρ, ignem accendo. σθένωμι τὸ πῦρ,
ignem restinguo. πυρκαῖα, igni (igne)
cremo aliquid. πῦρ πνέω, ignem spiro.
τὰ πυρά (= οἱ πυρσοί) ignes -ium, ὁ.
πυρά, ἡ· pyra, -ae, ὁ. rogas, -i, ὁ.
πυράγρα, ἡ· forceps, -ipis, ὁ.
πυράκανθα, ἡ· pyracantha, -ae, ὁ.
πυρακτέω· ὦ, πυρακτώ· ὦ· cau-
defacio, -ere, aliquid. πυρακτούμαι,
candefio (-factus sum). πυρακτω-
μένος, ἡ· ὁ· candefactus, a, um.
πυράκτωσις, ἡ· 1) actio candefa-
ciendi. 2) incendium, -ii, ὁ.
πυραμειδής· pyramideus, a, um.
πυραμικός, ἡ· ὁ· pyramicus, a, um.
πυραμῖς, ἡ· pyramis, -idis, ὁ.
πυραλῖς (π.) igniaria, -ae, ὁ.
πυραμοειδής, es pyramideus, a, um

πυραυγής, ἐς igni fulgens.
 πύραυρον, τό igniarium, -i, οὖ.
 πυραύστης ὁ pyrausta, -ae, θ.
 πυρβολέω -ὦ ignem projicio
 πυρβόλος, ὃν ignem projiciens.
 πυργηδόν in modum turris.
 πυργήρης, ἐς turriger, a, um.
 πύργινος, ὃν turreus, a, um.
 πυργίον, πυργίδιον, τό, πυργίσκος.
 ὁ turricula, ae, θ.
 πυργίτης στρουθός passer muralis.
 πρρηγοδόμος ὃν turres struens.
 πυρροειδής, ἐς turri similis, turritus, a, um.
 πυργομαχέω -ὦ ex turri pugno.
 πυργομάχος qui ex turri pugnat.
 πυργοποιέω -ὦ turrifico -are
 πυργοποιῖα, ἡ turris structura.
 πύργος, ὁ turris -is, θ.
 πυρροφορέω ὦ turrim gesto.
 πυρροφόρος, ὃν turriger a, um;
 turritus a, um.
 πυρροφύλαξ ὁ turris custos
 πυργόω -ὦ turri munio aliquid).
 πεπυρωμένος, turritus a, um.
 πυργώδης, ἐς turri similis
 πυργωτός, ἡ, ὃν turritus, a, um.
 πυρεῖον, τό igniarium, -ii, οὖ.
 ignitabulum, -i, οὖ.
 πυρεκβολέω -ὦ ignem ejicio.
 πυρεκβολίτης ὁ ignem ejiciens
 πυρεκβόλος, ὃν ignivomus, a, um.
 πυρεκτικός, ἡ, ὃν febricosus, a, um;
 febriculosus, a, um.
 πύρεξις ἡ accessio febris.
 πυρεσσαὶ καὶ πυρετταὶ febrim habeo.
 febrío, -ire, febricitó, -are;
 febris laboro
 πυρέτιον, τό febricula, -ae, θ.
 πυρετός, ὁ febris e. ὁ τρίτος πυρετός, febris tertiana.
 πυρετοφόρος, ὃν febre ferens;
 febrilis e.
 πυρετώδης, ἐς 1) febriculosus, a, um
 2) = θερμουργός, calidus, a, um.
 πυρετώδης calide
 πυρεύς, ὁ qui ignes subicit.
 πυρευνικός ἡ ὃν igniarius, a, um.
 πυρήν, ὁ nucleus, -i, ὁ.
 πυρήνιον, τό parvus nucleus.
 πυρηνοειδής, ἐς nucleo similis.
 πυρία, ἡ sudatio sicca.
 πυριάλωτος, ὃν igni vastatus.
 πυρίμα, τό fomentum, -i, οὖ.

πυρίασις ἡ fomentatio, -onis, θ.
 πυριατήριον, τό vaporarium -ii, οὖ.
 πυριάω -ὦ foveo, ere.
 πυρίδιος ὃν in igne vivens
 πυρίδριθής ἐς igne onustus a, um
 πυρίδρομος ὃν igni strepens
 πυρίδρωτος, ὃν igni absumptus
 πυριγενής, πυριγενέτης, ὁ ignigena Bacchus.
 πυριγόνος, ὃν ignigenus, a, um
 πυριγονός, ὃν igni genitus, a, um.
 πυρίδιον, τό igniculus, i, ὁ.
 πυρίδρομος, ὃν in igne currens.
 πυρίεφθος, ὃν igni coctus a, um.
 πυρίκαυστος ὃν, πυρίκαυτος ὃν igni exustus, a, um.
 πυρικμητός, ὃν igni elaboratus.
 πυριλαμπής, ἐς igni splens.
 πυρίληπτος, ὃν igni occupatus, a, um.
 πυρίμαχος, ὃν fervens in pugna.
 πυριμορφος furmam ignis habens.
 πύρινος, ἡ, ὃν igneus a, um.
 πύρινος ἡ πύριμος (ὁ πυρός, triticeus, a, um)
 πυρίπνους, ὃν ignem spirans.
 ἡ exhabans ignivomus, a, um, ignifluus, a, um.
 πυρίσσοος, ὃν ex igne servatus.
 πυριστεφής, ἐς igni cinctus, a, um.
 πυρίτης λίθος pyrites lapis.
 πύριτις, ἡ pyrites pulvis, pyritis, -idis, θ. ὡς φράνθη πυριτιδος, in acie stetit.
 πυριτόκος, ὃν ignigenus a, um.
 πυριτρεφής, ἐς igni nutritus.
 πυριτρόφος, ὃν ignem alens.
 πυριφωγής, ἐς igni fulgens.
 πυριφλεγέθων igni ardens ὁ Πυριφλεγέθων (ποτ.) Pyriphlegethon.
 πυριφλεγής, ἐς igni ardens.
 πυριφλεκτός, ὃν igni combustus.
 πυριφλογος, ὃν igni ardens.
 πυρίχρως, ὁ, ἡ ignicolorus, a, um.
 πυρκαεύς, ὁ insensor, -oris, ὁ.
 πυρκαϊά, ἡ incendium, -ii, οὖ.
 πυρόβιος, ὃν in igni vivens.
 πυροβόλος, ὃν ignes jaculans. *τό.
 πυροβόλον, tormentum (bellicum).
 πυροειδής, ἐς igni similis, e; igneus, a, um.
 πυροειδώς ignea specie.
 πυρόεις, ἐσσα, ἐν ignitus, a, um;
 igneus, a, um.
 πυρολαβίς, ἡ forceps, -ipis, θ.

πυρομαντία, ἡ divinatio ex igni;
 iginispiciam -ii, ὁ.
 πυρόμαντις, ὁ, ἡ ex igni divinans.
 πυρομετρέω -ὦ frumentum metior.
 πυροπωλέω -ὦ triticum vendo.
 πυροπωλῆς, ὁ tritici venditor.
 πυρός, ὁ triticum, -i, ὁ.
 πυρορραγής, ἐς ignis vi raptus.
 πυρός (-στος) ὁ triticum, -i, οὖ.
 πυροσθενής, ἐς ignipotens, -ntis.
 πυροφόρος ὃν 1) ignifer, a, um.
 2) triticum ferens.
 πυρόχρως, ὁ, ἡ igneus, a, um.
 πυρώω -ὦ ignio, ire, aliquid;
 accendo, -ere aliquid πυρῶμαι.
 iginesco -ere; calesco, -ere; ardeo, -ere πεπυρωμένος ἡ, ὃν ignitus a, um.
 πυρσάλαμος, ὃν ignitus, a, um.
 πυρσπολέω -ὦ incendio conflagro aliquid.
 igni vasto aliquid πυρσπολόμαι (ἐπυρσπολήθην), incendio (igni) conflagro ἡ ὁδὸν conflagro
 πυρσπόλημα, τό vastatio per ignem.
 πυρσπόλησις, ἡ 1) conflagratio, -onis, θ.
 incendium, -ii, οὖ.
 πυρσπόλος, ὁ incendiarius, -ii, ὁ.
 πυρραλῆς, ἡ rufa, rutila, -ae, θ.
 πυρρίζω rutilo, are.
 πυρρίχη, ἡ pyrricha, -ae, θ.
 πυρρίχιος πύρις pyrrichius (πύρις).
 πυρρίχιστος, ὁ pyrricharius, -ii, ὁ.
 πυρρογένειος, ὁ cui barba rufa est.
 πυρρόθριξ, πυρρότριχος, qui rutila comā est; qui rutilis pilis est.
 πυρροποίκιλος, ὃν variis maculis.
 πυρρός, ὁ, ὃν fulvus, rufus, rutilus, flavus, a, um.
 πυρρότης, ἡ color rutilus.
 πυρρώω -ὦ rufum facio.
 πυρρώδης, ἐς rubicundus, a, um.
 πυρσαίνω rutilo, -are.
 πυρσαυγής, ἐς igne lucens.
 πυρσεία, ἡ significatio per fascies ardentis.
 πυρσεύω signum per fascies ardentis do.
 πυρσοβολέω -ὦ ignem jaculor.
 πυρσοβόλος, ὃν ignem jaculans.
 πυρσογενής, ἐς igne natus, a, um.
 πυρσός, ὁ fax ardens.
 πυρσοφόρος, ὃν ignifer, a, um.
 πυρσώδης, ἐς ignitus, a, um.
 πυρφόρος, ὃν ignifer, a, um; flamiger, a, um.

πυρῶδης, ἐς 1) igneus, a, um 2) ignitus, a, um 3) πυρῶδεις ὀφθαλμοί, oculi ardentes
 πύρωμα, τό inflammatio, -onis, θ.
 πυρωπόν, τό pyrōpus, i, ὁ.
 πυρωπός, ὃν rutilus aspectu.
 πύρωσις, ἡ coctio ad ignem.
 πυρωτικός, ἡ ὃν urendi vi praeditus, a, um; fervens -ntis.
 πυρωτός, ἡ, ὃν ignitus, a, um.
 πύστις, ἡ percontatio -onis, θ.
 πυστός, ἡ, ὃν notus, a, um.
 πυτία, ἡ coagulum, -i, οὖ.
 πυτιάζω lac concrecere facio.
 πυτίζω crebro spuo
 πυνώδης, ἐς purulentus, a, um.
 πύωσις, ἡ suppuratio, -onis, θ.
 πῶ'1 unquam ὁ οὐδείς πῶ εἶδεν, quod nemo unquam vidit. 2) adhuc οὐ πῶ, adhuc non 3) οὐδείς πῶ, nullus dum, οὐδέν πῶ nihil dum οὐδέ πῶ, nec dum.
 πῶγων, ὁ barba, -ae, θ.
 πωγώνιον, τό barbula ae, θ.
 πωγωνίας, πωγωνίτης barbatus.
 πωγωνοκουρία, ἡ barbatoria, -ae, θ.
 πωγωνοτροφέω -ὦ barbam alo.
 πωγωνοτροφία, ἡ barbae nutritio.
 πωγωνοτρόφος ὃν barbam alens.
 πωγωνοφορέα, ἡ gestatio barbae.
 πωγωνοφόρος, ὃν barbam gerens; barbiger; barbatus.
 πωλάριον, τό parvus pullus.
 πῶλος, ὁ pullus, -i, ὁ.
 πωλεία, ἡ equorum institutio.
 πωλευτής, ὁ equorum domitor.
 πωλευτής, ὁ equorum domitor.
 πωλεύω pullus (equinos) domo.
 πωλέω -ὦ vendo (-didi, -ere) aliquid; venum aliquid do.
 πῶσον πωλείς; quanti vendis? πολλοῦ πωλείς, bene ἢ magno vendis. ὀλίγον πωλώ, vili pretio vendo. πλείονος, ἑλάττωτος πωλώ τι, pluris, minoris vendo aliquid. πωλώ τινι τὴν ἐμὴν οἰκίαν, aedes meas alicui vendo ἢ addico. δημοσία πωλώ τι, sub hastā vendo aliquid, rem hastae subicio. πωρῶ αἶμα, venundo aliquem, sub coronā vendo aliquem. πωλοῦμαι α) veneo (venii, -ire). πόσον πωλείται; quanti veni? δέκα δραχμῶν πωλείται, denis drachmis venit, magno stat. β) prosto (-stiti, -statum), -are. οὐ πωλείται,

ῥάπυς ἢ rapum -i, οὐ.
 ῥαστα ἐπὶ. facillime.
 ῥεῖτος, ἢ, οὐ facillimus a, um
 ῥαστινέω. languo otio indulgeo
 inertiae.
 ῥαστώνη, ἢ 1 facilitas, -atis, θ. 2)
 relaxatio animi 3) otium, -ii, οὐ
 inertia. ae, θ.
 ῥαφανέλα οὐ. τό. oleum e raphano.
 ῥαφάνη ῥαφανος, ῥαφανίς, ἢ ra-
 phanus, -i, ἄ.
 ῥαφανιδώδης, ες. raphano similis
 ῥαφάνινος, οὐ. raphaninus, a, um.
 ῥαφανίτις ῥις (βοτ.) raphanitis θ.
 ῥαφανώδης, ες raphano similis.
 ῥαφεῖον, τό. sutrina, -ae, θ.
 ῥαφεύς, ὁ. sutor, sartor, -oris, ἄ.
 ῥασή, ἢ ῥαφία, ἢ sutura, -ae, θ.
 compages -is, θ.
 ῥαφιδοθήκη, ἢ theca acubus ser-
 vandis; aciarium, -ii, οὐ.
 ῥαφίς, ἢ acus. us, θ.
 ῥαχάς, ἢ locus saluosus.
 ῥάχετρον τό. spina dorsi.
 ῥαχία, ἢ litus petrosuni.
 ῥαχιαῖος, α, οὐ. ad dorsum pertinens
 ῥαχίζω. per spinam disseo.
 ῥάχης, ἢ 1) ὁ. ἀνθρ. τετραπόδων, ὀ-
 φων, spina, -ae, θ. 2) ὁ. ὄρους dor-
 sum montis.
 ῥαχίτης. μυελός. spinalis medulla
 ῥαχτικός, ἢ, οὐ. qui (quae, quod)
 morbo dorsi laborat.
 ῥαχίτις νόσος. morbus dorsi.
 ῥαψωδέω -ω. 1) rapsodus sum;
 carmina rhythmicè recito.
 ῥαψωδία, ἢ 1) rhythmica recitatio
 carminum. 2) rapsodia, -ae, θ.
 ῥαψωδός, ὁ. rapsodiarum recitator;
 rapsodus, -i, ἄ.
 ῥάων, ῥάων. faciliior, -ius (-ioris).
 ῥέα, ἢ. Phea, -ae, θ.
 ῥέγκος, ῥέγκος, τό. rhonchus, -i, ἄ.
 ῥέγκω, ῥέγκω. sterto (-ui), -ere.
 ῥεγκώδης, ες. stertens, -ntis.
 ῥεῖθρον, τό. 1) alveus, -i, ἄ. 2) flu-
 vium, -i, οὐ. flumen, -inis, θ. tor-
 rens -ntis.
 ῥεκτής, ὁ. efficax in agendo; stre-
 nuus, a, um.
 ῥεμβάζω. vagor ἢ fluctuo mente;
 animo sum districto.
 ῥεμβασμός, ὁ. vagatio mentis; so-
 lertia, -orum, οὐ.

ῥέμνη, ἢ vagatio. aberratio. θ.
 ῥεμβώδης ες. animo districtus.
 ῥεπανος, ὁ. raphanus. i, ἄ.
 ῥεπανόσπορον, τό. raphani semen.
 ῥέπω 1) ἐπὶ πλάστιγ. propendo, -
 ere; vergo. ere. 2) συνήθ. μετφ. α)
 propensus sum ad aliquid ῥέπω εἰς
 τας ἡδονας propensus sum ad volu-
 ptates. β) me inclino ἢ, οὐδ. 1) inclino
 ad. ῥέπει πρὸς τοὺς Στωικούς, inclinat
 ad Stoicos μάλλον ἐπὶ τὴν εἰρήνην
 ῥερεπεν, inclinantior ad pacem erat.
 ῥεῦμα, τό. 1) fluentum -i, οὐ. flu-
 men, -inis, οὐ 2) fluxus us, ἄ.
 ῥευματίζομαι. fluxione infestor.
 ῥευματικός ἢ ὁ. fluxionibus ob-
 noxius; rheumaticus, a, um
 ῥευματισμός ὁ. fluxio, onis, θ.
 rheumatismus, -i, ἄ.
 ῥεῦσις, ἢ. fluxus, -us, ἄ. fluxio,
 -onis, θ. profluvium, -ii, οὐ.
 ῥευστικός, ἢ ὁ. fluidus, a, um.
 ῥευστός, ἢ, οὐ. fluxus a, um: flu-
 idus, a, um ῥευστόν ποτῶ τι, fluido
 (-are) aliquid.
 ῥέω (ρεύομαι, ἢ ῥύην ἢ ῥρευστα 1) fluo
 (-xi, -xum, -ere). ῥέω αἵματι, cruore
 fluo. μετφ. ὁ χρόνος ῥεῖ, tempora fluunt.
 2) mano, -are. τό. ὁ δάκρυον ῥεῖ, lacrima
 manat. ὁ ἰδρὼς ῥεῖ. sudor manat
 ῥήγμα, τό. fissura -ae, θ. rima,
 -ae, θ. ῥήγμα γῆς, foramen terrae,
 ῥήγματα λαμβάνω, rimas ago ἢ ducu.
 ῥήγνυμι καὶ ῥηγνύω. 1) frango
 (iregi, fractum, ere) aliquid 2)
 rumpo (rupi ruptum, ere) aliquid
 (τὴν ἐσθῆτα vestem τὰς τάξεις τῶν πο-
 λεμίων, ordines hostium. 3) ῥήγνυ-
 μαι. frangor, rumpor, -i. ἐρράγην ἐρ-
 ρωγα, fractus ἢ ruptus sum.
 ῥήκτης, ὁ. ruptor, effractor, ἄ.
 ῥηκτικός. vim rumpendi habens.
 ῥήμα, τό. 1) vocabulum, -i, οὐ. 2)
 verbum, -i, οὐ.
 ῥηματικός, ἢ, οὐ. verbalis, ο.
 ῥηματίον, τό. vocola, -ae, θ.
 ῥήνος, ὁ. Phenus (fluvius).
 ῥήξίς, ἢ fissio, -onis, θ. diruptio,
 -onis, θ. abruptio -onis, θ. μετφ.
 discidium, -i, οὐ.
 ῥησιδίον, τό. sententiola, -ae, θ.
 ῥήσις, dictum, -i, οὐ. sententia, -ae, θ.
 ῥητέος, α, οὐ. dicentus a, um. ἐπὶ
 δὲ ῥητέον, praeterea dicentum, est.

ῥητίνη, ἢ resina -ae, θ.
 ῥητινίζω. resinam refero
 ῥητινίτης οἶνος. vinum resinatum.
 ῥητινολόγος, ὁ. resinam colligens.
 ῥητινέω -ω. resinam addo ῥητινέου-
 μενος, ῥητινωθεὶς resinatus, a, um.
 ῥητινωμένος, ἢ, οὐ. resinosus, a, um.
 ῥητινώδης, ες. resinosus, a, um.
 ῥητόν. τό. dictum -i, οὐ. sententia, -ae, θ.
 ῥητορεία ἢ oratio in qua rheto-
 rica praecepta servantur; artificium
 rhetoricum
 ῥητορεύω. 1) rhetoricam exerceo
 2) orationem habeo
 ῥητορικός, ἢ, οὐ. oratoricus, rhe-
 toricus a, um: eloquens, -ntis, ἢ
 ῥητορικὴ. ars oratoria.
 ῥητορικῶς oratorie.
 ῥητός, ἢ, οὐ. 1) dicendus, memoran-
 dus a, um. 2) = εἰρημένος, dictus, a,
 um ῥητὴ ἡμέρα, dictus ἢ dicta dies,
 status ἢ stata dies, constitutus ἢ con-
 stituta dies.
 ῥήτρα, ἢ. 1) dictio, -onis, θ. 2) pa-
 ctum, -i, οὐ. condicio, -onis, θ. ποι-
 νική ῥήτρα, mulcta -ae, θ. poena lata
 ῥήτωρ, ὁ. 1) rhetor, -oris, ἄ. 2) ora-
 tor, -oris, ἄ.
 ῥητῶς certis verbis, diserte; ma-
 nifeste, plane, aperte.
 ῥηχός, ὁ. non profundus, τὰ ῥηχά,
 vadum, -i, οὐ. εἰς τὰ ῥηχά, in vadum,
 in vado.
 ῥιγέω -ω. 1) rigeo, -ere. 2) horreo
 prae metu, metuo, -ere. 3) = ἀπρα-
 γτῶ. frigeo, -ere; deses sum.
 ῥιγηλός, ἢ, οὐ. rigidus a, um.
 ῥίγος, τό. rigor, -oris, ἄ. frigus ve-
 hemens ἢ ἀπλ. frigus -oris, ἄ.
 ῥιγώω, -ω. frigeo, algeo, ere.
 ῥίζα, ἢ. 1) radix, -icis, θ. 2) = αἰτία,
 ἀρχή, stirps, -rpis θ.
 ῥιζικός, ἢ, οὐ. 1) ad radicem perti-
 nens. 2) ῥιζική μεταβολή, commuta-
 tio in totum facta.
 ῥιζικῶς. penitus; stirpitis; radicitus
 ῥίζιον, ῥίζιον, τό. radícula, -ae, θ.
 ῥιζοβολέω -ω. radices ago; radi-
 cesco, -ere.
 ῥιζοδόλῃσις, ἢ radicem immisio.
 ῥιζοδόλος, οὐ. radices emittens.
 ῥιζοειδής, ες. radici similis.
 ῥιζόθεν. radicitus. ῥ. ἐκ ποτῶ τι, radi-
 cibus evello (eruo) aliquid.

ῥιζολογέω -ω. radices colligo.
 ῥιζολόγος, οὐ. radicem collator.
 ῥιζοπαγής, ες. radice fixus.
 ῥιζοπώλης, ὁ. radicem venditor.
 ῥιζοτομέω -ω. rad. ces sero
 ῥιζοτόμησις ῥιζοτομία, ἢ radicem
 sectio ἢ excisio, -onis, θ.
 ῥιζοτόμος, οὐ. radicem sector.
 ῥιζοτροφέω -ω. radices nutrio.
 ῥιζοφαγέω -ω. radicibus vescor.
 ῥιζοφάγος οὐ. radicibus vescens.
 ῥιζοφυέω -ω. radices ago radicor.
 ῥιζοφυῖα, ἢ radicem germinatio.
 ῥιζώω -ω. 1) radicibus firmo sta-
 bilio, confirmo, corroboro aliquid).
 2) ῥιζοῦμαι (ῥιζώω. οὐδ. 1) radicor,
 -ari; radices capio. ἐρριζώθη, radices
 cepit. ἐρριζωμένος, ἢ, οὐ. radiceatus, a, um.
 ῥιζώδης, ες. radici similis
 ῥιζώμα, τό. radicamentum, -i, οὐ.
 ῥιζωρρυχέω, -ω. radices effodio.
 ῥιζώσις, ἢ radicatio, -onis, θ. ra-
 dicum emissio.
 ῥικνόομαι -οῦμαι rugosus fio.
 ῥικνός, ἢ οὐ. ῥικνώδης, ες. rugo-
 sus, a, um; curvus, a, um
 ῥικνότης, ῥικνωσις, ἢ rugositas, θ.
 ῥίμμα, τό. jactus, us, ἄ.
 ῥίνες. αἶ. nares, iam θ. πλ.
 ῥιναυλέω -ω. naso ut tibiā cano.
 ῥινεγχυσία, ἢ. infusio in nares
 ῥινεγχυτέω -ω. per nares infundo.
 ῥινέγχυτος, οὐ. per nares infusus.
 ῥινέω -ω. limo -are, aliquid.
 ῥίνη, ἢ. lima -ae, θ.
 ῥινηλασία ἢ fragrantia, -ae, θ.
 ῥινηλατέω -ω. naribus (τ. ε. na-
 rium olfactu) indāgo aliquid.
 ῥινηλάτης, ὁ. qui naribus indagat.
 ῥίνημα, ῥίνισμα, τό. ramentum, -i,
 οὐ. scobis, -is, θ.
 ῥινητήριον, τό. lima, -ae, θ.
 ῥινητής, ὁ. limator, -oris, ἄ.
 ῥινίζω. limo, -are, aliquid.
 ῥινόιον, τό. limula, -ae, θ.
 ῥινοδόλος οὐ. odore, nares feriens.
 ῥινοδόλος, οὐ. e naribus emissus.
 ῥινοκέρας, ὁ. rhinoceros, -otis, ἄ.
 ῥινοκοπέω -ω. nasum amputo.
 ῥινομακτρον, τό. mucinium -i, οὐ.
 ῥινοσημός. οὐ. qui naso est simo.
 ῥινοσμητός, οὐ. amputatus nasum.
 ῥινοτομέω -ω. nasum amputo.
 ῥινοτόμος, οὐ. nasum amputa ns.

ῥίον, τό promontorium, -i, οὐ. **ῥίον**
Rhion ἢ Rhum -i οὐ.
ῥιπή ἢ ietus, jactus, imetus ven-
ti, teli fluminis) ῥιπή, ῥιπάλμῳ mo-
mentum εν τῷ ῥιπάλμῳ momento.
ῥιπίδιον τό flabellum, -i οὐ.
ῥιπίζω 1) ventilo, -are 2) flabullo
ventulum factito ἢ facio. 3) sumlando
ignem excito are.
ῥιπίς, ἡ 1) flabellum, -i οὐ. 2)
ventilabrum, i, οὐ.
ῥιπίσμα, τό ventilatio -onis, θ.
ῥιπισμός, ὁ ῥιπίσις ἢ venulatio, θ.
ῥιπιστήριον, τό flabellum, -i, οὐ.
ῥιπιστός, ἡ, ὅν qui ventilatur
ῥιπτάζω jacto -are, aliquem ἢ
aliquid **ῥιπτάσμαι** (ὑπὸ τοῦ πυρε-
τοῦ ὑπὸ τῶν κυμάτων) jactor, -cta-
tas sum) febrī, fluctibus.
ῥιπτασμός, ὁ jactatio, -onis, θ.
ῥιπτέω -ω, idem quod **ῥίπτω**.
ῥίπτω 1) jacio (-eci, -ere) aliquid
(τας ἀπὸ δα: scuta) ῥίπτω τινὰ κατὰ
κορμνοῦ, aliquem in praecēps jacio.
ῥίπτω ἑμαυτὸν εἰς τὸν βυθόν, me in pro-
fundum jacio. 2) projicio (-eci -ere)
aliquid (τα ὅπλα, arma) ῥίπτω τι εἰς
τὸ πῦρ, in ignem aliquid projicio. ῥί-
πτω τα ἑμπροσθέντα εἰς τὴν θάλασσαν,
projicio ἢ jacio merces in mara. ῥί-
πτω ἑμαυτὸν ἐκ τῆς νεώς, me ex navi
projicio **μετφ.** ῥίπτω λόγον, projicio
ἢ jacio verba. 3) conjicio, -ere: ῥί-
πτω τινὰ εἰς τὸ δεσμητήριον, aliquem
in carcerem conjicio 4) **ῥίπτομαι** (ἐρ-
ρίφην, ἐρριμμαι) jactor (jactus sum);
projicior, conjicior (-jectus sum). ἐρ-
ρίφω ὁ κύβος, jacta est a'lea diephēis,
ἐρριμμένος, jactus, projectus, a, um.
ῥίς, ἡ nasus -i, ἀ.
ῥιφή, ἡ jactus, -us, ἀ.
ῥίψ, ὁ 1) vimen, -inis, οὐ. 2) cra-
tes viminea 3) **μετφ.** ἐπὶ ῥιπὸς πλῆω,
magno me periculo committo.
ῥιπασπία, ἡ clypei abjectio.
ῥιπασπῖς, ὁ clypeo abjecto fugiens
ῥιπασπύχην, ὁ cervicem jactans
ῥίπρις, ἡ projectio, θ. jactus, -us, ἀ.
ῥιπρινδυνέω -ω 1) in pericula
me praecipito. *2) **νεοελ.** ῥιπριν-
δυνεύω, aleam subeo; periclitor.
-ari. ἀπαντα ῥιπρινδυνεύω, omnia pe-
riclitor.
ῥιπρινδυνός, ὁ qui se in pericu-

la praecipitat ad periclitandum pro-
jectus. 3) temerarius, a, um.
ῥιπρινδυνός more temerarius.
ῥογγαλίζω sterto -ui) ere.
ῥόγγος, ὁ rhonchus, -i, α.
ῥοδακινέα, ἡ persica, -ae, θ. ma-
las persicus
ῥοδάκινον, τό malum persicum,
duracinum, i, οὐ.
ῥόδαξ, ἡ parva rosa
ῥοδέα -ἡ, ἡ frutex rosae; rosa -ae,
θ. rosetum -i οὐ.
ῥόδειος, ὁν, ῥόδεος, α. ὁν roseus.
*ῥο εἰλαιον, τό rosa, -ae, θ.
ῥοδών, ὁ rosetum, -i, οὐ.
ῥοδίζω 1) roseo odore tingo -ere.
2) roseus fio ῥοδίζων, roseus, a, um.
ῥόδιος, ἡ, ὁν rosaceus, a, um.
ῥοδῖς, ἡ unguentum ex rosis.
ῥοδίτης οἶνος, vinum rosatum.
ῥοδοδάκτυλος ἡ ὥς roseos digitos
hauens aurora.
ῥοδοδάρυη, ἡ rosa laurea.
ῥοδοεδής ἑς rosae similis.
ῥοδοεῖς, ἑσσα, εν rosaceus, roseus.
ῥοδόμελιν, τό mel rosaceum
ῥοδομιγής, ἑς rosis mixtus, a, um.
ῥόδον, τό rosa, -ae, θ.
Ῥοδόπη, ἡ Rhodope, -es, θ. **Ῥο-
δόπειος**, Rhodopeus, a, um.
ῥοδόπνεος, -ους, ὁν roseum odo-
rem spirans.
ῥοδοπώλης, ὁ rosarum venditor.
Ῥόδος, ἡ Rhodos (-us) -i, ἀ. **Ῥό-
διος**, Rhodius, a, um. οἱ Ῥόδιοι, Rho-
dii, Rhodienses. **παροιμ.** ἰδοὺ ἡ Ῥό-
δος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα, hic Rhodus,
hic salta!
ῥοδόσταγμα, τό rosarum liquor.
***ῥοδοστεφής**, ἑς rosis redimitus.
ῥοδοφόρος, ὁν rosas gerens.
ῥοδόχρους ὁν roseus, a, um.
ῥοδών, ὁ planta rosae.
ῥοδωνιά, ἡ rosetum, -i, οὐ.
ῥοδωπτός, ἡ, ὁν roseus aspectu.
ῥοδωτόν, τό rosatum, -i, οὐ.
ῥοή, ἡ fluxus, -us, ἀ.
ῥοθέω -ω impetu feror.
ῥόθιον, τό impetus undae.
ῥόθιος, ὁν impetuosus, a, um.
ῥοιά, ἡ malum granatum.
ῥοιδίον (ῥόδιον) = **ροιά**
ῥοιζέω -ω strideo ἢ strido, -ere. τὸ
βέλος **ῥοιζέει**, sagitta stridet.

ῥοιζός, ὁ stridor, -oris, ἀ. τὸ
ῥοιζοῦ, stridor venti.
ῥοιζώδης, ἑς stridorem edens.
ῥοικός, ἡ ὁν curvus, a, um.
ῥοίτης οἶνος, rhoites, -ae, ἀ.
ῥομίζω -ω circumago ut rhombum
ῥομοειδής ἑς **ῥομοδής**, ἑς rhom-
bo similis; rhomboides.
ῥομός, ὁ rhombus, i, ἀ.
ῥομοφαία, ἡ rhomphaea, -ae, θ.
ῥοῦς, ὁ fluxus, us, ἀ. flumen, -inis, οὐ.
ῥοπαληφορέω -ω clavam gero.
ῥοπαλίζω clava percutio.
ῥοπάλιον τό parva clava.
ῥοπαλοειδής, ἑς clavae similis.
ῥόπαλον, τό clava, -ae, θ. τὸ
τοῦ Ἡρακλεους, clava Herculis.
ῥοπαλοφόρος ὁν clavam gestans.
ῥοπαλωτός clavae formam habens.
ῥοπή, ἡ propensio, inclinatio, -onis,
θ. ῥοπήν ἔχει ἐπὶ τι ἢ πρὸς τι, propen-
sus ad aliquid ἢ τὴν ῥοπήν λαμβάνει,
fortuna se inclinat.
ῥοπτός, ἡ, ὁν sorbilis, e.
ῥόπτρον, τό 1) = ῥόπαλον, clava,
-ae, θ. *2) **νεοελ.** malleus januae.
ῥορέω ἢ ῥορέω -ω 1) = καταπίνω,
sorbeo (-bui, -ere) aliquid. 2) = ὑπο-
πίνω, sorbillo, -are aliquid.
ῥόρφημα, τό, ῥόρφις, ἡ 1) sorbi-
tio -onis, θ. *2) **νεοελ.** ῥόρφμα, sor-
bilum, -i, οὐ. jus, uris, οὐ.
ῥορφμάτιον, τό sorbitiuncula -ae, θ.
ῥορφτικός, ἡ ὁν absorbens, -ntis.
ῥορφτός, ἡ, ὁν sorbilis, e. ῥορφτός
φιλήματι, sorbillantibus suavis.
ῥοχθέω -ω strepitum edo.
ῥόχθος, ὁ fluctuum strepitus.
ῥοώδης, ἑς fluidus, a, um.
ῥύαξ, ὁ rivus, -i, ἀ. ῥύαξ πρὸς,
profluvium ignis.
ῥυγγίον, τό rostellum, -i, οὐ.
ῥύγχος, τό rostrum, -i, οὐ.
ῥύδην, ῥυδόν affluenter.
ῥυθμίζω 1) ad numeros aptos re-
digo, modulator, -ari, aliquid 2) tem-
pero, -are; formo, -are; ordino, -are;
apto, -are; moderor, -ari aliquid
*3) **νεοελ.** ῥυθμίζωμαι πρὸς τὰς περιστά-
σεις, temporibus inservio.
ῥυθμικός, ἡ, ὁν rhythmicus, a, um.
ῥυθμικῶς rhythmicē
ῥυθμιστής, ὁ moderator, -oris, ἀ.
ῥυθμοειδής, ἑς rhythmo similis.

ῥυθμοποιά, ἡ modulatio, -onis, θ.
ῥυθμοποιός, ὁ modulator, -oris, ἀ.
ῥυθμός ὁ 1) modulatus, us, ἀ. 2)
rhythmus -i, ἀ. ἐν ῥυθμῷ, rhythmicē.
ῥυκανάω, **ῥυκανίζω** runcino, -are.
ῥυκάνη, ἡ runcina, ae, θ.
ῥυκάνησις, ἡ runcinandi actio.
ῥύμα, τό 1) fluentum, -i, οὐ. 2)
remuleum -i, οὐ.
ῥύμη, ἡ 1) = ὁρμή impetus, -us, ἀ.
ὁρμή φέρεται, cum impetu feror. 2) =
ὁδός, via, -ae, 3) συνοικία, vicus, -i, ἀ.
ῥύμμα, τό 1) purgamentum, -i, οὐ. 2)
lixivium, -ii, οὐ.
ῥυμός, ὁ temo, -oris, ἀ.
ῥυμοτομέω -ω πόλιν in vias (ad
amussim urbem seco ἢ partior
ῥυμοτομία, ἡ in vias (ad amussim)
sectio ἢ partitio (urbis).
ῥυμουλκῶ -ω remulco, -are, ἡ.
τὴν ναῦν, remulco traho ἢ duco navem.
***ῥυμούλκῃσις**, **ῥυμουλκία**, ἡ ro-
mulcandi (navem) actio.
ῥυμουλκός, ὁ remulcus, -i, ἀ.
ῥύμαι eripio aliquem e periculo;
libero aliquem aliqua re.
ῥυπαίνω sordido -are, aliquid.
μετφ turpem et infamen reddo, con-
taminio famam alieni. **ῥυπαίνομαι**,
sordesco, -ere; sordidus sum.
ῥύπαξ, ὁ rupex, -icis, ἀ.
ῥυπαρεύομαι sordidus sum.
ῥυπαρία, ἡ sorditudo, -inis, θ.
squalor, -oris, ἀ.
ῥυπαρόβιος, ὁν sordite vivens.
ῥυπαρογράφω -ω sordidas, humi-
les res scribo
ῥυπαρογραφία, ἡ rerum humilium
pictura (ἢ **νεοελ.** scriptio).
ῥυπαρογράφος, ὁ sordidarum, hu-
milium rerum pictor (ἢ **νεοελ.** scriptor.
ῥυπαρός, ὁ, ὁν sordidus, a, um;
sordens, -ndis; squalidus, a, um. ῥ.
ἐμ, sordidus sum. ῥ. γίνομαι, sor-
desco, -ere.
ῥυπαρότης, ἡ sorditudo, -inis, θ.
ῥυπαροφορέω sordidas vetes gero.
ῥυπαροφυχία, ἡ sordidus animus.
ῥυπαρόψυχος qui sordido animo est
ῥυπαρώδης, ἑς sordidus, a, um.
ῥυπαρός sordide.
ῥυπάω -ω καὶ ῥυπώω -ω sordeo
(-ui, -ere); sordidus sum. ῥυπών,
-ωσα, -όν, sordens, -ndis, sordidus,

α, um. δυσπῶτα ἐσθής vestis sordida ὁ δυσπῶτα ἐσθής sordidatus.
α, um. **δυσπῶμαι** sordescō, -ere ῥύπος ὁ πληθ. τὸ ῥύπα sordes, -is, θ. squalor, -oris ἂ
δυσπτικός ἡ, ὄν abluens, ntis ῥύπτω τὰ ἱμάτια sordes vestium purgo ἢ eluo.
δυσπῶδης, ἐς sordidus, α, um. ῥύπωσις ἡ sordidatio -onis, θ. ῥύποις ἡ fluxus us, ἂ defluxus, us, ἂ defluvium, -ii, οὐ.
ῥυός, ἡ ὄν rugosus, α, um. ῥυσότης ἡ rugositas -atis, θ. ῥυσσω -ω rugo -are ῥυσσοῦμαι, rugosus sum
ῥυστήρ, ῥυστής, ὁ liberator, -oris, ἂ. ῥυσώδης, ἐς rugosus α, um ῥυσωσις ἡ rugositas, -atis, θ. ῥυσωτός, ἡ, ὄν rugosus, α, um. ῥυτήρ, ὁ retinaculum habens, lo-rum freni ἀπ ῥυτήρος ἡλκυσεν, immis-sis habenis vehebatur.
ῥυτιδῶ ὦ τι rugo ἢ corrugo ali-quid **ῥυτιδοῦμαι**, rugo, -are ῥρυτι-δομένος, η, ὄν, rugatus, α, um, rugo-sus, α, um.
ῥυτιδῶδης ἐς rugatus, α, um; ru-ginosus α, um. το ῥυτιδῶδες, rugosi-tas -atis, θ.
ῥυτιδωμά, τό, ῥυτιδωσις, ἡ ruga-tio, -onis, θ. rugositas, -atis, θ. ru-gae, -arum, θ. πλ.
ῥυτίς, ἡ ruga -ae, θ. αἱ ῥυτίδες ru-gae, -arum, θ. rugositas, -atis, θ.
ῥυτός, ἡ, ὄν fluidus, α, um
ῥυώδης, ἐς fluidus, humidus, α, um.
ῥωγᾶλέος, α, ὄν fissus, α, um.
ῥωγᾶς, ἡ rima terrae.
ῥωγή, ἡ fissura, -ae, θ.
ῥωγμή, ἡ rima -ae, θ.
ῥωδίων, τό, ἰδὲ ῥωτῖδιον.
ῥώθων, ὁ naris, -is, θ. συνήθ. οἱ ῥώθωνες, nares, -ium, θ. πλ.
***ῥωθωνίζω** nares corrugo
ῥωμαῖζω 1. Romanis faveo, α, par-te Romanorum sto. 2, latine loquor.

Σ

Σ, σ (σίγμα) τὸ δέκατον ὄγδοον γράμ-μα, littera Σ. ὡς ἀριθμητ σημεῖον τὸ μὲν σ = ducenta, τὸ δὲ ς = ducenta millia.

***Ῥωμαῖκός**, ἡ, ὄν Romanus, Latini-cus, α, um. Ρ ἱστορία. historia Ro-mana Ρ γλῶσσα, lingua Romana.
ῥωμαῖκῶς Romano more
Ῥωμαῖος, α, ὄν Romanus Latinus.
τὸ **Ῥωμαῖον**, templum Romae deae.
ῥωμαῖστί romane; latine
ῥωμαλέος α, ὄν robore praeditus, α, um; robustus, α, um
ῥωμαλεύτης, ἡ robor, -oris, οὐ.
ῥωμαλεύω -ω robustum reddo.
ῥωμαλέως robuste
Ῥώμη ἡ Roma, -ae, θ. urbs, -rbis, θ. ἀπο κτίσεως Ῥώμης, ab urbe com-dita ἐν Ῥώμῃ Romae.
ῥώμη, ἡ 1 robor, -oris ἂ ἡ ῥώμη τῆς ψυχῆς, robor animi 2) vis, πληθ. vires, -ium, θ. fortitudo, -inis, θ.
***Ῥώμυλος**, ὁ Romulus, -i, ἂ
ῥώννυμι καὶ ῥωννύω roboro, -are (aliquem ἢ aliquid) ῥώννυμαι, me corroboro ἢ corr boror. **ῥρωμαι**, va-leo, -ere ῥρωσο, ῥρωσθε, vale, va-lete. **ῥράζε** ῥρωσθαι, valere jube.
ῥώξ, ἡ fissura, -ae, θ.
ῥώπαξ, ὁ, ῥωπάς, ἡ, ῥωπεῖον, τό virgulta, -orum, θ. πλ.
ῥωπακσύω virgulta caedo.
ῥωπογραφία ἡ pictura virgultor-um et plantarum.
ῥωπογράφος ὁ virgultorum re-rumque minutarum pictor
ῥωποπωλέω -ω scruta vendo; scrutarium facio.
ῥωποπώλης, ὁ scrutarius, -ii, ἂ.
ῥωπος, ὁ scruta, -orum, οὐ. πληθ.
ῥωσις ἡ robor, -oris, οὐ. corrobo-ratio, -onis, θ.
ῥωστήρ, ὁ mallens, -ei, ἂ.
ῥωστικός, ἡ, ὄν corroborans -ntis.
ῥωτακίζω literā ῥ saepius utor.
ῥωτακισμός, ὁ frequens literae ῥ repetitio.
ῥωχμή, ἡ, ῥωχμός, ὁ fissura, -ae, θ.
rima -ae, θ.
ῥώψ ἡ virgultum, -i, οὐ. συνήθ. οἱ ῥώπες, virgulta, -orum, οὐ.

Σάβα, ἡ, **Σαβαί**, αἶ. Saba, -ae, θ.
Σαβαῖος, α, ὄν, Sabaeus, α, um. οἱ **Σαβαῖοι**, Sabaei, -orum.

Σαβάζια, τὰ Sabazia, -orum, οὐ.
Σαβάζιος, ὁ Sabasius Bacchus).
σαβάζω (= βακχεύω) bacchor, -ari.
σάβανον, τό lintum ἢ linteolum.
-i οὐ. sabanum ἢ savanum, i, οὐ.
σαββατίζω sabbatizo, -are; sabbat-um celebro, -are. ὁ σαββατίζων, sab-batarius, -i, ἂ.
σαββατικός, ἡ, ὄν sabbatarius, α, um.
σαββατιμός, ὁ sabbatismus, -i, ἂ.
Σάββατον, τό Sabbathum, -i, οὐ τὰ σάββατα, hebdomas, -adis, θ. ***νεοστ.** παροιμ. τὴν ἑβδομάδα ποῦ δὲν ἔχει Σάβ-δατον, ad graecas calendas.
Σάβελλοι (Σαυνίται) Sabbelli -orum
σαβούρρα, ἡ saburra, -ae, θ.
σάγαρις, ἡ bipennis (securis).
σάγη, ἡ 1) tegmen muli ἢ equi. 2) = σάγμα, clitellae, -arum, θ.
σαγηνεία, ἡ piscatus per sagenam.
σαγηνεύς, **σαγηνευτήρ**, **σαγηνητής**, ὁ qui sagenā piscatur.
***σαγηνεύσις** ἡ irretendi actio.
σαγηνεύω sagenā irretio (-i, -ire) aliquem ἢ aliquid. ὅθ. = allicio, illi-cio (-ere); dolis duco aliquem ***σα-γηνεύομαι** me irretio aliqua re. σα-γηνευθεῖς, irretitus, α, um.
σαγήνη, ἡ sagenā, -ae, θ. verri-culum, -i, οὐ.
σαγηνόδolos, ὄν sagenam jaciens.
σαγηνορέω -ω sagum fero.
σάγιον, τό sagulum, -i, οὐ.
σάγμα, τό sagma, -ae, θ. clitellae, -arum, θ.
σαγματοποιός, ὁ sagmarius, -ii, ἂ.
σαγοπώλης, ὁ sagoram propola.
σάγος, ὁ sagum, i, οὐ.
Σάγουντον, τό Saguntum, -i, οὐ.
Σαγουντηνός, ἡ, ὄν Saguntinus, α, um οἱ **Σαγουντηνοί**, Saguntini, -orum
σαθρός, ὁ, ὄν 1) puter, -tris, -tre; putridus, α, um; flaccidus ἢ marcidus, α, um. 2) debilis, fragilis, e.
σαθρότης, ἡ fragilitas, -atis, θ.
σαθρόω -ω marcidum reddo. σα-θροῦμαι, marcesco, -ere; marcidus sum. σεσαθρωμένος, η, ὄν, quassatus, α, um; labefactus, α, um; puter, -is, e.
σάθρωμα labes, -is, θ.
σαθρός infirme
σαινουρίς, **σαίνουρος** movens cau-da; blandiens caudā.

σαίνω caudam moveo. **σαίνω** τινα ἢ τινι. caudam jacto alicui, ὅθ. adu-lor aliquem ἢ alicui.
σαίρω 1 = σαρώ, verro (verri, ver-sum, ere) aliquid. **σαίρω** τινι ναόν, templum verro ἰδὲ **σαρώω** -ω. 2 ore hio. ὅθ. = rideo ἢ irrideo. erre σέ-σηρα, ore sum hianti et aperto **σε-σηρώς**, **νῖτα**, -ός, ridens ore hiante.
Σαῖς (πόλις) Sais, -is, θ. ὁ **Σαῖτης**, Saites -ae, ἂ. **Σαῖτικός**, ἡ, ὄν. Sai-ticus, α, um.
σακκελίζω, **σακκεύω**, **σακκέω** -ω, **σακκίζω** per saccum transmittō (-ere) colo, -are.
σακκίον, τό sacculus, -i, ἂ.
σάκκος, ὁ saccus, -i, ἂ.
σακκοφορέω -ω saccum fero.
σακκοφορία, ἡ sacci gestatio.
σακκοφόρος, ὄν saccum ferens.
σάκος, τό scutum, -i, οὐ.
σακτός, ἡ, ὄν repletus, α, um.
σάκχαρ, **σάκχαρι**, **σάκχαρον**, τό saccharum, -i, οὐ.
σαλαμάνδρα, ἡ salamandra, -ae, θ.
Σαλαμίς, ἡ Salamis, -inis, θ. οἱ Σαλαμῖνιοι, Salaminii, -orum. Σαλα-μινικός, ἡ, ὄν, Salaminiaeus, α, um.
σάλευμα, τό agitatio, -onis, θ. τὸ τῆς θαλάσσης σάλευμα, salum, -i, οὐ.
σάλεύω agito, -are, aliquid. **σα-λεύομαι**, agitor, -ari; jactor, -ari.
σάλος, ὁ salum, -i, οὐ.
σάλπη (ἰχθ.) salpa, -ae, θ.
σάλπιγξ, ὁ tubicen -inis, θ.
σάλπιγξ, ἡ 1) tuba, -ae, θ. τῇ σάλ-πιγγι σημαίνω (τὸ πολεμικόν), signum tubā do. τῇ σάλπιγγι ἀνακολοῦμαι τινα, tubā voco aliquem. τῇ σάλπιγγι ἐσθί-μανε πορεύεσθαι, signum tubā dedit proficiscendi. 2) ἡ ἱερατικὴ σάλπιγξ (τῶν ἱππέων), lituus, i, ἂ.
σάλπιγμα, τό tubae sonus.
σάλπιστής, ὁ = σάλπιγξ.
σάλπιστικός, ἡ, ὄν qui tubā canitur
σαμβούκη, ἡ sambuca, -ae, θ.
σαμβυκίζω sambucā cano.
σαμβυκίστρια, ἡ sambucistria, -ae, θ.
Σάμος, ἡ Samos (-us) -i, θ. Σά-μιος, α, ὄν, Samius, α, um.
σανδάλιον, τό sandalium, -i, οὐ.
σανδαλοποιός, ὁ sandaliarius -i, ἂ.
σανίδιον, τό 1) tabella, -ae, θ. 2) axidulus, -i, ἂ.

σανιδῶ -ō tabulis sterno -stravi.
-ere aliquid, contabulo are. aliquid.
σανιδῶδης εἶς asseri similis, e
σανιδῶμα, τό tabulatum -i. οὐ. ta
bulati, -onis, θ. tabulae. -arum θ
σανιδωτός ἡ, ὄν contabulatus a um
σανίς, ἡ tabula, ae, θ. asser, eris,
ἀ. axis. is. ἀ. σανίδες. tabulae
σαντάλινος, ἡ, ὄν. santalinus, a, um
σάνταλον δ. ; santalum. -i, οὐ
σάξις, ἡ referendi actio
σάπιος, α, ὄν. puter, -tris, -tre.
σαπρία, ἡ putredo. -inis, θ. putor
-oris. ἀ.
σαπρίζω putreo -ere
σαπρίδω -ō putridum reddo.
σαπρός, ἀ, ὄν. puter, -tris, -tre;
putridus a, um
σαπρόστομος, ὄν. putridi oris. cui
foetet anima α. ἐπ. foetet ei anima
σαπρότης. ἡ putor -oris, ἀ.
σαπρόω -ō putridum reddo ali
quid. σαπρούμαι putresco -ere.
σάπφειρος ἡ sapphirus, -i, ἀ.
σάπων, ὁ sapi, -onis, ἀ.
σαράβαρα, σαράβλλα (= βράβαι)
sarapara ἡ sarabara, -orum. οὐ. πλ.
Σαρακηνοί, οἱ Saraceni, -orum, ἀ.
Σάραπις, ὁ Serapis, -idis, ἀ. Σαρα
πειῖον, Serapēum -i, οὐ.
σαρδάξω sardonium rideo.
Σάρδεις, αἱ Sardes, ium, θ. Σαρδια
νός, Σάρτιος, Sardianus, a, um. οἱ
Σαρδιανοί, Sardiāni -orum, ἀ.
σάρδιον (λίθ.) sarda, -ae, θ.
Σαρδῶ, Σαρδῶν, Σαρδινία, ἡ Sar
dinia, -ae θ. Σαρδῶος, Σαρδῶ
νιος ἡ Σαρδόνιος, Sardus, a, um.
γέλως σαρδόνιος (ἡ σαρδάνιος) Sardo
nius ἡ Sardous risus, τ. ἐ. risus ama
rulentus ἡ insanus.
σάρισσα, ἡ sarissa, -ae, θ.
σαρισσοφόρος, ὁ sarissophorus, -i, ἀ.
σαρκάζω τινα amare irrideo aliq
uem. *σαρκάζομαι ὑπό τινας amare
irrideor ab aliquo.
σαρκασμός, ὁ irrisio amara; sar
casmus, -i, ἀ.
σαρκαστικός, ἡ, ὄν. sarcasticus, a,
um. σ. γέλως, risus sarcasticus.
σαρκαστικῶς modo sarcastico.
σαρκίδιον, σαρκίον, τό caruncula,
-ae, θ. μισθ. corpusculum, -i, οὐ.
σαρκίζω carnes carpo.

σαρκικός, ἡ, ὄν. carnalis. e σαρκίῳ
ἐπιθυμία, concupiscentia carnalis. τό
σαρκικόν, carnalitas -abīs, θ
σαρκικῶς carnaliter
σάρκινος, ἡ, ὄν. carneus, a, um.
σαρκοδορέω -ō carnem voro
σαρκοδόρος ὄν. carnivorus a, um.
σαρκοειδής εἰς carni similis
σαρκοκήλη, ἡ carnosus ramex.
σαρκολαβίς ἡ forceps, ipis θ
σαρκολιπής, εἰς marer, cra. crum.
σαρκοπαγής εἰς carnosus, a, um.
σαρκοποιέω -ō carnem gigno.
σαρκοποιός ὄν. carnem gignens.
σαρκοτροφέω -ō corpus alo
σαρκοφάγος -ō carne vescor.
σαρκοφαγία, ἡ carniū esus.
1. σαρκοφάγος. ὄν. carne vescens;
carnivorus, a, um.
2. σαρκοφάγος, ἡ sarcophagus, -i, ἀ.
σαρκοφορέω -ō carnem gesto.
σαρκοφόρος. ὄν. carnem gestans.
σαρκοφυνέω -ō carnem novam)
produco ἡ gigno, -ere
σαρκοφυνία carnis novi productio.
σαρκῶω -ō carnem reddo, incarno,
-are. σαρκούμαι (ἰδ. παρ. Χριστοῦ),
corporor. -ari; carne induor.
σαρκώδης, εἰς carnosus a, um.
σάρκωμα τό carnis incrementum.
σάρκωσις, ἡ carnis generatio.
σαρκωτικός, ἡ, ὄν. corporativus, a, um.
σάρξ ἡ 1) caro -rnīs, θ. pulpa,
ae, θ. σὰρξ ἐλαίας, caro olivae. ἐν γέν.
σὰρξ καρπῶν, pulpa, -ae, θ. 2) ἐν
ἀντιθ. πρὸς τὸ πνεῦμα, corpus, -oris, ἀ.
caro, -rnīs, θ. αἱ τῆς σαρκὸς ἡδοναί,
voluptates, libidinae. †3) = ἄνθρωπος,
homo, -inis, ἀ.
σάρος, ὁ scopae, -arum. θ. πλ.
μισθ. res ἡ homo nullius pretii.
σαρόω -ō verro ἡ everro (verri,
versum, -ere); scopis purgo. σαρό
τὴν οἰκίαν, τὸν ναόν, templum, aedes
verro. σαρούμαι, verror. σαρούται ver
ritur. σεσαρωμένος, ἡ, ὄν. versus, a, um.
σάρωθρον, τό scopae. arum, θ. πλ.
μικρὸν σάρωθρον, scopula, -ae, θ.
σάρωμα τό 1) quisquillae, -arum,
θ. πλ. purgamenta -orum, οὐ πλ.
Σαρωνικός κόλπος Saronicum mare.
σάρωσις, ἡ actio verrendi; pur
gatio, -onis, θ.
σαρωτής, ὁ scoparius, -ii, ἀ.

Σατανᾶς, ὁ Satanas, -ae, ἀ. ἡ ἀκλ.
Satan. πρῶτος ὕπαρχος τοῦ Σατα
νᾶ. vade (retro) Satanas. ἀποτάστο
μαι τῷ Σατανᾶ. abrenuntio diabolo.
σατανικός ἡ, ὄν. ad Satan perti
nens; diabolicus, a, um
σατανικῶς modo diabolico
σατίρα ἡ satira, -ae. θ. salsum
carminum genus.
σατιρογράφος ὁ satirographus, -i, ἀ.
σατραπεία, ἡ satrapia, -ae θ.
σατραπέω satrapes sum.
σατράπης, ὁ satrapes, ae ἡ ἱς.
σατραπικός, ἡ, ὄν. satrapicus a, um.
σάττω (μῆλ. σάξω) 1) = φορτίζω,
onero, -are; onus impono, -ere. 2) =
πληρῶ, refercio (-fersi, -fertum, -ire)
ali uem ἡ aliquid aliqua re. δθ. σε
σαγμένος τινός, refertur aliqua re.
σάτυρα, ἡ ἰδὲ σατίρα, ἡ.
σατυρίασις (νῆσα.) satyriasis, -is, θ.
σατυριάω -ō satyriasi laboro.
σατυρίζω satyricē dico; irrideo
(-isi, aliquem ἡ aliquid; carpo (-psi)
aliquem ἡ aliquid
σατυρικός, ἡ, ὄν. satyricus, a, um;
dicox ἡ mordax, -acis. σατυρικὸν δράμα,
satyrica fabula. σατυρικὴ ποίησις, sa
tyrica poesis.
σατύριον (βοτ.) satyrium, -i, οὐ.
σατυρίσκος, ὁ satyricus, -i, ἀ.
*σατυρισμός, ὁ actio satyricē dicen
di; actio irridendi; maledicentia, -ae, θ.
σατυριστής, ὁ poeta satyricus.
σάτυρος, ὁ satyrus, -i, ἀ. homo salax
σαῦρα, ἡ, lacerta, ae, θ.
σαυροειδής, εἰς lacertae similis.
σαυροκτόνος, ὄν. lacertas occidens
σαῦρος, ὁ lacerta, -ae, θ.
σαυρωτής, ὁ cuspis in ima hasta.
σαντοῦ, σαντῆς ἰδὲ σεαυτοῦ κτλ.
σάφα perspicue.
σαφήνεια, ἡ 1) perspicuitas, -atis,
θ. claritas, -atis, θ. σαφήνεια λόγου,
claritas orationis.
σαφηνίζω explano (-are) aliquid.
σαφηνισμός, ὁ explanatio -onis θ.
σαφηνιστικός, ἡ, ὄν. explanatorius,
a, um: explanans, -ntis.
σαφής, εἰς 1) clarus, perspicuus, a,
um 2) planus, a, um; explanabilis, e.
σαφῶς perspicue, clare; explanate.
σθέννυμι καὶ σθεννύω exstinguo
-axi, -nctum, -ere. aliquid (τό πυρ

τὴν δόξαν, ignem, sitim). σθέννυμαι,
exstinguor (-nctus sum).
σέξεις, ἡ extinctus, -us, ἀ. extin
ctio -onis, θ.
σβεστήρ, ὁ exstinctor, -oris, ἀ.
σβεστήριος, α, ὄν. σβεστικός, ἡ, ὄν.
exstinguens -ntis.
σεαυτοῦ, σεαυτῆς tui ipsius. αὐ
τὸς σεαυτῷ, tibimet ipse.
σεβάζομαι veneror, -ari.
σέβας, τό veneratio, -onis, θ. revo
rentia, -ae, θ. observantia, -ae, θ.
*σεβάσματα, τὰ reverentia, obser
vantia, -ae, θ. salutatio, -onis, θ.
προσφέρω ὑμῖν τὰ σεβάσματα μου, tibi
meam reverentiam praesto; te saluto.
σεβάσμιος, α, ὄν. venerabilis, e;
reverendus a, um; venerandus, a, um.
σεβασμιότης, ἡ sanctimonia, -ae, θ.
σεβασμός, ὁ veneratio, -onis, θ.
μετὰ σεβασμοῦ, venerabiliter.
Σεβαστεῖον, τό Augusteum, -i, οὐ.
σεβαστός, ἡ, ὄν. venerandus, a, um;
reverendus, a, um; augustus, a, um.
σεβαστῶς auguste.
σέδομαι 1) veneror (-atus sum,
-ari) σεβ. τινα ὡς θεόν, aliquem ut
deum veneror. 2) revereor (-veritus
sum); observo are. aliquem ἡ aliquid.
*3) σεβ. τοὺς νόμους, leges vereor. οὐ
δένα σεβεται, nullius auctoritatem vete
tur; nullius hominis rationem habet.
σειρά, ἡ 1) series, -ei, θ. linea,
-ae, θ. σειρά μαργαριτῶν, linea e mur
garitis. 2) catena, -ae, θ. funis, -is,
ἀ ἡ σειρά τοῦ ἵππου, equi funis. *3)
νῆσος, ordo, -inis, ἀ. σεираί δένδρων,
arborum ordines. κατὰ σειράν, ordine.
ἀνθρ. τῆς σεираς μου, homo mei ordinis.
σειραφόρος ἵππος equus funalis.
Σειρήν, ἡ Siren, -enis, θ. αἱ Σει
ρήνες, Sirenes, -um, θ. πλ.
σειρίασις, ἡ siriasis, -is, θ.
σειριάω -ō siriasi laboro.
σειρίος, α, ὄν. sirius, a, um.
Σειρίος, ὁ Sirius, -ii, ἀ. Canicula.
σεισάχθεια, ἡ novae tabulae
σεισῆς, ἡ motio, -onis, θ. quaessa
tio ἡ concussio, -onis, θ. concussus, -i, ἀ.
σεισίσθων motor terrae (Neptunus).
σεισμός, ὁ terrae motus. σ. ἐγένετο.
terrae motus fuit.
σεισοπυγίς, ἡ motacilla, -ae, θ.
σειστός, ἡ, ὄν. concussus, a, um.

σεῖστρον. τό sistrum, -i, οὐ
 σείω 1) quatio (quassi, quassum, -ere) aliquid; moveo (movi, motum, -ere) aliquid. θεός σεῖει τὴν γῆν, deus terram movit. ἀλλὰ καί: σεῖει, terrae motus est, εἴσεσε, terrae motus fuit. καὶ παθητ. ἡ γῆ σεῖεται, terra movetur. ἡ γῆ ἐσεισθη, terra se movit, mota est
 σελαγέω -ω, σελαγίζω splendo, -ere; fulgeo, -ere
 σελάγισμα, τό, σελαγισμός, δ. splendor, -oris, ἀ. fulgor, -oris, ἀ.
 σέλας, τό jubar, -aris, ἀ. βόρειον σέλας, jubar boreus, aurora borea
 σελασμα, τό, σελασμός, δ. splendor.
 σελασφόρος, ον. splendorem ferens
 σελαχος (σελάχι, ἡ/θ.) cartilagineum.
 σελαχρεδῆ, cartilaginea.
 Σελεύκεια, ἡ Seleucia, ae, θ. Σέλευκος Seleucus (Nicator).
 σεληναῖος, α, ον. lunaris, θ.
 σελήνη, ἡ luna, -ae, θ. ἐκλείψις σελήνης, lunae defectus; αἱ τῆς σελήνης ἐκλείψεις, lunae labores. νέα σελήνη, luna nova ἢ prima. αὐξουσα, φθίνουσα σελήνη, luna crescens, luna decrescens. ἐν σελήνῃ, πρὸς τὴν σελήνην, per lunam; imminente lunā.
 σεληνιάζομαι morbo comitiali laboro
 σεληνιακός, ἡ, ον. lunaris, -e.
 σεληνιασμός, δ. morbus comitialis.
 σεληνίδιον, τό, σεληνίσκος, δ, σεληνίς, ἡ lunula, -ae, θ.
 σελήνιον (βοτ.) selenium, -ii, οὐ.
 σεληνίτης (λίθος) selenites, -ae, ἀ.
 σεληνογραφία, ἡ lunae descriptio.
 σεληνοειδής, ἐς lunae speciem referens: lunatus, a, um
 σεληνόφως, τό luninae splendor.
 σελίδιον, τό pagella, -ae, θ.
 σελίνινος, η, ον. ex apio factus.
 σελινίτης οἶνος vinum ex apio.
 σέλινον, τό apium, -ii, οὐ.
 Σελινούδης, ἡ Selinus, -ntis, θ. Σελινούντιος, α, ον. Selinuntius, a, um.
 οὐ Σελινούντιοι. Selinuntii, -orum.
 σελίς, ἡ pagina, -ae, θ.
 σέλλα, ἡ sella -ae, θ.
 σέλλα, τό transtrum, -i, οὐ.
 σεμίδαλις, ἡ simila, -ae, θ.
 σεμιδαλίτης ἄρτος panis ex simila confectus.
 σεμνεῖον, τό monasterium, -ii, οὐ.
 σεμνόδιος, ον. qui vitae est sanctae.

σεμνογαμία matrimonium castum.
 σεμνολογέω -ω 1) graviter ἢ magnifice loquor 2) jactito -are; glorior, -ari. *3) νεσελ. pudice loquor.
 σεμνολόγημα, τό dictum grave, quo quis se jactitat
 σεμνολογία, ἡ 1) dictio gravis. 2) sermo venustus *3) sermo pudicus.
 σεμνολόγος, δ. 1) jactator, -oris, ἀ.
 *2) pudicus, a, um
 σεμνόμαντις, δ. vates venerabilis.
 σεμνοπρέπεια ἡ gravitas decora.
 σεμνοπρεπής ἐς venerabilis e; venerandus, a, um; decorus, a, um.
 *σεμνοπρεπῶς decenter.
 σεμνός, ἡ, ον. 1) venerabilis, θ; venerandus, sanctus, a, um. 2) gravis, e; decorus, a, um. *3) νεσελ. modestus, a, um; pudicus, a, um.
 σεμνότης, ἡ 1) gravitas, -atis, θ. 2) reverentia, -ae, θ. 3) pudicitia, -ae, θ.
 σεμνοτυφία, ἡ gravitas fastosa.
 σεμνός -ω magnificis verbis aliquid exorno.
 σεμνύνω venerandum et augustum aliquid reddo; honore et dignitate aliquem afficio. ὅθ. extollo, -ere. σεμνύνομαι. α) gravitatem prae me fero; graviter me habeo. β) = κομπάζω, efferor, glorior, jacto me, superbio.
 σεμνώμα, τό decus, -oris, ἀ. ornamentum, -i, οὐ.
 Σεπτέμβριος, δ. September, -bris, ἀ. μηνι Σεπτεμβρίῳ, mense Septembri.
 σεπτός, ἡ, ον. venerabilis, e; venerandus, a, um; augustus, a, um.
 σεπτῶς auguste; sancte.
 Σεριφος, ἡ Seriphos, -i, θ. Σερίφιος, α, ον. Seriphus, a, um.
 σεσοφισμένως dolose.
 σεσωφρονισμένως modesto
 σεύτιλον, τό beta, -ae, θ.
 σεύω agito ἢ concito, -are. σεύομαι, concitor, -ari; fugio, -ere.
 σηκάζω stabulo includo.
 σηκίς, ἡ ancilla, -ae, θ.
 Σηκοανός (ποτ.) Sequana, -ae, ἀ.
 σηκός, δ. 1) stabulum, -i, οὐ. 2) templum ἢ fanum, -i, οὐ.
 σηκός -ω (= σταθμός) pondero, -are.
 σηκώμα, τό libramentum, -i, οὐ.
 aequipondium -ii, οὐ.
 σῆμα, τό signum, -i, οὐ.
 *σηκώνω (ἐσηκωσα) tollo, extollo,

attolo, -ere. σηκώνομαι ἢ llvor, extollo; surgo (οὐδ). ἐσηκώθην ἐκ τῆς κλίνης, e lecto surrexi. ἐσηκώθη νὰ ὁμιλήσῃ, ad dicendum surrexit.
 σῆμα, τό 1) signum, -i, 2) monumentum, -i, οὐ. 3) = τάφος, sepulcrum, -i, οὐ.
 σημαία, ἡ vexillum, -i, οὐ. signum militare ἢ ἀπλ. signum, -i, οὐ.
 σημαῖνω (ἐσήμηνα) 1) signum do. σημ. τῇ σάλπιγγι, tubā signum do, signum cano ὅθ. α) jubeo, -ere, impero, -are β) = προσσημαῖνω portendo, -ere. τὰ μέλλοντα τοῖς καθεύδουσι σημαίνεται, futura dormientibus portenduntur. γ) = δηλῶ τι, significo, -are. aliquid.
 σημαίνομαι, significor, -ari. 2) = σφραγίζω, signo -are. *2) σ. τὸν κώδωνα, aes pulso; campanam pulso σημαίνει, aes sonat
 σημαιοφόρος, δ. signifer, -eri, ἀ.
 vexillarius -ii, ἀ.
 σήμανσις, ἡ signi datio.
 σημαντήρ, δ. 1) qui signum dat. 2) annulus signatorius.
 σημαντήριον, τό sigillum, -i, οὐ.
 σημαντικός, ἡ, ον. 1) significans, -ntis; significativus, a, um. *2) νεσελ. notabilis, e.
 σημαντρίς γῆ terra sigillaris.
 σημαντρον, τό signum, -i, οὐ. sigillum, -i, οὐ.
 σημασία, ἡ significatio, -onis, θ.
 σημάτιον, τό sigillum, -i, οὐ.
 σηματουργός qui insignia facit.
 σημειογραφέω -ω notis in scribendo utor.
 σημειογράφος per notas scribens
 σημείον, τό 1) signum -i, οὐ. 2) = ἡ σημαία, signum militare ἢ ἀπλ. signum. 3) = διασημεῖον, θαύμα, portentum i, οὐ. 4) = γνώρισμα nota, -ae, θ.
 σημειόω καὶ σημειόομαι -οῦμαι noto, denoto, -are, aliquid; signo, -are, -aliquid. ὡς ἐσημείωσα ἡ ὡς ἐσημείωμαι (παθητ.), notor (-tatus sum, -ari) ὅθ. σεσημειώται, notatum est. σεσημειωμένος, η, ον, notatus, signatus, a, um.
 σημειώδης, ἐς 1) significans, -ntis. 2) insignis, e; notabilis, e.
 σημειώσις, ἡ 1) notatio -onis, θ. adnotatio, -onis, θ. 2) ἐν βιβλ. nota, -ae, θ. μάλ. ἐν τῇ πληθ. σημειώσεις,

notae (criticae, grammaticae etc.).
 σημειωτικός, ἡ, ον. significativus.
 ση. ἡ σημειωτική, semeiotice, -es, θ.
 σημειωτός, ἡ, ον. signatus, a, um.
 σημερινός, ἡ, ον. hodiernus, a, um.
 σήμερον hodie. ἡ σήμερον, hodiernus dies.
 σημόθετος, ον. signo instructus.
 σημόδα (δ) betula, -ae, θ.
 σηπεδών, ἡ putredo, -inis, θ. putror, -oris, ἀ.
 σηπία, ἡ sepia, -ae, θ.
 σηπίον, τό os sepiae.
 σηπτικός, ἡ, ον. putrefaciens, -ntis.
 σηπτός, ἡ, ον. putridus, a, um.
 σήπω putrefacio, -ere. σήπομαι (ἐσάπην, σέσηπα), putrefio (-factus sum); putresco, -ere
 σηράγγιον, τό caverna, -ae, θ.
 σηραγγόω -ω excavo, -are.
 σηραγγώδης ἐς cavernosus, a, um.
 σήραγξ ἡ fissura, rima (terrae). caverna -ae, θ. hiatus (terrae).
 Σῆρες, οἱ Seres, -um, ἀ.
 σηρικοπλόκος, δ. sericarius, -ii, ἀ.
 σηρικός, ἡ, ον. sericus, a, um, sericeus, a, um. αἱ σηρικά ἐσθῆτες, τὰ σηρικά, serica, -orum, οὐ. πλ. σηρικὴ πορφύρα, sericoblata -ae, θ.
 σηρικοφόρος, ον. sericatus, a, um.
 σῆς (σητός), δ. tineae, -ae, θ.
 σηςάμινος, η, ον. sesamius, a, um.
 σηςάμη, ἡ σῆσαμον, τό sesama, -ae, θ. sesamum, -i, οὐ.
 σηςάμη, ἡ placenta e sesamo et melle.
 σηςαμίτης, δ. e sesamo factus.
 σηςαμοειδής, ἐς, σηςαμώδης, ἐς sesamo similis. τό σηςαμοειδές (βοτ.), sesamoides, -is, θ.
 σηςαμοπάστος, ον. sesamo sparsus.
 σηςαμοῦς, δ. placenta e sesamo.
 σητόδρωτος, σητόκοπος, ον. a tineae corrosus, a, um.
 σῆψις, ἡ putrefactio, -onis, θ. putredo, -inis, θ.
 σθεναρός, ἀ, ον. robustus, a, um, validus, a, um.
 σθεναρῶς valide.
 σθένος, τό 1) robur, -oris, οὐ. vis, θ. 2) ψυχικὸν σθένος, animus, -i, ἀ. fortitudo, -inis, θ. ἀνθρ. ἄνευ ψυχικοῦ σθέους, homo ignavus, vir imbellis. 2) πνευ. σθένει, omnibus viribus; omni modo.

σθενόω -ω· roboro, -are.
σθένω (robore) valeo -ere.
σιαγών, ἡ· maxilla, -ae, θ. αἱ σιαγόνες, maxillae, -arum.
σιαλίζω, σιαλοχέω -ω· salivam emitto; salivō, -are.
σιαλικός, ἡ, ὄν· salivarius a, um
σιαλισμός, ὁ· salivatio, -onis, θ.
σιαλογόνος, ὄν· salivam gignens.
σίαλον, τό· saliva, -ae, θ.
σιαλοποιός, ὄν· salivam excitans.
σιαλώδης, ἐς· salivosus, a, um.
σιάλωμα, τό· saliva, -ae, θ.
Σιβύλλα, ἡ· Sibylla, -ae, θ. Σιβύλλειος, α, ὄν· Sibyllinus, a, um. οἱ Σιβύλλαιοι· χρησμοί, libri (ἢ versus) Sibyllidi, fata Sibyllina.
σιευλλαίνω· vaticinor, -ari.
σιεύνη, ἡ· sibyna, -ae, θ.
σιγα· tacite· έντευθ. τό νεοελ. σιγά· tacite, silentio; submisce; leniter.
σιγάξω· conticescere jubeo.
σιγαλέος, α, ὄν· tacitus, a, um.
σιγάω -ω· 1) taceo (-cui, -ere)· σιγα, tace! ὁ σιγών, ὦσα, ὦν· tacitus, a, um. 2) sileo (-lui, -ere). σιγῶ τι, sileo de aliqua re. τό πράγμα σιγᾶται, res siletur ἢ de re siletur. ἡ σιγῶσα νύξ, nox silens.
σιγῇ· tacite; clam.
σιγηλός, ἡ, ὄν· σιγηρός, α, ὄν· taceus -ntis; silens -ntis; tacitus ἢ taciturnus, a, um; silentiosus, a, um.
σιγητικός ἡ ὄν· tacitus a, um.
σίγλαι, αἱ· inares, θ.
σίγμα τό· sigma -atis, οὐ.
σιγματίζω· sigma crebrius usurpo.
σιγματοειδής, ἐς· habens formam sigmatis. σιγμ. τράπεζα, semicircularis mensa ἢ ἀπλ. sigma (quia olim C scribebatur pro Σ.).
σιγμός, ὁ· stridor, -oris, α. sibylus, -i, α. sibylatus, -i, α.
σιγύνη, ἡ· = σιεύνη.
σιδηρεία, ἡ· tractatio ferri.
σιδηρεῖον, τό· officina ferraria.
σιδηρεος, -οὗς, α, ὄν· ferreus, a, um (χυρ. καὶ μετφ.).
σιδηρεύς, ὁ· faber ferrarius.
σιδηρεύω· ferrum tracto.
σιδηρίζω· ferrum specio refero.
σιδηρικός, ἡ, ὄν· ferrarius, a, um.
ἡ σιδηρική (δῆλ. τέχνη), ars ferraria.
*σιδηρικά· ferramenta.

σιδήριον, τό· ferramentum -i, οὐ.
σιδηρεῖτης λίθος· magnes, -etis, α.
σιδηρεῖτις γῆ· terra ferraria.
σιδηροβόλος, ὄν· ferrum jaculans.
σιδηροβριθής, ἐς· gravis ferro
σιδηροβρώτις, ἡ· ferrum adedens.
σιδηροδέσμος (*σιδηροδέσμιος), ὄν· ferrea vincula habens; ferrarilis, e.
σιδηροδετέω -ω· ferro vincio (aliquid ἢ aliquem).
σιδηρόδετος, ὄν· ferro vinctus, a, um; ferratus a, um
*σιδηρόδρομος, ὁ· via ferrata.
σιδηροθώρακες, οἱ· ferrati, -orum, α. (ὅπλον milites).
σιδηροκόπος, ὁ· faber ferrarius.
σίδηρον, τό· idem quod σίδηρος.
σιδηρονόμος, ὄν· ferro dividens.
σιδηρόνωτος, ὄν· ferreum dorsum habens; aeratus et firmus.
σιδηροπέδη, ἡ· pedica ferrea.
σιδηρόπληκτος, ὄν· ferro percussus.
σιδηρόπλοκος, ὄν· a ferro plexus.
σιδηρόπτερος, alas ferreas habens.
σιδηροπώλης, ὁ· ferri venditor.
σίδηρος, ὁ· ferrum, -i, οὐ.
σιδηρόσπαρτος, ὄν· ferro satus.
σιδηρότευκτος, ὄν· ferro factus.
σιδηροτόκος, ὄν· ferrum gignens.
σιδηροτομέω -ω· ferro seco.
σιδηρότρωτος, ὄν· ferro vulneratus.
σιδηρουργεῖον, τό· officina ferraria.
σιδηρουργία ἡ· ars ferraria.
σιδηρουργός, ὁ· faber ferrarius; feramentarius -ii, α.
σιδηροφορέω -ω· ferrum (τ. ἢ arma) fero.
σιδηροφόρος, ὄν· ferrum gestans.
σιδηρόφρων· animo ferreus.
σιδηροφυής, ἐς· e ferro natus.
σιδηρόχαλκος, ὄν· aere et ferro constans.
σιδηροχάρμης, ὁ· ferro gaudens.
σιδηρώω -ω· ferro munio ἢ obduco aliquid.
σιδήρωμα, τό· ferramentum, -i, οὐ.
σιδηρωρυχείον, τό· ferri fodina; ferraria, -ae, θ.
Σιδών, ἡ· Sidon, -onis, θ. Σιδώνιος, α, ὄν· Sidonius, a, um. οἱ Σιδώνιοι, Sidonii, -orum.
σίελον, σίελος· ἰδὲ σίαλον.
σίξω· strido, -ere; sibilo, -are.
Σικελία, ἡ· Sicilia, -ae, θ. Σικε-

λός, Σικελικός, ἡ, ὄν· Siculus, a, um. τό Σικελ. πέλαγος, mare Siculum.
δ Σικελικός πορθμός, fretum Siculum.
οἱ Σικελοί, οἱ Σικελῖται, Siculi, -orum
σίκερα, τά (μεθυστ. ποσόν)· sicera, -ae, θ. sicera, -orum, οὐ. πλ.
σικίννη, (εἰδ. ὀρχήσεως) sicinnium.
σικιννιστής, ὁ· sicinnista -ae, α.
σίκλος, ὁ (νόμισμα 'Εδρ.)· sicles, -i, α.
σικύα, ἡ· cucurbita, -ae, θ.
σικυάξω· cucurbito, -are. τό σικυάξιν, cucurbitatio, -onis, θ.
σικυήλατον, σικυήρατον, τό· cucumerarium, -ii, οὐ.
σίκυον τό· granum cucumeris.
σίκυος, σικυός, σίκος, ὁ· cucumis, -is καὶ -eris, α.
σικυώδης, -ες· cucumeri similis.
σικυών, ὁ· locus cucumeribus constitutus.
Σικυών, ἡ· Sicyon, -onis, θ. Σικυώνιος, α, ὄν· Sicyonius, a, um. οἱ Σικυώνιοι, Sicyonii.
σικχαίνω καὶ σικχαίνομαι· fastidio (-ivi, -ire) aliquid. σικχαίνομαι· τινα ἢ τι me taedet (-duit, pertaesum est) alicujus; σὲ σικχαίνομαι, me taedet tui.
σικχαντός, ἡ, ὄν· taediosus, a, um.
σικχασία, ἡ· taedium, -ii, οὐ σικχασία· τινός με λαμβάνει, taedium alicujus rei me capit. σικχασίαν παρέχω· τινί, taedio sum alicui.
σίχχος, τό· fastidium, taedium, -ii, οὐ.
σικχός, ὁ· homo fastidiosus.
σίληπορδέω -ω· lascivio, -ire.
σίληπορδία, ἡ· lascivia, -ae, θ.
σίλιγγιον, τό· siligo, -inis, θ.
σίλιγγις, ἡ· farina siligneae.
σίλιγγιτης ἄρτος· siligneus panis.
σίλλαίνω· derideo, -ere.
σίλλογραφέω -ω· scribo sillos.
σίλλογραφία, ἡ· sillorum scriptio.
σίλλογράφος, ὁ· sillographus, -i, α.
σίλλος, ὁ· sillus, -i, α. conviciium, -ii, οὐ.
σίλλωω -ω· derideo, -ere.
σίλλουρος, ὁ (ἔχθρ.)· silurus, -i, α.
σίλφη, ἡ (έντ.)· blatta, -ae, θ.
σίλφιον, τό (θάμν.)· laserpitium, -ii, οὐ.
σίλφιοφόρος, ὄν· laserpitifer, a, um.
σίλφιωτός, ἡ, ὄν· laseratus, a, um.
σίμβλεω· apes alvearibus condo.
σίμβλη, ἡ, σίμβλος, ὁ σίμβλον, τό· alveare, -is, οὐ. alvearium, -ii, οὐ.

σίμβλιος, α, ὄν· ad alvearia pertineus.
σίμβλοποιέω -ω· alvearia facio.
σίμος, ἡ, ὄν· simus, a, um.
σίμότης, ἡ· naris sima.
σίμωω -ω· simum reddo.
σίμωμα, τό· forma sima.
σίναμωρία, ἡ· natura noxia.
σίνάμωρος, ὄν· noxius, a, um.
σίναπι, σινάπιον, τό· sinapi.
σίναπιζω· τινά· cataplasma e sinapi impono alicui.
σίναπιος, ἡ, ὄν· e sinapi factus.
σίναπισμός, ὁ· cataplasma e sinapi; sinapismus, -i, α.
σινδόνη, ἡ· sindon, -onis, θ.
σινδόνιον, τό· 1) parva sindon. *2) νεοελ. linteum, -i, οὐ.
σινδόνη, ἡ· sindon, -onis, θ. linteum, -i, οὐ.
σινδονοφορέω -ω· sindonem gesto.
σινδών, ἡ· = σινδόνη.
σίνις, ὁ· homo noxius.
Σίνις, ὁ· Sinis, -is, α.
σίνομαι· noceo, -ere; laedo, -ero.
σίνος, τό· noxa, -ae, θ.
σίνοπις, ἡ· rubrica, -ae, θ.
σίξις, ἡ· sibilus, -i, α.
σίπαρος, ὁ· supparum, -i, οὐ.
σίπαρον, τό (βοτ.)· siser, -eris, οὐ.
Σίπυλος (ἄρος)· Sipylus, -i, α. Σίπυληνός, Sipyleus, a, um.
σίσύρα, σισύρα, ἡ· sagum pelliceum; sisurna, -ae, θ.
σίσυροφορέω -ω· sisurnam fero.
σίσυροφόρος, ὄν· sisurnam ferens.
σίτα, τά· ἰδὲ σίτος.
σίταγωγέω -ω· frumentum adveho.
σίταγωγία, ἡ· frumenti advectio.
σίταγωγός, ὄν· frumentum advehens.
σίταγωγός (ναῦς)· navis frumentaria.
σίταρκεία, ἡ· annona, -ae, θ.
σίταρκέω -ω· annonam suppedito.
σίταρχης, σίταρχος, ὁ· annonae praefectus.
σίτεία, ἡ· sagina, -ae, θ.
*σίτέμπορος, ὁ· frumentarius, -ii, α.
σίτευτής, ὁ· saginator, -oris, α.
σίτευτός, ἡ, ὄν· saginatus, a, um.
σίτεω· sagino (aliquem). σίτεομαι, victito, -are.
σίτέω -ω· sagino, -are. aliquem; nutrio, -ire. σιτοῦμαι, comedo, -ere, vescor, -i.
σιτηδόρος, ὄν· frumento vascens.

σκελῖς ὄν· perna, -ae, θ.
 σκελίσκος, ὁ· crusculum, -i, οὐ.
 σκελλίζω· varis sum pedibus
 σκελλός (= στρεβλόπους)· varussum
 σκέλλω exsiccō, -are; arafacio, -ere.
 aliquid σκέλλομαι (ἐσκέληκα), are-
 sco, -ere (aridus sum).
 σκελόδεσμος· vinculum crurum.
 σκελοκοπία, ἡ· crurifragium, -ii, οὐ.
 σκέλος, τό· crus, cruris, οὐ· pes
 pedis, ἄ. τὰ σκέλη, crura, -um, ἄ.
 σκέμμα, τό· cogitatio, consideratio,
 -onis, θ. consilium, -ii, οὐ.
 σκεπάζω· tēgo (texi, tectum, -ere)
 aliquem ἢ aliquid; operio (-erui, er-
 tum, -ire) aliquem ἢ aliquid σκεπά-
 ζομαι, tēgor (tectus sum, -i); ope-
 rior, opertus sum (-iri) ἐσκεπασμένος,
 ἡ, ον, tectus, a, um; opertus a, um.
 σκεπαρνίζω· ascia percutio.
 σκεπαρνισμός, ὁ· dolatus -us, ἄ.
 σκέπαρνον, τό· ascia, -ae, θ. do-
 labra, -ae, θ.
 σκεπαρνοποιός, ὁ· dolabrarius, -ii, ἄ.
 σκέπας, τό· tegumentum, -i, οὐ.
 σκέπαις, ἡ· operimentum, -i, οὐ.
 σκέπασμα, τό· 1) tegumentum, -i,
 οὐ. tegmen, -inis, ἄ. 2) velamentum,
 -i, οὐ. amictus, -us, ἄ.
 σκεπαστήριος, α, ον· ad tegendum
 aptus. τό σκεπαστήριον, = τό σκέπασμα.
 σκεπαστής, ὁ· qui tegit ὅθ. = pro-
 tector, defensor, -oris, ἄ.
 σκεπαστικός, ἡ, ὄν· tegens, -ntis.
 σκεπαστός, ἡ, ὄν· tectus, a, um;
 opertus, a, um.
 σκέπαστρον, τό· tegumen, -inis, οὐ.
 σκεπάω· ὠ· tēgo, -ere.
 σκέπη, ἡ· 1) tegumentum, -i, οὐ.
 2) locus tectus. 3) μετφ. protectio,
 -onis, θ.
 σκεπτικισμός, ὁ· ratio eorum qui
 contra omnia disserunt.
 σκεπτικός, ἡ, ὄν· 1) in cogitatione
 defixus, a, um; 2) consideratus, a,
 um. 3) φιλόσ. σκεπτικός, scepticus;
 qui contra omnia disserit.
 σκέπτομαι· 1) cogito (-avi, -are)
 aliquid ἢ de aliqua re. 2) considero
 (-avi -are) aliquid ἢ de re aliqua.
 σκεπτομαι, διὰ τί γίνεται, considero,
 cur fiat. 3) delibero (-avi -are) ali-
 quid ἢ de re aliqua. ἐσκεπμένος, ἡ, ον,
 consideratus, a, um.

σκευαγωγέω· ὠ· vasa colligo; vasa
 et utensilia veho σκευαγωγὴ ἐκ τῶν
 ἀγρῶν. vasa et utensilia ex agris col-
 lecta in urbem veho.
 σκευαγωγός· σκευοφόρος.
 σκευάζω· instruo, -ere; adparo,
 -are. aliquid ἢ aliquem.
 σκευασία ἢ adparatus, -us, ἄ.
 σκεύασμα, τό· 1) confectio, onis,
 θ. 2) res confecta.
 σκευαστός, ἡ, ὄν· confectus, a, um.
 σκευή, ἡ· adparatus us quo ali-
 quis instructus est ὅθ vestitus, ar-
 matura ornatus κτλ.
 σκευοθήκη· vasorum repositorium.
 σκευοποιέω· ὠ· vasa fabricor.
 σκευοποιῶ, ἡ· vasorum confectio.
 σκευοποιός, ὄν· qui vasa conficit.
 σκευοπώλης, ὁ· qui vasa vendit
 σκεῦος, τό· vas, vasis, οὐ· τὰ σκεῦη,
 vasa. -orum, οὐ. πλ. τὰ σκεῦη στρα-
 τῶν, sarcinae, -arum, θ. πλ. τὰ σκεῦη
 στρατοῦ, impedimenta, -orum, οὐ. πλ.
 τὰ οἰκιακὰ σκεῦη, utensilia orum. οὐ. πλ.
 σκευοφορέω· ὠ· vasa fero.
 σκευοφορία, ἡ· vasorum bajulatio.
 σκευοφόρος, ον· qui vasa fert ἢ por-
 tat. τὰ σκευοφόρα, impedimenta,
 -orum, οὐ ὁ σκευοφόρος, callo, -onis,
 ἄ. sarcinator, -oris, ἄ.
 σκευοφυλάκω· ὠ· vasa custodio.
 σκευοφυλάκιον, τό· locus custodi-
 endis utensilibus destinatus
 σκευοφύλαξ, ὁ· utensilium custos.
 σκευωρέω· ὠ· 1) utensilia custodio.
 2) insidias machinor; insidior, -ari.
 σκευώρημα, τό· insidiosum machi-
 namentum.
 σκευωρία, ἡ· 1) utensilium custo-
 dia. 2) insidiosum machinamentum.
 σκευωρός, ὁ· vasorum custos.
 σκέψις, ἡ· cogitatio, -onis, θ. con-
 sideratio, onis θ. deliberatio, -onis,
 θ. meditatio, -onis θ. consilium, -i, οὐ.
 σκηνέω· ὠ· 1) tentorium figo. 2)
 in tentorio habito
 σκηνευτής, ὁ· in tentorio habitans.
 σκηνή ἡ· 1) ἐν στρατοῦ tabernacu-
 lum, -i, οὐ. tentorium, -i, οὐ. 2) ἐν
 θεάτρ. scena, -ae, θ. ἐπὶ τὴν σκηνὴν
 παρέρχομαι, in scenam prodeo. οἱ ἐπὶ
 σκηνῆς, οἱ ἀπὸ σκηνῆς, histriones. τὰ
 ἀπὸ σκηνῆς (ὑπον. μέλη, carmina
 quae ab actoribus decantantur. 3) =

καλύβη, casa, -ae, θ. 4) + ἐν σκηνῇ
 διαίων, in domicilio proborum
 σκηνήτης, ὁ· in tentorii habitans.
 σκηνίδιον, τό· tentoriolum, -i, οὐ.
 σκηνικεύομαι· partes ago in scena.
 σκηνικός, ἡ, ὄν· scenicus, a, um;
 scenarius, a, um. ὁ σκηνικός, scenicus,
 -i ἄ. histrio, -onis, ἄ. οἱ σκηνικοί,
 scenici artifices ἢ actores. οἱ σκηνικοί
 ἀγῶνες, scenici ludi.
 σκηνοβάτω· ὠ· in scenam prodeo.
 σκηνογράφω· ὠ· scenas pingo.
 σκηνογραφία ἡ· scenographia, -ae, θ.
 σκηνογράφος, ὁ· qui scenas pingit.
 σκηνοειδής, ἐς· tentorio similis.
 σκηνοπηγέω· ὠ· tentorium figo.
 σκηνοπηγία, ἡ· 1) tentorii confectio.
 2) παρ' Ἰουδ. tabernaculorum festum.
 σκηνοποιέω· ὠ· tentoria conficio.
 σκηνοποιῶ· tentoriorum confectio.
 σκηνοποιός, ὄν· fabricator taberna-
 culorum.
 σκηνορράφω· ὠ· tentoria consuo.
 σκηνορράφος· qui tentoria consuit.
 σκηνοφύλαξ, ὁ· tentorii custos.
 σκηνόω· ὠ· 1) tentorium figo. 2)
 in tentorio habito.
 σκήνωμα, τό· 1) tentorium, -ii, οὐ.
 † 2) corpus humanum
 σκήνωσις, ἡ· in tentorio habitatio.
 σκηνωτής, ὁ· contubernalis, -is, ἄ.
 σκηπτός, ὁ· fulmen, -inis, οὐ.
 σκηπτουρία, ἡ· sceptri gestatio.
 σκηπτούχος, ον· sceptifer, a, um.
 σκήπτρον, τό· sceptrum, -i, οὐ.
 σκηπτροφόρος, ον· sceptifer, a, um.
 σκήπτω· nitor, -i; incumbo, -ere.
 σκήπτομαι α) = στηρίζομαι, fulcio me;
 fulcior. β) σκήπτομαι τι = προφασίζομαι,
 praetexo aliquid
 σκήπων, ὁ· scipio, -onis, θ.
 σκήψις, ἡ· praetextus, -us, ἄ.
 σκιά, ἡ· 1) umbra, -ae, θ. ἐν σκιά,
 in umbra. ὑπὸ σκιά ἀναπαύομαι, sub
 umbra quiesco. σκιά παρέχω, umbram
 praebere. περὶ ἀποθαν. umbrae; manes.
 2) μετφ. α) περὶ ὄνου σκιάς μάχονται,
 de asini umbra (τ' ἔ. de re frivola)
 certant ὁ τὴν ἑαυτοῦ σκιάν δεδιέν,
 umbram suam timet, suam ipsius um-
 bram metuit. γ) σκιά ἐλευθερίας, liber-
 tatis umbra (non realis). *δ) tutela:
 ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ σοῦ ὀνόματος, sub
 tui nominis tutelā.

σκιαγράφω· ὠ· adumbro, -are.
 σκιαγραφία, ἡ, σκιαγράφημα, τό·
 adumbratio, -onis, θ.
 σκιαγραφικῶς· adumbratim; um-
 bratiliter.
 σκιάδειον· σκιάδιον, τό· 1) umbel-
 la, -ae, θ. 2) umbraculum, -i, οὐ.
 σκιάδηφορέω· ὠ· umbellam fero;
 umbraculum gesto.
 σκιάδηφόρος, ον· umbellam ferens;
 umbraculum gestens.
 σκιάζω· 1) umbro, ἡ· inumbro, -are;
 umbrā tēgo (aliquid). μειφ· velo,
 -are. *2) ἰσοδ. σκιάζω τινά, terreo
 aliquem. σκιάζομαι, pavescō, terreor.
 σκιάθηρέω· ὠ· tempus per umbram
 designo.
 σκίαυα, ἡ (ιχθ.)· umbra, -ae, θ.
 σκίαμαχέω· ὠ· 1) cum umbra pu-
 gno. ὅθ. = inaniter laboro. 2) in um-
 bra pugno, -are
 σκίαμαχία, ἡ· dimicatio cum pugna.
 ὅθ. dimicatio inanis.
 σκιαρός, ἄ, ὄν· umbrosus, a, um.
 σκιάς, ἡ· umbraculum fornicatum.
 Ξέρξης καθήμενος ὑπὸ σκιάδι· χουστῆ,
 Xerxes sub aureo umbraculo sedens.
 σκίασις, ἡ· obumbratio, -onis, θ.
 σκίασμα, τό· σκιασμός, ὁ· obum-
 bratio, -onis, θ. umbra, -ae, θ.
 σκιαστικός, ἡ, ὄν· umbram faciens.
 σκιατράφω· ὠ· in umbra (τ' ἔ. molliter)
 nutrio. σκιατράφωμαι, in
 umbra dego; umbratilem vitam ago.
 ἄνθρωπος σκιατράφόμενος = σκιατράφης.
 σκιατράφης, ἐς· umbraticus, a, um.
 ὁ σκιατράφης homo umbraticus.
 σκιατραφία, ἡ· vita umbratilis.
 σκιάω· ὠ· ἰδὲ σκιάζω 1.
 σκίγκος ὁ (εἰδ. σαύρου) scincos, -i, ἄ.
 σκίδναμι· dissipor, -ari.
 σκιερός, ἄ, ὄν· umbrosus, a, um;
 opacus, a, um.
 σκιερός· adumbratim.
 σκίλλα, ἡ (βοτ)· scilla, -ae, θ.
 σκιλλώδης, ἐς· scillae similis.
 σκίμπος, ὁ· sella plicatilis.
 σκινδαλμός, ὁ· scindula, -ae, θ.
 σκιοειδής, ἐς· umbrae similis.
 σκίοεις, εσσα, εν· (ποιητ.) = σκιερός.
 σκιολεγέω· ὠ· de umbra dissero.
 σκίουρος, ὁ· sciurus, -i, ἄ.
 σκιοφόρος, ον· umbram praebens.
 σκιοφώς, τό· crepusculum, -i, οὐ.

σκιόφυκτος, ον in umbra siccatus
σκιών, δ scipio, -onis, ἄ
σκιραφεία, ἡ lusus aleatorius
σκιραφειτής, ὁ qui tesseriis ludit.
σκιραφεύω tesseriis ludo.
σκιράφος, δ fritillus, -i, ἄ.
σκιρόν τό umbraculum, -i, οὖ.
Σκιροφοριών, δ (mensis) Junius
σκιρός, δ marmoris fragmentum.
σκιρρός, ἄ, ὄν durus a, um.
σκιρρος, δ scirrhus, -i, ἄ.
σκιρρόομαι -οῦμαι (ἐσκιρρῶμαι) in
 scirrhum obduresco.
σκιρρώδης, ἐς scirrhosus a, um
σκιρρῶμα, τό scirrhus, -i ἄ
σκιρτάω -ῶ salto, -are; exulto.
 -ore. σκιρτῶ ἐκ χαρᾶς, laetitia gestio,
 exulto, -are
σκιρτησις, ἡ exsultatio -onis, θ.
σκιρτητικός, ὁ, ὄν ad exultandum
 pronus, a, um.
σκιρτητικῶς exsultanter.
σκιρτοποιέω -ῶ saltare facio
σκιώδης, ἐς umbrosus a, um;
 opacus, a, um; obscurus, a, um.
σκιωτός, ὁ, ὄν umbrā tectus.
σκλημα, τό exsiccatio ossis.
σκληραγωγέω -ῶ dure educo ali-
 quem, labore duro aliquem **σκληρα-
 γωγῶμαι**, labore duror, -ari. ἐσκληρα-
 γωγῶμενος, ὁ, ὄν labore duratus. a um.
σκληραγωγία, ἡ dura educatio.
 labore corporis durities.
σκληραυχενία, ἡ obstinatio -onis, θ.
σκληραύχη, δ pertinax, -acis.
σκληρία, ἡ duritia, -ae, θ.
σκληρόδιος, σκληροδίотος, ον qui
 duram vitam agit.
σκληρογνωμοσύνη, ἡ rigor animi.
σκληρογνώμων, ὁ qui duro est
 animo.
σκληρόδερμος qui dura est pella.
σκληροδιαίτος, ον victu duro utens.
σκληροκαρδία, ἡ cordis durities;
 crudelitas -atis, θ. contumacia, -ae, θ.
σκληροκαρδίας, ον qui duri cor-
 dis est; crudelis e; contumax, -acis.
σκληροκέφαλος, ον qui durum ca-
 put habet. difficilis in obediendo.
σκληροκοιτέω -ῶ duro cubili utor.
σκληροποιέω -ῶ durum reddo.
σκληροποιός, ὄν durum reddens
σκληρός, ἄ, ὄν durus, a, um; ri-
 gidus, a, um; crudelis, e. τὰ σκληρά

καὶ τὰ μαλακά, dura et mollia φυγῇ ἔ-
 γραικος καὶ σκληρά, animus agrestis et
 dura ἀνθρώπος σκληρός, homo crudelis.
σκληρότης, ἡ duritia, -ae, θ. rigor,
 -oris ἄ crudelitas, -atis, θ.
σκληροτράχηλος, ον rigidae cer-
 vicis; contumax, -acis, pertinax, -acis,
 τό **σκληροτράχηλον**, contumacia.
σκληρόψυχος, ον duro animo.
σκληρόω -ῶ induro, -are (aliquid).
σκληροῦμαι, induresco, -ero.
σκληρύνω in duro, obduro, -are,
 aliquid. **σκληρύνωμαι** (ἐσκληρύνωμαι), du-
 ro ὅς τι induresco. ὅς τις σκληρυνθῇ τις
 ἐξ ὧν, ne quis vestrum indurescat.
σκληρυσμός, δ induratio, -onis, θ.
σκληρῶμα, τό tumor durus.
σκληρῶς, ὁ, ὄν valde avarus.
σκληρός, ὁ, ὄν visu hebes.
σκληρῶς, ὁ, ὄν visu hebes.
σκληρῶς, ὁ, ὄν visu hebes.
σκολιάζω oblique incedo.
σκολιογραφέω -ῶ oblique scribo.
σκολιοδρομῶ flexuosum iter carpo
σκόλιον, τό canticum convivale,
 scolium, -ii, οὖ.
σκολιός, ἄ, ὄν 1) obliquus, a, um;
 tortuosus, a, um; 2) perplexus, a,
 um; praeus, perversus, a, um. 3) as-
 per, a, um; difficilis, e.
σκολιότης, ἡ 1) tortuositas, -atis,
 θ. 2) pravitas -atis, θ.
σκολιόφρων, δ, ἡ prava cogitans.
σκολιόω -ῶ tortuosum reddo.
σκολίωμα, τό obliquitas -atis, θ.
σκολίωσις, ἡ deflexio in obliquum.
σκολιῶς 1) tortuose, oblique 2)
 prave, perverse perplexe.
σκολοπένδρα, ἡ scolopendra -ae, θ.
σκολοπένδριον, τό scolopendrium.
σκολοπίζω palo adfigo (aliquem).
 ἐσκολοπισμένος, palo fixus
σκολοποειδής, ἐς palo similis.
σκόλοψ, δ 1) palus praeacutus ἢ
 ἄπλ. palus, -i, ἄ sudes, -is, θ. 2) =
 σταυρός, crux, -cis, θ. 3) ἐδόθη μοι
 σκόλοψ τῇ σαρκί, datus est mihi sur-
 culus infixus carni.
σκολυμός, δ (βοτ.) scolymos, -i, ἄ.
σκολυμώδης, ἐς scolymo similis.
σκόμβρος, δ scomber, -bri, ἄ.
***σκόνη, ἡ** pulvis, eris, ἄ
***σκιονίζω** pulvero aliquem **σκιονίζο-
 μαι**, me pulvero. **σκιονισμένος, ὁ, ὄν**,
 pulverulentus, a, um.

σκοπάρχης, σκοπαρχος, δ explo-
 ratorum praefectus
σκοπελοδρόμος, ον per rupes vagans
σκοπελοειδής, ἐς scopelo similis
σκόπελος, δ scopulus -i, ἄ. ἐξο-
 κέλλω εἰς σκοπελους, in scopulos auferor.
σκόπευσις, ἡ 1) contemplatio, -onis,
 θ. *2) νεοελ. actio collineandi.
σκοπευτήριον τό 1) specula, -ae,
 θ. 2) νεοελ. institutum scopi.
σκοπευτής, ὁ 1) speculator, -oris,
 ἄ. *2) νεοελ. collinear. oris, ἄ.
σκοπεύω 1) speculor, -ari; contem-
 plor, -ari *2) νεοελ. α) = προτιθεμαι
 τι, in mente est mihi cogito) ali-
 quid facere. β) ἐπὶ σκοπὸν βάλλω, col-
 lineo (-avi, -atum, -are) καλῶς ἐσκό-
 πευτε, bene collineavit; bene scopum
 petiit.
σκοπέω -ῶ καὶ σκοπέομαι -οῦμαι,
 σκεψομαι, ἐσκεψάμην, ἐσκεμμαι) 1) =
 θεωρῶ, speculor contemplor, -ari, ali-
 quid. 2) = παρατηρῶ, ἐξετάζω, video
 -ere; exploro, -are, aliquid. τοῦτο
 πρῶτον σκοπῶμεν. id primum videam-
 us. 3) = σκέπτομαι τι, considero, -are,
 aliquid ἢ de re aliqua. σκέψαι ὅπως
 μή —, considera, ne —. 4) σκόπει μή
 (ὅπως μή) cave ne. σκόπει, ὅπως μή
 ποιήσης) cave (ne) facias.
σκοπή, σκοπία, ἡ specula, -ae, θ.
 ἐκ τῆς σκοπιᾶς, e specula
σκόπησις, ἡ contemplatio, -onis, θ.
σκοπιᾶζω speculor, -ari.
σκόπιμος, ον qui velut scopus
 spectatur; quem velut scopum no-
 bis proposuimus; ὅθ. = opportunus,
 a, um; commodus, a, um.
***σκοπιότης, ἡ** opportunitas, -ati, θ.
***σκοπίμως** opportune; commode
σκοπιωρέομαι -οῦμαι speculor, -ari.
σκοπιωρός, δ custos speculae.
σκοπός, δ 1) = κατάσκοπος, specu-
 lator, exploraor, -oris, ἄ. οἱ σκοποί,
 speculatores. 2) scopus, -i, ἄ. στο-
 γάζομαι τοῦ σκοποῦ, collineo ad sco-
 pum βάλλω ἐπὶ τὸν σκοπὸν, scopum
 adtingo. σκοποῦ τυγχάνω, scopum con-
 tingo. ἀμαρτάνω, ἀποτυγχάνω τοῦ σκο-
 ποῦ, a scopo aberro. 3) = προαίρεσις,
 βουλή, voluntas, -atis, θ. intentio,
 -onis, θ. consilium, -i, οὖ. propositum,
 -i, οὖ mens, ntis, θ. ἐπὶ τίνι
 σκοπῷ; quā mente? σκοπὸν εἶχεν ἄ-

πελθεῖν, proficisci cogitabat. ἐπὶ κακῷ
 σκοπῷ, dolo malo ἐπὶ καλῷ σκοπῷ,
 bono consilio.
σκορακίζω ad corvos abire jubeo.
σκορδανιάομαι -ῶμαι pandiculor.
σκορδίνημα, τό, σκορδινισμός, δ
 pandiculatio, -onis, θ.
σκόρδιον, τό (βοτ.) scordion, -ii, οὖ.
σκόρδον τό idem quod σκόροdon
σκοροδάλη, ἡ muria alio condita.
σκοροδίξω alliis pasco.
σκόροdon, τό allium -ii, οὖ.
σκοροδών, δ plantarium alli.
σκοροδοπώλης, δ alli venditor.
σκοροδοφόρος, ον alli ferax.
σκόρπειος ad scorpium pertinens.
σκορπίζω dissipo (-avi, -are, dis-
 pergo (-si, -ere) aliquem ἢ aliquid.
σκορπίζομαι, dissipor (-atus sum).
 ἐσκορπισμένος, ὁ, ὄν, dissipatus, a, um.
σκορπιόδηκτος, ον a scorpio morsus
σκορπιόειδής, ἐς scorpio similis.
σκορπιόπληκτος, ον a scorpio ictus.
σκορπίος, δ scorpius, -ii, ἄ.
σκορπιούρος (βοτ.) scoriurus, -i, ἄ.
σκορπιώω -ῶ exaspero, -are.
σκορπίτης (λίθος) scorpites, -ae, ἄ.
σκορπιώδης, ἐς scorpioni similis.
σκορπίων, δ scorpio, -onis ἄ.
σκοτάζω noctesco, -ere.
σκοταῖος, α, ον tenebricosus a, um.
σκοτασμός, δ caligo, -inis, θ. ob-
 scuritas, -atis, θ.
σκοτεινολογία, ἡ obscura oratio.
σκοτεινός, ὁ, ὄν tenebrosus a, um;
 obscurus, a, um. μετφ. obscurus, non
 intellegibilis.
σκοτεινότης, ἡ obscuritas, -atis, θ.
σκοτεινός obscure
σκοτία, ἡ tenebrae, -arum, θ. πλ.
σκοτίζω 1) obscuro, -are; tene-
 bras obduco, -ere *2) μετφ. σκοτίζω
 τὴν διανοίαν menti calliginem offun-
 do. 3) σκοτίζομαι α) tenebricor, -ari.
 β) ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ quorum mens
 et intellectus obtenebratus et obscu-
 ratus est.
σκοτισμός, δ obscuratio, -onis, θ.
σκοτοδινία -ῶ vertigine laboro.
σκοτοδίνη, σκοτοδινία, ἡ, vertigo.
σκοτοειδής, ἐς tenebricosus, a, um.
σκοτόμαινα, ἡ tenebrae, -arum, θ.
σκοτομήνιος, ὁ nox illanis.
σκοτομήνιος, ον illunis, e.

σκότος, ὁ, τό 1) tenebrae, -arum. 2) ἐν σκότῳ, ἐν σκότει, in tenebris σκότος ποιῶ, tenebras obduco. σκότος γίγνεται, tenebrae obducuntur. ἐπεὶ σκότος ἐγένετο, tenebrae cum obductae essent καὶ τὴν μὲν σκότος ἦδη jamque obortae erant tenebrae. μεταφ. ἐν σκότει εἰμί, in tenebris versor τ. ἔ. ignoror ἐν σκότει καὶ πολλῇ δυσκλείᾳ εἰμί, in tenebris jaceo. 2) caligo -inis. θ.

σκοτώω -ω (= σκότος ποιῶ) tenebras obduco. ἐγὼ σκοτώσω βλέφα α, oculis caliginem offundam. **σκοτοῦμαι**, tenebrasco, -ere; vertiginor -ari, σκοτοῦνται (ὕπο τῆς δσμῆς, vertigine afficiuntur. Παρὰ Βυζαντ. **σκοτόω** καὶ παρ' ἡμῶν **σκοτώνω** = occido, -ere. ἐάν σκοτωθῇ ὁ εἰς, si unus occisus sit. ἐσκοτώθησαν πλείστοι, plurimi occisi sunt. ἐσκοτώσαν πολλούς, multos occiderunt.

σκότομα, τό 1) = σκοτοδινία, vertigo, -inis. θ. 2) νεοελ. caedes, -is, θ.

***σκοτωμός**, ὁ caedes -is, θ.

σκότωσις, ἡ 1) obscuratio, -onis, θ.

2) = σκοτοδινία, vertigo -inis. θ.

σκυβαλίω (= εὐτελίω) vilipendo.

σκυβάλημα, τό res nullius pretii

σκύβαλον τό 1) acus, -eris. οὐ 2)

stercus, -oris, οὐ 3) μεταφ. = σαρφέ-

τός, quisquilae -arum, θ. faex, -cis, θ.

σκύζα, ἡ catullio, -onis, θ.

σκυζάω -ω (περὶ κυνός καὶ λύκου) catulio, -iro.

σκύζομαι irascor, -i.

Σκύθης, ὁ Scythae, -ae, ἂ. οἱ Σκύ-

θαι. Scythae, arum. **Σκυθικός**, ἡ ὄν,

Scythicus, a, um.

σκυθίζω 1) Scythas imitor, -ari.

2) Scythis faveo, ere.

σκυθικῶς more Scytharum.

Σκυθίς, ἡ Scythae, -ae, θ.

σκυθιστί scythice; lingua et more

Scytharum.

σκυθράζω tristis sum.

σκυθρός, ἂ, ὄν tristis, e; moestus,

a, um.

σκυθροπάζω vultu tristi sum

σκυθροπασμός, ὁ vultus tetricus

σκυθροπός, ἡ ὄν vultu tetricus, a,

um; moestus, a, um; morosus, a, um.

σκυθροπέτης, ἡ tetrica facies;

moestitia, -ae, θ.

σκυθροπῶς vultu tetrico.

σκυλάκαινα, ἡ canicula, -ae, θ.

σκυλακεία, ἡ catulorum educatio.

σκυλάκειος, α, ὄν catulinus, a, um.

σκυλακεύω catulos educo.

σκυλακηδόν more catulorum.

σκυλακίζω catulio, -ire.

σκυλακινός, ἡ ὄν catulinus, a, um.

σκυλάκιον, τό catellus, -i, ἂ.

σκυλακοκτόνος, ὄν canes occidens.

σκυλακόκτονος canibus interfectus

σκυλακοτροφία, ἡ cauium educatio.

σκυλακοτρόφος ὄν canes educans.

σκυλακώδης, ες caninus, a, um τό

σκυλακῶδες mos blandiendi cunctis

(ut canes solent

σκύλαξ, ὁ 1) catulus, -i, ἂ. 2) ca-

tena collum cingens

σκυλάω -ω spolio, -are.

σκυλεία, ἡ spoliatio, -onis, θ.

σκύλευμα, τό spoliium, -ii, οὐ.

σκύλευσις, ἡ spoliatio, -onis, θ.

σκυλευτής, ὁ spoliator, -oris, ἂ.

σκυλεύω spolio, -are, aliquem

(mortuum). τοὺς νεκροὺς ἐσκήλευον, mor-

tuos spoliabant (armis et vestimen-

tis mortuos nudabant). οἱ τοὺς τε-

θνεῶτας ἐσκήλευοντες, qui mortuos spo-

liant. ἀπὸ τῶν κειμένων νεκρῶν ἐσκή-

λευον τὰς ἐσθῆτας, jacentes vestibus

spoliabant. **σκυλευθεῖς**, spoliatus.

σκυλήτρια, ἡ spoliatrix -icis, θ.

Σκύλλα, ἡ Scylla, -ae, θ.

σκυλλοπνίτης qui canes strangulat

***σκύλλος**, ὁ canis, -is, ἂ. θ.

σκύλον, τό spoliium, ii, οὐ τὰ σκυ-

λα, spolia, orum πλ. exuviae -arum.

σκυλοφόρος, ὄν exuvias ferens.

σκυλοχαρής, ες spoliis gaudens.

σκύμνος, ὁ catulus scymnus, -i, ἂ.

σκυμνοτοκέω -ω catulos pario.

σκήρον, τό fragmentum e lapide.

σκυρόω -ω in lapidem verto.

σκυρώδης, ες petrosus a um

σκυτάλη, ἡ 1) = ξύλον, ῥόπαλον, fu-

stis, -is, ἂ. clava, -ae, θ. 2) παρὰ Λα-

κεδ. scytale, -e, θ.

σκυταλοφορέω -ω clava fero

σκυταληφόρος, ὄν clavam gestens.

σκυταλὶς, ἡ virga, -ae, θ.

σκυταλισμός, ὁ fustuarium, -i, οὐ.

σχύταλον, τό fustis, -is, ἂ.

σκυταλῶ -ω τινα fustibus aliquem

verbero. **σκυταλοῦμαι** ὑπὸ τινος, fu-

stibus vapulo ab aliquo.

σκυτεῖον, τό officina sutoris.

σκυτέιος, α, ὄν sutorius, a, um.

σκυτεύς, ὁ sutor; coriarius.

σκυτεύω sutor sum.

σχύτινος, ἡ, ὄν e corio factus.

σχυτίς, ἡ parvum corium.

σκυτοδέψης, ὁ coriarius, -ii, ἂ.

σκυτοδεψική, ἡ ars coriarii.

σκυτορράφος, ὁ sutor -oris, ἂ.

σχύτος, τό corium, -ii, οὐ.

σκυτοτομέω -ω sutoriam exerceo

σκυτοτομικός, ἡ, ὄν sutrinus, a,

am. ἡ **σκυτοτομική**, sutrina, -ae, θ.

σκυτοτόμιον, τό sutrina (officina).

σκυτοτόμος, ὁ sutor, -oris, ἂ.

σκυτοφάγος, ὄν corio vescens.

σχυτόω -ω corio vescens.

σχυτώδης, ες corio similis.

σχυφίον, τό scyphulus, -i, ἂ.

σχύφος, ὁ, τό scyphus, -i, ἂ.

σκαληκίσις, ἡ vermiculatio, θ.

σκαληκιάω -ω vermino, -are.

σκαληκίζω vermem refero.

σκαληκίον, τό vermiculus, -i, ἂ.

σκαληκίτης, ὁ vermi similis.

σκαληκῶδες, ὄν a vermibus

exesus, a, um.

σκαληκοειδής, ες vermiculo simi-

lis; vermiculatus, a, um.

σκαληκοποιέω -ω vermes genero.

σκαληκοφάγος vermibus vescens.

σκαληκόμοι-οῦμαι vermino, -are;

vermiculor, -ari.

σκαληκώδης, ες verminosus, a, um.

σκαλήκωσις, ἡ vermiculatio, θ.

σκάληξ, ὁ vermis, -is, ἂ.

σκαλοβατίζω grallis incedo.

σκάμμα, τό cavillatio, -onis, θ.

dicacitas, -atis, θ. dicterium, -ii, οὐ.

δγκτιχ· σκάμμα, jocus mordens, mor-

dalx dicterium.

σκαμμάτιον, τό dicteriolum mordax

σκάμμων, ὁ, ἡ dicax, -acis.

σκάπτης, ὁ cavillator, -oris, ἂ. ir-

risor, -oris, ἂ.

σκαπτικός, ἡ, ὄν irrisorius, a, um;

dicaculus, a, um; jocosus, a, um.

σκαπτικῶς irrise; dicacule; jocose.

σκάπτρια, ἡ cavillatrix, -icis.

σκάπτω cavillor (-atus sum, -ari)

aliquem; illudo (-si, ere) alicui;

irrideo (-si, -ere) aliquem. **σκάπτο-**

μαι irrideo (ab aliquo).

σκάωρ, ὁ id quod σκατόν, δ ἰδέ.

σκαωραμὶς, ἡ lasanum, -i, οὐ.

σκαωρία, ἡ scoria, -ae, θ.

σκαωριοειδής, ες scoriae similis

σκάπτεις, οἱ scopes, um, θ.

σκάψις, ἡ cavillatio, -onis, θ.

σκαράγδινος, ἡ, ὄν, σκαράγδειος.

ὄν smaragdineus ἢ smaragdinus, a, um.

σκαράγδιτης, ὁ smaragdo similis.

σμάραγδος, ὁ, ἡ, σκαράγδιον, τό

smaragdus ἢ smaragdus, -i, ἂ. θ.

σκαράγω -ω resono, -are.

σκαράγῃ, ἡ stridor, -oris, ἂ.

σκαρίς, ἡ (ἰχθ.) smar, -idis, θ.

σκάω -ω abstergo, -ere.

σμερδαλέος, α, ὄν aspectu terribilis.

σμερδαλέον horrendum in modum.

σμήγμα, τό smegma, -atis, οὐ. lo-

mentum, -i, οὐ.

σμηγματοπώλης, ὁ lomentarius, -ii, ἂ.

σμηγματώδης, ες smegmati similis.

σμήκτης, ὁ politor, -oris, ἂ.

σμηκτικός, ἡ, ὄν abstergens, -ntis

σμηκτίς, **σμηκτρίς**, ἡ terra cimolia.

σμήγμα, τό smegma, atis, οὐ. sapo.

σμηνηδόν examinis modo.

σμηνοδόκος, ὄν examen accipiens.

σμηνοκόμος, ὁ apiarius, -ii, ἂ.

σμήνος, τό examen, -inis, οὐ.

σμηνοργός, ὁ apiarius, -ii, ἂ.

σμήχω abstergo, -ere.

σμηκρῆς, ὁ avarus; sorditus.

σμηκρός, ἂ, ὄν ἰδέ μικρός.

σμηκρύνω ἰδέ μικρύνω.

σμίλαξ, **σμίλος**, ἡ (δ.) taxus, -us, θ.

σμίλευω scalpro ambuto.

σμίλη, ἡ scalprum, -i, οὐ.

σμίλιον, τό scalpellum, -i, οὐ.

σμιρίζω polio, -ire.

σμίρις, ἡ (λίθ.) smyris, -idis, θ.

σμίρνα, ἡ myrrha, -re, θ.

σμίρρινος, ἡ, ὄν myrrhinus, a, um.

Σμύρνα, **Σμύρνη**, ἡ Smyrna, -ae.

θ. **Σμυρναῖος**, **Σμυρναῖκός**, Smyr-

naeus, a, um. οἱ Σμυρναῖοι, Smyr-

naei, -orum ἂ. πλ.

σμήχω paullatim consumo.

σμάδιγξ, **σμάδιξ**, ἡ vibex, -icis, θ.

σοδαρεύομαι fastose et superbe me-

gero. **σοδαρευσάμενος**, fastum prae se

ferens.

σοδαροπρόσωπος vultu fastoso.

σοδαρός, ἂ, ὄν 1) severus, a, um;

gravis, -is. 2) fastosus, a, um;

magnificus, a, um.

σοβαρότης, ἡ· gravitas, -atis, θ.
fastus, -us, ἀ.
σοβαρῶς· graviter; fastose.
σοβέω -ῶ· 1) abigo, -ere, aliquid;
expello, -ere, aliquid. 2) insolenter
incedo. ἵνα σοβῶσιν εἰς τὰς ἀγυῖας, ut
insolenter in vias incedant
σόβη, ἡ· cauda equina
σόβησις, ἡ· expulsio, -onis, θ.
σολοικίω· soloecismis utor.
σολοικισμός, ὁ· soloecismus, -i, ἀ.
σολοικιστής, ὁ· soloecista, -ae, ἀ.
σόλοικον, τό· soloecum, -i, οὐ.
σόλοικος, ὁ, ἡ· qui soloecismis utitur.
σολοικοφανής, ἔς· soloecismo similis
σολοίκως· cum soloecismis
σολοιτύπος, ὁ· faber ferrarius.
σόλος, ὁ· massa ferri rudis.
Σόλων, ὁ· Solon καὶ Solo, -ónis, ἀ.
σμφός, ἡ· ὄν· spongiosus, a, um.
σοροδαίμων, ὁ· senex mortis vicinus;
senex capularis.
σορός, ὁ· locus, -i, ἀ.
σός, σή, ὄν· tuus, a, um. ὁ σός πα-
τήρ, πατήρ σός, tuus pater. πατήρ σός,
πατήρ σου, ὁ πατήρ σου, pater tuus.
πάτερ, σός εἰμι, pater, tuus sum. πάντα
τὰ ἐμὰ σά ἐστι, omne meum tuum est
(omnes meae opes tuae sunt). σοὶ
τοῦτο διαφέρει, tuā istuc refert. διὰ τὸν
σὸν πόθον, desiderio tui. οἱ σοί, tui.
σὸν ἐστι, tuum est.
σουδάριον, τό· sudarium, -ii, οὐ.
Σούσα, τὰ· Susa -orum, ἀ. οἱ Σου-
σιανοί, οἱ Σουσιῖται, Susiani, -orum, ἀ. πλ.
σοφία, ἡ· sapientia, -ae, θ.
σοφίζω· sapientem reddo (aliquem).
σοφίζομαι (μεσ. μ. α.) argute aliquid
comminiscor. ὅ· fraudulenter dico;
cavillor, -ari.
σόφισμα, τό· inventum callidum;
commentum, -i, οὐ. cavillatio, -onis,
θ. captio, -onis, θ.
σοφιμάτιον, τό· captiuncula, -ae, θ.
σοφιστεία, ἡ· ars sophistica.
σοφιστεύω· 1) sophisticam artem
doceo ἢ profiteor. 2) cavillor, -ari.
σοφιστής, ὁ· sophista, -ae, ἀ.
σοφιστιάω· sophistam ago.
σοφιστικός, ἡ· ὄν· captiosus, a, um;
sophisticus, a, um. ἡ σοφιστική, so-
phistice, -es, θ.
σοφιστικῶς· sophistica. captiose.
σοφδότης, ὄν· sapientiam donans.

Σοφοκλῆς, ὁ· Sophocles, -is καὶ -i,
ἀ. Σοφόκλειος, α, ὄν, sophoclēus, a, um.
σοφόνους, -ους· sapiens, -ntis
σοφοποιέω -ῶ· sapientem reddo.
σοφός, ἡ· ὄν· sapiens, -ntis ὁ σο-
φός, sapiens -ntis, ἀ. οἱ ἐπὶ σοφοί,
septem sapientes
σοφῶ -ῶ· sapientem reddo.
σοφῶς· sapienter σοφωτέρως, sa-
pientius. σοφώτατα sapientissime.
σπάδιξ, ἡ· spadix, -icis,
σπάδων, ὁ· spado, -onis, ἀ.
σπαθάλιον, τό· spathalium, -ii, οὐ.
σπαθάω -ῶ· profuse infuso.
σπάθη, ἡ· spatha, -ae, θ.
σπαθίζω· 1) spatulā agito. 2) gladio
percussio.
σπάθιον, τό· spathula, -ae, θ.
σπάθισμα, τό· σπαθισμός, ὁ· per-
cussio, quae fit gladio.
σπαθοποιός, ὁ· gradarius, -ii, ἀ.
σπαίρω· palito, -are.
σπάλαξ, ὁ· ialpa, -ae, θ.
σπανανδρία, ἡ· raritas hominum.
σπάνη, ἡ· paucitas, -atis, θ.
σπανίζω· rarus sum.
σπάνιος, α, ὄν· rarus, a, um. τοῦτο·
σπάνιον ἐστι, hoc rarum est.
σπανιότης, ἡ· raritas, -atis, θ.
σπάνις, ἡ· 1) penuria, -ae, θ. σπ.
δδάτων, αἵτου, ἀργύρου, penuria aqu-
arum, cibi, argenti. 2) raritas, -atis,
θ. paucitas, -atis, θ.
σπανίως· raro. σπανιώτατα, rarissime.
σπανοκαρπία, ἡ· inopia frugum
σπανός, ἡ· ὄν· inops (alicujus).
*νεοελ. cui rara barba est; imberbis.
σπανόφυλλος, ὄν· rara habens folia.
σπάραγμα, τό· 1) frustum avulsum.
2) laceratio, -onis, θ.
σπαράγμος, ὁ· laceratio, -onis, θ.
σπαράκτης, ὁ· lacerator, -oris, ἀ.
σπάραξις, ἡ· laceratio, -onis, θ.
σπαράσσω καὶ σπαράττω· lacero,
-are, aliquem ἢ aliquid; dilacero ἢ
dilanio, -are, aliquem ἢ aliquid. σπα-
ράσσομαι, lacror ἢ dilacror -ari.
ἐσπαράχθην, dilaceratus sum ἐσπα-
ραγμένος, η, ὄν· dilaceratus, a, um.
σπαργανάω -ῶ, σπαργανίζω· fasciis
(infantem; involvo; fasco, -are.
σπαργάνιον, τό· fasciola, -ae, θ.
σπάργανον, τό· fascia, -ae, θ. τὰ·
σπάργανα, fasciae, -arum, θ. incuna-

bulā, -orum. οὐ ἐκ, ἀπὸ σπαργάνων
inde ab incunabulis. μεταφ. ἡ νηπιότης,
ἡ πρώτη ἀρχή, incunabula, -orum, οὐ.
σπαργανῶ -ῶ· fasciis involvo, -ere;
fasco. are ἐσπαργανωμένος, η, ὄν.
fasciis involutus, a, um.
σπαργάνωσις, ἡ, (*σπαργάνωμα
τό· involutio in fascias.
σπαργάω -ῶ· 1) tumeo et disten-
tus sum. σπαργώντες· μαστοί, tenta
ubera, grvida ubera. 2) salax sum.
σπαργός, ἡ· ὄν· rarus, a, um.
σπάρος (ἡ· θ.)· sparus, -i, ἀ.
Σπάρτη, ἡ· Sparta, -ae ἢ Sparte, -es,
θ. Σπαρτιάτης, Sdartiates, -ae, ἀ.
Σπαρτιάτικος, ἡ· ὄν· Spartanus,
Spartiatius, a, um. Σπαρτιάς, Σπαρ-
τιάτις, mulier Spartana.
σπαρτίνη, ἡ· funiculus sparteus.
σπαρτινός, η, ὄν· sparteus, a, um.
σπάρτον, τό· spartum, -i, οὐ.
σπαρτοπώλης· spartorum venditor.
σπαρτός, ἡ· ὄν· seminatus, a, um.
σπάρτος, ὁ, ἡ· spartum, -i, οὐ.
σπαρτοφόρος, ὄν· sparti ferax.
*σπάσιμον, τό· fractura -ae, θ.
σπάσις, ἡ· 1) tractus, -us ἀ. 2) con-
vulsio, -onis, θ.
σπάσμα, τό· convulsio, -onis, θ.
fragmentum, -i, οὐ spasma, -atis, οὐ.
σπασματώδης, ἔς· convulsivus, a, um.
σπασμός, ὁ· convulsio, -onis, θ.
spasmus, -i, ἀ. νευρικός σπασμός, ner-
vorum distentio ἢ contractio.
σπασμώδης, ἔς· (*σπασμωδικός,
ἡ· ὄν· convulsivus, a, um. σπασμω-
δι· ἡ κίνησις, motus qui nervorum con-
vulsione ciatur.
*σπασμωδικῶς· distentione nervorum
σπαστικός, ἡ· ὄν· spasticus, a, um.
σπαταλάω -ῶ· 1) = τρυφῶ, lautis
epulis victito, voluptatem vitam dego.
*2, νεοελ. = προέματι τι, profundo, ef-
fundo (fudi, -ere) aliquid.
σπατάλη, ἡ· deliciae, -arum, θ. la-
titiae, -arum, θ. *2) νεοελ. sumptus
effusi ἢ profusi, ἡ ἀπλ. effusio, profu-
sio, -onis, θ.
σπάταλος, ὄν· 1) luxuriosus, a, um.
*2 νεοελ. prodigus, profusus, effusus,
a, um σπάταλον βίον ζω, effuse vivo.
σπάω -ῶ· 1) traho, adtraho, extraho
(-xi -ere) aliquid. ὅ· = vello, con-
vello, -ere, aliquid. 2) σπῶμαι ξίφος,

evagino, -are, gladium; stringo (-inxi,
-ictum, -ere) gladium, ensem. σπασά-
μενοι τὰς μαχαίρας, gladiis strictis ἢ
nudatis. *3) νεοελ. = κατὰ γυναι, θραύω,
frango (aliquid).

σπείρα, ὁ· 1) = ξιγμός, spira, -ae,
θ. 2) = τάγμα πεζῶν, manipulus, -i,
ἀ. cohors, -rtis, θ. κατὰ σπείρας, ma-
nipulatim.

σπειραία (βοτ.)· spiraea, -ae, θ.
σπείραμα, τό· spira serpentum.
σπειράω -ῶ· in spiram contraho ἢ
colligo (-ere) aliquid
σπειρηδόν· 1) in modum spirae.
manipulatim; cohortatim
σπειρίον, τό· vestimentum tenue.
σπείρον, τό· vestis (ἰδ. trita, vetus)
σπειροπώλης, ὁ· qui tritas et ve-
teres vestes vendit.

σπειρόν -ῶ· 1) = σπαργανῶ. 2) in
spiram colligo. σπειροῦμαι, in spi-
ram me contraho. ἐσπειρωμένος, η,
ὄν, in spiram contractus.
σπείρω· 1) semen spargo; semina
terrae mando; sementem facio. πα-
ροίμι δπως ἂν σπείρης, οὕτω καὶ θεοί, ut
sementem feceris, ita metes. 2)
semino -are, aliquid (καὶ θήν hordeum,
ἀγρὸν agrum); sero (sevi, satum, -ere)
aliquid (σίτον, frumentum). ἐσπάρη,
ἐσπαρται, satus est. μεταφ. σπαρεῖς
ἐκ τινος, satus (ex) aliquo.

σπειρώδης, ἔς· spirae similis.
σπείσις, ἡ· libatio, -onis, θ.
σπένδω· libo, -are, aliquid (ὄνον
vinum). σπείσας, libato. σπένδω τοῖς
θεοῖς, libo diis. libamenta diis do.
σπένδομαι, spondeo, -ere. σπένδομαι
τινι, foedus facio cum aliquo. ἐσπει-
σμένα, pacta et foedera.
σπέος, τό· specus, -us, ἀ.
σπέρμα, τό· semen, -inis, οὐ.
σπερματίζω· semino, -are.
σπερματικός, ἡ· ὄν· seminalis, e.
σπερματικῶς· per semen; serendo.
σπερματικῶς· λέγειν, elementa tradere.
σπερμάτιον, τό· parvum semen.
σπερματισμός, ὁ· seminis emissio.
σπερματολόγος· ἰδ. σπερμολόγος.
σπερματοπώλης· seminum venditor.
σπερματοφνέω -ῶ· semen sero
σπερματώ -ῶ· semino, -are.
σπερματώδης, ἔς· seminalis, e.
σπερμογονέω -ῶ· semen pario.

σπερμογόνος, *ον* semen pariens.
 σπερμολογέω -*ω* 1) semen lego. 2) nugor. -ari: blatero, -are.
 σπερμολογία, *ή* vaniloquentia, -ae θ. *πληθ. νεοελ. aniles rumores; rumores falsae.
 σπερμολογικός, *ν*ugatarius, a, um.
 σπερμολόγος, *δ* nugator, -oris, *α*.
 σπερμοφορέω -*ω* semen fero.
 σπερμοφόρος, *ον* semen ferens.
 σπερμοφυής, *ές* e semine nascens.
 σπερχνός, *ή*, *όν* festinus, a, um.
 σπέρχω, σπέρχεται (οὐδ.) festino, -are; proporo -are.
 σπεύδω 1) festino, -are. παροιμ. σπεύδε βραδίως, festina lente. 2) proporo, -are. σπεύδω ἀπιέναι, proporo abire. 3) σπεύδω τι, festino. proporo, aliquid. σπεύδων φεύγω, festino fugam.
 σπευστικός, *ή*, *όν* festinabundus.
 σπευστός, *ή*, *όν* festinatus, a, um.
 σπηλάδιον, *τό* parva spelunca.
 σπήλαιον, *τό* spelunca -ae, θ.
 σπηλαιώδης, σπηλώδης, *ές* speluncae similis.
 σπιζα, *ή* fringilla, -ae, θ.
 σπιθαμιαῖος, σπιθαμιαῖος, *α*, *ον*, spithamae longitudinem habens.
 σπιθαμή, *ή* spithama -ae, θ.
 σπιλαδώδης, *ές* saxosus, a, um.
 σπιλάς, *ή* scopelus maris.
 σπιλος, *δ* maculla, -ae, θ.
 σπιλώω -*ω* maculo, -are.
 σπιλωτός, *ή*, *όν* maculatus, a, um.
 σπινθήρ, *δ* scintilla, -ae, θ.
 σπινθηρίζω scintillo, -are; scintillas emitto. *τό* σπινθηρίζειν. scintillatio.
 *σπινθηροβολέω -*ω* scintillas emitto; scintillo, -are; fulgeo, -ere; mico, -are. σπινθηροβόλουντες ὀφθαλμοί, fulgentes oculi.
 *σπινθηροδόλημα, *τό* scintillatio, θ.
 σπινθηροδόλος, *ον* scintillans, ntis; scintillas emittens; micans, -ntis; fulgens, -ntis.
 σπινθηροπομπός, scintillas emittens.
 σπίνος, *δ* fringilla, -ae, θ.
 *σπίτι, *τό* (ἐκ τοῦ hospitium = κατάλυμα θθ.) domus, -us, θ. aedes, -ium, θ. πλ.
 σπλαγγεύω 1) in manus exta sumo. 2) auguror per extra.
 †σπλαγγνίζομαι misericordiā moror; misereor me (alicujus).

σπλαγγνικός, *ad viscera pertinenens*.
 †σπλαγγνισμός, *δ* misericordia, -ae, θ.
 σπλάγγνον, *τό*, σπλάγγνα, *τά* 1) viscera, -um οὐ πλ. ἐν τοῖς σπλάγγνοις, in visceribus. 2) *τά* σπλάγγνα τῶν ἱερῶν, exta, -orum οὐ πλ. σκοπῶ *τά* σπλάγγνα, exta inspicio ἢ specio.
 †3) amor maternus; misericordia, ae, θ.
 σπλαγγνοσκόπος, *δ* extispex, -icis, *α*.
 σπλαγγνοτόμος *ον* viscerum sector.
 σπλαγγνοφάγος, *ον* viscerum vorator.
 σπλήν *δ* lien, -enis καὶ lienis, -is, *α*. splen, -enis, *α*.
 σπληνιάω -*ω* e splene laboro. σπληνιών, lienosus, a, um.
 σπληνικός, *ή*, *όν* lienicus, a, um; splenicus, a, um.
 σπλήνιον, *τό* splenium, -ii, οὐ.
 σπληνίτις, *ή* splenica, -ae, θ.
 σπληνώδης, *ές* lienosus, a, um.
 σπογγάριον, *τό* spongiola, -ae, θ.
 σπογγεύς, *δ* qui spongiās quaerit.
 σπογγιά, *ή* spongia, -ae, θ.
 σπογγίζω spongiā detergeo. σπογγίζομαι, spongiā detergeo.
 σπογγοειδής, *ές* spongiae similis.
 σπογγοθήρας, *δ* = σπογγεύς.
 σπογγολογέω -*ω* spongiās colligo.
 σπόγγος, *δ* spongia, -ae, θ.
 σπογγώδης, *ές* spongiōsus, a, um.
 σποδύνης, *δ* in cinere cubans.
 σποδιά, *ή* cinis, -eris, *α*.
 σποδίζω sub cinere coquo.
 σπόδιος, -*α*, *ον* cinereus, a, um.
 σποδίτης, ἄρτος panis subcinericus.
 σποδοειδής, *ές* cinereus, a, um.
 σποδός, *δ*, *ή* cinis, -eris, θ.
 σποδῶω -*ω* in cinerem redigo.
 σποδῶδης, *ές* cinericus, a, um.
 σπονδειακός, *ή*, *όν* spondaicus, a, um.
 σπονδεῖον, *τό* libatorium, -ii, οὐ.
 spondēum, -i, οὐ.
 σπονδεῖος, *α*, *ον* spondeus, a, um.
 σπονδεῖον μέλος, σπονδεῖον αὐλήμα, spondalium, -ii, οὐ.
 σπονδή, *ή* 1) libatio, -onis, θ. libamentum -i οὐ. 2) σπονδαί (= συνθήκη), foedus, -eris, οὐ σπονδὰς ποιῶμαι πρὸς τινα, foedus facio (icio) cum aliquo. φυλάττω, λύω τὰς σπονδὰς, foedus custodio ἢ servo, foedus servo ἢ violo. ποιῶ παρὰ τὰς σπονδὰς, contra foedus facio.
 σπονδηφορέω -*ω* liquationem affero.

σπονδοποιέομαι -*οῦμαι* foedus facio
 σπονδοφορέω -*ω* fetalis munere fungor.
 σπονδοφόρος, *δ* fetalis, -is, *α*. οἱ σπονδοφόροι, feliales, -ium, *α*. πλ.
 σπόνδυλος, *δ* vertebra -ae θ.
 σπορά, *ή* 1) satio -onis, θ. satus, -us, *α*. 2) semen, -inis, οὐ.
 σποράδην, sparsim.
 σποραδικός, *ή*, *όν* palans; vagus.
 *σποραδικῶς, sparsim.
 σπορεύς, σπορευτής, *δ* sator, -oris, *α*. seminator, -oris, *α*.
 σπορεύω semino, -are.
 σπορητός, *δ* 1) = σπορά, satio, -onis, θ. 2) tempus sativum.
 σπόριμος, *ον* sativus, a, um. τὰ σπόριμα, sationes, sata, segetes σπορμη γῆ, sativa terra: arvum.
 σπόρος, *δ* 1) satio, -onis, θ. 2) semen, -inis. οὐ sementis, -is, θ.
 σπουδάζω 1) studio (i -ui) -ere. σπουδάζω εἰδέναι, scire studeo. σπουδάζω πρὸς τινα ἢ πρὸς τι (ἢ τινι), studeo alicui, faveo alicui. σπ. πρὸς τέχνην, πρὸς τὰ γράμματα, arti, litteris studeo. σπουδάζω πρὸς τινα, serio cum aliquo ago ἢ loquor. θθ. ἀντίθ. τοῦ παίζω: παίζων ἢ σπουδάζων ταῦτα λέγεις; joco an serio haec dicis? παίζει ἢ σπουδάζει; joco an serio dicis? οὐ παίζων, ἀλλὰ σπουδάζων παραινῶ σοι, semoto joco tibi praecipio. Ἰδὲ παίζω. 2) σπουδάζω τι, studioso ago aliquid, studium pono in re. σπουδάζω τινά, studeo ἢ faveo alicui, magni facio, aestimo aliquem. θθ. παθητ. σπουδάζομαι, opera mihi navatur, cura mei geritur, studiose expetor, magni habeor. ἐσπουδασμένος, studioso factus, cum studio et labore elaboratus. ἐσπουδασμένος, serio.
 σπουδαιολογέω -*ω* 1) de rebus gravibus loquor. 2) gravi et serio sermone utor; serio disputo.
 σπουδαιολογία, *ή* oratio seria; sermo serius.
 σπουδαιολόγος, *qui serio loquitur*.
 σπουδαῖος, *α*, *ον* 1) studiosus, sedulus, a, um; σπ. ἀνδράποδον, diligens, sedulus servus. 2) σνήθ. serius, a, um. *τό* σπουδαῖον, serium, -ii, οὐ. τὰ σπουδαῖα, seria, -orum, οὐ. πλ. 3) ἀντίθ. τῷ πονηρός, probus, a, um. 4)

bonus, a, um. σπουδαῖος αὐλητής, bonus tibicen 5) gravis, e.
 σπουδαιότης, *ή* 1) bonitas, probitas, -atis, θ. 2) serietas -atis, θ.
 σπουδαῖος 1) studiose; diligenter σπ. ἔχω πρὸς τι ἢ πρὸς τινα, studeo alicui 2) serio.
 σπουδαρχέω -*ω* magistratum mihi ambio. οἱ σπουδαρχοῦντες, qui sibi magistrarum ambiunt.
 σπουδαρχής, *δ* qui magistratum sibi ambit.
 σπουδαρχία, *ή* ambitus, -us, *α*.
 σπουδαρχίδης, *δ* = σπουδαρχής.
 σπούδασμα, *τό* 1) studium, -ii, οὐ. 2) res cui studetur.
 σπουδασμάτιον, *τό* studiolum, -i, οὐ.
 σπουδαστέον, studentum est.
 σπουδαστής, *δ* 1) qui alicui studet. σπ. τινος, fautor alicujus *2) νεοελ. auditor, -oris, *α* discipulus, -i, *α*.
 σπουδαστικός, *ή*, *όν* strenuus, a, um.
 σπουδή, *ή* 1) = ἐπαιξίς, festinatio, -onis, θ. θθ. διὰ σπουδῆς, festinanter. 2) sedulitas, -atis, θ. studium, -i, οὐ. πολλή σπουδή (πράττει τι) magno studio, summa cum diligentia πλείστην σπουδὴν πρὸς τι ποιῶμαι, in aliqua re plurimum studii consumo. σπουδὴν ποιῶμαι πρὸς τέχνην, studeo arti. μετὰ σπουδῆς α) studiose. β) ἀντίθ. τῷ παιδιᾷ, serio. 3) *ή* πρὸς τὰ γράμματα σπουδή, studium, -ii, οὐ.
 σπουδῆ, 1) festinanter. 2) studiose, sedulo, summa cum diligentia. 3) aegre, vix.
 σπουδογέλοιος, *ον* seria jocosia miscens; in seriis jocosus.
 σπυρίδιον, *τό* sportula, -ae, θ.
 σπυριδώδης, *ές* sportae similis.
 σπυρίς, *ή* sporta, -ae, θ. δείπνον ἀπὸ σπυρίδος, coena e sportula.
 στάγδην, guttatim; stillatim.
 στάγμα, *τό* gutta, stilla, -ae, θ.
 σταγών, *ή* gutta, -ae, θ. stilla, -ae, θ. αἱ σταγόνες, guttae, stillae.
 στάδην, stando.
 σταδιαῖος, *α*, *ον* stadii mensuram aequans; stadialis, e.
 σταδιαρχής, *δ* stadio praefectus.
 σταδιεύω in stadio curro.
 σταδιοδρομέω -*ω* stadium curro.
 σταδιοδρόμος, *δ* cursor stadii.
 στάδιον, *τό*, πλ. οἱ στάδια 1) sta-

dium, -ii, οὐ. 2) = ἡ παλ' στρά, stadium, curriculum -i, οὐ.
στάδιος, α, ον' statarius, a. um ἡ σταδία μάχη stataria pugna.
στάζω stillo, -are.
σταθερός, ἄ, ὄν' 1) stabilis, e. 2) constans, -ntis.
σταθερότης, ἡ 1) stabilitas, -atis, θ. 2) constantia, -ae, θ.
σταθερῶς stabiliter; constanter.
***σταθμά**, τὰ pondera, -um, οὐ. πλ.
σταθμάρχης, ὁ statione praefectus
σταθμάομαι -ωμαι τι pondero, -are, aliquid; libro, -are, aliquid; perpendo -ndi, -ere, aliquid (κυρ. καὶ μετφ.).
σταθμεύω 1) stabulor, -ari. *2) in statione maneo.
στάθυς, ἡ amussis, -is, θ. regula, -ae, θ. πρὸς (ἡ κατὰ) σταθμην (= ἀκριδῶς), ad amussim, ad regulam.
στάθυσις, ἡ ponderatio, -onis, θ.
σταθμητός, α, ον' perpendendus, a, um.
σταθμητός, ἡ, ὄν' 1) ad amussim exactus, a, um. 2) pondere demensus, a, um.
σταθμητικός, ἡ, ὄν' ad librandum pertinens
σταθμίζω pondero, -are.
σταθμίον, τό pondus, -eris, οὐ.
σταθμιστής, ὁ ponderator, -oris, ἄ.
σταθμός, ὁ 1) ἐπὶ κτηνῶν stabulum -i, οὐ. 2) = κατάλυμα, μονή, α) statio, -onis, θ. 5) mansio, -onis, θ. ὁ τοπος ἀπέχει ὀκτὼ σταθμούς, locus octo mansionibus distat. 3) ταχυδρ. σταθμός (ἡ σιδηροδρομικός). statio, -onis, θ. 4) = παραστάς, postis, -is, ἄ. 5) = ζυγόσταθμος, ζυγός, statera, -ae, θ. 6) = ὀλκή, pondus, -eris, οὐ. σταθμόν ἔχω, pondus habeo πρὸς σταθμόν ἐξετάζω, σταθμῶ κρίνω, ad pondus examino. πλ. τὰ σταθμά. pondera -um.
σταῖς, τό adeps, -ipis, ἄ.
στακτή, ἡ stacta, -ae, θ.
στάκτη, ἡ cinis, -eris, ἄ.
στακτός, ἡ, ὄν' stillatus, a, um.
στάλαγμα, τό gutta, stilla, -ae, θ.
στάλαγμός, ὁ 1) destillatio, -onis. 2) gutta, stilla, -ae, θ.
σταλάζω stillo, -are.
σταλακτικός, ἡ, ὄν' stillans, -ntis.
σταλακτίς, ἡ stillaticia, -ae, θ.
σταλακτός, ἡ, ὄν' stillans, -ntis.

σταλάσσω, **σταλάττω**, **σταλάω** -ω idem quod σταλάζω.
σταλτικός, ἡ, ὄν' adstringens, -ntis.
σταμνάριον, **σταμνεῖον**, **σταμνίον**, τό, **σταμνίσκος**, ὁ urceolus, -i, ἄ.
στάμνος, ἡ urceus, -i, ἄ. urna, -ae, θ. amphora fictilis vini.
στάξις, ἡ stillatio, -onis, θ.
στασιάζω seditionem moveo; disideo seditione οἱ στρατιῶται ἐστασίασαν, milites seditionem moverunt. πρὸς ἀλλήλους ἐστασίαζον οἱ ἀδελφοί, inter se fratres dissidebant. ἐν τῷ στρατοπέδῳ οἱ στρατιῶται πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν, in castris seditio inter milites facta est. **στασιάζω** πρὸς ἄγοντα, contra imperatorem seditiose gero.
στασιάρχης, **στασιάρχος**, ὁ princeps caput, auctor seditionis.
στασιασμός, ὁ seditionis concitatio.
στασιαστής, ὁ qui seditiones concitat; seditiosus, factiosus.
στασιαστικός, ἡ, ὄν' seditiones movens; seditiosus ἢ factiosus, a, um.
στασιαστικῶς seditiose; factiose.
στασιδίων, τό sedes in ecclesia.
στάσιμος, ον' stativus, a, um; stationalis, e; stabilis, e; firmus, a, um.
στασιοποιέω -ω seditionem moveo.
στάσις, ἡ 1) status, -us, ἄ. statio, -onis, θ. sedes, -is, θ. 2) = διχοστασία, seditio, -onis, θ. στάσις ἐν τῷ στρατοπέδῳ γίνεται τῶν στρατιωτῶν, seditio in castris fit inter milites. 3) factio.
στασιώδης, ες seditiosus, a, um; factiosus, a, um.
στασιώτης, ὁ qui factionis alicujus est. οἱ στασιῶται, factio, -onis θ.
στασιωτικός, ἡ, ὄν' factiosus, a, um; seditiosus, a, um.
στασιωτικῶς seditiose.
στατέον statuere oportet.
στατήρ, ὁ stater, -eris, ἄ.
στατικός, ἡ, ὄν' sistens, -ntis.
στατός, ἡ, ὄν' qui stetit; stativus, a, um; stabilis, e. στατόν ὕδωρ, stativae aquae.
σταυρηδόν modo crucis.
σταυροειδής, ες cruci similis.
σταυροειδῶς in formam crucis.
σταυρός, ὁ 1) = χάραξ, vallus, -i, ἄ. 2) crux, crucis, θ. σταυρῶ τινα προσήλω, cruci figo aliquem
σταυροφάνεια, ἡ inventio S. crucis.

σταυροφορέω -ω crucem fero.
πauροφόρος, ὁ crucifer, -eri, ἄ.
σταυροφύλαξ, ὁ crucis custos.
σταυρῶ -ω 1) = χάραξ, vallo -are aliquid 2) σταυρῶ τινα cruci figo affigo, suffigo) aliquem; crucio, -are, aliquem. ὁ Κύριος ἐσταυρώθη. Dominus cruci affixus est. ἐσταυρωμένος, crucifixus.
σταύρωμα, τό vallum, -i οὐ. σταυρῶμαι ὀχυρῶ τι, aliquid vallo munio.
σταυρώσιμοι ἡμέραι dies passionis Christi, dies majoris hebdomadae.
σταύρωσις, ἡ 1) vallorum depactio. 2) crucifixio, -onis, θ. ἡ τοῦ Χριστοῦ σταύρωσις, Christi crucifixio.
σταυρωτής, ὁ qui cruci affigit.
σταυρίτης οἶνος vinum ex uvis passis.
σταυρίδω -ω uvas arefacio.
σταφίς, ἡ uva passa.
σταφυλή, ἡ uva, -ae, θ.
σταφυλοκόμος, ον' uvas curans.
σταφύλιος, ἡ ον' uveus a, um.
σταφύλιον, τό 1) uvula -ae, θ. *2) = σταφυλή, uva, -ae, θ.
σταφυλίσ, ἡ uva, -ae, θ.
σταφυλοκλέπτης, **σταφυλοκλοπίης**, ὁ uvarum fur.
σταφυλοτομία, ἡ uvarum sectio.
σταφυλοτόμος, ον' uvas secans.
σταφυλοφόρος, ον' uvas ferens.
σταχύινος, ἡ, ον' spiceus a, um.
σταχυοδόλεω -ω spicas emitto.
σταχυολογέω -ω spicas colligo.
σταχυολογία, ἡ spicilegium, -ii, οὐ.
σταχυολόγος, ὁ qui spicas colligit.
σταχυόομαι -οῦμαι spicor, -ari.
σταχυοστέφανος, ον' spicea coronā redimitus, a, um.
σταχυοφόρος, ον' spicifer, a, um; epicatus, a, um.
στάχυς, ὁ spica, -ae, θ. arista, -ae, θ.
σταχυώδης, ες spicatus, a, um.
στέαρ, τό sebum, -i, οὐ. adeps, -ipis, ἄ.
στεάτινος, ἡ, ον' adipalis, e.
στεατόω -ω in sebum converto.
στεατώδης, ες adipatus, a, um.
στεγάζω tego (texi, tectum, -ere) aliquid ἢ aliquem. **στεγάζομαι**, tegor (tectus sum, -i). ἐστεγασμένος, ἡ, ον, tectus a, um.
στεγανογραφία, ἡ occulta scriptura.

στεγανογράφος, ον' ignotis characteribus scribens
στεγανόπους, ὁ ἡ palmipes, -edis.
στεγανός, ἡ, ὄν' 1) tectus a, um. 2) artus. densus, firmus, a, um.
στεγανῶς arte; stricte
στέγσις, ἡ tecti impositio.
στέγασμα, τό tegmen, -inis, οὐ.
στεγαστή (ἡ στέγας), qui tegit.
στεγαστής, ὁ tector, -oris, ἄ.
στεγαστός, ἡ, ὄν' tectus, a, um.
στεγαστρον, τό tegumentum, -i, οὐ.
στέγη, ἡ 1) tectum, -i, οὐ. 2) domus, -us, θ.
στεγνός, ἡ, ὄν' 1) = στεγανός, tectus a, um. 2) στεγνόν, tectum, domus.
***2) νεοελ.** = ξηρός, siccus, a, um.
στεγνῶ -ω 1) tego, -ere. *2) νεοελ.
στεγνῶν, sicco, -are, aliquid
στέγος, τό tectum, -i, οὐ.
στέγω tego, -ere.
στείδω 1) = πατώ, calco, -are. στείδω δδόν, viam calco. *2) νεοελ. (ex aliqua re) aquam exprimo, succum exprimo.
στειρεύω sterilis sum.
στεῖρος, α, ον' sterilis, e.
στειρώ -ω sterilem reddo.
στειρώδης, ες sterilis, e.
στειρώσις, ἡ sterilitas, -atis, θ.
στελγίς, ἡ idem quod σπλέγγις.
στελεός, ὁ capulus securis.
στελεῶ -ω capulo instruo.
στελεχάδης, ες arboris trunco similis; stipidosus, a, um.
στέλεχος, τό truncus, -i, ἄ. stipes, -itis, ἄ.
στέλλω 1) instruo, -ere. στέλλω στόλον, orno naves. 2) ἱστία στέλλω, vela contraho. 3) = πέμπω. mitto, -ere.
στέμμα, τό 1) = ἱκετήρια, velamentum, -i, οὐ. 2) = ταινία ἱερῶν, infula, -ae, θ. vitta, -ae, θ. 3) διάδημα βασιλέων, corona, -ae, θ.
στεμφυλίδες, αἱ olivae nigrae.
στεμφυλῆτις οἶνος lora, -ae, θ.
στεμφυλίτις ἐλαία oliva condita.
στεμφυλον, **στεμφυλα** vinacea ae, θ.
στεναγμός, ὁ gemitus, -us, ἄ. suspirium, -ii, οὐ.
στενάζω 1) gemo (-ui, -ere); ingemisco, -ere. στενάζω ἐπὶ τινι, ingemo alicui rei. 2) suspiro, -are. ἐστενάξα, ingemui, suspiravi.
στενακτικός, ἡ, ὄν' gemebundus, a, um.

στενακτός, ἡ, ὄν' de quo quis gemit.
 στενόδουλος, ὄν' inops consilii
 στενοεπιμήκης, ἐς, στενόμακρος, ὄν' magis longus quam latus.
 στενολεσχία, ἡ angustiae verborum
 στενοπορία, ἡ angustiae viarum.
 στενόπορος, ὄν' angustus, a, um.
 στενοπρόσωπος, ὄν' angusto vultu.
 στενός, ἡ, ὄν' 1) angustus, a, um, τὰ στενά, angustiae, -arum θ. πλ. 2) arctus ἢ artus, a, um, στενά δεσμά, arta vincula 3) strictus, a, um.
 στενόσημος ἐσθής, tunica angusticlavia τὴ στενόσημον (σημεῖον ἱππέως)
 angustus clavus, angusticlavum.
 στενόστομος, ὄν' ore angusto.
 στενότης, ἡ angustia -ae, θ.
 στενόφωνος exilem sonum edens.
 στενοχωρέω -ῶ coangusto, -are aliquem; coarcto, -are, aliquem. στενοχωροῦμαι α) coarctor intra aliquod spatium. β) angor (anctus sum). στενοχωρεῖται, angitur.
 στενοχωρία, ἡ 1) angustia, -ae, θ. 2) angor, -oris, ἂ. 3) inopia alicujus rei.
 στενόχωρος, ὄν' angustus, a, um. μεταφ. νεοελ. ἀνθρωπος στενόχωρος, homo impatiens.
 στενοχώρος anguste.
 στενώω -ῶ coarcto, -are; στενοῦμαι coarctor, -ari; contrahor, -i; in angustum exeo.
 Στένωρ, ὁ Stentor, -oris, ἂ. στεντόρειος, α, ὄν, stentoreus, a, um.
 στεντορείως stentorea voce.
 στένω ingemisco, -ere.
 στενώδης, ἐς angustus, a, um.
 στένωμα, τό angustus locus; angustia, -ae, θ.
 στενωπός, ἡ angiportus, -i, ἂ. angiportum, -i, οὐ.
 στένωσις, ἡ angustia, -ae, θ. coarctatio, -onis, θ.
 στεπτός, ἡ, ὄν' coronatus, a, um.
 στέργηθρον, στέργημα, τό amoris illecebrae; amor, -oris, ἂ.
 στέργω 1) = ἀγαπῶ, amo, -are; diligo, -ere, aliquem. 2) στέργω τινί (ἐπὶ τινί) ἢ τι, acquiesco (-evi, -ere) (in re aliqua; sum contentus aliqua re). στερεογνώμων, ὄν' firmae sententiae; firmi animi.
 στερεοκάρδιος, ὄν' duri cordis.
 στερεομετρέω -ῶ solida metior.

στερεομετρία, ἡ solidorum dimensio; stereometria, -ae, θ.
 στερεομετρικός, ἡ, ὄν' ad stereometriam pertinens
 στερεοποιέω -ῶ consolido, -are.
 στερεός, α, ὄν' solidus, a, um. ἡ στερεά, solida terra. τό στερεόν, soliditas, atis θ τὰ στερεά (ὁπλ. σώματα), solida corpora.
 στερεότης, ἡ soliditas, -atis, θ. firmitas, -atis, θ.
 στερεόφρων, ὄν' durae mentis.
 στερεώω -ῶ solido, -are; firmo, -are, aliquid; firmum solidumque reddo (aliquid). στερεοῦμαι (ἐστερεώθην, ἐστερεώμαι), solidesco, -ere; firmus solidusque fio.
 στερέωω -ῶ privo, -are, aliquem aliquare. στερεῶ τινά τοῦ βίου, privo aliquam vitam. στερεοῦμαι τινος, privor aliqua re; orbor aliqua re; careo aliqua re. ἐστερήθη τῆς μητρὸς, orbatus est matre. στεροῦμαι τῆς ἐλευθερίας, careo libertate. τοῦ φωτός ἐστερημένος ἡ στερηθείς, vita privatus.
 στερέωμα, τό 1) firmamentum, -i, οὐ firmamen, -inis, οὐ. † 2) στ. τοῦ οὐρανοῦ, firmamentum, -i, οὐ. coelum, -i, οὐ.
 στερεῶς solide; firme.
 στερεώσις, ἡ soliditatio, -onis, θ. firmatio, -onis, θ.
 στέρησις, ἡ privatio, -onis, θ.
 στερητικός, ἡ, ὄν' privativus, a, um.
 στερητικῶς privative.
 στεριφεύομαι sterilis sum.
 στέριφος, ἡ, ὄν' 1) solidus, a, um. 2) sterilis, e.
 στεριφώω -ῶ solido, -are.
 στερίφωμα, τό firmamentum, οὐ.
 στερκτικός, ἡ, ὄν' qui facile re aliqua acquiescit, ea contentus est.
 στερκτός, ἡ, ὄν' amabilis, e.
 στερνίδιον, τό pectusculum, -i, οὐ.
 στερνοκοπέομαι -οῦμαι, στερνόκτυπέω -ῶ plango pectus ἡ ἀπλ. plango (οὐδ.) ἡ plangor.
 στέρνων, τό pectus, -oris, οὐ.
 στερνουπτόμαι -οῦμαι plangor, -i, στερν. ἐπὶ τινί, plangor aliquem.
 στερνουπλία, ἡ planctus, -us, ἂ.
 στερνώδης, ἐς pectorosus, a, um.
 στέρεξις, ἡ amor sincerus.
 στέρομαι privor, -ari.
 στεροπή, ἡ fulgur, -uris, οὐ

στεροποιέω -ῶ solidum (aliquid) facio; solido, denso (aliquid).
 στερρός, α, ὄν' solidus, a, um; firmus, a, um. durus, a, um
 στεροσώματος, ὄν' duro corpore praeditus a, um.
 στερρώω -ῶ durum facio.
 στερρῶς solide, firme; dure
 στέρφος, τό corium, -ii, οὐ.
 στερφώω -ῶ corio tego.
 στεφάνη, ἡ 1) corona, -ae, θ. sertum, -i, οὐ 2) pinnae murorum
 στεφανηδόν in modum coronae.
 στεφανητλοκέω -ῶ coronam necto.
 στεφανηπλόκος, ὄν' coronas nectens
 στεφανηφορέω -ῶ coronam gero
 στεφανηφορία, ἡ coronae gestatio.
 στεφανηφόρος ὄν' coronam gestans.
 στεφανικός, ἡ, ὄν' coronarius, a, um.
 στεφανίζω coronō, -are
 σνεφάνιον, τό, στεφανίσκος, ὁ collar, -ae, θ.
 στεφανίτης ἀγών certamen, in quo corona victori datur.
 στεφανοπλοκέω -ῶ = στεφανηπλοκέω.
 στεφανοπλοκία sertorum confectio.
 στεφανοπλόκος = στεφανηπλόκος.
 στεφανοποιός, ὄν' coronas conficiens
 στεφανοπώλης, ὁ coronarius, -i, ἂ.
 στεφανόπωλις, ἡ coronaria, ae, θ.
 στέφανος, ὁ 1) corona, -ae, θ. στέφ. χρυσοῦς, corona aurea 2) sertum, -i, οὐ. στέφ. ῥόδων, sertum roseum 3) μεταφ. ornamentum, -i, οὐ. decus, -oris, οὐ. praemium, -ii, οὐ.
 στεφανοφορέω -ῶ coronam gero.
 στεφανοφορία, ἡ coronae gestatio.
 στεφανόω -ῶ 1) coronō, -are, aliquem; corona redimio (aliquem ἡ aliquid). στεφανῶ τινά τινι (χρυσῷ στέφῳ), coronō, redimio aliquem aliqua re (coronā aureā). στεφανοῦμαι, coronō me, coronā mihi tempora cingo, coronā mihi redimio. ἐστεφανώμενος στέφανω, caput (sibi) coronā redimitus. 2) μεταφ. honoro, decoro, orno, -are, aliquem ἡ aliquid. † 3) στεφανῶ, στεφανοῦμαι, impono coronas nuptiales τ. ἡ. matrimonio conjungo ἡ conjungor. ἐστεφανώθη, matrimonio conjunctus est.
 στεφάνωμα, τό 1) coronamentum, -i, οὐ. † 2) nuptiae, -arum θ. matrimonium, -ii, οὐ. ἰδὲ στεφανόω, 3.

στεφάνωσις, ἡ coronamen -inis, θ. coronatio -onis, θ.
 στεφανωτής, ὁ coronator, -oris, ἂ.
 στεφανώτικός, ἡ, ὄν' coronarius, a, um.
 στέφος, τό corona, -ae, θ.
 στέφω 1) coronō, -are, aliquem ἡ aliquid, coronā redimio ἡ ἀπλ. redimio (-ivi) aliquem. 2) ἐπὶ ποτηρ. impleo, repleo -ere 3) στέφομαι (ἐστειφθην), coronor, redimior (-itus sum). ἐστεμμένος, ἡ, ὄν, redimitus, a, um; coronatus, a, um. χρυσοῖ: στεφάνοις στεφθεῖς, coronis aureis redimitus 4) στέφομαι (ἐστεφάμην) coronā mihi redimio, me coronō. † 5) στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, matrimonio jungitur servus Dei.
 στέψιμον coronationis caerimoniae.
 στέψις, ἡ coronatio -onis, θ.
 στηθιατός, α, ὄν' pectoralis e.
 στηθίδιον, τό pectusculum, -i, οὐ.
 στηθικός, ἡ, ὄν' 1) pectoralis, e. * 2) νεοελ. pectore laborans.
 στηθοδέσμη, ἡ. στηθοδέσμον, τό, στηθοδέσμος, ὁ fascia pectoralis.
 στηθοειδής, ἐς pectori similis.
 στήθος, τό pectus, -oris, οὐ. στήθος πλατύ, pectus latum. ὁ εἰρὺ στήθος ἔχων, pectorosus, a, um. τὰ στήθη, pectora -um.
 στήλη, ἡ 1) columna, -ae, θ. 2) στ. τάφος, cippus, -i, ἂ.
 στηλίδιον, τό στηλῖς, ἡ cippus parvus; columella, -ae, θ.
 στηλτένοις, ἡ inscriptio in cippum. μεταφ. propositio facinorum alicujus θθ. nota. infamia, -ae, θ.
 στηλιτεύω in cippo inscribo. μεταφ. facinora alicujus noto et divulgo. θθ. famam alicujus dehonesto; infamo, -are, aliquem. στηλιτεύομαι. nota, ignominia afficio (ab aliquo).
 στηλίτης, ὁ columnarius, -i, ἂ.
 στηλοειδής ἐς columnae similis.
 στηλοβάτης, ὁ qui columnam conscendit.
 στηλογραφέω -ῶ in columna inscribo, ere, aliquid.
 στηλόω -ῶ cippum erigo; ut cippum erigo et stabilio. θθ. stabilio, -ire, aliquid. μεταφ. affigo me alicui rei, dedo me alicui rei. στηλοῦμαι, immotus sto. ἐστηλώθη, immotus stetit ὥστερ ἐστηλωμένοι, quasi immoti (ut cippi) stantes.

στέμμα, τό· stamen. -inis, οὐ.
στημονική, ἡ· ars nendi stamen.
στημονίζομαι· stamen ducō
στημονικός, ἡ, ὄν· stamina nens.
στημόνιος, ὄν· denso stamine.
στημόνιον, τό· stamen. inis, οὐ.
στημονώδης, ἐς· staminatus, a, um
στήμων, ὁ· stamen, inis, οὐ.
στήριγμα, τό· fulmentum. -i, οὐ.
fultura, -ae, θ. furca, -ae, θ. firma-
mentum, -i, οὐ. μεταφ. praesidium,
subsidium. -ii, οὐ.
στήριζω· stabilio (-ivi, -itum, -ire)
aliquid; fulcio (fulsi -ire) aliquid;
firmo, -are, aliquid. *2 νεοελ. στήρι-
ζομαι α) fulcior (fultus sum, -i)
ἐστηρίχθῃ εἰς τὴν λαχὴν τῶν φίλων, po-
tentia amicorum fultus est. β) nitor
(nissus ἢ nixus sum, -i). στήριζομαι
εἰς τὴν βακτηρίαν, baculo nitor.
Στήσιος Ζεύς· Stator, -oris, ἄ.
στιβαδεύω· pro strato (aliqua re) utō.
στιβάδιον, τό· torulus ex herbis.
στιβαδοποιέω· -ω· conficio mihi stra-
tum e frondibus.
στιβάζω· calco, -are.
στιβαρός, ἄ, ὄν· densus, a, um;
firmus, a, um; robustus, a, um; gra-
vis, e.
στιβαρῶς· firme; robuste.
στιβαρότης, ἡ· firmitas, -atis, θ.
robur, -oris, οὐ.
στιβάς, ἡ· stratum e frondibus, ex
gramine; stramentum, -i, οὐ.
στιβεύς, στιβευτής, ὁ· viator, -oris, ἄ.
στιβεύω, στιβέω· -ω· investigo, -are.
στιβή, ἡ· pruina, -ae, θ.
στιβί, τό· stibium, -ii, ἢ stibi, -is, οὐ.
στιβίζομαι· stibio supercilia fūco.
στιβός, ὁ· 1) = τριβός, via trita, tra-
mes, -itis, ἄ. 2) vestigium, -ii, οὐ.
στιβός ποδῶν, vestigia pedum.
στιγεύς, ὁ· puncto, -oris, ἄ.
σίγμα, τό· stigma, -atis, οὐ. nota,
-ae, θ. nota turpitudinis; infamia, -ae, θ.
σιγματηφόρος, ὄν· stigmosus, a, um
σιγματίας, ὁ· stigmate notatus;
stigmatis, -ae, ἄ. infamis.
σιγματίζω· stigmata inuro; μεταφ.
notam turpitudinis inuro; omnibus
ignominiiis (aliquem) noto. *σιγμα-
τίζομαι (σιγματισθῶν), stigmate no-
tor (notus sum;) omnibus ignomi-
niis alicuior.

στιγμή, ἡ· punctum, -i, οὐ. momen-
tum, -i, οὐ. ἢ τοῦ χρόνου στιγμή, tem-
poris momentum ἢ punctum ἐν στιγμή
χρόνου, in puncto, in momento tem-
poris. φράση νεοελ. ἐν μιᾷ στιγμή, unc
puncto temporis. εἰς τὴν στιγμήν, sta-
tim, subito. ἐν τῇ στιγμή τοῦ κινδύνου,
in discrimine periculi. κατὰ πᾶσαν
στίγμήν, unoquoque momento. κατὰ
τὰς τελευταίας τοῦ στίγμάς, extremo spi-
ritu, in ipso morte. δὲν πρέπει οὐδὲ
στίγμήν· ἢ χάνωμεν, res non habet
moram.
στίζω· 1) pingo (pupugi, -ere) ali-
quem ἢ aliquid, notis compungo, no-
tis inustis insigno aliquem. στίζο-
μαι, notis inustis insignor. 2) παρὰ
τῶς γραμμ. interpungo, -ere; pun-
ctum pono.
στικτός, ἡ, ὄν· punctus, a, um; variis
notis compunctus ἢ distinctus, a, um.
στίλβη, ἡ· nitor, splendor, -oris, ἄ.
στίλβηδών, ἡ· nitor, splendor, -oris, ἄ.
στίλβοποιέω· -ω, στίλβω· -ω· ni-
tidum (aliquid) reddo.
στίλβός, ἡ, ὄν· splendidus, a, um.
στίλβότης, ἡ· splendor, -oris, ἄ.
στίλβω· niteo (-ui, -ere) splen-
deo (-ui) -ere. ὁ ναὸς τοῦ στίλβει,
templum marmore nitet. στίλβων,
-ουσα, ὄν· nitens, -ntis; nitidus, a,
um. στίλβοντα ὅπλα, nitentia arma.
στίλβωμα, τό· splendor, -oris, ἄ.
στίλβωσις, ἡ· 1) politio, -onis, θ. 2)
nitor, -oris, ἄ.
στίλβωτής, ὁ· qui nitet.
στίλβωτρον, τό· nitela, -ae, θ.
στίλπνός, ἡ, ὄν· nitidus, a, um;
splendidus, a, um στίλπνόν πρῶτον, ni-
tefacio, -ere. στίλπνός γίνεται, nite-
sco, splendesco, -ere.
στίλπνότης, ἡ· nitor, -oris, ἄ. splen-
dor, -oris, ἄ.
στίλπνώ· -ω· nitidum reddo.
στίλψις, ἡ· splendor, -oris, ἄ.
στίμμι, τό· stibium -ii, οὐ.
στιξίς, ἡ· interpunctio, -onis, θ.
στιπτός, ἡ, ὄν· calcatus, a, um.
στίφος, τό· turba, -ae, θ. stipatio,
-onis, θ. caterva, ae, θ.
στιφρός, ἄ, ὄν· 1) densus, a, um;
firmus, a, um. 2) aridus, a, um
στιφρότης, ἡ· densitas -atis, θ.
στιχάριον, τό· 1) versiculus, -i, ἄ.

2) vestis episcoporum undulata stica,
-ae, θ. †3 liber ritualis
στιχάω· -ω· ordine dispono
στιχηδόν· 1) in modum versuum 2)
catervatim. 3) ordine.
στιχῆρης, ἐς· στιχηρός, ἄ, ὄν· per
versus scriptus, a, um
στιχηρῶς· per versus
στιχίδιον, τό· versiculus, -i, ἄ.
στιχίζω· ordine dispono
στιχιστής, ὁ· versuum scriptor.
στιχολογέω· -ω· versus recito
στιχομυθεύω· -ω· alternis versibus
respondeo ut in dramate)
στιχομυθία, ἡ· alternis versibus
responsio (in dramate).
στιχοποιῶ, ἡ· versificatio onis, θ.
στιχοποιός, ὁ· versificator, -oris, ἄ.
στίχος ὁ· 1) σ. ποιητ. versus, -us,
ἄ. 2) versus, τ'. ε. α ordo arborum
ἢ vitium. β) series militum
στιχομυθεύω· -ω· versificatio, -are;
versus facio.
στιχομυθία, τό· carmen, -inis, οὐ.
στιχομυθία, ἡ· versificatio -onis, θ.
στιχοποιός, ὁ· versificator, -oris, ἄ.
στιχωδός, ὁ· versuum recitator.
στιλεγγίδιον, τό· strigilecula, -ae, θ.
στιλεγγίζω· strigili abrado.
στιλεγγίς, ἡ· strigilis, -is, θ.
στίλγισμα, τό· strigmentum, -i, οὐ.
στοά, ἡ· porticus, -i, θ.
στοιβάζω· stipo, -are; struo, -ere;
coacervo, -are.
στοιβάσις, ἡ· structio, -onis, θ.
στοιβάσιμος, ὄν· stipabilis, e.
στοιβάσις, ἡ, στοιβάσμος, ὁ· 1) stru-
ctio, -onis, θ. 2) strues, -is, θ.
στοιβάσθης, ὁ· qui constipat.
στοιδή· acervus, -i, ἄ.
στοιδιον, τό· porticula, -ae, θ.
στοιχάριον, τό· 1) parvus ordo. †2)
tunica -ae, θ.
στοιχάς, ἡ· ordine posita (vineae).
στοιχειακός, ὄν· elementarius a, um
*στοιχειοθετέω· -ω· literas dispono.
*στοιχειοθέτης, ὁ· literarum disposito-
*στοιχειοθέτης, ὁ· literarum dis-
positio.
στοιχειολάτρης· elementorum cultor.
στοιχεῖον, τό· elementum, -i, οὐ.
στοιχεῖα. α) elementa, principia,
-orum, οὐ. πλ. β) literae alphabeti).
στοιχειώ· -ω· elementa doceo.

στοιχειώδης, ἐς· elementarius a, um
στοιχειώδη μαθήματα, elementa, orum.
στοιχειωδῶς· elementaliter
στοιχείωμα, τό· elementum, -i, οὐ.
στοιχείωσις· elementorum traditio.
στοιχέω· -ω· 1) ordine procedo 2)
incedo, -ere.
στοιχηδόν· ordine; ordinatim.
*στοιχῆμα, τό· pignus, oris, ἄ spon-
sio, -onis, θ. κερδαίνω τὸ στοιχῆμα,
sponsione ἢ sponsionem vinco. ἔλασεν
τὸ στοιχῆμα, sponsione victus est. θέτω
(βάζω) στοιχῆμα, sponsione facio.
*στοιχηματίζω· pignus pono cum
aliquo; pignore certo ἢ contendo;
cum aliquo sponsionem facio
στοιχίζω· 1) indagine cingo 2) or-
dine dispono. *3) νεοελ. ἐπὶ τιμῆματος,
costo, -are. στοιχίζει ἀκριβῶς, magno
constat
στοιχός, ὁ· versus, -us ἄ. ordo, -inis,
ἄ. δένδρων στοιχοῦν, arborum ordines.
κατὰ στοιχόν, ordine.
στοιχώδης, ἐς· secundum ordines
dispositus, a, um.
στολαρχία, ἡ· dignitas ἢ munus
praelecti classis.
στολαρχης, στολαρχος, ὁ· dux clas-
sis; praelectus classis.
στολή, ἡ· 1) stola, -ae, θ. tunica
longa (mulieris). 2) = κοσμητικὴ ἐ-
σθῆς, ornamentum, -i, οὐ 3) στ. στρατ.
vestitus militaris. 4) vestitus, us, ἄ.
habitus, -us, ἄ.
*στολίδιον, τό· ornamentum, -i, οὐ.
στολίζω· 1) vestio, -ire; adparo,
-are. 2) νεοελ. = κοσμῶ, orno, de-
coro, -are, aliquem ἢ aliquid. στολί-
ζομαι, ornor, -ari. (ἐ)στολισμένος, ὡς ὄν,
ornatus, a, um.
στολὴ, ἡ· ruga plica (vestis frontis).
στολισμός, ὁ· amictus, us, ἄ. vesti-
tus, us, ἄ. ornatus, -us, ἄ.
στολιστής, ὁ· vestitor, -oris, ἄ.
στόλος, ὁ· 1) profectio, -onis, θ.
iter, -ineris, οὐ. 2) expeditio, -onis,
θ. στόλον ποιεῖται (= στρατεύω), ex
peditionem oboe ἢ suscipio. 3) ναυ-
τικός στόλος ἢ ἀπλ. στόλος, navales
copiae, classis, -is, ἄ.
στόμα, τό· os, oris, οὐ. ἐκ τοῦ σὸς
στόματος, ex tuo ore. διὰ στόματος, ἀνα-
στόμα ἔχω τι, in ore habeo aliquid.
πᾶσι διὰ στόματος ἐστίν, in ore omni-

um) est. λάδρον στόμα, os procax. τὸ
 στρογγύλον στόμα (= στρογγύλη λέξις),
 os rotundum. στόμα τοῦ ποταμοῦ, os
 fluminis.
στομακάκη, ἡ· stomacace. -es, θ.
στομαλέω -ῶ· oris dolore laboro;
 indesinenter garrigo; loquacissimus
 sum.
στομαλῆς, ἐς, **στόμαλος**· ον· oris
 dolore laborans; loquax, -acis; gar-
 culus, a, um.
στομαλία, ἡ· oris dolor; loquaci-
 tas, -atis, θ.
στοματικός, ἡ, ὄν· ad os pertinens.
 ἡ στοματική (σύνθεσις), stomatice, es, η.
στομαυλέω -ῶ· ore tibiam inflo.
στομαχικός, ἡ, ὄν· stomachicus, a, um.
στόμαχος, ὁ stomachus, -i, ἄ.
στομίας ἵππος· oris duri equus
στόμιον, τό· 1) osculum, -i, οὐ. 2)
 orificium, -ii, οὐ. 3) os, -oris, οὐ.
στομόω -ῶ· 1) os obstruo, -ere. 2)
 ferrum induro.
στομφάζω· magnifice loquor.
στόμφαξ, ὁ grandiloquus, -i, ἄ.
στομφασμός, ὁ **στόμφος**, ὁ· magni-
 loquentia, grandiloquentia, -ae, θ.
στομώδης, ἐς latum os habens. με-
 τὰ στόμου, grandia loquens.
στόμωμα, τό· 1) id quod exacutum
 est. 2) id quo duratur acies.
στόμωσις, ἡ· induratio ferri.
στόνος, ὁ gemitus cum fletu).
στοργή, ἡ· amor, -oris, ἄ. affectio,
 -onis, θ. καὶ mutuus amor parentum
 et liberorum
στορέννυμι· sternō, -ere.
στοχάζομαι· 1) collineo ad scopum;
 recta ad scopum tendo μετφ. pro-
 positum mihi habeo. 2) = τεκμαίρο-
 μαι, εἰκάζω, conjicio, -ere, conjectu-
 ram facio *3) νοεῖν = ἡγοῦμαι, puto,
 are; existimo, -are; opinor, -ari.
στοχασμός, ὁ· 1) conjectatio, -onis,
 θ. conjectio, -onis, θ. conjectura, -ae,
 θ. *2) νοεῖν. cogitatio, -onis, θ. co-
 gitatum, -i, οὐ.
στοχαστικός, ἡ, ὄν· conjecturalis, e.
στοχαστικῶς· conjecturaliter.
στόχος, ὁ· 1) scopus, -i, ἄ. 2) con-
 jectura, -ae, θ.
στράβαι, αἱ compedes, -um, θ. πλ.
στραβίζω· strabo sum
***στραβός**, ἡ, ὄν· 1) contortus, distor-

tus, a, um 2) obliquus, transvensus,
 a, um. 3) = τυφλός, caecus, a, um;
 strabus, a, um
στραβών, ὁ· strabo, -onis, ἄ.
Στραβών, ὁ· Strabo, -onis, ἄ.
στραβισμός, ὁ· distortio oculorum;
 caecitas, -atis, θ.
στραγγαλῶ -ῶ, **στραγγαλίζω**· stran-
 gulo. are; suffūco, -are, aliquem.
στραγγάλη, ἡ, laqueus, -i, ἄ.
στραγγαλισμός, ὁ· strangulatio, θ.
στραγγαλόω -ῶ· strangulo. -are.
στραγγίζω· guttatim exprimo ali-
 quid; stillo, -are, aliquid; liquo,
 -are, aliquid (vinum).
***στράγγισμα**, τό· stillatio, -onis, θ.
στραγγουρία, ἡ· stranguria, -ae, θ.
στραγγουριῶ -ῶ· stranguriā laboro
στραγγουρικός, ἡ, ὄν· stranguriā
 laborans
στραταρχέω -ῶ· imperator sum
στραταρχής, ὁ· imperator exercitus).
στραταρχία, ἡ· praefectura exercitus.
στρατεία, ἡ· 1) expeditio, -onis, θ.
 militia -ae, θ. ἡ πρώτη στρατεία, prima
 militia οἱ καὶ ἐν στρατείᾳ, domi mi-
 litiaeque. στρατεῖαν ποιοῦμαι, expedi-
 tionem obo ἢ suscipio ἐκπέμπω στρα-
 τεῖαν, educo milites in expeditionem.
 2) stipendium, -ii, οὐ. ὁ πρῶτος τῆς
 στρατείας ἐνιαυτός, primus stipendii
 annus. στρατεῖαν στρατεύομαι, stipen-
 dium mereo.
στράτευμα, τό· exercitus, -us, ἄ. πε-
 ζικὸν στράτευμα, pedester exercitus.
 συλλέγω στράτευμα, exercitum eligo.
στρατεύσιμος, ον· militia aptus, mi-
 litiae maturus. στρ. ἡλικία, aetas mili-
 tatis, aetas bello habilis.
στράτευσις, ἡ· expeditio copiarum.
στρατεύω, **στρατεύομαι**· 1) expe-
 ditionem obo ἢ suscipio. 2) milito,
 -are; stipendium facio. στρατεύομαι
 στρατεῖαν, stipendium mereo.
στρατηγεῖον, τό· praetorium, -ii, οὐ.
στρατηγέω -ῶ· praesum exercitui;
 dux exercitus sum; exercitui impero.
στρατήγημα, τό· strategema, -atis, οὐ.
στρατηγία, ἡ· 1) praefectura exer-
 citus; imperium, -ii, οὐ. 2) ars im-
 peratoria
στρατηγιάω -ῶ· munus imperatoris
 ambio
στρατηγικός, ἡ, ὄν· 1) imperatorius.

a, um. 2) peritus muneris impe-
 ratorii.
στρατηγικῶς· imperatorie.
στρατήγιον, τό· praetorium, -ii, οὐ.
στρατηγίς ναῦς· navis praetoria.
στρατηγός, ὁ· dux exercitus; im-
 perator, -oris, ἄ. praetor, -oris, ἄ.
στρατηλασία, ἡ· expeditio, -onis, θ.
στρατηλατέω -ῶ· exercitum duco.
στρατηλάτης, ὁ· dux exercitus.
στρατιά ἡ· exercitus, -us, ἄ. co-
 piae, -arum, θ. πλ. militia, -ae, θ.
στράτιος, α, ον· militaris, e.
στρατιώτης, ὁ miles, -itis, ἄ.
στρατιωτικός, ἡ, ὄν· militaris, e;
 κόνος· στρατιωτικός, labor militaris.
 ἀνὴρ στρατιωτικός, vir militaris τὰ
 στρατιωτικά, rer militares. τὸ στρα-
 τιωτικόν, milites.
στρατιωτικῶς· militariter; ut mi-
 litem decet.
στρατιωτίς, ἡ· femina militans στρα-
 τιωτίδες νῆες, naves milites vehementes
στρατοκῆρυξ, ὁ· exercitus praeco.
στρατολογέω -ῶ· milites lego; mi-
 lites conscribo; delectum habeo.
στρατολογία, ἡ· delectus, -us, ἄ.
στρατολόγος, ὁ· qui delectum habet.
στρατοπεδάρχης, ὁ· castrorum prae-
 fectus; imperator exercitus.
στρατοπεδεία, **στρατοπέδευσις**, ἡ·
 1) castrorum metatio. 2) castra -orum.
στρατοπεδέω, **στρατοπεδεύομαι**·
 castra metor ἢ pono; castra habeo.
 στρ. μετὰ τινας castra sequor alicui.
στρατοπέδον, τό· 1) castra, -orum,
 οὐ. πλ. 2) = ὁ στρατός, exercitus, -us, ἄ.
στρατός, ὁ· 1) exercitus, -us, ἄ. πο-
 λὺς στρατός, multus ἢ magnus exer-
 citus. συλλέγω στρατόν, exercitum col-
 ligo. 2) copiae, -arum, θ. πλ.
***στρατών**, ὁ· contubernium, -ii, οὐ.
 militare tectum.
στρέβλη, ἡ· tormentum, -i, οὐ. instru-
 mentum tortorum.
στρεβλόπους, ὁ, ἡ· scaurus.
στρεβλός, ἡ, ὄν· 1) tortus, tortuo-
 sus, a, um. 2) perversus a, um.
στρεβλότης, ἡ· 1) tortuositas, -atis,
 θ. 2) perversitas, -atis, θ.
στρεβόχειλος· distorta labia habens.
στρεβλώω -ῶ· 1) = διαστρέφω, tor-
 queo (torsi, -ere) aliquid (τὸν οφθαλ-
 μόν oculum, τὸ στόμα os) 2) = βασα-

νίζω τινά, torqueo, torto aliquem. 3)
 μετφ. depravo, -are, aliquid
στρεβλώσις, ἡ· tortura, -ae, θ.
στρεβλωτήριον, τό· tormentum, -i, οὐ.
στρεβλωτήριος, α, ον· torquens, -ntis
στρεβλωτής, ὁ· tortor, -oris, ἄ.
στρέμμα, τό· 1) tortum, -i, οὐ. *2)
 νοεῖν. μέτρον ἀγροῦ, jugum, -i, οὐ.
στρεπτός, ἡ, ὄν· 1) versilis, e; tor-
 tilis, e; tortus, a, um. 2) οὐσ. ὁ στρε-
 πτός, torquis, -is, ἄ.
στρεπτοφόρος, ον· torquatus, a, um.
στρέφω· verito (-rti, -ere) aliquid;
 verso (-avi, -are) aliquid. **στρέφο-
 μαι** (ἐστράφη) α) verter (versus sum,
 -i); versor (-atus sum, -ari). ἡ γῆ
 περὶ τὸν ἄξονα στρέφεται, terra circum
 axem versatur. ὁ οὐρανὸς στρέφεται,
 coelum vertitur. οἱ πολέμοι ἐστράφη-
 σαν, στραφέντες; ἐφυγον, hostes se ver-
 terunt ἢ terga verterunt. β) στρέφο-
 μαι ἐν τινι. versor (occupatus) sum in
 aliqua re (ἐν τῇ ἐμπορίᾳ in mercatura).
 γ) ἐστραμμαι πρὸς τι) vergo ad ali-
 quid. ἐστραμμένος πρὸς βορρᾶ, vergens
 ad septentriones.
στρεψίμαλλος, ον· crispum habens
 vellus.
στρέψις, ἡ· versio, -onis, θ.
στρεψοδικέω -ῶ· jus perverto; jus
 perverto malis artibus; subdolis ar-
 tibus utor.
***στρεψοδικία**, ἡ· perversio juris;
 tricae forenses; subdolae artes.
***στρεψοδικός**, ὁ, ἡ· versutus litiga-
 tor; versuta litigatrix; litigiousus.
***στρεψοδικῶς**· subdolis artibus.
στρηνιάω -ῶ· luxuriose vivo; las-
 civio, -ire.
στρήνος, ὁ· luxus, -us, ἄ.
στριγμός, ὁ· stridor, -oris, ἄ.
στριγγός, ἡ· strix, -igis, θ.
στριφνός, ἡ, ὄν· durus, a, um.
στροβέω ἢ **στρομβέω** -ῶ· circum-
 ago, -ere; agito, -are; torqueo, -ere.
στροβίλεα, ἡ· nux pinea.
στροβιλέω -ῶ, **στροβιλίζω**· turbi-
 neo vortice circumago; intorqueo, -ere.
στροβιλέων, ὁ· pinetum, -i, οὐ.
στροβίλιος, ἡ, ον· pineus, a, um.
στροβιλίον, τό· nux pinea.
στροβιλοειδής, ἐς· similis turbini.
στροβίλος, ὁ· 1) turbo, -inis, ἄ. 2)
 saltatio in orbem.

στροφίλος, η, ον rotundus, a, um; ovalis, e; tortuosus, a, um
στροφίλω -ω circumago, -ere
στροβιλωδής, ες turbinatus, a, um.
στρογγυλαίνω, στρογγυλεύω. στρογγυλίζω, στρογγύλλω. στρογγυλῶ τι rotundo, -are, aliquid.
στρογγύλευμα, τό res rotunda.
στρογγυλιώδης, στρογγυλοειδής, ες rotundus, a, um.
στρογγυλοπρόσωπος, ον qui (quae) rotunda est facie.
στρογγύλος, η, ον rotundus a, um
ναῦς στρογγύλη, navis oneraria
στρογγυλότης, η rotunditas, -atis θ.
στρογγυλῶ -ω rotundo -are.
στρογγύλως rotunde
στρογγύλωσις η rotundatio, -onis, θ.
στρομβέϊον, τό turbo -inis, α.
στρομβήδον in modum turbinis.
στρομβοειδής, ες turbinatus, a, um
τό στρομβοειδής, turbinatio, -onis, α.
στρομβός, δ turbo, -inis α. strombus, -i, α. conus -i, α. concha, ae, θ.
στρομβῶν -ω = στροβέω.
στρομβώδης, ες turbine similis.
στρουθάριον, τό passerculus, -i, α.
στρούθειος, ον passerinus, a, um; struthius, a, um.
στρουθίζω passeris modo strido.
στρουθίον, τό passerulus, -i, α.
στρουθίων, στρουθοκάμηλος, δ (avis) struthiocamelus, -i, α. struthio, -onis, α.
στρουθοκέφαλος, ον caput passeris ant struthiocameli habens.
στρουθός, δ η passer, -eris, α.
στρ. η μεγάλη = στρουθοκάμηλος.
στρουθοφάγος, ον passeris vorans.
στροφαίος, α, ον versutus, a, um.
στροφάλιγξ, η vortex -icis, α.
στροφαλίζω verito, -ere.
στροφάς, η quae circumagitur.
Στροφάδες νῆσοι, Strophades, -um, θ.
στροφεύς, δ vertebra, -ae, θ.
στροφή, η 1) = καμπή, versura, ae, θ. 2) στρ. ὕμων καὶ χορῶν, strophae.
στροφίγξ, η cardo, -inis, α.
στροφίον, τό strophium, -i, οὐ.
stroppus, -i, α. μικρὸν στρόφιον, strophium, -i, οὐ.
στροφίς, η spira, -ae, θ.
στροφοδινέω -ω circumago, -ere.
στροφοδομαι -οῦμαι stropho laboro.

στροφός, δ 1) funis tortus. 2) νόσος τῆς κοιλίας, strophus, -i, α.
στροφωτός, η, ον versatilis, e.
στρυφνός, η, ον acerbus, a, um.
στρυφνότης, η acerbitas, -atis, θ.
στρυφνῶν -ω acerbo (aliquid).
στρύχνη, η στρύχνος, δ, στρύχνον, τό solanum, -i, οὐ.
στρώμα, τό stratum, -i, οὐ. stragulum, -i, οὐ. stramentum, -i, οὐ.
στρωματεύς, δ vestis stragula, stragulum -i, οὐ.
στρωματοδεσμός, δ fascis qua stragula ligantur.
στρωματοθήκη, η saccus, in qua stragula reconduntur.
στρωματοφύλαξ stragulorum custos.
στρωμνή, η 1) stratum, stragulum, -i, οὐ. stramentum, -i, οὐ. 2) η τῶν θεῶν στρωμνή, lectisternium, -ii, οὐ. pulvinar, -aris, οὐ.
στρώννυμι, καὶ στρωννύω (ἐστρωμαι) sterno (stravi, stratum -ere) aliquid. στ. τὴν κλίνην ἱματίοις, lectum vestimentis sterno. στρ. τὴν ὁδὸν (λίθοις) viam sterno. τράπεζαν στρώννυμι, triclinium sterno. ἐστρωμένος, η, ον, stratus, a, um. ὁδὸς ἐστρωμένη, via strata η ἀπλ. strata.
στρωτήρ, στρώτης, δ strator, -oris, α.
στρωτός, η, ον stratus, a, um.
στυγρός, α, ον 1) terribilis, e; horribilis, e. 2) odio dignus, odiosus, invisus, a, um; dirus, a, um. τό στυγερόν, diritas, -atis, θ.
στυγερότης, η tristitia, maestitia, -ae, θ. saevitas, diritas, -atis, θ.
στυγερός, δ horribiliter.
στυγέω -ω odi (aliquem).
Στύγιος, ον Stygius, a, um.
στυγνοπρόσωπος qui tristi est vultu.
στυγνός, η, ον odiosus, invisus, a, um; gravis, tristis, e; dirus a, um.
στυγνότης, η maestitia, -ae, θ. diritas, -atis, θ.
στύγιος, τό odium -ii, οὐ.
στυλός, η, στυλίσκος, δ columella.
στυλίτης, δ 1) in columna stans. 2) στηλιτευόμενος, columnarius -i, α.
στυλοδάτης, δ columnae basis.
στυλογλύφος, ον columnas sculpsens.
στυλοειδής, ες columna similis.
στυλός, δ 1) columna, -ae, θ. 2) = τὸ γραφεῖον, stilus, -i, α.

στυλῶ -ω, η στυλόομαι -οῦμαι τι columnis η stilis fulcio aliquid.
στυλώμα, τό fulcrum, -i, οὐ.
στυλώσεις, η columnatio, -onis, θ. fultura, -ae, θ.
Στύμφαλος, δ, η Stymphalus (-os), -i, α. αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες, Stymphalides, um, θ. πλ. Στυμφαλίδες, Στυμφαλίδες, um, θ. πλ. Στυμφαλίδες, Stymphalides undae.
Στύξ, η Styx, -ygis, θ.
στυπείον, τό stupa, -ae, θ.
στυπείος, α, ον, στυπίνος, η, ον stypeus, a, um.
στυπή, η stupa, -ae, θ.
στύπος, τό stipes, -itis, α.
στυπηρία, η alumen, -inis, οὐ.
στυπηρίος, α, ον, στυπητικός, η, ον adstringens, -ntis.
στυπηριώδης, ες aluminosus, a, um.
στυρακίζω 1) infima parte hastae ferio. 2) styracem odore refero.
στύραξ, δ 1) = σαυρωτήρ, infima pars hastae. 2) (δ.), styrax, -acis, α.
στυσίς, η erectio penis.
στυτικός, η, ον penem suscitans.
στυφελός, στυφλός, η, ον, στυφελώδης, ες asper, a, um; durus, a, um.
στυφός, η, ον 1) densus, a, um. 2) νεοελ. = στρυφνός, asper, a, um.
στυφός οἶνος, vinum asperum.
στυφότης, η 1) densitas, -atis, θ. 2) νεοελ. asperitas, acerbitas, -atis, θ.
στυφώ τι 1) adstringo, -ere, aliquid. 2) νεοελ. sucum alicuius rei exprimo.
στυψίς, η adstrictio, -onis, θ.
στύω erigo penem.
στωικός, η, ον ad Stoicam philosophiam pertinens; stoicus, a, um. δ Στωικός, philosophus Stoicus.
στωϊκῶς stoice.
στωμυλεύω, στωμυλέω -ω, στωμύλλω, συνήθ. στωμύλλομαι loquax sum; garrus, -ire.
στωμυλία, η 1) garrulitas, -ntis, θ. 2) facundia, -ae, θ.
στωμύλος, ον 1) garrulus, a, um. 2) facundus, a, um.
στυ. tu. σύγε, tu quidem, tute. σὺν σοί, μετὰ σοῦ, tecum. σὺν ὁμῶν, μεθ' ὁμῶν, vobiscum. τοῖς ἀπὸ σοῦ, ex te. τοῦτο, placet tibi hoc? οἱ παῖδες ὁμῶν, pueri vestri. οὐδὲς ὁμῶν, nemo vestrum.

συνάγρειος, α, ον aprinus, a, um.
σύναγρος, δ aper, -pri, α.
συναγρώδης, ες apro similis.
σύναινα, η sus, suis, θ.
συναρίζω Sybaritas imitor.
Σύβαρις, η Sybaris, -is, θ. Συναρίτης, stybarita -ae, α. Συναρίτης Sybaritis, -idis, θ. Συναριτικός, η, ον, Sybariticus, a, um.
συνδῆνη, η venabulum, -i, οὐ.
συνδύσιον, τό grex suum; suile, -is, οὐ.
συνδωτέω -ω subuleus sum.
συνδωτής, δ subuleus, -i, α.
συνδωτικός, η, ον subuleis proprius.
συνδωτρία, η subulca, -ae, θ.
συγγάλακτος, ον collacteus a, um.
σύγγαμρος, δ congener, -eri, α.
σύγγαμροι, mariti duarum sororum.
συγγαμία, η connubium -ii, οὐ.
συγγελάω -ω corrideo, -ere.
συγγένεια, η cognatio, -onis θ. propinquitas -atis, θ. consanguinitas, -atis, θ. affinitas -atis, θ.
συγγενέτις, η communis mater.
συγγενέτης, δ communis pater.
*συγγενεύω cognatione aliquem attingo; est mihi cum aliquo cognatio η propinquitas.
συγγενής, ες cognatus, a, um; propinquus, a, um; consanguineus, a, um; affinitate conjunctus, a, um. συγγενής εἰμι τινος, cognatione aliquem attingo. ἐγγύτατος συγγενής, arcti propinquitate conjunctus. εἰμι ἐγγύτατος συγγενής, maximis propinquitatis vinculis cum aliquo conjunctus sum. οἱ συγγενεῖς, propinqui -orum; parentes, -um. α. πλ. οἱ ἐγγύτατοι συγγενεῖς, proximi.
συγγενήτωρ, δ communis pater.
συγγενικός, η, ον 1) cognatus, a, um. πόλεμος συγγενικός, bellum inter cognatos 2) ad cognatos pertinens.
συγγενικῶς ut cognatos decet.
συγγενής, η cognata, -ae, θ.
συγγενάω -ω congengero, -are.
συγγενῶς cognatione.
συγγενόομαι una vescor.
συγγεωργός socius in agro colendo.
συγγηράω καὶ συγγηράσκω simul senesco; consenesco, -ere.
συγγήρος, ον consenescent, -ntis.
συγγίγνομαι τινι 1) = συντυγχάνω τινι, convenio (-ire) aliquem. οἱ E-

λουήτοι συγγίγνεται τῷ Καίσαρι, Helvetii Caesarem conveniunt 2) συνέρομαι, coeo (-ivi, -ere). συγγίγνεται ἀλλήλοις, coeunt inter se 3) συγγίνομαι γυναίκα, coeo cum muliere.

συγγινώσκω καὶ συγγινώσκω τινί. 1) = συμφωνῶ τινί, consentio (sensi) cum aliquo; ejusdem sum sententiae cum aliquo. 2) = συγγινώσκω alieni ignosco; alicui culpam condono; veniam tribuo do alicui; condono, -are alicui aliquid). συγγ. τινί τὴν ἀμαρτίαν ἢ τῆς ἀμαρτίας, ignosco alicui peccatum παρενθετ. συγγινώθῃ μοι, (cum) cona venia. μέσθ. συγγινώσκομαι καὶ παθῇ. συγγινώσκειται μοι, venia mihi atur, ignoscitur mihi.

συγγνώμη ἢ 1) = συμφωνία, consensus, us, ā. 2) συγ. (ἀμαρτήματος) venia -ae θ. συγγνώμην αἰτοῦμαι, veniam peto. συγγνώμην τινὶ δίδωμι ἢ ἔχω, veniam do alicui. συγγνώμης τυγχάνω, veniam impetro. παρὰ τινος συγγνώμης τυγχάνω τοῦ ἀμαρτήματος, peccati ἢ errati veniam ab aliquo impetro. νεοελ. συγγνώμην! veniam peto! bonā pace!

συγγνωμονικός, ἢ, ὄν. 1) ad veniam andam prope nsus, a, um; facilis in danda venia. 2) veniā dignus, a, um. **συγγνωμονικῶς** indulgenter. συγ. διάκειμαι τινί, indulgenter (me) habeo alicui.

συγγνώμων, ὁ, ἢ facilis in danda venia θθ. clemens, indulgens, -ntis. **συγγνωστός, ἢ, ὄν.** dignus, cui ignoscetur; venia dignus, a, um; excusabilis, e.

συγγομφόω -ῶ. clavis compingo.

σύγγονος, ὄν. cognatus a, um.

σύγγραμμα τό scriptum, -i, οὐ.

συγγραμμάτιον, τό opusculum, -i, οὐ.

συγγραφεύς, ὁ scriptor, -oris, ā.

συγγραφή, ἡ 1) = σύνταξις, scriptio, -onis, θ. 2) = σύγγραμμα, scriptum, -i, οὐ. 3) = συμβόλαιον, syngrapha, -ae, θ.

συγγραφικός, ὁ, ὄν. ad scriptionem ἢ ad scriptorem pertinens.

συγγράφω conscribo ἢ ἀπλ. scribo (-psi, -ere) aliquid (βιβλίον librum, ἱστορίαν historiam).

συγγυμνάζω unā exerceo. συγγυμνάζομαι, simul cum alio exerceor.

συγγυμνασία exercitatio communis **συγγυμναστής** socius exercitationis. **συγκαθαίρῶ -ῶ.** unā everto.

συγκαθαρεύω unā purgo.

συγκαθεδρία, ἡ consessus, -us, ā. **συγκάθεδρος, ὁ** assessor, -oris, ā.

συγκαθέζομαι unā sedeo; assideo. **συγκαθείρω** nna (cum alio) concludo tanquam in carcerem συγκα-

θεωμένος ἢ, ὄν, una conclusus, a, um. **συγκαθέλω** simul dedraho.

συγκάθεσις, ἡ submissio, -onis, θ. **συγκαθεύδῃσις, ἡ** concubitus -us, ā.

συγκαθεύδω concubo, -are. συγχαθεύδω τινί, cum aliqua concubo.

συγκάθημαι simul sedeo. sedeo inter alios. συγκαθήμενοι, simul sedentes.

συγκαθιδρύω simul colloco.

συγκαθιερόω -ῶ. una consecro. **συγκαθίζω** simul colloco.

συγκαθίστημι unā constituo.

συγκαθορίζω in portum eundem deduco. συγκαθορίζομαι, stationem simul capio ἢ habeo

συγκαθοσιόω -ῶ. simul sanctifico. **συγκαθυδρίζω** unā insulto.

σύγκαιρος, ὄν. tempori conveniens **συγκαίω** simul uro. **συγκαίωμα, α)** simul (cum alio) uror. *6) νεοελ.

cutem ambulando ἢ frictione lacero. **συγκακοπαθέω -ῶ** una patior.

συγκακουρῶ -ῶ. simul cum alio male gero ἢ facio.

συγκακουχέομαι -οῦμαι unā vexor; una affligor.

συγκαλέω -ῶ. convoco, -are; advoco, ἢ voco, are. cogo, -ere συγ. ἐκκλησίαν, convoco cotionem. συγκαλέσας τὴν βουλὴν ἔλεξεν, advocato senatu dixit. τὸ συγκαλεῖν, convocatio.

συγκαλοῦμαι, (συνεκληθῆναι), convocor, advocor (-atus sum, -ari).

συγκαλινδύομαι -οῦμαι unā volutor.

συγκαλύνω simul orno

συγκάλυμμα, τό cooperimentum, οὐ.

συγκαλυπτός, ἢ, ὄν. cooperitus, a, um.

συγκαλύπτω contego, -ere. συγκαλυμμένος, ἢ, ὄν, obvolutus, tectus.

συγκάλυψις, ἡ occultatio, -onis θ.

συγκάμνω 1) simul laboro, collaboro, -are. 2) = βοηθῶ, adjuvo, -are.

συγκάμπτω inflectio, -onis, θ.

συγκάμπτω inflecto, -ere.

σύγκαψις, ἡ inflectio, -onis, θ.

συγκαπηλεύομαι unā adultero.

συγκασιγνήτη, ἡ soror germana

συγκαταβαίνω condescendo, -ere, ad alterius captum, ἢ mores me accommodo: demitto me.

συγκαταβάλλω una impendo, -ere

συγκατάβασις, ἡ condescensio, -onis, θ. accommodatio ad alicujus mores, opinioniones κτλ. θθ. indulgentia, -ae, θ.

συγκαταδατικός, ἡ, ὄν. condescens, -ntis; ad alicujus mores, ἢ opinioniones accommodatus, a, um. θθ. indulgens, -ntis.

συγκαταδατικῶς cum demissione sui; indulgenter.

συγκαταδιδόω unā vitam transigo.

συγκαταγῆρασις una consensescere.

συγκαταγῆράσκω una senesco.

συγκαταγινώσκω una damno.

συγκατάγνυμι una confringo.

συγκατάγω una reduco.

συγκατάδεσις, ἡ colligatio, -onis θ.

συγκαταδικάζω una condemno.

συγκαταδόουλόω -ῶ. una subjugo.

συγκαταδύομαι una demergor.

συγκατάδυσσις, ἡ occasus aequalis

συγκαταζεύγνυμι conjungo, -ere.

συγκαταθάπτω una sepelio, -ire.

συγκαταθέσις, ἡ adssensio, -onis, θ.

συγκαταθέω simul excurro -ere.

συγκαταθῶ -ῶ una confringo.

συγκαταθνήσκω commorior, -i

συγκαταθύω simul immolo.

συγκαταίνεσις, ἡ adsensus, -us, ā.

συγκαταίνεω -ῶ adsentior, -iri.

συγκατακαίω simul comburo.

συγκατακαλύπτω contego, -ere.

συγκατάκειμαι concubo, -ere.

συγκατακεράννυμι commisceo, -ere

συγκατακλάω -ῶ simul confringo.

συγκατακλείω una includo

συγκατακλίνω concubere facio.

συγκατάκλινσις, ἡ concubitus, -us, ā.

συγκατακοιμάομαι concubo, -ere.

συγκατακοιούθῶ -ῶ comitor, -ari.

συγκατακόπτω simul caedo, -ere.

συγκατακοσμέω -ῶ simul adorno.

συγκατακρημνίζω simul praecipito

συγκατακτάομαι -ῶμαι simul ad-

quiro; simul in potestatem redigo.

συγκατακτείνω una interficio.

συγκατακυλύω una devolvo.

συγκαταλαμβάνω simul occupo

συγκαταλάττω concilio, -are.

συγκαταλέγω recenseo cum aliis; connumero, -are; **συγκαταλέγομαι,** connumeror, -ari.

συγκαταλογίζομαι cogito de re.

συγκαταλύω una everto

συγκαταμίσγνυμι admisceo, -ere.

συγκατανέμω una partior.

***συγκατάνευσις ἡ** adsensio, -onis, θ.

συγκατανεύω adsentior, -iri.

συγκαταπατέω -ῶ concalco, -are.

συγκαταπίπτω una concido.

συγκαταπλέκω implico, -are.

συγκαταπολεμέω -ῶ una debello

συγκαταριθμέω -ῶ una enumero; adnumero, -are.

συγκαταρρέω simul defluo.

συγκαταρρίπτω una abjicio.

συγκατάρχω simul impero.

συγκατασβέννυμι simul exstinguo.

συγκατασκευάζω simul instruo.

συγκατασκηνόω -ῶ unā tentorium figo; in eodem tabernaculo habito.

συγκατασπείρω consero, -ere.

συγκαταστασιάζω una seditionem concito

συγκατατάσσω una colloco.

συγκατατίθημι una depono. **συγκατιθεμαί τινί,** adsentior (sensus sum, -iri), adstipulor (-atus sum, -ari, alicui.

συγκατατήκομαι contabesco, -ere.

συγκατατρώγω simul comedo.

συγκαταφεύγω confugio, -ere.

συγκαταφλέγω comburo, -ere.

συγκαταχώννυμι simul obruo.

συγκατεργάζομαι una conficio; adjuvo aliquem in conficienda re aliqua.

συγκατέρχομαι simul redeo.

συγκατεσθίω una comedo.

συγκατηγόρεω -ῶ simul accuso.

συγκατοικέω -ῶ unā habito; co-

habito, -are (cum alio).

***συγκατοίκησις, ἡ** cohabitatio, θ.

***συγκάτοικος, ὁ** cohabitor, -oris, ā.

συγκατορβόω -ῶ una cum alio rem bene gero.

σύγκανσις, ἡ exustio, -onis, θ.

σύγκειμαι 1) simul positus sum.

2) = συνίσταμαι, consto, compositus sum. 3) συγκείμενα, pacta, conventa.

4) συγκείμενος, η, ον, compositus, constitutus, a, um.

συγκεράννυμι τι· τι· commissceo, -ere, aliquid cum re. συγκεράννυμαι (σύνειμι) τι· commissceor alicui.

συγκερασμός, δ· temperies, -ei, θ. συγκεραστός, η, δ· commistus, a, um. συγκεραυνώω -ω· fulmine ferio. συγκεφαλαίωω -ω· per capita complector; summam et breviter recensio ἢ expono (aliquid).

συγκεφαλαίωσις, η· summaria collectio, collectio per capita, τ·. ἔ. brevis rei totius expositio.

συγκεχυμένος, η, ον· ἰδὲ συγχέω. συγκεχυμένος· confuse.

συγκηδεύω una sepelio, -ire.

συγκήρυγμα praeconium commune.

συγκινδυνεύω una periclitor, -ari.

συγκινέω -ω· unā ἢ simul moveo, -ere; una agito -are; commoveo, permoveo, -ere; concito, -are (aliquem ἢ aliquid).

συγκινεῖν· commoveor, permoveor (-motus sum), -eri.

συγκεκινημένος, η, ον, commotus, a, um; permotus, a, um.

συγκίνησις, η· commotio, permotio.

συγκιννάω -ω· commissceo, -ere.

συγκλαίω cum alio ploro ἢ fleo; comploro, -are.

σύγκλασις, η· confractio, -onis, θ.

σύγκλεισις, η· conclusio, -onis, θ.

συγκλείω concludo, -ere.

συγκλέπτεις, δ· socius furti.

συγκληρονομέω -ω· coheres sum.

συγκληρονόμος, ον· cohères, -ēdis.

σύγκληρος, ον· consors, -rtis.

συγκληρόω -ω· sorte consorcio.

συγκλησία (*σύγκλησις), η· conlocatio, -onis, θ.

συγκλητικός, η, δ· senatorius, a, um. δ· συγκλητικός, senatorius, -ii, ἄ.

σύγκλητος, ον· 1) convocatus, a, um. 2) ἢ σύγκλητος (ὑπὸν βουλῇ), senatus, -us, ἄ. ἢ σύγκλητος ψηφίζεται, τῇ συγκλήτῳ δοκεῖ, senatus censet. συγκαλῶ τὴν συγκλήτον, voco, convoco. cogo senatum.

συγκλινής, ἐς· 1) tori consors. 2) contra se invicem vergens.

συγκλονέω -ω· conturbo, -are; concutio, -ere (aliquid).

συγκλόνησις, η· concussio, -onis, θ.

συγκλίω inundo, -are. συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

συγκλύω inui, inundo, -ari.

σύγκλυς, δ· ἢ· collecticius, casu collectus; convena, -ae, ἄ θ.

σύγκλυσμα, τό clyster, -ēris, ἄ.

συγκλυσμός, δ· undarum collisio.

συγκλώθω connecto, -ere.

σύγκλωσις, η· connectio, -onis, θ.

συγκοιλαίνω simul cavo.

συγκοιμάομαι -ωμαι una cubo ὅθ.

= concubo (-bui, -ere). συγκοιμάομαι

τινι, concubo cum aliqua.

συγκοίμημα, τό· συγκοίμησις, η·

concubitus, -us, ἄ concubitio, -onis, θ.

συγκοιμητής, δ· concubitor, -oris, ἄ.

συγκοιμίζω concubere facio.

συγκοινοδιότης, δ· coenobii socius.

συγκοινοίω concubare facio.

σύγκοιμος, ον· communis, -e.

συγκοινώω -ω· communico, -are.

συγκοινωνέω -ω· 1) una sum particeps; participo. -are. 2) νεοελ. com-

mercium habeo cum aliquo· αἱ δύο θά-

λασσαί συγκοινωνοῦσι, duo maria inter

se conjunguntur. αἱ οἰκίαι αὐταί συγ-

κοινωνοῦσι, pervius usus est harum

aedium.

συγκοινωνία, η· 1) participatio,

-onis, θ. 2) communitas, -atis, θ.

commercium, -ii, οἰ. transitus, -us,

ἄ. pervius usus; commeatus, us, ἄ.

συγκοινωνός, ον· particeps, -ipis;

consors, -ortis; socius, a, um.

συγκοίτιον, τό· merces meretricis.

σύγκοιτις, η· concubina, -ae, θ.

σύγκοιτος, ον· consors tori.

συγκολάζω simul punio, -iri.

συγκολλάω -ω· conglutino, -are, ali-

quid. μετφ. compono, consarcino (ali-

quid). συγκεκόλληται, cohaereo, -ere.

συγκόλλησις, η· conglutinatio, θ.

συγκολλητής, δ· conglutinator, ἄ.

σύγκολλος, ον· conglutinosus, a, um.

συγκολυμδάω -ω· simul nato.

συγκομιδή, η· convectio, compor-

tatio, -onis, θ. collectio, (frugum). θ.

συγκομίζω conveho, -ere; compor-

to, -are; colligo, -ere aliquid (fruges).

συγκομιστός, η, δ· comportatus.

συγκοπή, η· 1) repentinus virium

defectus; syncope, -es, θ. 2) γραμ.

syncope, -es, θ.

συγκοπιάω (νεοελ συγκοπιάζω)·

in labore adjuvo (aliquem).

σύγκοπος, ον· syncopen passus.

συγκοπιτικός syncopen inducens.

συγκόπτω 1) concido (-idi, -isum).

συγκόπτω 1) concido (-idi, -isum).

συγκόπτω 1) concido (-idi, -isum).

συγκόπτω 1) concido (-idi, -isum).

συγκόπτω 1) concido (-idi, -isum).

συγκόπτω 1) concido (-idi, -isum).

συγκόπτω 1) concido (-idi, -isum).

συγκόπτω 1) concido (-idi, -isum).

συγκόπτω 1) concido (-idi, -isum).

συγκόπτω 1) concido (-idi, -isum).

συγκόπτω 1) concido (-idi, -isum).

-ere) aliquem ἢ aliquid. ὅθ. συγκε-

κορμένος, η, ον, concisus, a, um.

2) decido. -ere, aliquid (syllabam).

συγκορυβαντιάω -ω una cum aliis

Corybantum more insanio.

συγκορυβος, ον· apicibus conjunctus

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

συγκορυβίζω adjuvo in levando.

consto ex (μετ' ἀφαιρ). τὸ δικαστήριον συνεκροτήθη ὅτω, ita iudicium constituit. *δὲ νεοελ μάχη συνεκροτήθη, proelium commissum est.

συγκρότησις, η· 1) coactio. congregatio copiarum. *2) νεοελ. compositio (judicii).

σύνκρουσις, η· collisio, conflictio,

onis, θ. σύνκρουσις δύο στρατῶν, in-

festus duorum exercituum concursus.

σύνκρουσμός, δ· collisio -onis, θ.

σύνκρουω colido (-si -ere) ali-

quid συνκρούω (*συνκρούομαι) τι·

confligo (-xi. -ere) cum aliquo ἢ

contra, ἢ adversus aliquem; conflictor

cum aliquo.

σύνκρυπτος· occulto -are.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occultatio -onis, θ.

σύνκρυψις, η· occult

συγγαίνω simul carmino.
συγγέω perpolio, -ire
συγγηραίνω simul sicco.
συγγαίρω 1) una gaudeo; 2) συγγαίρω τινί ἐπὶ τινί, gratulor alicui rem ἢ de re. συγγαίρω σοι ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ, tibi reditum (adventum), de reditu (de adventu) gratulor. **τὸ συγγαίρειν** gratulatio, -onis, θ. **ὁ συγγαίρων**, gratulator, -oris, ἀ.
συγγαλάω -ῶ una remitto.
***συγχαρητήριος**, α, **ον** gratulatorius, α, um. **συγχαρητήρια**, gratulationes.
συγχαρητικός, ἡ, **όν** gratulatorius
συγχαρητικῶς gratulatorie.
συγχαρίζομαι gratificor, -ari.
συγχαρίδρια, **συγχαρίκια**, **τά** praemia nuntiatae laetitiae.
συγχειμάζω una hiberno. **συγχειμάζομαι**, una tempestate jactor.
συγχειροτονέω -ῶ una aligo.
συγχέω (ἀόρ. συνέχεα) confundo (-ndi, -usum, -ere), aliquid. **μετφ.** = συνταράττω, confundo, conturbo, perturbo. -are, aliquem ἢ aliquid. συγχέω τὰς τάξεις, confundo, conturbo ordines. **συγχέομαι** confundor (-fusus sum, -i). **συγκεχυμένος**, η, **ον**, confusus, α, um.
συγγιλιάρχος, δ. collega tribuni.
συγχορευτής, δ. 1) qui una cum alio chorus exercet; *2) **νεοελ.** qui una cum alio saltat.
συγχορεύτρια, ἡ quae una cum alio saltat.
συγχορεύω una cum alio salto.
συγχορηγέω -ῶ 1) una praeheo sumptus; una choragus sum. 2) adjuvo (pecunia, commeatibus, copiis).
συγχορηγός, δ. qui una cum alio sumptus praebeo.
συγχόω -ῶ humo congesta tēgo, terra aggesta cooperio ἢ obruo, (τὴν δόδον viam, τὰς κρήνας fontes).
συγγράομαι -ῶμαι 1) una cum alio utor; usus sum, -i; aliqua re. 2) ἐπὶ προοίῳ commercium (consuetudinem familiarem) habeo cum aliquo; conversor (-ari) alicui ἢ cum aliquo. οὐ συγγράονται Ἰουδαῖοι Σαμαριταῖς, Judaei Samaritanis non conversantur. consuetudinem familiarem cum Samaritanis non habent.

σύγχρησις. ἡ 1) communis usus. 2) consuetudo familiaris.
σύγχρισμα, τό unguentum, -i, οὐ.
συγχρίω simul ungo, ere.
συγχρονίζω contemporo -are; eodem tempore quo aliquis vivo.
συγχρονισμός, δ. convenientia temporis.
σύγχρονος. **ον** contemporaneus, α, um; aequalis. **ε** σύγχρονός εἰμι τίνος, eodem tempore quo aliquis vivo. **οἱ σύγχρονοι**, qui hodie vivunt; hujusce aetatis homines
***συγχρόνως** unā; simul; eodem tempore.
σύγχροος -ους. **ουν** concolor, -oris.
συγχρωματισμός coloris similitudo.
***συγχρωτίζομαι** commercium vel consuetudinem familiarem habeo cum aliquo; conversor cum aliquo
***συγχρωτισμός**, δ. commercium, -ii, οὐ. consuetudo familiaris.
***συγχύζω** 1) confundo, conturbo, perturbo aliquem ἢ aliquid 2) alicui stomachum moveo. 3) **συγχύζομαι**. α) confundor (-fusus sum, -i) β) = θυμίζομαι. stomachor, -ari; irascor, -i, succenseo (-sui -ere).
σύγχυσις, ἡ 1) confusio, -onis, θ. θ. *2) **νεοελ.** perturbatio animis
συγχυτικός, ἡ **όν** confundens, -ntis.
σύγχωμα, τό congeries, -ei, θ.
***συγχώνευσις**, ἡ confusio, -onis, θ. commixtio, -onis, θ.
συγχωνεύω 1) conflo, -are, aliquid (ἄργυρον argentum, χρυσὸν ἀγγεῖα, vasa aurea). *2) **νεοελ.** commisceo, -ere, aliquid; conjungo (-ere aliquid **συγχωνεύομαι**, commisceor, conjungor.
συγχώνυμι, **συγχωνύω**. aggere communio ἢ obruo aliquid.
συγχωρέω -ῶ 1) simul eo. 2) **μετφ.** συγχωρῶ τινί, concedo (-cessi, cessum, -ere) alicui. α) = ὑπαίχω: συγχωρῶ τῇ ἀληθείᾳ, veritati concedo. β) = παραχωρῶ, concedo alicui aliquid. συγχωρῶ τινί τὴν ζωὴν, vitam alicui concedo. γ) = συγγινώσκω τινί, alicui ignosco; concedo alicui; condono (-are) alicui culpam; veniam alicui do ἢ tribuo συγχωρῶ τινί τὸ ἁμάρτημα, concedo alicui peccatum, peccato alicujus indulgeo; condono alicui crimen; delicti gratiam facio

*3) **νεοελ.** α) συγχωρήσατέ μοι νὰ διμλήσω, mihi da facultatem loquendi, permitte mihi loqui, permitte mihi ut loquar. β) ὁ θεὸς νὰ τὸν συγχωρεῖ! deus veniam ei det! γ) **παρενθ.** συγχωρήσόν μοι, cum bona venia ἢ ἀπλ. bonā veniā. δ) **δὲν** συγχωρεῖται, non permitteatur ἢ non permissum est.
συγχώρημα, τό 1) concessio, -onis. θ. 2) venia, -ae θ.
συγχώρησις, ἡ 1) concessio, -onis, θ. 2) indulgentia, -ae, θ. venia, -ae, θ. *3) **νεοελ.** συγχώρησιν, peto ut mihi ignoscatur.
***συγχωρητέος**, α, **ον** ignoscendus, α, um; veniā dignus, α, um.
συγχωρητικός, ἡ, **όν** ad veniam dandam propensus, α, um.
σύχωρος, **ον** confinis, e.
σύχωσμα, τό obstructio, onis, θ
σύχειος, α, **ον** suillus, porcineus, α, um
συζάω -ῶ una cum aliquo vivo.
συζεύγνυμι καὶ συζευγνύω conjungo (-xi, -ctum, -ere); μάλ. connubio conjungo. συζεύγνυμι βοῦς, boves conjungo. οὗς ὁ θεὸς συνεζεύξεν ἄνθρωπος μὴ χωρίζετω, quos Deus connubio conjunxit homo ne disjungat. γάρ. συζεύγνυμαι, matrimonio conjungor, συζεύγνυμαι τινί διὰ γάμου, conjungo aliquem mihi, conjungo aliquem mecum matrimonio. **συνεζευγμένος**, η, **ον**, conjunctus, α, um.
σύζευξις ἡ conjunctio, -onis, θ. conjugium, -i, οὐ. matrimonium, -ii, οὐ.
συζητέω -ῶ disputo, -are, discepto, -are (de aliqua re). ἡμῖν συζητήσον περὶ τοῦτου τοῦ πράγματος, una nobiscum disputa de hac re.
***συζητήσιμος**, **ον** controversiosus.
συζητήσις, ἡ disputatio, -onis, θ. disceptio, -onis, θ. contentio, -onis, θ.
συζητητής, δ. qui disputat.
συζυγέω -ῶ in eodem ordine (in acie) consisto, -ere; conjunctus sum.
συζυγία, ἡ 1) ἐν τῇ γραμ. conjugatio, -onis, θ. 2) matrimonium, -ii, οὐ.
σύζυγος, δ, ἡ conjux, -ugis, ἀ, θ.
συνήγος, ἡ, **όν** porco similis.
σουῖδιον, τό porcellus, -i, ἀ.
συναζώω ficus lego.
συναλίσ, ἡ. (π.) ficedula, -ae, θ.
συναμινέα, ἡ morus, -i, θ.
σκαμίνον, τό morum, -i, οὐ.

συναρίον, τό parva ficus.
σικα: ἡ ficus novella.
σικαστής, δ. qui ficus legit.
σικέα -ῆ, ἡ ficus, -us, θ.
σικίδιον, τό parva ficus.
σύκινος, η, **ον** ficulneus, α, um
συκίτης οἶνος; vinum e ficibus factum
συκολογέω -ῶ ficus lego.
συκολόγος, **ον** ficus legens
συκομάμας, δ. homo imbellis.
συκομορέα ἡ sycomorus, -i, θ.
συκόμορον, τό sycomorum, -i, οὐ.
οὔκον, τό ficus, -i, ἡ -us, ἀ, θ.
συκοτραγέω -ῶ ficus edo.
συκοτρώνκης, δ. ficus edens.
συκοφάγος, **ον** ficus edens.
συκοφαντέω -ῶ sycophanta sum; sycophantor, -ari; calumniator, -ari.
συκοφάντης, δ. sycophanta, -ae, ἀ. calumniator, -oris, ἀ.
συκοφαντία ἡ calumnia -ae, θ.
συκοφαντικός, ἡ, **ον** calumniosus.
συκοφαντικῶς calumniose.
συκοφάντης, **συκοφάντρια**, ἡ calumniatrix -icis, θ.
συκοφορεῖον, τό ficarium, -ii, οὐ.
συκοφορέω -ῶ ficus fero.
συκοφόρος, **ον** ficus ferens.
συνόφυλλον, τό folium ficus.
συνδῶ -ῶ in ficum verto.
συνώδης, **ες** ficosus, α, um.
σύνωμα, **σύνωσις** ficosus tumor.
συνών, δ. ficetum, -i, οὐ.
συλάω -ῶ, **συλεύω**, **συλέω** -ῶ spolio, -are (τὰ ἱερὰ fana).
σύλη, ἡ praeda, -ae, θ.
σύλημα, τό spolia, -arum, οὐ. πλ.
σύλησις, ἡ spoliatio, -onis, θ.
σπλητής, δ. spoliator, -oris, ἀ.
σπλητήριον, **σπλητήριον**, ἡ spoliatrix.
συλλαβή, ἡ syllaba, -ae, θ. κατὰ συλλαβὰς, syllabatum.
συλλαβίζω syllabas connecto. συλλαβίζον, syllabas connecto.
σύλλαβος, δ. index libri; syllabus.
συλλάβω -ῶ colloquor cum alio.
συλλαμβάνω 1) comprehendo (-ndi, -nsum, -ere) aliquem ἢ aliquid. 2) concipio (-cepi, -ceptum, -ere) aliquid. ἡ γυνὴ συλλαμβάνει (συνελαβε) mulier concipit (concepit). 3) **παθῆναι** συλλαβάνομαι (συνελήφην), eprehendor (-prehensus sum, -i; 4) **μέσ.**

συλλαμβάνομαι (καὶ συλλαμβάνω) τινί, adjuvo aliquem.
 συλλάμπω· simul luceo.
 σύλλαμψις, ἡ· collustratio, θ.
 συλλανθάνω una lateo
 συλλέγω· colligo (-egi, lectum, -ere) aliquem ἢ aliquid. συλλέγομαι (συνελέγην) colligor.
 συλλειτουργέω -ῶ· socius sum in obeundo munere publico.
 συλλειτουργός, ὁ socius in obeundo munere publico
 σύλλεκτος, ὁ· collecticius, a, um.
 σύλλεκτρος, ὁ· consors tori.
 συλλήδην in summa; summatim; omnino. συλλήδην εἰπεῖν, ut in summa dicam.
 συλλήπτειρα, σύλληπτρια, ἡ· adju-trix, -icis, θ.
 συλληπτικός, ἡ, ὁ· qui comprehendere potest
 συλληπτικός· per comprehensionem
 συλλήπτωρ, ὁ adjutor, -oris, ἄ.
 συλληρέω -ῶ· una nugor.
 συλληστεύω una latrocino.
 συλληστής, ὁ· latro socius.
 σύλληψις, ἡ· 1) comprehensio, -onis, θ. 2) ἐπὶ γυναικ. conceptio, -onis, θ.
 συλλογέυς, ὁ· collector -oris, ἄ.
 συλλογή, ἡ· 1) collectio, -onis, θ. 2) corpus, -oris οὐ.
 συλλογίζομαι 1) = συμπεραίνω, col-ligo, ratiocinatione colligo. ratioci-nor (-atus sum, -ari); ἐκ τίνος συλλο-γίζομαι, τί ὠφελιμὸν ἐστίν, ex aliqua re ratiocinor. quid sit utile. 2) = λο-γίζομαι, computo, -are; reputo, -are, aliquid. *3) νοεῖν = σκέπτομαι, cogito, -are. πολλὰ συλλογίζομαι, multa ani-mo cogito. συλλογίζομαι τι (περί τίνος), cogito de aliqua re, refero animum ad aliquid. *συλλογισμένος, ἡ, ὁ, on, cogitatione defixus, a, um.
 συλλογιστικός, ὁ· collecticius, a, um.
 συλλογισμός, ὁ· 1) ratiocinatio, -onis, θ. 2) syllogismus, -i, ἄ.
 συλλογιστής, ὁ· ratiocinator, -oris, ἄ.
 συλλογιστικός, ἡ, ὁ· ratiocinans, -antis; syllogisticus, a, um.
 σύλλογος, ὁ· 1) concilium, -i, οὐ. conventus, -us, ἄ. concio, -onis, ἄ. 2) collegium, -ii, οὐ. consessus, us ἄ. ὁ τῶν καθηγητῶν σύλλογος, profes-sorum collegium.

συλλοιδορέω -ῶ· simul convitior.
 συλλούω· simul lavo. συλλουόμεθα, simul nos lavamus
 συλλοχίζω· concenturio, -are.
 συλλοχισμός, ὁ· centuriatio, -onis, θ.
 συλλοχίτης, ὁ· commanipularis -is, ἄ.
 συλλυπέομαι -οῦμαι condoleo (-lui, -ere); doleo dolorem alicujus; meum dolorem significo alicui
 *συλλυπητήρια, τὰ doloris signifi-catio
 συλλυσάω -ῶ· una insanio.
 συλλύω· una solvo.
 σῦλον, τό· spoliū, -ii, οὐ.
 συμβαδίζω· una incedo; una deam-bulo.
 συμβαίνω 1) congredior -i 2) = pa-ciscor -i: consentio, -ire 3) συνήθ. ἐν τῷ 3ῳ προσ. συμβαίνει (συνέδη) τινί, contingit (contigit), evenit, accidit alicui. καλὸν τι συμβαίνει μοι, mihi commodum contigit ei τι αὐτῷ συμ-βαίνει, si quid ei contigerat. πολλὰ τοιαῦτα συμβαίνει, multa hujusmodi eve-niunt. συνέδη ἡμῖν ἐκεῖ εἶναι, evenit ut illic essemus. συνέδη αὐτοῖς ἀπεῖναι, ac-cidit ut abessent.
 συμβακχεύω cum aliis bacchor.
 συμβάλλω 1) conjicio, -ere. 1) con-jungo, -ere. 3) ad pugnam commit-to -ere. 4) συμβάλλομαι. α) συμβάλ-λομαι λόγον, sermones confero, lo-quor, -i. β) χρήματα συμβάλλομαι τινί, pecuniam alicui mutuum do γ) συμ-βάλλομαι εἰς τι, πρὸς τι. confero ad aliquid δ) supputo, -are; conjectura adsequor adiquid. *4) νοεῖν. ποιοῦμαι συμβόλαιον πρὸς τινα, cum aliquo pa-ciscor (pactus sum, -i); rem cum ali-quo contraho οὕτω συνεβλήθησαν, ita inter se pacti sunt. οἱ συμβαλλόμενοι (τὰ συμβαλλόμενα μέρη) paciscentes, contrahentes, -ium, οὐ πλ.
 σύμβαμα, συμβάν, τό· accidens, -ntis, οὐ. eventum, -i, οὐ. casus, -us, ἄ.
 συμβαπτίζω· simul baptizo
 συμβαρβαρίζω· pariter barbaros i-mitor.
 συμβαρύνω· una gravo.
 συμβασιλεύς, ὁ· socius regni.
 συμβασιλεύω· una regno συμβ. τῷ ἀδελφῷ, una cum fratre regno.
 σύμβασις, ἡ· pacificatio, -onis, θ. pactum, -i, οὐ. foedus; -eris, οὐ.

συμβαστάζω simul fero.
 συμβατήριος, α, ὁ, on, συμβατικός, ἡ, ὁ, on. ad pacificationem promptus.
 συμβεβαιόω -ῶ· simul confirmo.
 συμβεβηκός, τό· accidens, -ntis οὐ. eventum, -i, οὐ. casus, -us, οὐ.
 συμβεβηκός· casu.
 συμβιάζω· simul vim infero.
 συμβιβάζω· concilio ἢ (μᾶλλον) re-concilio, -are. συμβιβάζω τινί πρὸς τινα, reconcilio aliquem alicui. συμβιβά-ζομαι, in gratiam reconcilior, ἢ ἀπλ. reconcilior, ari συνεβιβάσθησαν (πρὸς ἀλλήλους) reconciliati sunt (inter se).
 συμβιβασίς, ἡ, συμβιβασμός, ὁ re-conciliatio gratiae, ἢ ἀπλ. reconciliatio, -onis, θ.
 συμβιβαστής, ὁ· conciliator, -oris, ἄ.
 συμβιβαστικός, ἡ, ὁ· pacificato-rius, a, um. *μετφ. νοεῖν. ἄνθρωπος συμβιβαστικός, homo commodus, tra-ctabilis, facilis.
 συμβιβαστικός· morum facilitas.
 συμβιβαστικός· amice, benevole.
 συμβίω· una cum aliquo vivo.
 συμβίσις, ἡ· convictio, -onis θ. convictus, -us ἄ.
 συμβιωτής, ὁ· convictor, -oris ἄ.
 συμβιάπτω· simul noceo (alicui).
 σύμβλημα, τό· commissura, -ae, θ.
 σύμβλησις, ἡ· comparatio, -onis, θ.
 σύμβλητός, α, ὁ· conferendus.
 σύμβλητός, ἡ, ὁ· collatus, com-paratus, a, um; conferendus, a, um.
 συμβόαω -ῶ· simul clamo.
 συμβοήθεια, ἡ· auxilium, -ii, οὐ.
 συμβοηθέω -ῶ· auxilium fero.
 συμβοηθός, ὁ· auxiliarius, e.
 *συμβολαιογράφειον· tabularium.
 συμβολαιογράφος, ὁ· tabellio, -onis, ἄ. tabularius, -ii, οὐ. notarius, -ii, ἄ.
 συμβόλαιον, τό· 1) pactum, con-ventum, -i, οὐ. res contracta. ποιοῦμαι συμβόλαιον πρὸς τινα, contraho rem cum aliquo. 2) συμβ. ὀφειλῆς syngra-pha, -ae, θ. 3) tabula, -ae, θ. συμβό-λαιον γάμου, tabulae nuptiales.
 συμβολή, ἡ· 1) commissura, -ae θ. junctura, -ae, θ. 2) congressus, -us, ἄ. 3) συμβολαί (= ἔρανος) symbolae, -

arum, θ. ἀπὸ συμβολῶν (δειπνεῖν), de symbolis (edere).
 συμβολικός, ἡ, ὁ· aenigmaticus, symbolicus, a, um. *συμβολικὴ γραφὴ secretae notae.
 συμβολικός· symbolice.
 σύμβολον, τό· signum, -i, οὐ. sym-bolum, -i, οὐ. τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, confessio fidei, credo. τὸ σύμβολον τῆς ξενίας tessera hospitalis.
 σύμβολος, ὁ· symbolus, -i, ἄ. omen, οὐ.
 συμβόσκω· simul pascō
 συμδότης, ὁ· compastor, -oris, ἄ.
 σύμβοτος, ὁ· simul pastus, a, um.
 συμβούλευμα, τό· consilium, -ii, οὐ.
 συμβουλευτός, α, ὁ· consulendus.
 συμβουλευτής, ὁ· consultor, -oris.
 συμβουλευτικός, ἡ, ὁ· consilia-rius, consultatorius, a, um, suaso-rius, a, um. συμβ. λόγος, oratio sua-soria ἢ hortativa. τὸ συμβ. γὰρ τοῦ λέγειν liberativum genus dicendi.
 συμβουλεύω τινί· alicui do con-silium; aliquem consilio adjuvo; aliquid alicui suadeo (-si, -ere, ὁρ-θῶς συμβουλεύεις, recte suades συμ-βουλεύομαι τινί (νοεῖν τινά, consulto (-are) aliquem; ab aliquo consilium sumo. *νοεῖν. συμβουλεύομαι συγγρα-φεα, βιβλίον, librum evolvō, inspicio.
 συμβουλή, ἡ· 1) consilium, -ii, οὐ. suasio, -onis, θ. αἰτῶ τὴν συμβουλήν τινος, consilium ab aliquo peto. δίδω-μί τινι συμβουλήν, alicui consilium do. χρῶμαι (ἀκολουθεῖν) τῇ συμβουλῇ τίνος, consilio alicujus utor; consilio alicujus paro. 2) συμβ. ἱατροῦ, διαγνώ-ρου, consultatio, -onis, θ.
 συμβουλία, ἡ· deliberatio, -onis, θ.
 συμβούλιον, τό· consilium, -ii, οὐ.
 συμβούλομαι· una cum aliquo volo.
 σύμβουλος, ὁ· 1) qui consilium dat; suasor, -oris, ἄ. 2) μέλος τοῦ συμβου-λίου, consiliarius, ἄ. consiliator, ἄ.
 συμβράζω· simul bullio.
 συμβρέμω· murmuro simul.
 συμβυθίζω· una demergo.
 συμβύω arete stipo, constipo.
 σύμφομος, ὁ· ejusdem arae par-ticeps; communem aram habens.
 συμμαθητεία, ἡ· condiscipulatus, us, ἄ.
 συμμαθητής, ὁ· condiscipulus, -i, ἄ.
 συμμαθήτρια, ἡ· condiscipula, -ae θ.
 συμμαίνομαι· simul insanio.

συμμετάσσω· una mollo.
 συμμανθάνω· τινι· condisco u i i.
 συμμαρκαίρω· simul curasco
 συμμάρετος, δ· testis una cum alio
 ἢ ἀπλ. testis, -is α. συμμαρτυρεῖ λαμ-
 βάνω, testem sumo
 συμμαρτυρέω· ὧ· una testor; tes-
 timonio meo comprobo.
 συμμάρετος, ὧ· qui testimonio
 suo comprobatur.
 συμμαστίζω· ὧ· una verbero.
 συμμαχέω· ὧ· 1) sam pugnae so-
 cius. 2) in bello gerendo adjuvo ali-
 quem. 3) sto a partibus, alicujus; de-
 tendo, aliquem.
 συμμαχία, ἡ· 1) societas, -atis, θ.
 συμμαχίαν πρὸς τινα ποιοῦμαι, socio-
 tatem cum aliquo facio ἢ conjungo
 τῇ συμμαχίᾳ ἐμμένω, in societate
 maneo τὴν συμμαχίαν διαλύω, socio-
 tatem dissolvo. 2) auxiliares copiae.
 συμμαχικός, ἡ· ὧ· socialis, e; au-
 xiliaris, e. τὸ συμμαχικόν, = αὐτὴν συμμα-
 χικῶς socii more; ut sociam
 decet.
 συμμαχίς, ἡ· socia (belli), foederata.
 συμμαχίς πόλις, socia ἢ foederata urbs
 συμμάχομαι· τινι· simul cum aliquo
 pugno; a partibus alicujus sto; auxi-
 lior, ari, alicui.
 σύμμαχος δ· socius, -ii, α. αὐ-
 μαχοι, socii, -orum. α. σύμμαχόν τινα
 προσλαμβάνω, σύμμαχόν τινα ποιοῦμαι,
 aliquem mihi socium ascisco.
 συμμεθέλκομαι· simul mecum traho.
 συμμεθεξίς, ἡ· participatio, -onis,
 θ. societas, -atis, θ.
 συμμεθίστημι· simul traduco, in alias
 partes duco. συμμεθίσταμαι, simul
 transeo, in alias partes transeo.
 συμμεθύσκομαι· una inebrior.
 συμμειδάω· ὧ· simul subrideo.
 συμμεθύω· una inebrior.
 συμμελαίνω· una nigrum facio.
 συμμελετάω· ὧ· 1) simul exerceo.
 2) simul (cum alio) studeo.
 συμμελής, ἐς· consonus, a, um.
 συμμένω· 1) una maneo. 2) per-
 maneo, -ere; duro, -are.
 συμμερίζω· partior, dispartio (ali-
 quid). συμμερίζομαι, una participo
 ἢ ἀπλ. participo (-are) aliquid cum
 aliquo. * συμμερίζομαι τὴν λύπην τινός,
 dolore alicujus moveor.

συμμεριστής, δ· particeps, -ipis.
 συμμεταβαίνω· simul transeo.
 συμμεταβάλλω· una muto.
 συμμεταδίδωμι· communico, -are.
 συμμετακινέω· ὧ· una transfero.
 συμμετακλίνω· una accumbo.
 συμμεταλαμβάνω· particeps fio.
 συμμεταπίπτω· una concido.
 συμμετασχηματίζω· transformo, in
 alium habitum muto. συμμετασχη-
 ματίζομαι· χαρίζομαι, temporibus me
 accommodo, temporibus inservio.
 συμμετατίθημι· una transfero.
 συμμεταφέρω· simul transfero.
 συμμεταχειρίζομαι· una cum ali-
 quo tracto ἢ ator
 συμμετέρχομαι· simul comitor.
 συμμετέχω· τινός· una particeps ali-
 cujus rei, sum; una socias (alicujus
 rei, τῆς μάχης pugnae) sum.
 συμμετεωρίζω· una attollo.
 συμμετοικέω· ὧ· una alieno loco vivo
 συμμετοικίζω· una in alium locum
 habitatum deduco.
 * συμμετοχή, ἡ· participatio, -onis,
 θ. consortium, -ii, ὧ.
 συμμέτοχος, ὧ· consors, alicujus
 rei; una particeps, eipis.
 συμμετρέω· ὧ· quantitate aliquid
 accommodo (apte) alteri
 συμμετρία, ἡ· apta proportio; sym-
 metria, -ae, θ.
 συμμετρικός, ἡ· ὧ· symmetricus,
 a, um; aequalis et congruens; con-
 venienter compositus, a, um.
 συμμετρικῶς· congruenter; con-
 cinne; apte.
 σύμμετρος, ὧ· 1) commensus, a,
 um. 2) congruens, ntis; aptus, a,
 um; symmetros, -on.
 συμμετρότης, ἡ· = συμμετρία.
 συμμέτρως· congruenter; conveni-
 enter; apte.
 συμμηνία, ἡ· interlunium, -ii, ὧ.
 συμμιαίνω· coinquino, -are.
 συμμιγδην· promiscue.
 συμμιγής, ἐς· permistus, a, um;
 promiscuus, a, um.
 σύμμιγμα, τό· commistum, -i, ὧ.
 συμμιγνυμι καὶ συμμιγνύω· τί· τινι·
 commisceo (-iscui, -ere) aliquid cum
 aliqua re; συμμιγνυμι τινι τι, commu-
 nico aliquid μετ. συμμιγνυμαι con-
 jungo me; commisceor alicui.

συμμικτέος, α. ὧ· commiscendus
 συμμικτός, ὧ· commiscuus, a, um;
 miscellaneus, a, um.
 συμμικτός· commistim.
 συμμιμέομαι· -οῦμαι· eadem imi-
 tor; pariter imitor
 συμμνήνησκομαι· simul memini; re-
 cordor -ari
 συμμιμητής, δ· ejusdem rei imitator
 ἢ ἀπλ. imitator, -oris, α.
 σύμμιξις, ἡ· commistio, -onis, θ.
 συμμιξέως ἐπιδεδεικτός· commiscibilis.
 συμμισέω· ὧ· simul odio prosequor.
 συμμνημονεύω· 1) simul memini.
 2) simul commemoro.
 συμμνημόνευσις· ἡ· recordatio, θ.
 συμμογέω· ὧ· simul laboro.
 συμμολύνω· simul inquino.
 συμμοναρχέω· ὧ· simul dominor.
 συμμονή, ἡ· contubernium, -ii, ὧ.
 συμμονόομαι· -οῦμαι· τινι solus sum
 cum aliquo.
 συμμορία, ἡ· 1) ἐν Ῥώμῃ· classis
 (civium Romanorum). 2) ἐν Ἀθήναις·
 symmoría, -ae, θ. τ. ἐ. classis civium
 Atheniensium divitum, qui navium
 instruendarum curam habebant. *3)
 ληστρικὴ συμμορία, latrocinialis manus;
 latrocinium, -ii, ὧ. *4) κατὰ συμμο-
 ρίας, catervatim; gregatim.
 συμμοριάρχης· qui praest symmoría
 συμμορίτης, δ· qui est ejusdem
 symmoríae.
 σύμμορφος, ὧ· conformis, e.
 συμμορφόω· ὧ· conformo, -are; con-
 formem facio. συμμορφοῦμαι, con-
 formis fio. μεταφ. * νεοελ. συμμορφοῦ-
 μαι πρὸς τὴν θελήσιν τινος, conformo
 me ad alicujus voluntatem. συμ. τοῖς
 νόμοις, legibus pareo. συμ. πρὸς τὰς
 περιστάσεις, tempori servio (me ac-
 commodo).
 συμμοχθέω· ὧ· simul laboro.
 συμμνέω· ὧ· una initio. συμμνοῦ-
 μαι, una initior sacris.
 συμμύστης· iisdem sacris initiatus.
 συμμύω· conniveo, -ere.
 συμπαγής, ἐς· compactus, a, um.
 συμπαγῶς· compacte.
 συμπαθία, ἡ· sympathia, ae, θ. con-
 sensus in affectibus; convenientia
 et conjunctio naturae; aegritudinis so-
 cietas; commiseratio, -onis, θ.
 συμπαθέω· ὧ· 1) una cum alio affi-

cior, eodem sum affectu. 2) simul cum
 alio afficio ejus malis; tangunt me
 alicujus mala tamquam mea θ. con-
 dolesco, commissero alicui.
 συμπαθής, ἐς· 1) eodem modo af-
 fectus, a, um; qui pariter movetur;
 misericors, -rdis. συμπαθής γίγνομαι,
 misericordia capior ἢ commoveor. *2)
 νεοελ. qui symphatiam movet.
 συμπαθήσεις, ἡ· = συμπαθήσεις.
 συμπαθητικός, ἡ· ὧ· 1) miseri-
 cors, -rdis. *2) νεοελ. symphatiam ali-
 cujus movens.
 συμπαθῶς· cum consensu affectuum;
 misericorditer.
 συμπαίανίζω· simul paeanam canto.
 συμπαίγω· ὧ· collusorius, a, um.
 * συμπαίγνία = κοινὸν τὸ πνεύμα;
 collusio. διὰ συμπαίγνίας, collusorie.
 συμπαίδαγωγέω· ὧ· simul pueros
 instituo.
 συμπαιδεύω· condoceo, -ere.
 συμπαίζω· colludo, alicui.
 συμπαίκτης, ὧ· 1) so-
 cius lusuum. 1) = ὁ συντεχνώμενός· τινι,
 collusor, -oris, α.
 συμπαίκτης, ἡ· socia lusuum.
 συμπαίω· simul ferio.
 συμπαλαίω· colluctor cum aliquo.
 σύμπαν, τό· universum, -i, ὧ.
 συμπανηγυρίζω· concélebro, -are.
 συμπαράβάλλω· comparo cum alio.
 συμπαράγέλλω· competitor sum.
 συμπαράγιννομαι· una adsum.
 συμπαράγω· pariter traduco.
 συμπαράθεω· una accurro.
 συμπαράινέω· ὧ· simul exhortor;
 una cum aliis hortor.
 συμπαράκαθίζω· una cum aliis
 juxta me colloco. συμπαράκαθίζομαι,
 una assideo.
 συμπαράκειμαι· simul adjaceo.
 συμπαράκλυομαι· cohortor, -ari.
 συμπαράμαρξω· simul marcesco;
 simul defloresco.
 συμπαράκολουθέω· ὧ· 1) comitor,
 -ari. 2) adsequor, -i. καλῶς τῷ λόγῳ
 συμπαρηκολούθησας, recte atque ordi-
 ne disputationem prosecutus es.
 συμπαράκομιζω· simul affero.
 συμπαράλαμβάνω· una excipio; una
 adsumo, -ere, (aliquem).
 συμπαράληψις, ἡ· adsumptio, -onis, θ.
 συμπαράλυω· simul dissolvo.

συμπαράμεινω· simul maneo.
 συμπαράμετρῶ -ῶ· simul metior.
 συμπαράμηνυμι· commisceo, -ere.
 συμπαράναλίσκω· simul consumo.
 συμπαράνηχομαι una ad latus nato
 συμπαράνομῶ· simul in legem pecco
 συμπαράπεμπω· una deduco; una
 prosequor ut in funere).
 συμπαράπηγνυμι· simul adjungo.
 συμπαράπίπτω· simul accido
 συμπαράπλέω· simul adnavigo.
 συμπαράπληρωματικός· expletivus
 συμπαράπληνμι· simul perdo.
 συμπαράρρῶ· simul praeterfluo.
 συμπαράσκευάζω· simul adparo.
 συμπαράσταται -ῶ· una a latere
 sto; adstato, -ere.
 συμπαράστατης· ὁ· qui una a la-
 tere adstat. ὁ· socius, adjutor.
 συμπαράσῳ· simul abstraho.
 συμπαράταξις· ἡ· conflictus -us, ἡ
 συμπαράτάσσομαι· proelior cum aliquo.
 συμπαράτεινω· simul juxta extendo
 συμπαράτηρέω -ῶ· una observo.
 συμπαράτιθημι· adpono, -ere.
 συμπαράτρέφω· simul nutrio.
 συμπαράτρέχω· ad latus curro.
 συμπαράφέρομαι una praetervehor
 συμπαράφύομαι· prope nascor.
 συμπαρεδρεύω· simul adsideo.
 συμπάρειμι· simul adsum.
 συμπάρειμι· una aggredior.
 συμπαρεισέρχομαι· una irrepo.
 συμπαρεκτείνω· juxta extendo.
 συμπαρεμφέρω· una infero.
 συμπαρέπομαι· concomitor, -ari.
 συμπαρέχω· simul praebeo.
 συμπάρηνος, ἡ· virgo aequalis.
 συμπαρίπταμαι· simul praetervolo
 συμπαρίσταμαι· adsto, -are.
 συμπαρόικος, ον· contubernalis, e.
 συμπαρολισθαινώ· simul delabor.
 συμπαρομαρτέω -ῶ· comitor, -ari;
 adsector -ari; τὰ συμπαρομαρτοῦντα,
 quae adsectantur
 συμπαροξύνω· una irrito.
 συμπαρορῶ -ῶ· exeito, -are.
 συμπαροτρύνω· incito, -are.
 σύμψας, ασα, αν· universus, cun-
 ctus, a, um. σύμψας ὁ βίος, universa
 vita. ὁ σύμψας ὁ δῆμος, cunctus populus.
 σύμψαντες, cuncti, universi, omnes.
 τὸ σύμπαν. ἰδέ λ.
 συμπιάσσω· conspergo, -ere.

συμπάσχω· simul patior. συμπαύω
 συμπαύω· doleo vicem tuam
 συμπαταγέω· simul strepo.
 συμπατάσσω· simul pulso.
 συμπατέω· ᾧ concalco, -are
 συμπατριώτης, ὁ qui ejusdem est
 patriae; conterraneus; popularis.
 συμπαχύνομαι· una pinguesco.
 συμπείθω· una persuadeo, -ere.
 συμπέμπω· simul mitto
 συμπενθέω· ᾧ cum alio lugeo -ere;
 pari luctu afficio, -i.
 σύμπεντε quini.
 συμπεπλεγμένος, η, ον· implicitus.
 συμπεπλεγμένως· implicite
 συμπεραίνω· 1) una perficio, con-
 cludo, ere; colligo, -ere (ex re) ἐκ
 τούτων συμπεραίνεται, ex his concludi-
 tur. *3) νοεῖν. = εἰλαῶν, conjecto, -are,
 conjecturam capio ἢ facio (ex re).
 συμπεράσμα, τό· conclusio, -onis,
 θ. *ἐξάγω τὸ συμπεράσμα, conclusionem
 infero ex.
 συμπερασματικός, ἡ, ὄν· conclu-
 dendi vim habens. συμ.π. σύνδεσμος,
 conjunctio conclusiva.
 συμπερασμός, ὁ· 1) conclusio, -onis,
 θ. *2. κατὰ συμπερασμόν, conjecturā
 συμπεριάγω· simul circumago.
 συμπεριαιρέω· ᾧ undique tollo
 συμπεριδομβέω· ᾧ· simul constrepo.
 συμπεριγράφω· circumscribo pariter
 συμπεριέρχομαι· una circumeo.
 συμπεριέχω· una contineo.
 συμπεριζώννυμι· simul cingo.
 συμπεριθέω· una circumcurso.
 συμπεριλαμβάνω· simul comprehen-
 do; complexor, -ari. συμπεριλαμβανο-
 μένου καὶ τούτου, hoc quoque in nu-
 merum recepto.
 συμπερινοστέω· ᾧ· una circumeo.
 συμπεριπατέω· ᾧ· simul cum alio
 circumambulo, -are.
 συμπεριπλοκή, ἡ· complexio, -onis, θ.
 συμπεριστρέφω· una, circumverto.
 συμπεριστρέφομαι, una circumvertor
 συμπεριτείχω· pariter muro am-
 plector ἢ circumdo.
 συμπεριτίθημι· una circumpono.
 συμπεριφέρω· 1) una circumfero.
 συμπεριφερομαι, una circumferor. 2)
 comitor. ari. 3) una versor, familia-
 riter utor. *4) νοεῖν καλῶς, κακῶς
 συμπεριφερομαι, bene, male me gero.

συμπεριφορά, ἡ 1) comitatus, -us, ἀ. 2) familiaritas, -atis, θ. 3) modus rei tractandae, vel hominis. ὅθ. *4) νοεῖν ἀγανδὶ modus; καλὴ συμπεριφορά, urbanitas, -atis, θ.
συμπεριφράττω circumsaepio.
συμπερονῶ -ῶ fibulā conjungo.
συμπέπτω simul concoquo.
συμπιτάννυμι simul extendo.
συμπέτομαι simul volo.
συμπήγνυμι, συμπηγνύω compingo (-pexi, -pactum, -ere) aliquid; coagmento, (-are), aliquid. **συμπήγνυμαι, compingor** (-pactus sum, -i), concresco, (-crevi, -ere). **συμπατηγώς, ὤα, ὤς, compactus** a, um
συπηδάω -ῶ una cum alio salto.
σύνπηκτος, ὄν compactus, a, um; compactilis, e
σύμπηξις, ἡ compactio. -onis, θ. compages, -is, θ. concretio, -onis, θ.
συμπιέζω comprimo. -ere.
συμπίσεις, ἡ συμπίεσμός, δ compressio, -onis, θ.
συμπιλέω -ῶ constipo. -are.
συμπίλησις, ἡ constipatio, -onis, θ.
συμπιλητής, δ qui constipat.
συμπίνω bibo cum aliquo; compoto -are; absorbeo, -ere.
συμπιπράσκω una vendo.
συμπίπτω 1) concido (-idi, -ere); corruo, -ere. 2) concurro, -ere; congreior, -i. 3) incido, -ere. κατὰ τὴν συμπίπτει γινέσθαι τι, forte concidit, ut aliquid fiat. ὅθ. συμπίπτει, evenit, contingit.
συμπιτεύω idem credo.
συμπλανάομαι -ῶμαι simul oberro.
σύνπλασις, ἡ confictio. -onis, θ.
συμπλάσσω confingo, -ere.
συμπλέγδην perplexe.
σύμπλεγμα, τό symplega; -atis, οὖ.
συμπλείονες οἱ complures, ium.
συμπλεκτής, ἐς connexus, a, um.
συμπλέκτης, δ copulator, -oris, ἀ.
συμπλέκτειρα, ἡ copulatrix, -icis, θ.
συμπλεκτικός, ἡ, ὄν cupulativus, a, um. **συνπλ.** σύνδεσμος, conjunctio copulativa.
σύνπλεκτος, ὄν connexus, a, um.
συνπλέκω connecto (-xui, -ere). **συνπλέκομαι** tinni, manum (pugnam) consero cum aliquo.
σύμπλεξις, ἡ complexio, -onis, θ.

συμπλεῶν una navigo.
 Συμπληγάδες Symplegades, um, θ.
 συμπληθύνω simul impleo.
 σύμπληξις, ἡ collisio, -onis θ.
 συμπλήξης, ες completus, a, um.
 συμπληρώω -ῶ compleo, suppleo
 expleo (-evi, -etum -ere) aliquid
 συμπλήρωμα, τό complementum.
 συμπληρωματικός complens, -ntis.
 συμπλήρωσις, ἡ completio, -onis,
 θ. complementum -i, οὔ.
 συμπληρωτικός, ἡ. ὄν. complens.
 συμπληρωτικῶς complendi causa.
 συμπληρῶω collido, -ere.
 σύμπλοια, ἡ navigationis societas.
 σύμπλοκή, ἡ 1. complexio. -onis,
 θ. 2. manuum consortio in proelio.
 conflictus, -us, ἀ.
 σύμπλους, οὐν qai una navigat;
 navigationis socius.
 συμπνέω conflo, conspiro.
 συμπνίγω suffoco et strangulo.
 σύμπνοια, ἡ conspiratio, -onis, θ.
 consensus, -us, ἀ. concordia, -ae, θ.
 σύμπνοος -ους, οὐν conspirans.
 -ntis; consentiens, -ntis.
 σμποδέω pedes constringo.
 σμποδίζω impedio, -ire; compe-
 dibus ligo; vincio, -ire.
 συμποιέω -ῶ adjuvo in facienda re
 adiqua. συμποιῶμαι μετὰ τινος;
 societatem cum aliquo jungo.
 συμποικίλλω una variego, -are.
 συμπολεμέω -ῶ belli socius sum.
 συμπολιορκέω -ῶ una obsideo.
 συμπολιτεία, ἡ consociatio in
 unam rempublicam.
 συμπολιτεύω καὶ συμπολιτεύομαι.
 1) una rempublicam administro.
 -are. 1) in eadem civitate versor, -ari.
 3) vivo cum aliquo. *4 νεοτλ. οἱ συμ-
 πολιτευόμενοι, qui obsequuntur ad-
 ministratoribus rei publicae, qui fac-
 tionem administrantem rem publi-
 cam sequuntur. Ἰδεῖαντιπολιτεύομενοι.
 συμπολίτης, ὁ concivis, -is, ἀ.
 σύμπολις, πόλλη, πολὺ multi simul.
 συμπομπέω una pompam duco.
 συμπονέω -ῶ una laboro.
 συμπορεύομαι τινι una eo cum a-
 liquo.
 συμπορίζω una praebeo. συμπορί-
 ζομαι (μετ.), una comparo -are.
 συμπορισμός, ὁ comparatio, θ.

συμπορεύω· una scortor.
 συμπορεύω· -ω fibulā connecto
 συμπορητός, ἡ, ὄν· fibulā nexus
 συμποσία, ἡ· compotatio. -onis, θ
 συμποσιάζω convivor. -ari
 συμποσιακός, ἡ, ὄν· convivalis e
 συμποσιαρχέω· praefectus ἡ ma-
 gister convivii sum.
 συμποσιάρχης, συμποσίαρχος, ὁ
 magister convivii
 συμποσιαρχία· praefectura convivii
 συμποσιαστής, ὁ· convivor, -oris, ἄ.
 συμπόσιον, τό· compotatio, -onis,
 θ· convivium. -ii, οὐ.
 συμπότης, ὁ· compotor, -oris, ἄ.
 εννίνα, -ae, ἄ.
 συμποτικός, ἡ, ὄν· compotorius, a, um
 συμπότις, συμπότρια, ἡ· conviva,
 -ae, θ.
 συμπραγματεύομαι· una cum alio
 (ἢ cum aliis) negotium procuro; si-
 mul negotior, -ari.
 συμπράκτωρ, ὁ· adjutor, -oris, ἄ.
 σύμπραξις, ἡ· adjutus, -i, ἄ. opi-
 tulatio, -onis, θ· mutua opera.
 συμπράσσω καὶ συμπράττω· 1)
 una facio aliquid cum aliquo. 2) συμ-
 πράττω τινί, adjuvo (juvi. -are) ali-
 quem; συμπράττω τινί τι, alicui mu-
 tuam operam ad aliquid confero,
 aliquem adjuvo in aliqua re ὁ συμ-
 πράττων, adjutor, -oris, ἄ. ἡ συμπράτ-
 τούσα, adjutrix, -icis, θ.
 συμπρεσβευτής, σύμπρεσβυς (συμ-
 πρεσβυς)· legationis collega
 συμπρεσβεύω· collega et socius
 sum legationis; communiter legatio-
 nem obeo, -ire.
 συμπρίαμαι· coemo, -ere.
 συμπρούγω· una deduco. -ere.
 συμπρούζομαι· simul incresco.
 συμπροβάλλομαι· simul produco.
 συμπροδίδωμι· simul prodo.
 συμπροέδρος, ὁ· collega praesidis
 συμπροέρχομαι· simul prodeo.
 συμπροθυμέομαι· -οῦμαι· 1) con-
 tendo ad idem efficiendum, in ean-
 dem causam cum aliquo incubo; 2)
 adjuvo aliquem in aliqua re.
 συμπροκόπτω· simul proficio.
 συμπροκόπτω· simul promineo.
 συμπροοδεύω = συμπροκόπτω.
 συμπροπέμπω· una deduco et co-
 mitor; prosequor aliquem euntem.

συμπροπορεύομαι· simul praegre-
 dior, -i
 συμπροσάγω· una adduco
 συμπροσβάλλω· una irruo
 συμπροσέρχομαι· simul accedo.
 συμπροσκυνέω· -ω· simul adoro
 συμπροσμίγνυμι· 1) admisceo. -ere.
 συμπροσφέρω· una adfero.
 συμπροσχωρέω· -ω· simul accedo.
 συμπροτείνω· simul porrigo
 συμπροτίθην· simul praepono.
 συμπροφητεύω· una vaticino.
 συμπροχέω· simul effundo.
 συμπροχωρέω· -ω· simul procedo.
 συμπρύτανις, ὁ· collega in ordine
 prytaneum.
 σύμπτυγμα, τό· plica -ae, θ.
 συμπτυντικός, ἡ, ὄν· complicandi
 vim habens.
 σύμπτυκτος, ὄν· complicatus, a, um.
 σύμπτυξις, ἡ· complicatio, -onis, θ.
 συμπτύσσω· complico, -are συμ-
 πύσσομαι, complicor, -ari. συνεπτύ-
 γμένος, η, ὄν, complicatus, a, um
 σύμπτωμα, τό· 1) casus fortuitus.
 2) λατρ. symptoma, -atis, θ.
 συμπτωματικός, ἡ, ὄν· 1) fortui-
 tus, a, um. 2) symptomaticus, a, um.
 συμπτωματικῶς· 1) casu. 2) ex
 symptomaticis.
 σύμπτωσις, ἡ· 1) lapsus, concursio
 rerum coincidentium 2) casus, even-
 tus, -us, ἄ, κατὰ σύμπτωσιν, casu, for-
 tuitu.
 σύμπτωχέω· simul menticor.
 σύμπτωχος, ὄν· simul mendicans.
 σύμπτυνος, ὄν· condensus, a, um.
 συμπτυνόω· -ω· condenseo, -ere.
 συμπτυνθάνομαι· simul interrogo.
 συμπτύζω· -ω· comburo -ere
 συμπτύπολέω· -ω· simul incendo
 συμφαγεῖν· una edere. συνεφάγομεν
 una edimus.
 συμφαιδρύνω· una exhalo.
 συμφανερῶω· -ω· una manifesto.
 συμφανής, ἐς· manifestus, a, um.
 συμφαντάζομαι· simul appareo.
 συμφατριαζώ· conspiro, -are.
 συμφατριαστής, ὁ· conjuratus, -us, ἄ.
 συμφέρον, τό· commodum, -i, οὐ.
 utilitas, -atis, θ. τὰ συμφέροντα, com-
 moda, utilitates. *πρὸς τὸ συμφέρον
 commodo (alicujus).
 συμφέρει· ἴδε συμφέρω 3.

συμφερόντως· utiliter.
 συμφέρω· 1) simul fero· 3θ. α) por-
 to ἢ adjuto in ferendo. 6) tolero.
 -are 2) = συμφορῶ, comfero, erre;
 congero, -ere. συμφέρω τὰ σκευή εἰς
 ταυτό. sarcinas in unum locum con-
 fero. 3) οὐδ. = συμβάλλομαι, ὠφελῶ,
 confero, -erre. ἡ εὐσις πολὺ συμφέρει
 τῇ εὐσειᾳ, natura eloquentiae multum
 confert ἀπροσ. συμφέρει (= λυσίτε-
 λει, ὠφελει), confert, expedit, prodest.
 ἅπανι συμφέρει τοῦτο, id omnibus
 nobis expedit, prodest. 4) συμφέρο-
 μαι α una feror ἢ moveor. 6) co-
 mitor, -ari. γ συμ. μάχη congregior
 cum aliquo, pugno, -are. 8) evenio,
 -ire; contingo, ere
 συμφεύγω· una fugio.
 σύμφημι· una cum alio dico. 3θ.
 α) adsentior, consentio, -ire. *σύμφημι
 (= συναίνω) concedo.
 συμφθέγγομαι· concino, -ere.
 συμφθείρω· una perdo.
 συμφθίνω· una diminuo.
 σύμφθογγος, ὄν· consonus, a, um.
 συμφιλέω· -ω· simul amo; mutuo
 amore prosequor.
 συμφιλία, ἡ· mutua amicitia
 *συμφιλιῶω· -ω· reconcilio -are (ali-
 quem cum aliquo); aversos amicos
 compono in gratiam restituo. συμ-
 φιλιῶμαι, cum aliquo ingratiam
 redeo; reconcilio gratiam cum ali-
 quo. συνεφιλιώθημεν, in gratiam recon-
 ciliati sumus.
 *συμφιλίωσις, ἡ· reconciliatio, -onis
 συμφιλολογέω· -ω· una studiis lite-
 rarum vaco.
 συμφιλομαθέω· -ω· simul studeo.
 συμφιλονικέω· -ω· simul contendo.
 συμφιλοπονεῶ· -ω· simul laboro
 συμφιλοσοφέω· -ω· una operam do
 philosophiae, una philosophor.
 συμφιλοτιμέομαι· -οῦμαι· simul stu-
 dium confero.
 συμφλέγω· conburo, -ere.
 συμφλυαρέω· -ω· una nagor.
 συμφοιτάω· -ω· una ventito ad scho-
 lam; sum condiscipulus.
 συμφοίτησις, ἡ· condiscipulatus, ἄ.
 συμφοιτητής, ὁ· condiscipulus, -i, ἄ.
 συμφονευτής, ὁ· caedis socius
 συμφονεύω· simul occido.
 συμφορά, ἡ· 1) = συμφοράσις, con-

gestus, -us, ἄ 2) = δυστυχία, fortuna
 adversa, quae alicui accidit. 3θ. cala-
 mitas -atis, θ. clades, -is, θ. γίνεταί
 μοι συμφορά, περιπίπτω συμφορῇ, ca-
 lamitatem capio. ἐν συμφοραῖς εἶμαι
 in calamitate sum. ἡ ἐν Θεσσαλίᾳ συμ-
 φορά, calamitas (clades) in Thessalia
 συμφορέω· -ω· confero (-tuli, -erre).
 congero (-gessi, -ere) aliquid. συμ-
 πεφορημένος, η, ὄν, congestus, a, um.
 συμφορημα· τό· congeries -ei, θ.
 συμφορησις, ἡ· coacervatio, -onis,
 θ. congestus, -us, ἄ.
 συμφορητός, ἡ, ὄν· congestus a
 σύμφορος, ὄν· utilis, e; commo-
 dus, a, um; τὰ συμφορώτατα, utilis-
 sima, συμφορώτατόν ἐστι, commodis-
 simum est.
 συμφοράς· commode; utiliter.
 συμφράζω· 1) simul eloquor, pro-
 nuntio apello. 2) ἐν τῇ συντ. ἐκ τῶν
 συμφοραζομένων, e contextu orationis.
 σύμφραξις, ἡ· obstructio onis, θ.
 σύμφρασις, ἡ· contextus orationis.
 συμφράσσω καὶ συμφράττω· 1)
 consepio, -ire. 2) = ἀποφράττω, ob-
 struo -ere.
 συμφρονέω· -ω· 1) eadem sum men-
 te, consentio, -ire. 2) partibus ali-
 cujus faveo. 3) animadverto, -ere; in-
 telligo, -ere.
 συμφρονήσις, ἡ· consensio, -onis, θ.
 συμφροντίζω· simul curam gero.
 συμφροσύνη, ἡ· concordia -ae, θ.
 συμφρουρέω· -ω· simul custodio.
 σύμφρουρος, ὁ· custos (cum alio).
 σύμφρων, ὁ, ἡ· consentiens, -ntis.
 συμφυαδεύω· simul in exsilium
 mitto (aliquem).
 συμφυγῆς, ὁ· exsilii comes.
 συμφυής, ἐς· 1) qui coaluit cum ali-
 quo; adhaerens, -ntis; insitus a, um.
 συμφύλαξ, ὁ· consors custodiae.
 συμφυλάσσω καὶ συμφυλάττω· 1)
 una custodio, -ire. 2) una conservo.
 συμφυλέτης, ὁ· contribulans.
 σύμφυλος, ὄν· gentilis, e.
 συμφύομαι· ἴδε συμφύω.
 συμφύρδην· commixtum; confuse
 συμφύρδης, ὁ· commixtus, -is, θ.
 σύμφυρτος, ὄν· commixtus, a, um.
 συμφύρω· commisceo, -ere; confun-
 do, ere. συμφύρομαι, commisceor, -i.
 συμπεφρονέμενος, η, ὄν, commixtus.

συνακτῆριος (κώδων) congregans. συνακτικός, ἡ, ὄν. collectivus, a. am; aptus ad colligendum. συναλάλαγμα, τό clamor communis. συναλαλάζω simul clamorem edo militarem. συναλγέω-ω̄ una doleo, ere; con-doleo. -ere. συναλγῶ σοι, doleo tuam vicem. συναγῆλδών, ἡ dolor communis. συναλγύνω condolere facio. συναλειπτικῶς per synal·ephen. συναλειπτός, ὄν. contractus a. um. συναλείφω coungo -e e; collino, -ere. συνήθ. μετφ. α) commisceo con-fundo, -ere; in unum contraho, -ere. συναληθεύω simul sumi verus. συναλίζω congrego, -are. συναλίσκομαι simul capior. συνεί-λωσαν, simul capti sunt. συναλισμός, ὁ congregatio onis, θ. συναλλαγή, ἡ. 1) commutatio, onis, θ. 2) commercium, -i. οὗ. *ἐλευθερα συναλλαγή, liberum commercium. 3, conciliatio, -onis, θ. συνάλλαγμα, τό 1) res contracta 2) contractus (μάλ. περὶ χρήμ.; rescriptum permutatae pecuniae ab alio solvendae. συναλλαγματικός, ἡ, ὄν. commer-cialis, e. ἐντεῦθεν τό νεοελ. συναλλα-γματική = συναλλαγμα, 2. συναλλάσσω καὶ συναλλάττω 1) commuto aliquid cum aliquo 2) con-silio, reconcilio, -are. συναλλάττομαι τινι ἢ πρός τινα, commercium habeo cum aliquo; pactionem contraho cum aliquo *ὅς οἱ συναλλαττόμενοι, con-trahentes, paciscentes, ium. ἀ. πλ. συναλλοιόω-ω̄ simul immuto. συνάλλομαι una salio. συναλοάω-ω̄ una trituro. συναλοιφή, ἡ 1) commistio, -onis, θ. 2) γραμ. synaloepe, -es, θ. σύναμα (συνάμα) simul, unā συναμαρτάνω simul erro ἢ pecco. συναμαρτάνω τινί, erro cum aliquo. συναμιλλάομαι-ώμαι certo, -are, cum alio. συνάμιλλος, ὄν. certans cum alio. σύναμμα, τό vinculum, -i, οὗ. συναμόνω una opitulor. συναμφιβάλλω simul dubito. συναμφότερος, α, ὄν. uterque simul.

συνάμω, οἷ, αἶ ambo simul. συναναβαίνω 1) simul adscendo, -ere. 2) una proficiscor, -i. 3) expe-ditionis socius sum. συναβοάω-ω̄ una exclamo, -are. συναναγινώσκω simul lego, -ere. συναναγκάζω 1, simul cogo, -ere. 2) cogendo perficio aliquid. συνανάνωσις, ἡ lectio communis. συναναγράφω una in literas refero. συναναγυμνῶ-ω̄ simul nudo. συνανάγω una abduco -ere. συναναδέχομαι una excipio. συναναδίδωμι una distribuo. συναναδίπλωσις, ἡ conduplicatio. συναναίρῶ-ω̄ una tollo. συνανάκειμαι simul accumbo. συνανακεράννυμι una permisceo. συνανακεφαλαίῶ-ω̄ repeto sum-matim; in summam redigo, -ere. συνανακινέω-ω̄ una commoveo. συναναλίσκω una sumptum facio. συναναμίγνυμι 1) simul admisceo, -ere. 2) commisceor, -eri. συναναμί-γνυμαι, commisceor, -eri; consuetu-dine alicujus utor. συνανάμιξις ἡ commistio -onis, θ. συναμιμνήσκω in memoriam re-voco alteri. συναναπαύομαι simul quiesco. συναναπειθῶ simul suadeo. συναναπηδάω-ω̄ simul adsilio. συναναπλάσσω simul confingo. συναναπληρῶ-ω̄ simul impleo; una compleo, -ere. συναναρπάζω simul rapio. συνάναρχος, ὄν. pariter carens prin-cipio; coaeternus, a, um. συνανασκάπτω simul effodio. συνανασκευάζω simul refello. συναναστρέφω una revertor, re-trocedo -ere. συναναστρέφομαι τινι, conversor cum aliquo, quotidianam consuetudinem habeo cum aliquo. συναναστροφή, ἡ 1) conversatio ἢ consuetudo quotidiana (cum aliquo). *2) coetus, -us, ἀ. συνανασώζω 1) adjuvo in conser-vando. 2) una servo. συνανατρέφω simul nutrio. συναναφαίνω una ostendo. συναναφέρω 1) simul subveho, -ere. *2) simul refero ad aliquem. συναναφλέγω simul uro.

συναναφορά, ἡ communis relatio ad aliquem. συναναφύω commisceo, -ere. συναναφύω una salto. συναναφύω pari colore infi-cio; contagio afficio. συναναφύωσις, ἡ contagium, -ii, οὗ. συναναφύω-ω̄ una discedo, -ere. συναναφύω-ω̄ simul fortiter me gero. συνανέλκω simul in altum traho. συνανέρχομαι simul adscendo. συνανηθάω-ω̄ simul rejuvenesco. συνανθέω-ω̄ simul floreō. συνανθροπεύω, συνανθροπεύομαι συνανθροπέζω. 1) inter homines vivo; humano more vivo. 2) mores humanos adsumo, -ere. συνανιάω-ω̄ una moerore afficio. συνανίπταμαι simul evolvo. συνανίστημι una excito de sede; exurgere facio ἢ jubeo. συνανίστα-μαι, consurgo, -ere. συνανέστη, con-surrexit. συνανίσχω simul orior. συνανιχνεύω simul investigo. συνανοήταινω pariter demens sum. συνανοίγνυμι simul aperio. συνανταγωνίζομαι una repugno. συναντάω-ω̄ occurro, -ere ἢ occurso, -are, alicui; obvius fio alicui. συνάντημα, τό. συνάντησις, ἡ oc-cursus, -us, ἀ. συναντιλαμβάνομαι 1) una capes-co, -ere. 2) una opitulor, -ari. συναντλέω-ω̄ una haurio. συνανύω, συνανύω simul perficio. συναννύω-ω̄ simul exalto. συναξάριον, τό vitae sanctorum; synaxarium, -ii, οὗ. συναξαριστής, ὁ synaxariorum scriptor. σύναξις, ἡ 1) collectio, congrega-tio, -onis, θ. coetus, us, ἀ. † 2) con-ventus ad sacram coenam. συναπαγορεύω simul veto. συναπάγω simul abduco, -ere; si-mul abripio -ere aliquid. συναπαλλάσσω simul libero. συναπαντάω-ω̄ occurro, -ere. *συναπάντησις, ἡ occursus, -us, ἀ. συναπαρνεόμαι-οῦμαι simul nego. συναπαρτίζω consummo -ere ali-quid. συναπαρτίζομαι, consummor,

-ari. συναπαρτισμένος, ἡ, ὄν, consum-matus, a, um. συναπαρτισμός, ὁ consummatio, θ. συναπατάω-ω̄ simul decipio. συναπειλέω-ω̄ simul minor. συναπειρώω simul arceo. συναπεσκύνω simul exeo. συναπελαύνω una expello. συναπελέγχω una coarguo. συναπεργάζομαι una cum alio ef-ficio ἢ conficio, -ere. συναπέρχομαι simul abscedo. συναπεχθάνομαι simul inimicor. συναποβάλλω simul abjicio; simul amitto, -ere. συναπόβλητος, ὄν simul abjiciendus. συναπογινώσκω simul despero. συναποδείκνυμι una demonstro. συναποδημέω-ω̄ simul peregrinor. συναποδιδράσκω simul aufugio. συναποδίδωμι simul reddo. συναποδοκιμάζω simul reprobo. συναποθνήσκω commorior alicui. συναποικίζω una in coloniam mitto. συναποκαθαίρω simul expurgo. συναποκάμνω simul defatigor. συναπόκειμαι simul repositus sum. συναποκλείω una includo. συναποκλίνω pariter inclino. συναποκομίζω una defero. συναποκόπτω simul abscondo. συναποκρίνομαι simul respondeo. συναποκρύπτω simul abscondo. συναποκτείνω una occido. συναπολαμβάνω una recipio. συναπολαύω simul fruor. συναπολείπω una relinquo. συναπόλλυμι simul perdo, -ere, aliquid. συναπόλλυμαι, simul pereō. συναπολογέομαι una defendo. συναποπέμπω una dimitto. συναποπλέω una discedo navi. συναποσθεννύω simul exstinguo. συναποστάτης defectionis socius. συναποστέλλω una mitto. συναποστερέω-ω̄ una privo. συναποτελέω-ω̄ perficio, -ere. συναποτερματίζω pariter finio. συναποτίθημι simul depono. συναποφαίνω simul ostendo. συναποφέρω simul aufero. συναποχωρέω-ω̄ simul discedo. συναπτέος, α, ὄν. conjungendus. συναπτικός colligandi vim habens.

συναπτικῶς copulative
συναπτὸς ἡ, ὅν· continuus. a, um; connectens, -ntis.
συνάπτω 1) copulo -are, coniungo (-xi) -ere, aliquem ἢ aliquid cum aliquo; connecto (xi, -ctum, -ere) aliquid cum aliqua re; continuo (-avi, -are) aliquid alicui. 2) συνῆμαι τινα ἢ πρὸς τι, cohaereo, alicui ἢ cum aliquo, τοῦτο συνῆπται ἐκεῖνον, haec res cum illa cohaeret. 3) συνάπτω μάχην, pugnam committo. συνάπτω γάμον matrimonium contraho. συνάπτω φίλιν, amicitiam connecto, συνάπτω (συνάπτομαι) φίλιν πρὸς τινα, amicitiam cum aliquo jungo, -ere.
συναπωθέω -ω una repello.
συναράσσω καὶ συναράττω collido.
συναρέσκω complaceo, -ere. ἀπρ. συναρέσκει, complacitum est
σύναρθρος ὁν· articulis copulatus.
συναρθρόμαι articulis compingo.
σύναρθρῳσις ἡ· conjunctio membrorum per articulos.
συναριθμέω -ω connumero, -are.
συναριθμῶσις ἡ· connumeratio.
συναριστάω -ω simul prandeo.
συναριστεύω excello cum alio.
συνάριστος ὁ· compransor, -oris, ἄ.
συναρμολογία ἡ· concinnitas, -atis, θ.
συναρμόζω καὶ συναρμόττω coapto, -are; concinno, -are, aliquid; apte compono, ἢ compingo aliquid.
συναρμόζομαι (μέτ.), accommodo me (ad aliquid).
συνηρμοσμένος ἡ, ὅν· compactus, a, um.
συναρμολογέω -ω congruenter coagmento; apte concinno et compingo
συναρμονιάω -ω congruo (περί ἄρμ.).
συναρμοσία ἡ· congruentia, -ae, θ.
συνάρμοσις ἡ· conjunctio, -onis, θ.
συναρμωστέω -ω aptus, ἢ congruens sum; congruo, -ere.
συναρμωστής ὁ· concinnator, -oris, ἄ.
συναρπαγή ἡ· direptio, -onis, θ.
συναρπάζω corripio, abripio, diripio (-ui, -ere) aliquid.
συναρρωστέω -ω una aegrotō
σύναρσις ἡ· 1) concinnatio, -onis, θ. *2) νεοελλ. θ. συναρσσει, Deo favente.

συναρτάω -ω· appendo, -ere.; connecto -ere **συναρτῶμαι** adhaereo.
συνάρτησις ἡ· connexio rerum.
συναρτίζω cogo, congreco, -ere.
συναρτύω instruo, -ere.
συναρχία ἡ· magistratuum collegium
σύναρχος, συνάρχων, ὁ· in magistratu collega.
συνάρχω una impero; in magistratu collega, sum
συναρωγός ὁ· auxiliator, -oris, ἄ.
συνασεβέω -ω· impietatis participes sum.
συνασκέω -ω· simul exerceo.
συνασκήσις communis exercitatio.
συνασπάζομαι una saluto; una complector.
συνασπιδόω -ω καὶ **συνασπίζω** 1) consertis clypeis pugno; testudine facta pugno 2) socius belli sum *2) νεοελλ. **συνασπίζω**, socio, are; jungo, -ere **συνασπίζομαι** (μέτ.) jungor, -i; consentio ἢ conspiro cum.
συνασπισμός, ὁ· 1) consertio clypeorum, testudo, -inis, θ. *2) νεοελλ. conjunctio, -onis, θ. societas, -atis, θ.
συνασπιστής ὁ· commilito, -onis, ἄ.
συναστραγαλίζω simul talis ludo.
συναστράπτω pariter corusco.
συνασχημονέω -ω una turpiter ago
συνασχολέω -ω (*συνασχοῦμαι) simul occupatus sum (in aliqua re).
συνατενίζω contueor, -eri.
συνατιμάζω pariter contumelia adficio; pari ignominia adficio
συνατυχέω -ω· una miser ἢ infelicitatus sum.
συναυγασμός, ὁ· συναύγεια, ἡ· radorum concursus
συναυδάω -ω simul loquor.
συναυλέω -ω simul tibiā cano.
συναυλία ἡ· 1) tibiārum concentus. *2) concentus musicus; symphonia musica.
συναυλία ἡ· contubernium, -ii, οὐ.
συναυλίζομαι una commoror
συναυλισμός, ὁ· contubernium, -ii, οὐ.
σύνανλος, ὁν· consonus, a, um.
συναυξάνω simul crescere facio.
συναυξάνομαι, una cresco.
συναύξησις commune incrementum.
συναφαιρέω -ω una aufero.
συναφανίζω una aboleo.

συνάφεια, ἡ· conjunctio, -onis, θ.
cohaerentia, -ae θ. connexio, -onis, θ.
συναφής, ἑς· conjunctus, a um; contiguus a, um. cohaerens, -ntis.
συναφήμι simul emitto.
συναφικνέομαι una pervenio.
συναφίστημι, 1) simul abstraho. 2) ὁρ. 2ος καὶ μέτ. una deficio (defeci).
συναφομοίω -ω· adsimilo, -are.
συναφομοίωσις adsimilatio, -onis, θ.
συναφορίζω una segrego
συνάχθομαι condoleo, -ere
σύναψις, ἡ· conjunctio, -onis, θ.
connexio, -onis, θ. cohaerentia, -ae, θ.
συνδαιτῶρ (*συνδαιτυμών), ὁ· conviva, -ae ἄ. compotor, -oris, ἄ.
συνδάκω commordeo, -ere.
συνδακρύω una lacrimor.
συνδανείζω fenori colloco insuper
συνδανείζομαι insuper fenori sumo.
συνδαπανάω -ω· una consumo.
συνδανλίζω ignem suscito. μετφ. foveo, aleo (aliquid).
συνδειπνέω -ω· una coeno.
συνδειπνιον, σύνδειπνον, τό· concoenatio, -onis, θ. convivium, -ii, οὐ.
σύνδειπνος, ὁ· conviva, -ae, ἄ. οἱ σύνδειπνοι, convivae; convivium.
συνδεκάζω donis corrumpto
σύνδενδρος, ὁν· arboribus consitus.
συνδέομαι 1) una egeo; una desidero. 2) simul precor aliquem. 3) ἰδ. **συνδέω**.
σύνδεσις, ἡ· colligatio, -onis, θ. copulatio, -onis, θ. copulatus, -us, ἄ.
συνδεσμεύω 1) colligo, -are. 2) convincio, -ire.
συνδέσμιος, ὁ· = συνδεσμώτης.
σύνδεσμος, ὁ· 1) colligatio, -onis, θ. conjunctio, -onis, θ. vinculum, -i, οὐ. copula, -ae, θ. 2) γεαμ. conjunctio, -onis, θ. copula, -ae, θ.
συνδεσμώτης, ὁ· qui una vincitus est.
συνδεσποτεία, ἡ· domini societas
συνδέτης colligatus cum aliquo.
συνδευικός, ἡ, ὅν· colligans, -ntis; copulativus, a, nu
συνδευτικῶς copulative
σύνδετος, ὁν· alligatus a, um
συνδέω 1) colligo, -are; connecto, -ere. vincio, -ire 2) conjungo, -ere.
συνδέομαι conjungor, -i
σύνδηλος, ὁν· 1) simul cognitus, a, um 2) manifestus, a, um.

συνδημιουργέω -ω· una condo.
συνδιαβαίνω una transeo.
συνδιαβάλλω in invidiam adduco.
συνδιαδιδάσκω una traduco.
συνδιαγινώσκω simul adsentior.
συνδιάγω simul dego.
συνδιαθερμαίνω simul calefacio.
συνδιαθέω una peragro.
συνδιαίρῶ simul divido.
συνδιαίτομαι -ωμαι· 1) cohabito, -are; contubernalis sum. 2) una convivor. 3) una versor
συνδιαίτησις, ἡ· cohabitatio, -onis, θ.
συνδιαιτητής, ὁ· contubernalis ἄ.
συνδιαίωνίζω pariter sum aeternus
συνδιακινδυνεύω una periculum subeo.
συνδιακομίζω una transporto.
συνδιάκονος, ὁ· socius in ministrando.
συνδιακοσμέω -ω· una ordino.
συνδιακρίνω una judico.
συνδιακυβερνάω -ω· una gubernō.
συνδιαλέγομαι colloquor (-cutus sum, -) cum aliquo. ἀλλήλοις συνδιαλέγονται περί τινος inter se colloquuntur de aliqua re. ὁ συνδιαλεγόμενος, colloquor, -oris ἄ.
***συνδιάλεξις** ἡ· colluctatio, -onis, θ.
συνδιαλλαγή, ἡ· reconciliatio, -onis, θ.
συνδιαλλάσσω καὶ συνδιαλλάττω concilio, reconcilio, -are συνδιαλλάττομαι reconcilior (atus sum, -ari).
συνδιαλύω simul dissolvo.
συνδιαμένω una parmaneo.
συνδιαμνημονεύω simul commemoro -are
συνδιανέμω simul divido.
συνδιανοῦμαι una cum alio delibero.
συνδιαπέτομαι simul pervolo
συνδιαπλέω simul trajicio ἢ navigando transmittō
συνδιαπονέω -ω· una laboro.
συνδιαπράττω συνδιαπράττομαι una conficio ἢ efficio (aliquid).
συνδιαρρέω -ω· simul duro.
συνδιαρρέω una perfluō.
συνδιασκεπτόμαι, συνδιασκοπέω -ω· 1) simul considero et disquiro, ere, aliquid. 2) una consulto, -are; una delibero, -are.
συνδιασκεψίς, ἡ· consultatio, -onis, θ.
συνδιασπῶ -ω· simul distraho.
συνδιαστέλλω simul discerno.
συνδιαστρέφω una converto.

συνδιασώζω· una servo.
συνδιαταλαιπωρέω-ω (= συνδιαταλαι-
πωροῦμαι) simul aerumnas et labores
perfero. una miseras tolero.
συνδιαταράσσω· simul perturbo.
συνδιατείνω· una intendo.
συνδιατηρέω-ω· una conservo.
συνδιατίθημι· una ordino, -are.
συνδιατρέφω· commoror apud ali-
quem ἢ cum aliquo; versor cum ali-
quo; consuetudinem habeo cum aliquo.
συνδιαφέρω· cum alio perfero.
συνδιαφεύγω· una effugio.
συνδιαφθείρω· simul ἢ una corrumpo-
ere, aliquem. συνδιαφθειρομαι, una
corrumpor. τοῖς σώμασι συνδια-
φθιρονται αἱ ψυχαί, simul cum corpo-
ribus animi corrumpuntur.
συνδιαφυλάσσω· custodio, -ire.
συνδιαχειμάζω· simul hiberno, hie-
mem transigo (cum alio).
συνδιαχέω· una diffundo.
συνδιαχωρίζω· simul secerno.
συνδιδασκαλίτης, δ· socius magistri
συνδιδάσκω· simul doceo, -ere.
συνδίδωμι· simul do.
συνδιεκκλύπτω· una emergo.
συνδιέρχομαι· una dissero, -ere.
συνδιημέρευσις, ἡ· peractio unius
diei integri cum aliquo.
συνδιημερεύω· una diem totum tran-
sigo; diem totum cum aliquo versor.
συνδικάζω· una judico, -are.
συνδικασία, ἡ· commune iudicium.
συνδικαστής, δ· collega in iudicio;
qui simul iudex est.
συνδικέω-ω· alterius causam de-
fendo, patrocinor, -ari.
συνδίκη, συνδικία, ἡ· commune
causae patrocinium.
σύνδικος, ον· idem iudicans; δ· ούν-
δικος, defensor causae, advocatus.
συνδιοικέω· ω· una administro.
συνδιόλλυμι· una perdo, -ere.
συνδιορθόω· ω· una corrigo, -ere.
συνδιορίζω· simul distinguo.
συνδιώκω· simul persequor.
συνδοκέω-ω· consentio, ire; ἀπροσ.
συνδοκεῖ, mihi quoque videtur; idem
mihi, quod aliis, videtur.
συνδοκιμάζω· simul probo.
συνδοξάζω· simul glorifico.
συνδοξολογέω· ω· simul laudibus.
extollo, -ere.

σύνδορπος, ον· qui una coenat;
conviva, -ae ἄ·
συνδουλία, ἡ· conservitium, -ii, οὔ.
συνδουλεύω· una servus sum.
συνδρομή, ἡ· 1) concursus, -us, ἄ.
*2) νεοελ. α) adjumentum, auxilium,
-ii, οὔ. παρέγω συνδρομήν, auxilio sum
alicui. alicui auxilium ἢ opem praē-
sto, aliquem adjuvo. β) aeris colla-
tio, -onis, θ. pecunia collata ἰδὲ ἔρα-
νος. 3) συνδρομή βιβλίου, ἐφημερίδος,
pretium subnotationis
*συνδρομητής, δ· 1) qui stipem con-
fert; collator, -oris, ἄ 2) συνδρομητής
βιβλ. ἐφημ. subnotator, -oris, ἄ.
σύνδρομος, ον· concurrens, -ntis.
συνδυάζω· combino, -are; conjun-
go, -ere; copulo, -are; aliquid. συν-
δυάζομαι, me copulo ἢ copulor -ari;
conjungor, -i. ἐντεῦθεν νεοελ. in diligen-
dis senatoribus addo me socium ali-
cui, societatem cum aliquo facio,
conjungor cum aliquo.
συνδυασμός, δ· combinatio, -onis.
θ. copulatio, -onis, θ. ὅθ. νεοελ. con-
junctio, societas (in diligendis sena-
toribus).
συνδυαστικός, ἡ, ον· ad conjun-
ctionem et copulationem aptus.
συνδυαστεύω· una dominatum
exerceo, -ere; cum alio regno, -are.
σύνδυο· duo simul; bini.
συνδυστυχέω· ω· simul infelix sum.
συνδυστυχής, ἐς· simul infelix
συνδυσφημέω· ω· una calumnior.
συνδώδεκα, οἱ, αἱ, τά· simul duo-
decim; duodeni, ae, a
συνεγγίζω· appropinquo, -are.
συνεγγισμός, δ· accessio, -onis, θ.
συνεγγυάω· ω· simul despondeo,
-ere. συνεγγυῶμαι simul attestor, -ari
σύνεγγυς· prope; cominus.
συνεγείρω· simul excito, -are. συν-
εγείρομαι, consurgo, -ere.
συνεγκαλέομαι-οῦμαι· ejusdem cri-
minis reus sum.
συνεγκλίνω· una declino.
συνεδρεία, (*συνεδριάσεις), ἡ· con-
sensus, -us, ἄ. concilium, -ii, οὔ. δια-
λύω τὴν συνεδρείαν, dimitto concilium.
συνεδρεύω· consido (-edi) -ere;
concilium habeo.
συνεδριάζω· in eodem consensu
sum. concilium habeo. * ἡ βουλή σὴ-

μερον συνεδρίασε, hodie habitus est
tenatus.
συνεδριάσεις, ἡ = συνεδρεία.
συνεδρίον, τό· consessus, -us, ἄ.
concilium, -i, οὔ. congressus, -us;
conventus, -us, ἄ. curia, -ae, θ.
σύνεδρος, δ· consessor, -oris, ἄ.
συνεθίζω (*συνεθίζω)· 1) consue-
facio, adsuefacio, -ere; consuesco, -ere,
aliquem alicui rei. 2) οὐδ. consuesco,
adsuesco, -ere; soleo (-itus sum,
συνεθισα, consuevi, adsuevi, (facere
aliquid). συνεθισμένος, η, ον, con-
suetus, um; adsuetus, a, um; solitus,
a, um.
συνεθισμός, δ· consuetudo, -inis, θ.
συνειδήσις, ἡ, συνειδός, τό· cons-
cientia, -iae, θ. ἡ καλὴ συνειδήσις καὶ
ἡ κακὴ, bona conscientia et mala.
συνειλέω· ω· convolvo, ere.
συνεῖλησις, ἡ· convolutio, -onis, θ.
σύνειμι· sum cum aliquo; con-
suetudinem habeo cum aliquo; fa-
miliariter ntor aliquo. οἱ συνόντες,
familiares, discipuli Socratis).
σύνειμι (*συνέρχομαι)· coeo, -ire;
convenio, -ire.
συνειπεῖν· adsentiri. συνεῖπεν, ad-
ensus est.
συνειργνυμι, συνείργω· concludo,
-ere; coerceo, -ere.
συνειρμός, δ· series, ei, θ. nexus, -us, ἄ.
συνείρω· consero (-serui) -ere, ali-
quid; connecto (-xi) -ere, aliquid.
συνεισάγω· simul introduco.
συνείσακτος, ον· simul introductus.
συνεισβαίνω· una ingredior.
συνεισβάλλω· simul adgredior ἢ in-
vado (-si, -ere)· συνεισεβαλον εἰς τὴν
πυλῆαν, simul in regionem hostium
invaserunt.
συνεισβολή, ἡ· invasio communis.
συνεισέρχομαι· simul ingredior.
συνεισχομίζω· una infero.
συνεισπηδάω-ω, συνεισπίπτω· si-
mul irruo, -ere; irrumpo, -ere.
συνεισπλέω· una ingredior portum
nave.
συνεισποιέω-ω· infero, -erre. συν-
εισποιούμαι, una ascisco mihi; una
adopto mihi.
συνεισπορεύομαι· una ingredior.
συνεισπράττω· una exigo, -ere.
συνεισφέρω· 1) simul infero, -ere.

2) confero (-tuli, -erre; collationem
facio (-feci, -ere)
συνεισφορά, ἡ· collatio, -onis, θ.
collecta, -ae, θ.
συνεισφορέω-ω· una induco, -ere.
συνεκβαίνω· una egredior, -i.
συνεκβάλλω· una expello, una eji-
cio, -ere.
συνεκδιδάω· una extraho, -ere.
συνεκδοάω-ω· una exclamo, -are.
συνεκδοθητέω-ω· simul erumpo ad
opem ferendam; auxilium simul fero.
συνεκδέχομαι· simul excipio, -ere.
συνεκδημέω-ω· in itinere comitor.
συνέκδημος, ον· 1) peregrinationis
socius, comes -itis. 2) synecde-
mus (libellus geographicus).
συνεκδίδωμι· simul edo, -ere.
συνεκδοχή, ἡ· synecdoche, -es, θ.
συνεκδοχικῶς· per synecdochen.
συνεκδρομή, ἡ· communis excursio.
συνεκδύομαι· simul exuo, -ere.
συνεκθερμαίνω· concalefacio, -ere.
συνεκθλήνω· una effemino, -are.
συνεκθλίβω· una exprimo, -ere.
συνεκθνήσκω· commorior, -i.
συνεκκαίδεκα· sexdecim simul.
συνεκκαίω· una incendio, -ere.
συνεκκλέπτω· clam subduco.
συνεκκλύζω· simul eluo, -ere.
συνεκκομίζω· simul exporto, -are.
συνεκκόπτω· excindo, -ere.
συνεκκρίνω· simul excerno, -ere.
συνεκλάμπω· simul efulgeo, -ere.
συνεκλέγω· una deligo, -ere.
συνεκλείπω· simul deficio, -ere.
συνεκλεκτός, ἡ, ον· una electus.
συνεκλύω· pariter dissolvo.
συνεκπέμπω· una emitto, -ere.
συνεκπίνω· simul ebibo, -ere.
συνεκπίπτω· simul decido, -ere.
συνεκπλέω· simul enavigo, -are
simul solvo, -ere.
συνεκπνέω· simul exspiro, -are.
συνεκπολεμέω· ω· simul belligero
συνεκπονέω· ω· 1) simul labores
perfero. 2) operam meam alteri la-
borandi conjungo, -ere.
συνεκπορεύομαι· simul egredior.
συνεκρέω· una effluo, -ere.
συνεκροφέω· ω· simul exsorbeo
συνεκστρατεύω· una in bellum
belli particeps sum.
συνεκτέμνω· simul extendo -ere.

συνεκτίθημι una expono, -ere
 συνεκτικός, ἢ. ὄν. : cohibendi
 continendi vim habens. *2) cohaerens,
 -ntis. συνεκτικὴ δύναμις, vis cohaerendi.
 *συνεκτικότης, ἢ cohaerentia. -ae, θ.
 συνεκτρέφω simul nutrio -ire.
 συνεκτρέχω una excurrere, -ere.
 *συνεξέδραμον, simul exursionem fe-
 cerunt.
 συνεκφέρω 1) una educo, -ere 2)
 (περὶ νεκρ.) una effero (-ere).
 συνεκφορά, ἢ pronuntiatio simul-
 tanea.
 συνεκφωνέω -ω 1) una exclamo.
 -are 2) una pronuntio, -are.
 συνεκφώνησις, ἢ pronuntiatio dua-
 rum literarum in una syllaba.
 συνεκφωτίζω simul illustro.
 συνεκχέω 1) una effundo, -ere.
 συνεκχέομαι, una effundor, -i. 2)
 περὶ πλῆθ. una egredior, -i.
 συνελαύνω compello, -ere.
 συνελευθερώω -ω una in liberta-
 tem adsero, -ere.
 συνέλευσις, ἢ conventus, -us, ὁ.
 concio, -onis, θ. concilium. -i. οὐ.
 συνέλιξις, ἢ involutio, -onis, θ.
 συνέλισσω convolvo, -ere.
 συνέλλω simul traho, -ere; con-
 traho, -ere.
 συνέλπιζω simul spero, -are.
 συνέλῶν ἰδὲ συναιρέω.
 συνεμβάινω simul ingredior, -i.
 συνεμβάλλω 1) simul injicio, -ere.
 2) simul irrumpo -ere.
 συνεμπίπτω simul incido, -ere.
 συνέμπορος, ὁ socius mercaturae.
 συνεμφαίνω simul ostendo, -ere.
 συνενδίδωμι concedo, -ere.
 συνένδοσις ἢ remissio, -onis, θ.
 συνενθουσιάζω simul divino (ἢ fa-
 natiko) furore agor, -i.
 συνεννοέω -ω simul cogito, -are.
 *νεογλ. συνεννοέομαι-οῦμαι περὶ τινος
 occulta consilia ἢ ἀπλ. consilia cum-
 munico cum aliquo de aliqua re;
 occulte delibero ἢ ἀπλ. delibero cum
 aliquo de aliqua re. συνεννοηθέντες,
 communicato consilio.
 συνεννόησις, ἢ 1) occulta consilio-
 rum ἢ ἀπλ. consiliorum communicatio
 (cum aliquo) 2) ἐκ συνεννοήσεως, com-
 posito, de compacto (est factum).
 *συνενοχή, ἢ sceleris societas.

*συνένοχος, ὄν. sceleris socius.
 συνενόω -ω unio, -ire conjungo,
 -ere. συνενόομαι unior, -iri; con-
 jungor, -i. συνηνωμένος, ἢ, ὄν. cohae-
 rens, -ntis; continuatus, a, um; con-
 junctus a, um.
 *συνέντευξις, ἢ congressio, -onis, θ.
 congressus -us, ὁ. colloquium. -ii, οὐ.
 συνένωσις, ἢ unio, -onis, θ. con-
 junctio, -onis, θ.
 συνεξάγω simul educo, -ere.
 συνεξαίρω 1) una tollo ἢ effero. 2)
 una discedo, -ere.
 συνεξακούω simul audio, -ire.
 συνεξαλείφω simul deleo, -ere.
 συνεξάλλομαι una exsilio.
 συνεξαμαρτάνω una erro, -are.
 συνεξανίστημι simul excito ἢ con-
 cito, -are. aliquem συνεξανίσταμαι
 una consurgo ἢ exsurgo, -ere.
 συνεξανοίγω simul aperio.
 συνεξαντλέω -ω una exhaurio.
 συνεξανύττω una perficio, -ere.
 συνεξαπατάω -ω una decipio, -ere.
 συνεξαποστέλλω una mitto, -ere.
 συνεξάπτω simul accendo.
 συνεξαστράπτω simul effulgeo.
 συνεξατονέω -ω simul langueo.
 συνεξαφανίζω simul deleo, -ere.
 συνεξεγείρω simul excito.
 συνεξελαύνω simul abigo, -ere.
 συνεξέλλω 1) simul produco, -ere.
 *2) simul extraho, -ere.
 συνεξεμέω -ω simul evomo.
 συνεξεργάζομαι simul conficio.
 συνεξέρχομαι una exeo, -ire.
 συνεξετάζω 1) adnumero, -are. συν-
 εξετάζομαι. α) adnumeror, -ari; in-
 tersum alicui coetui. β) συνεξετάζομαι
 τινι, advocatus sum alicujus; sto a
 partibus alicujus. 2) per compara-
 tionem examino aliquid. *3) νεογλ.
 simul com aliquo examino, -are συν-
 εξετάζομαι, simul examino (ab a-
 liquo).
 συνεξέτασις, ἢ 1) examen per com-
 parationem. 2) examen commune.
 συνεξευρίσκω simul invenio.
 συνεξημεροῦμαι simul mansuesco.
 συνεξιδρώω -ω una exsudo, -ere.
 συνεξισώω -ω coaequo, -are.
 συνεξιχνεύω una indago, -are.
 συνεξολισθαίνω una elaboro, -i.
 συνεξομοιόω -ω adsimilo, -are.

συνεξομοίωσις ἢ adsimilatio -onis, θ.
 συνεξοπλίζω una armis instruo.
 συνεξορίζω simul elimino.
 συνεξορμάω -ω τινά ἢ τί una exci-
 to ἢ concito aliquem ἢ aliquid. συν-
 εξορμῶ καὶ συνεξορμῶμαι, una e-
 rumpo, -eire.
 συνεξορύττω una effodio.
 συνεξοστρακίζω simul in exsili-
 um ejicio per testulas.
 συνεξωθέω -ω una expello, -ere.
 συνεξωραίζω una orno, -are;
 συνεορτάζω una festum diem ce-
 lebro; concelebro, -are.
 συνεορταστής, ὁ qui festum diem
 una celebrat.
 συνεπάγω, συνεπάγομαι 1) una
 mecum duco (-xi -ere); una addu-
 co, -ere. 2) simul adfero (-tuli), -erre.
 συνεπάδω una concino, -ere.
 συνεπαινέω -ω collaudo, -are.
 συνεπαίρω una tollo, -ere.
 συνεπαιτίζομαι -ομαι simul cri-
 minor, -ari; simul ἢ una accuso, -are.
 συνεπακολουθέω -ω simul sequor.
 συνεπανίστημι una excito, -are.
 συνεπανίσταμαι, una insurgo, -ere.
 συνεπανορθόω -ω simul erigo.
 συνεπαυξάνω una cresco, -ere.
 συνέπεια, ἢ 1) (ἔπος) contextus
 verborum. *2) νεογλ. (ἔπος), conse-
 cutio, -onis, θ. consequentia, -ae, θ.
 ἐντεῦθεν κακὰς συνεπειὰς θὰ ἔχωμεν,
 inde mala consequentur. κατὰ συνέ-
 πειαν, consequenter; exinde.
 συνεπεισφέρομαι una irruo, -ere.
 συνεκπίνω una ebibo, -ere.
 συνεπεκτείνω una produco, -ere.
 συνεπερείδω simul infingo, -ere.
 συνεπεύχομαι una vota facio; una
 preces facio, -ere.
 συνεπιβαίνω una accedo, -ere.
 συνεπιβάλλω simul injicio, -ere.
 συνεπιβλέπω simul dispicio, -ere.
 συνεπιβουλεύω una insidior, -ari.
 συνεπιγράφω una inscribo, -ere.
 συνεπιδείκνυμι simul ostendo, -ere.
 συνεπιδημέω -ω una peregrinor.
 συνεπιδίδωμι 1) simul praebeo,
 -ere. 2) simul augeor.
 συνεπιθυμέω -ω una cupio, -ere;
 una desidero, -are.
 συνεπικέμαι simul incumbo.
 συνεπικοσμέω -ω una orno, -are.

συνεπικουρέω -ω una opitulator, -ari.
 συνεπικουφίζω una sublevo.
 συνεπικρίνω simul judico, -are.
 συνεπικροτέω -ω simul ἢ una com-
 probo, confirmo, -are.
 συνεπιλαμβάνω καὶ συνεπιλαμβάνομαι 1) una prehendo ἢ simul ca-
 peggio. 2) adjuvo, opitulo, -are.
 συνεπιλείπω una desino, -ere.
 συνεπιλογίζομαι simul adnumero.
 συνεπιμαρτυρέω -ω testimonium
 perhibeo alicui.
 συνεπιμελητής, ὁ curationis alicu-
 jus collega, conurator, -oris, ὁ.
 συνεπιμελέομαι-οῦμαι una curo.
 συνεπιμετρέω -ω una admetior.
 συνεπιμίγνυμι simul admisceo, -ere.
 συνεπινεύω una innuo, -ere.
 συνεπινύχομαι una innato, -are.
 συνεπινόεω -ω una intelligo, -ere,
 ἢ cogito, -are, excogito, -are.
 συνεπιορκέω -ω simul pejero, -are.
 συνεπιπλέω, συνεπιπολάζω si-
 mul in superficie nato, -are.
 συνεπιρρώνυμι corroboro, -are.
 συνεπισείω simul concutio.
 συνεπισημαίνω simul sigifico.
 συνεπισκέπτομαι una inspicio.
 συνεπισκευάζω simul perficio.
 συνεπισκοπέω -ω simul inspicio.
 συνεπίσκοπος, ὁ coepiscopus. -i, ὁ.
 συνεπισκοτέω -ω simul obscuro.
 συνεπισπάω -ω una attraho, -ere.
 συνεπισπένδω una accelero, -are.
 συνεπισπύω sum conscius; scio.
 συνεπιστάμαι simul praesum.
 συνεπιστατέω -ω simul praesum.
 συνεπιστέλλω simul mando, -are.
 συνεπιστενάζω congemisco, -ere.
 συνεπιστρατεύω una bellum infero.
 συνεπιστρέφω una revertor.
 συνεπιταχύνω una accelero, -are.
 συνεπιτείνω una intendo, -ere.
 συνεπιτελέω -ω una celebro (sacra).
 συνεπιτέλλω simul orio, -iri.
 συνεπιτίθημι simul impono, -ere.
 συνεπιτίθεμαι simul adior.
 συνεπιτρέπω simul permitto, -ere.
 συνεπιτροπος, ὁ contutor, -oris, ὁ.
 συνεπιφαίνομαι simul adpareo.
 συνεπιφέρω simul ἢ una infero.
 συνεπιφωνέω -ω una acclamo, -are.
 συνεπιχαίρω simul gaudeo, -ere.
 συνεπιψηφίζω una cum aliis suf-
 fragio meo confirmo, -are.